

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

SHERRILYN KENNYON

BORN OF VENGEANCE

THE LEAGUE
SERIES

Unrated PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

BORN OF E

S H E R R I L Y I J
K E İ J Y O M

ST. MARTIN'S PRESS New York

[Okumaya Yazar](#)

[Hakkında Başlayın](#)

[İçindekiler Telif](#)

[Hakkı Sayfası](#)

**Bu St. Martin's Press e-
kitabını satın aldığınız için
teşekkür ederiz.**

Özel teklifler, bonus içerik ve yeni çıkan
kitaplar ve diğer harika okumalar hakkında bilgi
almak için,
haber bültenlerimiz için kaydolun.

Sign Up

Veya us.macmillan.com/newslettersignup
adresinden bizi çevrimiçi ziyaret edin

Yazarla ilgili e-posta güncellemeleri için [buraya](#) tıklayın.

Yazar ve yayıncı bu e-kitabı size sadece kişisel kullanımınız için sağlamıştır. Bu e-kitabı hiçbir şekilde kamuya açık hale getiremezsiniz. **Telif hakkı ihlali yasalara aykırıdır. Bu e-kitabın okumakta olduğunuz kopyasının yazarın telif hakkını ihlal ettiğini düşünüyorsanız, lütfen yayıncıyı şu adresten bilgilendirin: us.macmillanusa.com/piracy.**

Bana uzayla ilgili her şeyi sevdiren ve beni bilimkurguyla ilk tanıştıran ağabeyime. Kendi bilimkurgu romanlarını yazmaya başlayan oğullarıma ve on yıllar boyunca beni şımarttığı tüm bilimkurgu kongreleri için kocama. Okurlarıma, özellikle de ilk romanın yayınlandığı 1990'ların başında benimle birlikte Birlik maceralarına başlayanlara - Tanrım, ne kadar çok yol kat ettik! Ve gökyüzüne bakmaya ve "ya olsaydı?" diye düşünmeye devam eden herkese.

Ve SMP'deki inanılmaz ekibime yaptıkları her şey için, özellikle de benim adıma çok şey yapan Monique, Erica, Brant, Jennifer, Alex ve John için. Onlar benim sessiz kahramanlarım. Ve ürettiği inanılmaz kapaklar için Ervin! Ve tabii ki Robert ve Mark, her konuda benim şampiyonlarım olduğunuz ve sayısız saatler süren sıkı çalışmalarınız için. Sizler harikasınız!

TEŞEKKÜR

Bu vesileyle büyükbabam Rev.

O. C. Allred, küçük bir kız "Büyükbaba, sence başka gezegenlerde akıllı yaşam var mıdır?" diye sorduğunda, hayatımı sonsuza dek değiştiren derin bir ifadeyle cevap verdi: "Şey, Sherri, İncil iyi Tanrı'nın sadece bir Cennet ve bir Dünya yarattığını söylemiyor. Dolayısıyla O'nun yarattığı milyonlarca başka gezegen olması da mümkün. Zekaya gelince, kesinlikle öyle umuyorum. Çünkü Tanrı biliyor ya, bazı günler Dünya'da ondan birazcık bulabilmek için bile mücadele etmek gerekiyor."

PROLOGUE

"Devam et ve beni askeri mahkemeye ver. Kokteyl partilerinden sıkıldığı için şımartılmış küçük bir piç kurusuna bakıcılık yapacak değilim!" Binbaşı Ember Wyldestarrin az önce kucağına ciddi bir bomba bırakan albaya ters ters baktı. Kendini beğenmiş serseri, hedonizm konusundaki ünü galaksiler arası rekorlar kırmış olması gereken aristokrat bir playboy için kendisine nöbet görevi verilmiş olmasından keyif alıyormuş gibi onun yanında yürüyordu.

Ve eğer değilse, *bu* gerçekten bir suçtu. Şüphesiz hiç kimse kötü şöhretli Bastien Cabarro kadar büyük bir hak duygusu ya da egoyla doğmamıştı. E-dergi ya da haber akışında onun son macerası ya da talihsizliği olmayan bir şey bulamıyordu. Babalık davaları listesinden daha büyük olan tek şey, ortalama bir akşam yemeği partisinin faturasıydı.

Evet, tam da istediği gibi bir eküriydi. Asla.

Albay Werrin sırttı. "Teknik olarak o çok büyük, şımartılmış bir piç. Ya da baş belası. En azından benim için. Bu yüzden *size* atandı. En sevmediğim baş belası. Son gösterinden sonra, daha iyi bir ceza düşünemiyorum."

Öfkeyle alay etti. "Dublör mü? Yirmi iki askeri kurtardım! Başka biri olsa madalya alırdı."

"Evet, eğer bu süreçte istasyonun yarısını yerle bir etmeseydiniz. Ve Albay Dayan'ın ödüllü avcı uçağını yakmasaydınız."

"Teknik olarak *bu* bir kaza değildi." Syrin'in savaşıcısını kasıtlı olarak ateşe verdiğini belirtmek için onun sözlerini ona karşı kullandı. O değersiz herifi kendisini aldatırken yakaladıktan sonra.

Kendi yatağında.

En küçük kız kardeşiyle.

Bu ahlaki bir zorunluluktur. Ayrıca, gerçekten yok etmek istediği şey göz önüne alındığında, sadece gemisine saldırdığı için hepsi minnettar olmalıydı. Aslında, o pisliği durduğu yerde öldürmemek için hâlâ günlük bir mücadele veriyordu.

Ve kız kardeşini .

"Bu yüzden sana yeni bir eküri atandı. Ve şanslısın. General Dayan rütbeni erliğe düşürmemi ve seni Cabarro'yla birlikte rütbe düşürme kulübünün bir üyesi yapmamı istedi, o da iki hafta önce son dublöründen sonra binbaşılıktan yüzbaşılığa terfi etti ve bunu kendi amcasının emriyle yaptı."

Kendime not, asla babası benden üstün olan bir adamla çıkma.

Cabarro'dan uzak durmak istemesinin bir başka nedeni daha. Amcası sadece ondan üstün değildi, o piç onların ordusuydu. Bir parçası olduğu Gyron Kuvvetleri'nin başkomutanı olan Barnabas Cabarro aynı zamanda tüm Kirovar silahlı de baş komutanıydı. Ona karşı gelerseniz sadece rütbenizi sökmekle kalmaz, hayatınıza da son verebilirdi ve kimse bunu sorgulamazdı. Kendi şımartılmış yeğeninin rütbesini hiçbir yaptırım olmadan alabilmesi her şeyi anlatıyordu.

Kirovaryan ordusu söz konusu olduğunda kimse Barnabas Cabarro'yu sorgulamazdı. Şımartılmış visir pisliği bile.

Ama bu ne burada ne de oradaydı. Gözlerini devirerek hayal kırıklığı içinde çılgılık atmak istedi. Kendini pantolonunun içinde tutamayan vicdansız bir hıyar yüzünden bu duruma düşmek onu son derece sinirlendirmişti.

Aslında bu tamamen Syrin'in suçu değildi. Çoğunlukla sınır tanımayan öfkesi ve ahlaki değerleri olmayan küçük kız kardeşi yüzündendi.

Bir daha o kadar aptal olmayacağım.

Bir dahaki sefere o piçi öldüreceğim ve cesedini asla bulamayacakları bir yere saklayacağım.

Ve ekürisi olarak zampara bir domuz prensle birlikte olmaktan daha kötü bir şey düşünemiyordu. Tamamen kadınlardan oluşan ailesinin yanında şekerçi dükkanındaki bir çocuk gibi olurdu. Alura'nın onu görürse ne yapacağını boş verin...

Evet, bu onun için cehennemin tüm özelliklerini taşıyordu.

Eğitim alanına yaklaştıklarında bakışlarını oradaki askerlerin üzerinde gezdirdi. İki düzine asker manevralar yapıyordu.

Neredeyse iki düzine... aralarında olması gereken biri, bir onbaşıyla zaman geçirirken kendini beğenmiş bir sırtışla kenarda duruyordu.

Oh, tahmin edeyim....

Bu Cabarro olmalıydı. Uzun boylu, muhteşem ve bunun fazlasıyla farkında olan biri. Ne kabuklu bir iş.

Ona bu kadar yakın olduğu için kendini hasta hissediyordu ve adam avlunun karşısındaydı. İsteyeceği son şey, bir çift kendini beğenmiş aristo gözüne bakacak kadar yakınında olmaktı. "Lütfen Albay. Bundan kurtulmak için *her şeyi* yaparım."

"İstediğin kadar yalvar. Ritadaria'nın ikili güneşleri donana kadar Cabarro senindir."

Tabii ki öyleydi.

Tam komutanına yüksek sesle küfretmeye ve bu konuda endişelenmesine gerek kalmaması için askeri mahkemeye çıkmaya başlamıştı ki, tiz bir ciyaklama sesi duydu. İlk başta bunun hayal ürünü olduğunu düşündü.

Ta ki yaklaşıp
kadar. Daha yüksek
sesle.

"Geliyor!" diye bağırdı, bomba eve düşmeden birkaç saniye önce. Ve bu bir tatbikat değildi. Doğudaki binaya öyle bir güçle çarptı ki, sarsıntı ve artçı şok onu ayaklarından düşürdü. Bomba kuzey cephaneliğini parçalayıp, tesisin içinde tutulan her bir mühimmatı patlatarak daha fazla hasara ve kargaşaya neden olurken ateş ve şarapnel parçaları patladı.

Çapkın haykırdı ve saklanmak için kaçtı. Tabii ki saklandı.

Aristolar yaralıları yardım ederek ellerini *asla* kirletmezler. Ya da hayatta kalanları çıkarmaya çalışarak.

Öfkeyle, birkaç genç askerin yaralandığı eğitim alanına koştu. Olabildiğince hızlı bir şekilde onları kontrol etti ve sağlık görevlilerine yardım etti.

Ta ki çılgınca bir çılgılık dikkatini artçı sarsıntılar sırasında kısmen çökmüş olan sol tarafındaki ofislere çekene kadar. "Teğmen Wyldestarrin? Beni duyabiliyor musunuz?"

Hayır... lütfen Tanrım, hayır!

Küçük kız kardeşlerinden birinin o binanın içinde olduğunu fark ettiğinde kalbi durdu. Tamamen yıkılmak üzere olan bir bina.

muhtemelen kurtarmayı imkansız hale getirecektir.

Sonra molozların altında yardım için yalvaran sesi duydu. Anneleri ve babaları için haykıran bir ses.

Gözlerinden yaşlar süzüldü. "Alura!" Birkaç dakika önce kız kardeşinin ölmesini istediği gerçeğini tamamen unutmuş bir halde, tüm gücüyle kurtarma görevlilerine doğru koştu. Alura ona ihanet etmişti. Şu anda önemli olan tek şey kız kardeşinin ona ihtiyacı olduğu ve küçük kardeşinin ölmesine izin veremeyeceğiydi.

O delikteki onun kanıydı.

Ve Alura'nın güvendiği ablasıydı.

Ember onlara ulaştığında, Alura'yı enkazdan çıkarmaya çalışan birkaç asker olduğunu gördü.

Özellikle biri, yere bir ip bağlarken sakın bir güvenle zayıf kalıntıların üzerinde durdu. "Sesimi dinle Teğmen ve nefes al. Seni birkaç dakika içinde çıkaracağım. Benimle misin?"

Alura acı dolu iniltilerle cevap verdi.

Ember oradaki en uzun askerin ne yapmayı planladığını görünce kaşlarını çattı. Yüz hatlarını tamamen gizleyen sıkıcı bir zeytin rengi savaş kıyafeti giymiş olan yüzbaşı, kız kardeşinin sıkışıp kaldığı delikten onun yanına inmeyi planlıyordu. "Ona bu şekilde ulaşamazsın."

Yüzbaşı onun endişesiyle alay etti. "Elbette yapabilirim, Binbaşı. Hayatım boyunca tırmanış ve iple iniş yaptım. Kurtarma için sertifikam var. Şimdi, geri çekilin. Teğmenin üzerine başka bir şeyin düşmesini istemeyiz. Özellikle de ablasının."

Ve bununla birlikte son derece pervasız bir hızla doğrudan çukura atladı.

Adamın tam kız kardeşinin üzerine düşüp onu öldüreceğine inanan Ember bir çığlık attı. Ama ustalıkla, Alura'nın bulunduğu yerden birkaç santim ötede inişini durdurdu ve ardından, inanılmaz bir beceriyle, kendini baş aşağı çevirerek Alura'nın vücudundaki enkazı kaydırmaya başladı.

"Hey güzelim," dedi alaycı bir tavırla, bir kirişi yerinden oynatmak için oflarken. "Buraya sık gelir misin?"

"Delirdin mi sen?" Alura ona hırladı.

"Evet. Senin için de iyi oldu, yoksa şu anda burada olmazdım. Ben olsam güvenli bir yere giderdim."

Alura güldü, sonra mutlak bir sefalet içinde inledi.

Dehşete kapılan, titreyen ve yapabileceği daha yararlı bir şey olmadığı için kendine kızan Ember onun ne yaptığını görmeye çalıştı ama bu son derece zordu. Bunun yerine, Alura'ya ne yaptığını açıklarken ve tehlikeye rağmen hafif bir şakayla onu kızdırırken sesinin istikrarlı ve sabırlı tonunu duydu.

"Şimdi, nefesinizi tutun. Bu biraz sıkışacak. Ama hareket eder etmez seni buradan çıkarabiliriz."

"Biz mi?"

"Evet, ben ve kafamın içinde bana senden bile daha fazla isim takan sert sesler. Çok daha kaba olanları da. Çünkü kabul edelim, yılın bu zamanında gidilebilecek çok daha iyi yerler var. Hiç North Beach'e gittin mi?"

"Hayır." Alura gözyaşlarını içine çekti.

"Benimle kal ve kendine bir şey olmasına izin verme, söz veriyorum seni ve kocanı ya da erkek arkadaşını alacağım. Evcil sincap. Ne hoşuna giderse. Bundan sonra hepimiz güzel, uzun bir tatile çıkacağız."

Alura ani bir acıyla haykırdı.

"Ne oldu?" Ember kendini durduramadan bağırdı.

"Sorun yok," dedi aynı sakin, eşit tonda. "Onu serbest bıraktım ve-" Bir şey dinlemek için başını eğdiğinde sesi kesildi. "Bu ses de ne?"

Bunu duyması bir kalp atışını aldı.

"Kahretsin!" Ember ne duyduğunu anlamak için gökyüzünü inceledi.

"Bu da başka bir koşu!" Küfürü çok daha renkli ve kabaydı.

Daha da kötüsü? Kız kardeşini serbest bırakıp yüzeye doğru tırmanmaya başladığında, onları tutan ip kız kardeşinin vücudunun ek ağırlığı yüzünden kaydı. Onu yerde tutan çapa gevşemeye başladı.

Ember onu yakaladı ve sıkıca tuttu. "Çekiyorum!"

Konuşmadı. Aksine, kendisini ve Alura'yı delikten olabildiğince çabuk çıkarmak için çabalarken daha hızlı hareket etti.

Halat daha da kayarak ikisini de enkazın daha da derinlerine göndermekle tehdit etti.

"Yardım edin!" Ember halat ve çapayla yardım istemek için bağırdı. Ancak yeni koşu onlara doğru yöneldiğinden, herkes kendi kışını kurtarmak için kaçıyordu.

Kimse onun açıkta olmasını ya da başka bombalar düştüğünde kız kardeşinin ve onu kurtaran kişinin öleceğini umursamadı.

apa daha fazla kaydđ.

Sanki diğlerlerinin ne yaptđđnđ ve yardım alamayacaklarını sezgisel olarak biliyormuş gibi, kaptan kemerinden bir satır daha çıkardı. "Kız kardeşini kaldır. O çok daha hafif. Senin için daha kolay kurtulur."

"Peki ya sen?"

"Benim için endişelenmeyin. Onu güvenli bir yere götürün, Binbaşı! Kımıldayın!"

Ember Alura'nın ipini çekmek için kendi ipini bıraktı. Adam haklıydı. Onun aşırı kaslı ağırlığı olmadan kız kardeşini kaldırmak çok daha kolaydı.

Olabildiğince hızlı hareket ederek Alura'yı o delikten çıkardı ve sağık görevlilerinin derme çatma bir triyaj kurduğı tarafa gitmesine yardım etti. Tereddüt etmeden kurtarıcılarına doğru geri dönmeye başladı. Ama daha bir adım atmıştı ki ikinci bomba patladı.

Yer ilk koşu sırasında olduğundan daha fazla sarsıldı. Triyajın bir kısmı etraflarına düşerken Alura arkasından çığlık attı.

Kız kardeşinin paniğini görmezden gelen ve günün olaylarıyla sarsılan Ember kendini ayağı kaldırdı ve kutsanmış hayırseverlerine yardım etmek için deliğı geri koştu.

Artık çok geçti.

yerden geriye hiçbir şey kalmamıştı.

Hiçbir şey. Sadece yanan molozlar.

Hayır! Midesi bulanarak yanan kalıntılara baktı. O son koşu açıklığı tamamen yok etmişti. Alev alev yanan bina parçaları üzerine ökmüşü. Kaptandan hiçbir iz yoktu.

Kaskı bile yok. Ve ağır ekipman ya da exosuit olmadan ona ulaşmanın bir yolu yok.

Alura'nın hayatını kurtaran meçhul adamın nezaketini hatırlayınca bir an için kusmaktan korktu.

Ve onunkini. Onun adını bile bilmiyordu. En azından ailesine şahsen haber verebilmek için neden sormayı akıl edememişti? Onun nazik ruhu için dua etmeyi?

Kendini feda etmemiş olsaydı, o bina yıkıldığında Alura da orada olacaktı. Alura da. Tanrılar aşkına, böylesine asil ve iyi bir davranış için kaderi nasıl bu olabilirdi?

Nasıl?

Arkasında biri ciğgerlerindeki dumanı temizlemeye gibi öksürdü ve hırıldadı. "Lütfen bana başka biri daha olduğunu söyleme.

Oradan çıkmak için. Çünkü gerçekten, içimde başka bir iyilik olduğunu sanmıyorum. En azından bugün için."

Ağzını açarak döndüğünde kaptanın arkasında durduğunu gördü. Kanlar içindeydi ve yaşadıklarından dolayı hırpalanmıştı. Ama o uzun boylu, devasa canavar her şeye rağmen hayattaydı. Tüm inançlara rağmen.

"Nasıl?" Kadın ona kaşlarını çatı.

Miğferini çıkarıp ona yara bere içinde ama son derece yakışıklı bir yüz göstererek sevimli bir sırıtış fırlattı. "Öldürmesi zor. Tanrı biliyor ya, kız kardeşim doğduğundan beri bunu yapmaya çalışıyor. Şanslıyım ki ben kolay ölmüyorum."

"Cabarro! Lanet bağlantına cevap ver! 'n çıldırıyor ve bağlantı kuramadığı için komutayı havaya uçuruyor! Seni öldürmediğimizden emin olmak istiyor. Henüz!"

Ember etrafına bakınıp prensi aradı.

Karşısındaki yüzbaşı konuşmadan önce kulağına dokunup yaralarından sızan kanın arasından parçayı ayarlayınca şok oldu. "Hey, Øda.... Evet, ben iyiyim. Her zamanki gibi aylak aylak dolaşıyorum. Sıcak kadınların ve soğuk içeceklerin peşinden koşuyorum." Yüzünü buruşturmak ve kaskını yere bırakmak için durakladı. "Seni biraz sonra arayabilir miyim? Görmem gereken bir şey var. Merak etme. Kötü bir şey değil. Seni seviyorum."

Telefon bağlantısını keser kesmez bacakları büküldü.

Yaralandığı yerden yan tarafına yayılan kocaman kırmızı lekeyi görünce Ember'ın nefesi kesildi. "Sağlık görevlileri!" diye bağırarak ona doğru koştu. Kollarını adamın omuzlarına dolayarak sırt üstü yatmasına yardım etti ve adamın giysisinin altında ne kadar yırtık olduğunu görünce bir an için afalladı.

Nefes nefese kalan teğmen, yan tarafındaki en kötü yaradan akan kanı durdurmaya çalışan kadının bakışlarıyla karşılaştı. "Teğmen kurtulmayı başardı mı?"

"O yaptı. Teşekkür ederim."

Sağlık ekibi adamın etrafını sardı ve yaralarını inceleyebilmek için kadını uzaklaştırdı.

Güçlendirilmiş zırhlı giysisini kesip açtıklarında dudaklarından istemsiz bir nefes çıktı ve şarapnelin karnına saplandığı sivri yarayı gördü. Dahası, her tarafı yara izleriyle kaplıydı. Bu, hizmetkârları onun için bir şeyler getirirken etrafta oturup duran rahat bir prens değildi. Ya da annesine söylediği gibi aylak aylak dolaşan biri değildi.

O yaralar savaş yaralarıydı.

Yüzünü oksijen maskesiyle kapatmaya çalışan sağlık görevlisini itti. "Hey, Binbaşı?"

Onu hatırladığına şaşırarak bir adım öne çıktı. "Evet?"

Bağlantısını ona uzattı. "Zusa'nız hakkında beni bilgilendirmeye devam edin. Tutmam gereken bir söz var. Bu bağlantı seni bana ulaştıracak."

"Latenn, seni buradan çıkarmalıyız."

Bastien etrafını saran gruba bakarak gözlerini devirdi. "Sadece bir MT'ye ihtiyacım var. Tanrı aşkına, her yerde yaralılarımız var. Siz piçler başka biriyle ilgilenir misiniz? Yoksa yemin ederim kalkıp eve yürüyeceğim. O zaman ødara'm öğrendiğinde hepiniz başınızın çaresine bakarsınız."

Bastien'e başını sallayan yaşlı bir MT dışında, sanki yanıyormuş gibi ondan uzaklaştılar.

"Şimdi maske mi, Latenn?"

Bastien yüzünü buruşturarak elini yüzüne götürdü. Sonra da Ember'a askeri işaretlerle en kısa sürede görevinin başına döneceğini belirten bir işaret yaptı.

Sağlık görevlisi onu bir hava sedyesine kaldırdı ve en yakın ambulansa götürdü.

Yeni ekürisi hakkında ne düşüneceğinden emin olamayan Ember onun bağlantısını açtı. Ona teslim etmeden önce biyolokun emniyetini açmakla kalmamış, ona bir mesaj da bırakmıştı.

Eğer doğuştan gelen kraliyet bozukluğumu görmezden gelebilerseniz, Binbaşı Wildstar, sizinle akşam yemeği yemek isterim. Ya da en azından Kuzey Sahili'ne yapacağımız geziye geleceğinize söz verir misiniz? Çifte randevu mu? Zusa'nız ve erkek arkadaşı refakatçi olarak? Ve endişelenme. Taşaklarımı o delikte bıraktığıma eminim, yani hain playboy yöntemlerimden güvendesin.

~Bas

Her şeye rağmen gülen Ember, onun linkini cebine attı ve diğer kazazedeleri kontrol etmeye gitti. Ancak kurtarma çalışmalarına yardım etmeye devam ederken, düşünceleri Bastien Cabarro'ya ve o yontulmamış, mükemmel erkek yüz hatlarına geri dönüp duruyordu. Bu açıdan, en genç visirlerinin tam hayal ettiği gibiydi. İnanılmayacak kadar yakışıklı. Büyüleyici.

Ancak kahramanlık yeni bir kavramdı. Ve tamamen beklenmedikti.

Tıpkı annesiyle olan yaraları hakkındaki umursamazlığı gibi. Ve etrafındakilere gösterdiği saygı.

Evet, duyduğu söylentileri, o ölümcül çukura atlayıp kız kardeşini sakince kurtarmak için hayatını riske atan adamla bağdaştıramıyordu. Bir tırnağı için mızızılanan ve iyileşene kadar üç gün izin isteyen türden şımarık bir pislik bekliyordu.

Beş saat sonra nihayet Alura'yı kontrol etmek için hastaneye vardığında hâlâ bu düşüncelyi düşünüyordu.

Diğer dört kız kardeşleri zaten oradaydı, ebeveynleri içerde ziyaret ederken odanın dışında geziniyor ve dedikodu yapıyorlardı.

"Yani... visir ile tanıştın...." Ashley'nin sesi sondajcı ve alaycı tonuyla rahatsız ediciydi. Ondan çok daha uzun boylu olan Ash, annelerinin açık kahverengi saçlarına ve canlı mavi gözlerine sahipti.

Ember ona hırladı. "Sen ne bilirsin ki?" "Bu Ember mı?"

Aralık kapıdan bakınca Alura'nın yatakta doğrulduğunu gördü. "Evet bebeğim, benim."

Hastane kurallarına aykırı olmasına rağmen Alura elini tutması için onu içeri buyur etti. Koyu sarı saçları bir bandajla kaplıydı ve yüzü biraz yıpranmıştı ama sadece Alura ameliyat başlığıyla ve yara bere içinde bu kadar çekici görünebilirdi.

"Numarasını aldın mı?" diye sordu heyecanla.

Vay canına... Senin değersiz kıcını kurtardıktan sonra iyi olup olmadığımı bile soramazsın... Teşekkürler kardeşim. Ben de seni seviyorum.

Ember kız kardeşine ve az önce yaşadıkları ölümden dönme deneyimi göz önüne alındığında garip endişesine kaşlarını çatı. Bombardımanda kaybettikleri kayıpların sayısı düşünöldüğünde. Yedi iyi arkadaşının cenazesine tek başına katılacaktı. Bunlardan ikisi hem kendisinin hem de Alura'nın çocukluklarından beri tanıdıkları okul ve oyun arkadaşlarıydı. "Onun mu?"

"Visir! Ne dediğini duymadın mı? Beni North Beach'teki sarayına davet etti!"

Ember, anne ve babasına sinirli bir gülümseme gönderirken boğazı düğümlendi. "Adam tam olarak öyle demedi. Davetiye sen ve erkek arkadaşın içindi."

"Benim erkek arkadaşım yok...." Annelerine sinsi ve hesaplı bir göz kırptı. "Henüz."

Ve kendi kendine hizmet eden harita koşmaya başladı...

Öfke Ember'ın içini o kadar hızlı kesti ki kız kardeşinin hastane yatağında olmasına şükretti. Alura'yı kurtaran tek şey buydu, çünkü Ember tatbikattan eve döndüğünde eski sevgilisinin yatağında birlikte olduğu kişinin Alura olduğu gerçeğini hâlâ unutamamıştı.

Bu ihanet ve öfke onu hâlâ iliklerine kadar yakıyordu.

Peki Alura'nın bahanesi? Bunu Ember'ın iyiliğı için yaptığını söyledi. Ne de olsa Ember'ın onu kendi kız kardeşiyle aldatacak biriyle birlikte olmasına gerek yoktu.

Evet... Alura mantığı için bir alkış alalım.

Ember kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Fazla heyecanlanma. Bana çoktan çıkma teklif etti ve ben de kabul ettim." Hafif bir yalandı ama şimdi onun teklifini kabul etmeye tamamen niyetliydi.

Sadece inat olsun diye.

Alura'nın çenesi düştü. "Sen mi? Saçmalama Lu-Lu. demek istemediğini sen de benim kadar iyi biliyorsun. Ayrıca ben visirle evleneceğim. Göreceksin."

Oh, evet... kız kardeşinin egosu Bastien'inkinden sonra ikinci sıradaydı. Ve Alura'nın evrenin sahibi olduğunu ve istediğı her şeyi alabileceğini düşünmesinden bıkmıştı. O bir çuval dolusu saçmalıktan ibaret değildi.

Ember boğazını temizledi. "Sanırım Bastien'in bu konuda söyleyecekleri var."

"Ember." Annesinin sesi keskin bir uyarı tonundaydı. "Bugün neredeyse Alura'yı kaybediyorduk. Neden dışarı çıkıp kardeşlerinle beklemiyorsun?"

"Tamam." Onun tarafını tut. Annesi bu konuda iyiydi. Babası da öyle. Alura'yla başa çıkmayı bu kadar zorlaştıran da buydu. Eğer Bastien'den daha şımarık biri doğmuş olsaydı, onun adı Alura olurdu. Ebeveynleri neden bu veledin üzerine titremeyi seçmişti, kimse bilmiyordu.

Tabii ki aileleri bunu inkar etti. Bunu görmediler. Gülünç bir şekilde, kendilerini adil ve tarafsız sanıyorlardı.

Evet, doğru. Sanki.

Diğerleri her zaman herhangi bir anlaşmazlıkta Alura'nın kazandığını ve özür dileyip bebeğe istediğini vermek zorunda olduklarını biliyorlardı. Bu mide bulandırıcıydı ama yapabileceğı hiçbir şey yoktu. Bu yüzden koridora ve acı gerçeğı bilen kız kardeşlerinin akıl sağlığına yöneldi.

Ancak Ember daha odayı boşaltmadan Alura, masum prensi nasıl tuzağı düşüreceğine dair planlarını uygulamaya başlamıştı bile

bir düğün için.

Onu yattığı yerde tokatlamak isteyen Ember koridora girdi ve neredeyse en büyük kız kardeşi Kindel'e çarpıyordu.

Kız kardeşi, gür, koyu kıvrık saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırırken onun öfkesine dudak büktü. "Sakin ol, Em. Bu playboy yakın zamanda biriyle yuva kuracak değil ya."

Patronluk taslayan ses tonu karşısında homurdandı. "Hepiniz onun bunu yapmasından bıkmadınız mı?"

Brandy omuz silkerek homurdandı. "Ne fark eder ki? Nasıl olsa onunla çıkmayacaksın. Aristolardan ne kadar nefret ettiğini bana zaten söylemiştin."

Ember cevap veremeden Bastien'in bağlantısı cebinde çaldı, sanki konuştukları konunun kendisi olduğunu altıncı hisle anlamış ve onları bölmek istemişti.

Kız kardeşlerine tek kelime etmeden uzaklaştı ve telefonu açtı. "Binbaşı Wyldestarrin."

"Hey, Binbaşı, ben Cabarro. Nasıl olduğunuzu kontrol etmek istedim. Ek koşullarda yaralanmadığınızdan emin olmak istedim. Kız kardeşin de kurtuldu. Ailenin geri kalanı güvende mi? Bir şeye ihtiyacın var mı?"

Bir aristo'nun işe yaramaz kız kardeşinden daha iyi davranışlara ve kalbe sahip olması üzücü bir durumdu. "Her şey yolunda. Sen?"

"Aklımı kaçırarak kadar sıkıldım."

Buna inanmakta zorlandı. "Ne? Hiç hayranın yok mu?" Sorusuna gülerek, video yayını için bir istek gönderdi.

Ember onu hayranlarıyla dolu bir koğuştaki bulmayı umarak kabul etti. Adam, Ember'ı şaşırtacak şekilde steril hastane odasını tarayarak orada tek başına olduğunu gösterdi.

Ona eşlik eden bir muhafız bile yoktu.

"İfadenden anladığım kadarıyla beklediğin bu değildi." Bastien kamerayı tekrar onun yüz hatlarına çevirdi; bu yüz hatları yaralarından dolayı sıyrılmış ve morarmıştı ama yine de çarpıcıydı. Hatta bu yaraları ona bir iyilik yaparken aldığı için daha da etkileyiciydi. "Bundan daha iyi bir poker suratıyla asla kumar oynamamalısınız, Binbaşı. Rakibiniz evi temizler."

Onun alayları karşısında yanaklarının ısındığını hissetti. "Özür dilerim. Etrafınızın hayranlarınız ve ailenizle çevrili olacağını düşünmüştüm."

"Evet... hayır. Sa'm bombalamadan sonra insanlara güven vermek ve korkularını yatıştırmak için bir konuşma yapıyor, ailemin geri kalanı ise bu gece etrafta koşturup başka yangınları söndürmeye çalışıyor. Ve oda'm kaybettiğimiz askerlerin aileleri için para ve yardım toplamak üzere bir mitingde - ki lanet olası doktor beni serbest bıraksa ben de orada olacaktım. Ya da kışlada olurdum."

Kendini durduramadan alay etti.

"Hey, şimdi!" dedi kırılgan bir şekilde. "İster inanın ister inanmayın, gecelerimin çoğunu bölüğümle birlikte kışlada geçiriyorum. İzleyici kayıtlarımı kontrol edip görebilirsiniz. Haberlerde hakkımda duyduğunuz hikâyelerin büyük çoğunluğu tamamen kurgu. Bir avuç çılgınca olanları , onları da gururla kabul ediyorum ve size anlatmaktan büyük mutluluk duyacağım. Ve size prime time için fazla müstehcen olan resimleri göstereceğim." Kaşını ovuşturdu. "Her neyse, akşam yemeği ne olacak?"

Duvara yaslanan Ember, anlamaya bile başlayamadığı nedenlerle kendisiyle konuşan bu garip muammayı anlamaya çalışırken kaşlarını çattı. Korkunç bir keçi olmasa da, Alura'nın heykelsi güzelliğinden çok uzaktaydı ve bunu biliyordu.

Beş-altı yaşında, Kirovalı bir kadın için ortalama bir boydaydı. Ve birçok potansiyel flört adayı, olması gerekenden biraz daha kaslı olduğu ve Andarion Yüzüğü için silahlanmış bir şekilde savaşa gidiyormuş gibi yürüme eğiliminde olduğu yorumunu yapmıştı. Tek dikkat çekici özelliği babasından geliyordu; bir çift keskin, delici yeşil göz. Ne yazık ki çoğu erkek bu gözleri fark etmezdi. Bakışlarının yoğunluğunun taşaklarını ve bağırsaklarını büzüştürdüğünü söylemek dışında.

Dürüst olmak gerekirse, herhangi birinin ya da herhangi bir şeyin Bastien'in gözünü korkutabileceğinden şüpheliydi. Gerçekten de titanyumdan eritilmiş bir egosu varmış gibi görünüyordu.

"Neden bana çıkma teklif ediyorsun, Cabarro?"

Bu şeytani sırıtış onu istediğinden çok daha fazla ısıttı. Bu adamda fazlasıyla nefis bir şeyler vardı. pantolonunu üzerinden çekip çıkarırken rahatlıkla görebiliyordu. "Benim şımarık bir pislik olduğumu düşünüyorsun. Garip bir şekilde bunu bir kadında takdire şayan buluyorum. İyi bir karakter yargıcı olduğunu gösteriyor. Bunu daha da çok seviyorum."

Güldü. "Saçmalıyorsun."

"Hadi ama," diye alay etti. "Sen Gyron Force'sun... Ben de Gyron Force'um. İkimiz de benim gülünç olduğumu düşünüyoruz. Zaten çok fazla ortak noktamız var."

Alay ederek ona başını salladı. "Birbirimize hiç benzemiyoruz, Senin *Ekselansları*."

"Peki, Binbaşı. İstedğin gibi olsun. Ama benim sa'mın komşu bir imparatorluğa savaş ilan etmesine üç buçuk saniye kaldı. Ya bu bildiğimiz dünyanın sonuysa? Ya değer verdiğin her şey yarın yok olursa? Her şey cehenneme dönmeden önce bir kez olsun bir visirle çıktığını söylemek istemez miydin?"

Kahretsin, olması gerekenden çok daha sevimliydi. Ve bunun nedeni bir unvana sahip olması değildi. O sadece cana yakın bir göttü. Sadece bu bile başını her türlü belaya sokmaya yeterdi. İnanılmaz yakışıklılığı ve yenilebilir fiziğiyle birlikte. Bu şimdiye kadar yaratılmış en tehlikeli kombinasyondur ve başının her türlü belaya girebileceğini görebiliyordu.

Sahip olduğu tüm içgüdüler ona aksi yöne doğru olabildiğince hızlı koşmasını söylüyordu.

Sonra onun tatlı yüzüne bakma hatasını yaptı. Evet, o ölümcüldü.

Ve işi bitmişti.

"Tamam. *Bir* randevu. Ama sadece senin sa'dir ve onun savaşı yüzünden."

Ona göz kırptı. "Hey, bu evet'i her şekilde alırım. Sadece kalbimi kırmayın, Binbaşı. Çok kırılgan bir şeydir."

Ember bu fikir karşısında homurdandı. "Buna inanmakta güçlük çekiyorum." "Yapma. Sosyopatik eğilimlerle şımartılmış olabilirim, ama asla

samimiyetsiz." Ve bununla birlikte, imzasını attı.

Ember, dört kız kardeşinin de ağız açık bir şekilde kendisine baktığını fark edince dondu kaldı.

Daha da kötüsü? Bastien'le yaptığı konuşmanın her kelimesini duymuşlardı.

Bu onun mizahını hızla ayılttı. "Ne?"

Ashley alay etti. "Ne yaptığını sanıyorsun sen? *Onunla* çıkmayı düşünemezsin bile. Aklını mı kaçırdın sen? Alura seni öldürecek!"

"Neden o ahlaksızla çıkmaya evet dedin?" Brandy kollarını iki yana açmış duruyordu.

Ember'in bakışları Alura'nın ailesiyle oturup güldüğü yere gitti ve aklından Syrin'le yatakta olduğu bir görüntü geçti. O anda, onun davetini neden kabul ettiğini tam olarak anladı.

"Basit. Bu bir savaş."

BÖLÜM 1

BİR YIL SONRA

"Bastien'e söyleyecek misin?"

Ember, Kindel'in sorusu karşısında durakladı; Bastien'in babası bir saat önce bunu yapmamış olsaydı, yemeleri gereken öğle yemeği için iştahı kaçacaktı.

Kız kardeşinin görmesini istemediği gözyaşlarını kırıştıtırırken boğazı düğümlendi, yoksa ikisinin de tutuklanmasına neden olabilecek bir şey yapmak için motive olacaktı. "Hayır, kesinlikle olmaz ve ona söyleyebileceğim son şey babasının onu mirastan mahrum etmekle tehdit ettiği olur."

"Neden olmasın?"

"Öncelikle, bunu bilmek onu öldürür. Babasını seviyor ve ona saygı duyuyor. İkincisi, adamı tanıyorsunuz. Bastien yarı yolda bırakıp babasıyla yüzleşecek, sonra da kıyamet kopacak ve kim bilir neler olacak." Bastien'in babasını vurmasından onunla kaçmasına ve yıllar sonra onunla evlenmek için nelerden vazgeçtiğini anladığında ondan nefret etmeye başlamasına kadar her şeyi hayal ediyordu.

Senaryo ne olursa olsun, hepsi mutsuz bir şekilde sona erdi. Ve Bastien, ailesiyle arasına girdiği için ondan nefret ediyordu.

"Ne yapacağımı bilmiyorum." "Onu seviyor musun?"

"Hayatımdan daha fazla." Ember dudağını ısırırken gözünden tek bir damla yaş süzüldü. Gah! Eğer ailesinin düşündüğü gibi servet avcısı bir sürtük olsaydı bu çok kolay olurdu.

O zaman bırakabilir ve arkasına bakmayabilirdi. Ya da onunla evlenip ne düşündüklerini umursamayacaktı. Çünkü babasının bilmediği şey

Bastien düğün gününde ona ne kadar miras kalacağını söylemişti. Babasının mirasına ihtiyacı yoktu. Ya da onayına. Büyükannesi ve büyükbabası ona şaşırtıcı miktarda mülk ve para bırakmıştı. İnanılmaz büyüklükteki servet onun en iyi matematiksel yeteneklerini bile zorluyordu.

Ama para Bastien için ne kadar önemliyse onun için de o kadar önemsizdi. Daha önce hiç böyle bir servete sahip olmadığı için, bunu aklına bir türlü sığdıramıyordu.

Ayrıca, o onundu, kendisinin değil. Tek umursadığı Bastien'di. Unvanları değil. Ve hiçbir itibar onun düşünceliliğinin ya da eşsiz görüşlerinin yerini tutamazdı. Sadece bir odaya girerek bile onun gününü aydınlatabilirdi. Sadece göz kırparak ve şeytani bir sırıtışla gülümsetmesi, kıyafetlerini yırtıp sonsuza kadar ona sarılmak istemesine neden oluyordu.

Bundan nasıl vazgeçebilir?

Aptalca, işe yaramaz duygularına engel olamadığı için kızgın bir şekilde gözyaşını sildi ve kesik kesik bir nefes aldı. "Aşk acıya dayanamaz, Zusi. Bunu herkesten daha iyi biliyorsun."

Kindel bu yüzden bekârdı. Hayatının aşkı onunla kalabilmek için komuta pozisyonundan vazgeçmişti. Üç yıl sonra, bir daha yükselme fırsatı bulamadığı için buna o kadar kızmıştı ki, bu durum ilişkilerini parçalamıştı. Justiss bugüne kadar Kindel'in yüzüne bile bakmamıştı.

Ember bunun Bastien olmasını istemiyordu. Ondan nefret ettiği düşüncesi... Dayanılmaz olan tek şey buydu.

"Ne yapacağım ben?"

Kindel onun elini tuttu ve hüznle gülümsedi. "Bilmiyorum, Em. Kendi hayatımı mahvettim. Yapmak istediğim son şey seninkini de mahvetmek."

Kadın . "Hiç yardımcı olmuyor." Bağlantısı vızıldadı.

Ember, Bastien'in avatarını görene kadar onu görmezden gelmeye başladı. Birkaç hafta önce şaka olsun diye yaptığı ve linkine programladığı o aptal fotoğraf.

Bu şekilde herkes senin nasıl bir ahmak olduğunu bilecek ve sana başka kimsenin bana ve tuhafliğime sahip olamayacağını hatırlatacak. Böylece asla aldatmam ya da yoldan çıkmam konusunda endişelenmene gerek kalmayacak. En iyisini gördüğümde anlarım ve kimse benim kızımдан daha iyi olamaz.

Hatırladıkça gülmemeye çalışarak telefonu aldı ve cevap verdi.

"Selam, güzelim."

Ember arka planda blaster ateşine benzeyen bir duyunca kaşlarını çatı.
"Neredesin sen?"

"Um... hiçbir yerde. Sadece seni sevdiğimi söylemek istedim." "Saldırı altında mısın?"

Kulağına tısladı, sonra da zorlanıyormuş gibi bir ses çıkardı.

"Bas?"

"Evet... özür dilerim. Seni duymakta biraz zorlanıyorum." Blaster ateşi yüzünden! "Aman Tanrım! Çatışmada mısın?"

"Birazcık."

"Sıkıştın mı?"

Adam nihayet cevap vermeden önce hayatının en uzun duraklaması kulağında çıtırdadı. "Merak etme, Em. Bu gece evde olacağım. Sadece sesini duymak istedim."

Yakındaki bir monitörde haberleri görünce kalbi sıkıştı. İçinde bulunduğu saldırıyı gösteriyordu. Babasının içinde olması gereken kraliyet elçisi Eudoran ateşi altında kalmıştı. Ama son anda babası onun yerine Bastien ve Quin'i göndermişti.

Son dakikada ...

"Bastien," diye nefes aldı. "Seni seviyorum. Ne olursa olsun, lütfen bunu asla unutma."

"Yapmayacağım." Hattı kesti.

Babasının sözleri zihninde yankılanırken Ember'ın eli titredi. Hayır... bu mümkün değildi.

"Em? Ne oldu?"

Paniğini yutarak çenesini monitöre doğru salladı. "O karmaşanın içindeki Bastien."

Kindel küfretti. "Çırpınmak mı istiyorsun?"

Evet, ama şu anda düşünmesi gereken daha çok şey vardı ve Bastien'in kendi başının çaresine bakabileceğini biliyordu. "Kin? Sana bir şey sorabilir miyim?"

Kaşlarını çatarak tekrar yerine oturdu. "Elbette."

Ember, anlamakta zorlandığı dehşeti dile getirmeden önce girdap halindeki düşüncelerini toparlamak için bir an bekledi. "Bastien'in babası, Bastien'in bir avamla evlenmesinden ölmeyi tercih edeceğini ima etti." Monitöre dehşet dolu bir bakış daha attı. "Bugün bunu bilerek yaptığını düşünmüyorsun, değil mi?"

Kindel şimdi onun kadar solgundu. "Tanrım, Em... Bilmiyorum. Hiçbir ebeveynin böyle bir şeyi aklından bile geçiremeyeceğini düşünmek istiyorum."

"Ama?"

"Onlar aristo, biz değiliz."

Ve korktuğu şey de buydu. Babası Bastien'in evlenme teklif etmeye niyetli olduğu ve bunu yaparsa çok korkunç sonuçları olacağı konusunda onu uyarmıştı. Mutlu sonla bitmeyeceğini garanti eden sonuçlar.

Mutlu olmamasının tek yolu Bastien'e bir şey olmasıydı.

Ölüm gibi.

Bastien ve kardeşi monitördeki binadan çıkarken nihayet yeniden nefes alabildi. Giysileri yırtık pırtıktı ve Bastien'in bir yanağına kir bulaşmıştı ama gazetecilere iyi olduklarını söylerken ela gözleri ışıltı ışıltıydı.

Bu sefer.

"Onunla evlenemem Kindel." Hayatı söz konusuysa olmaz. "Savaşmadan pes etmeyecektir."

"Biliyorum," diye boğuldu. "Ama bencilce onun hayatına ya da ailesine mal olduğumu bilmesindense benden nefret etmeyi öğrenmesini tercih ederim."

"Em-"

"Yapma," diyerek Kindel'i bu konuda ikna edemedi sözünü kesti. "Yapılması gereken bu. Sadece onun için değil, hepimiz için. En azından bana hiç kimseye vermediği bir parçasını verdi." Ailesinin ondan alamayacağı bir şey. Özellikle de bunu bilmedikleri için.

Yine de onsuz olma düşüncesi bile onu parçaladı. En azından bu şekilde hayatta.

Onunla evlenip bu yüzden ölmektense başka biriyle yaşaması daha iyi.

Kendimi bu yalanla yaşamaya zorlayacağım.

* * *

"Bu da ne böyle?" Bastien tam bir şaşkınlık içinde bağlantısındaki transfer emirlerine baktı.

Bir saat öncesine kadar Emberle birlikte yaşadığı barakaya girişini engelleyen onbaşı, boğazını temizlerken kıpkırmızı kesildi.

Ufak tefek esmer kız, başka birinin üniformalarını, Gyron Force baltasını ve düşünmek istemediği diğer kişisel eşyalarını koyduğu taktik çantasını ona uzattı. "Özür dilerim Yüzbaşı. Bildiğinizi sanıyordum. Bu sabah ilk iş olarak siz eğitimdeyken emirler geldi. Bletch Bölümüne yeniden atandınız."

Şaka yapıyor olmalısın.

Bu saçmalığa ağzı açık bakarken, sanki desteğe ihtiyacı varmış gibi bakışlarını ondan arkasındaki iki inzibata çevirdi. Sanki hıncını daha düşük rütbeli bir askerden çıkaracakmış gibi.

Bu onun tarzı değildi. Eğer birine saldıracaksa, bu kişi ona karşılık verebilecek ve kışına tekme basma şansı olan otoriteye ve araçlara sahip biri olmalıydı.

Dün gece Ember'a evlenme teklif ettiği için kendisinden intikam almak amacıyla bu pisliği yaptığından şüphelendiği kız kardeşi gibi biri. Neden olmasın? Lil, annelerinden büyükannelerinin yüzüğünü istediği için çok öfkelenmişti. Böylesine değerli bir Kirovaryan yadigârını bir avamın eline vermeyi düşünmeye bile cüret ettiği için öfkeliydi. Lillian günlerce bu yüzden ona bağırıp çağırıyordu.

Ember'ın yüzüğü soğukkanlılıkla reddettiğini öğrendiğinde Lil'in çok heyecanlanacağına hiç şüphe yoktu.

Ve onu.

Onu restoranda bir aptal gibi diz çökmüş, kendisinden tek bir güzel söz duymak için yalvarır halde bırakmıştı.

Şu anda bu dritvik'e ihtiyacım yok, Lil.

Bastien hâlâ Ember'ın reddinin etkisindeydi. Sadece kalbini söküp atmamıştı. Alenen boşaltmıştı. Daha da kötüsü, dün gece barakalarına dönme zahmetine bile katlanmamıştı. Aksine, ailesinin evine gitmiş ve onu yatağında yalnız bırakarak bir şekilde çuvalladığını bilmenin acısı içinde debelenmeye başlamıştı.

Sadece neyi yanlış yaptığını bilmiyordu.

Onun için her şeyken neden evlenecek kadar iyi olmadığını.

Midesi bulanarak çantasını onbaşından aldı, yakında devriye için rapor vermesi gerektiğini biliyordu. "Kimin komutası altında?"

"Binbaşı Cabarro."

Tabii ki. Tam da şüphelendiği gibi. "Benim *yokken* zusa'm." Küfür, o daha durduramadan ağzından çıkmıştı.

Pembenin daha da parlak bir tonuna dönüştü. "Evet, *styrrah*."

Çenesinde bir tik başladı. Eğer Lil bunu gerçekten de dün gece Ember'a evlenme teklif ettiği için ondan öç almak için yaptıysa, bu yüzden onu öldürebilirdi. Hem de uykusunda. Ona yardım et!

"Kim izin verdi?" Kardeşi olmasa iyi olur. Ya da amcası.

Kendi bağlantısına girmeden önce biraz kekeleydi. "Binbaşı Wyldestarrin."

Hiçbir şekilde... Beyni yüzleşmek istemediği bir gerçeği kavramaya çalışırken Bastien'in nefesi onu telaşla terk etti.

Ember bunu ona yapmıştı. Kasıtlı olarak. Tek bir kelime bile etmeden. Merhamet ya da saygı göstermeden mi? Lil'in kontrolü altında olmaktan ne kadar nefret ettiğini bildiği halde onu kız kardeşinin bölümüne transfer etmişti. Kız kardeşi ona sosyal açıdan bodur bir çocuk gibi davranıyor ve onu herkesin önünde utandırmak için yaşıyordu. Onu alay konusu yapmak için elinden geleni yapıyordu. Üniformalı Lil'in yanında olmaktansa kendi bileğini kesmeyi tercih ederdi.

Ya da üniformasız, bu konuda da.

Kahretsin, bu Ember'ın dün gece evlenme teklifinden sonra onu yüzüstü bırakmasından bile daha soğuktu.

Neden beni hadım edip bu işi bitirmiyorsun? Neden beni cezalandırmak için bu kadar ileri gidiyorsun?

Sana ne yaptım ben?

Birkaç saat içinde ikinci kez paramparça olan geriye kalanları kurtarmaya çalışarak başını salladı. "Teşekkür ederim, Onbaşı."

Yeni giden bir araç bulmak için döndüğünde, çantasını omzuna attı ve aklından çıkarmaya çalıştı.

Bastien yapamadı. Tüm dünyası başına yıkılmışken bu imkansızdı. *Ben hiçbir şey yapmadım.*

Bunun peşini bırakmak istemeyerek bağlantısını çıkardı ve Ember'ı selamladı.

Arayanın o olduğunu görür görmez, bunu kendisinin yaptığını anlamasını sağlayacak şekilde sesli mesajına düşmüştü.

Sinirli bir iç çekişle telefonun çalmasını bekledi. "Hey, Em, benim. Az önce emirlerimi aldım ve yeni kışlama gidiyorum. Evlilik konusunda karar vermek için biraz zamana olduğunu söylediğini biliyorum.

beni hayatınızdan tamamen çıkardığınız anlamına geliyordu. Beni biraz uyarabilirdin." Ses tonuna öfke ve suçlama karıştığını fark edince durakladı.

Ona gerçekten kızgın değildi. Gerçek şu ki, yaralanmıştı. Taşlara tekme yemişti ve iç kanaması vardı.

Daha da kötüsü? Bunun için başvurabileceği kimse yoktu. İçki arkadaşları onu anlamazdı. Ona gidip başka biriyle yatmasını ve onu sisteminden çıkarmasını söyleyeceklerdi. Ailesi, bir avam için surat astığı için onun aptal olduğunu düşünecekti.

Fain Hauk bunu duymak istemezdi çünkü kendi karısı ve orada olanlar konusunda hâlâ acılıydı.

Ve en iyi arkadaşı onunla konuşmuyordu. Aramalarını sesli mesaja yönlendiriyordu.

Dürüst olmak gerekirse, Bastien ona bağırarak istemiyordu. Sadece onu geri istiyordu. Bu yüzden evlenme teklif etmişti. Hayatını onsuz yaşamak istemiyordu.

Bu yüzden sesini yumuşattı ve içinden geldiği gibi konuştu. "Seni özledim, Em. Seni daha da çok seviyorum. Ara beni." Kendisini boğan gözyaşlarına teslim olmadan önce hattı kesti. Onu dizlerinin üzerine çöktürmek üzere olan ıstıraba teslim oldu.

Boğazını temizleyerek derin bir nefes aldı ve yönünü bulmaya çalıştı.

"Bastien?"

Alura'nın sesini duyunca irkildi, çünkü Alura ona doğru sekerek geliyordu. Şu anda ihtiyacı olan tek şey buydu.

Kalbinde başka bir delik gibi.

Kesik kesik bir nefesle, onunla yüzleşmek için kendini hazırladı. "Evet?" "İyi misin?" Ona yaklaşırken yavaşladı.

"Tamam."

Sempatik bir ifadeyle kaşlarını çatarak onun koluna rahatlatıcı bir el koydu. "Brandy bana dün geceden bahsetti. Seni yeni görev yerine bırakmamı ister misin?"

Evet, doğru. Ember ikisine de nöbet geçirtirdi. O an için hayali bir küçümseme yüzünden kızgın olsa da, birkaç gün içinde sakinleşeceğini ve bunu atlatacağını umuyordu. Ama onu Alura' görürse, onunla bir daha asla konuşmayacağını garanti ederdi. "değil. Kız kardeşim bekliyor."

Başını salladı. "Özür dilerim Bastien. Sadece bir arkadaşına ihtiyacın olursa burada olduğumu bilmeni istedim. Her zaman." Onun yanağına bir öpücük kondurdu.

Samimiyetsiz bir teşekkür mırıldanarak hemen bir taşıma aracı kaptı ve aralarına olabildiğince mesafe koydu. Alura'yla ilgili bir şey... sadece Alura'nın bildiği nedenlerden dolayı kız kardeşlerinin erkek arkadaşlarının peşinden koşmak gibi kötü bir alışkanlığı vardı. Hepsi de bunun için onun kellesini istiyordu.

Ve davranışları hakkında dedikodu yapan dünyayla yeterince sorunu vardı. *Bu* yangına körükle giderse lanetlensin. Tüm Kirovarian İmparatorluğu'nda ve topraklarında Alura'yı ona çekici kılmaya yetecek kadar alkol yoktu. Hatta Dokuz Dünya'da bile yeterince alkol yoktu.

Sadece biraz zamana ihtiyacım var, Bas.

Ember'in dün geceki sesini kafasının içinde tekrar duyunca midesi bulandı. Bu hiç mantıklı değildi. Aralarındaki her şey altın gibiydi. Bir yıldır çıkıyorlardı ve hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştı. Nadiren kavga ediyorlardı ve asla önemli bir şey yüzünden değil. Gece gündüz birlikteydiler ve kız da onun arkadaşlığına en az onunki kadar hevesli görünüyordu.

Buna kadar.

Sadece ona güven. Kendine gelecektir. Geleceğini biliyorsun. O seni seviyor.

Onu seviyorsun. Aşk her üstündür.

Kulağa ne kadar aptalca gelse de, buna gerçekten inanıyordu. Hepsinden önemlisi, ona gerçekten inanıyordu.

Birkaç gün sonra her şey normale dönecekti. Onu rahatsız eden her neyse üstesinden gelecek ve düğünlerini planlıyor olacaklardı.

Tek yapması gereken sabırlı olmaktı.

NEREDEYSE İKİ AY SONRA

"Seni inanılmaz piç!"

Bastien savaş uçağının merdiveninden henüz inmişti ki, döndüğünde Ember'ı hangar bölümünde buldu. Yanakları kızarmış, gözlerindeki öfkeyle ona dik dik bakarak gözlerini daha da yeşillendirmişti. Dürüst olmak gerekirse, onu burada gördüğü için o kadar mutluydu ki, kendisine hakaret etmiş olmasını umursamadı bile.

En azından bir saniye sonra beklenmedik bir şekilde kasığına dizini vurana kadar.

Kaskını düşürüp iki büküm olurken acı içinde patladı ve onu yere düşürmekle tehdit eden ani mide bulantısı dalgasına karşı savaştı.

Zemin.

"Zusa'mla mı çıktın?" kavgayı sürdürmek için bu sözleri dişlerinin arasından çıkardı. Ama artık çok geçti. Körfezin yarısı onun saldırısını görmüş ve merak içinde donup kalmıştı.

"Düşündüğün gibi değil," diye boğuk bir ses çıkarmayı başardı.

"Hayır mı?" Alura'nın restorana astığı bir fotoğrafı yüzüne çarptı. Bir dizi haber ajansı tarafından alınmış ve her yerde yayınlanmıştı. İki gün önce annesine yapılan suikasttan ya da daha dün kendisinin kıl payı kurtulduğu saldırıdan daha fazla yer bulması gerçekten ironikti. "Sanırım halüsinasyon görüyorum."

Aptallığına lanet ederek kendini düzeltti, oysa tek istediği bir buz torbası ve bir yatak bulmaktı. "Neden bu kadar kızgınsın ki? Bunu yapmadan önce sana sormuştum."

Ve bu kesinlikle söylenmesi gereken yanlış bir şeydi, çünkü onu tutarsız bir heceleme turuna gönderdi ve sonuçta tanınabilir tek kelime, uçmalarına izin verseydi tokatlanabilecek kaba küfür parçaları oldu.

Ama en azından onunla tekrar konuşmasını sağlamıştı. Bu, ona evlenme teklif ettiği gecedan beri yaptıkları en uzun konuşmaydı.

Adamın erkekliğine son bir hakaret savurarak yola koyuldu.

Bastien onun koluna girdi ve nazikçe onu durdurdu. "Em-"

"Sakın buna cüret etme!" Adamın elinden kurtuldu ve ona sert bir bakış fırlattı. "Bunun beni ne kadar inciteceğini biliyordun ama yine de yaptın. Nasıl yapabildin?"

Bu soru ruhunda kanayan bir yara bıraktı. Ve cevap o kadar basitti ki, kadının bunu nasıl gözden kaçırdığını anlayamadı.

Çünkü ona gitmemesini söylemesini istemişti. Onu geri istediğini söylemesini. Onu hâlâ sevdiğini ve tutunabileceği bir umut kaldığını söylemesini.

Kadın onunla ilişkisini tamamen kesmişti ve adam çaresizliğin ötesine geçmişti. *Bu* yüzden yapmıştı.

Onun yerine, ona ne yaptığığın umurunda olmadığını söylemişti. Alura ile çıkmak için.

Ama kızın öfkesi şimdi ona dua ettiği umudu veriyordu. "Sadece akşam yemeği idi. Onu doğruca eve götürdüm. Aramızda hiçbir şey olmadı."

"Sana inandığımı mı sanıyorsun? Bundan sonra sana inanacağımı mı?"

Çıkmalı. Hayatında hiç bu kadar kötü bir randevuya çıkmamıştı. "Burada neler oluyor?"

Bastien, ağabeyinin kavgalarına karışan sesiyle buz kesti. *Dritvik!* İhtiyacı olan son şey buydu.

Tiksinerek Quin'in onlara katılmasını izledi. Neredeyse kendisiyle aynı boyda olan kardeşinin dalgalı kahverengi saçları ondan iki ton daha koyuydu ve ela mavisi gözleri vardı. Bastien'e kınayan bir bakışla odaklanmıştı. Ama bu Bastien'i hiç korkutmuyordu. Buna çok alışkındı. Quin'in onu her şeyden yoksun olarak yargılamasına çok alışmıştı.

Bastien doğduğu günden beri ağabeyi annelerinin ona gösterdiği ilgiyi kıskanıyordu. Bastien'in imparatorluğu yönetmek için eğitim almanın tüm zorluklarına katlanmadan bir visir olmanın ayrıcalıklarına sahip olmasını kıskanıyordu. Bu durum Quin'in içini kemiriyor ve onu çoğu gün sümüklü, acımasız bir pislik haline getiriyordu. Ve bugün özellikle kötü bir ruh halindeydi. Bastien'e karşı dudağını büktü. "Her fırsatta adımızı lekelemek zorunda mısın? Başka bir parçanın peşinden koşmaktan daha önemli işlerin yok mu senin?"

Kuyruğundan mı? Annemizi öldürmeye çalışan piçi bulmak gibi mi?" "Bu işe karışma."

Ama artık çok geçti. Ember çoktan gitmişti.

"Em!" Bastien onun peşinden gitti.

"Cehenneme git, Cabarro!"

Quin onu sarsarak durdurdu. "Biraz asalet göster, lanet olası! Sen bu imparatorluğun bir visirisin! Sıradan pisliklerin peşinden koşmayız!"

Bastien hırlayarak kardeşini yumrukladı. "Onun hakkında konuşmaya uygun değilsin ve sakın bir daha ona hakaret etmeye cüret etme!"

"Bunun için seni kırbaçlatacağım!"

"Devam et, *theren*. Sana meydan okuyorum." Bastien, Quin'in ona zarar vermeye kalkışması halinde annelerinin ne yapacağını düşünerek kahkahalarla güldü.

Dudaklarındaki kanı silen Quin dudağını büktü. "Bir gün Bas, umarım hak ettiğin şeyi alırsın."

"Neymiş o?"

"Gerçek ailenin kim olduğunu ve böyle pisliklerle takılmanın sana ne kazandırdığını gösteren bir ders."

BEŞ HAFTA SONRA

Bastien Aros Cabarro hayatı boyunca aptalca bir şekilde Kirovar dilindeki en korkutucu üç kelimelik cümlelerin, annesinin ne zaman hoşuna gitmeyen bir şey yapsa o fındık kıran ses tonuyla söylediği tam adı olduğunu düşünmüştü.

Yanıliyordu.

Gerçekten en korkutucu üç kelime mi? Hiçbiri mi? Bu orospu çocukları az önce eski sevgilisinin küçük kız kardeşinin ağzından çıkmıştı. Kalabalık bir odada ailesi onu bu skandal yüzünden öldürebilirdi.

"Bastien, ben hamileyim."

Kaderin bu inanılmaz derecede acımasız baltası karşısında sersemlemiş bir halde, sanki Ember ona tekrar soğuk bir yumruk atmış gibi Alura'ya boş boş baktı ve dürüst olmak gerekirse, bu haber de öyle hissettiriyordu.

Böyle bir şey olamaz.

Şimdi olmaz. Bu gece ailemin otuz üçüncü yıldönümü partisinin ortasında olmaz.

Alura ile değil.

Yüce Tanrım, ben ne yaptım?

Ne yazık ki, bu son soruya kesin bir cevabı vardı. En azından biyolojik düzeyde. Ahlaki açıdan mı? Hayatını ciddi bir şekilde ALTÜST etmişti - her şeyi toparlanamayacak şekilde mahvetmişti. FUBAR olmanın o acı verici piç üvey çocuğu - ki o da öyleydi. Ya da Ember bunu öğrendiğinde öyle olacaktı.

Eğer zaten bilmiyorsa.

Onu *sadece* kalbinden vurursa şanslı sayılırdı. Ya da kafasından... Omuzlarına dayananı değil.

"Beni duydun mu?"

Kendini toparlamak için bir dakikaya ihtiyacı olan Bastien, konuşmayı beri ilk kez kekelemeden önce elindeki viski bardağını boşalttı. "Ah... evet."

Bu aldatici ve soğukkanlı ses tonu, karşısındaki uzun bacaklı sarışından şiddetli bir tokat yemesine neden oldu.

Onu suçladığından değil. O da kendini tokatlamak istedi.

Alura'yı gözaltına almak için harekete geçen kraliyet güvenlik görevlilerini durdurmak için elini kaldırdı. İhtiyacı olan son şey daha da büyük bir olaydı.

Alura'nın, ailesinin yıldönümü partisini bastığı sırada, az önce onun üzerinde patlattığı sözlü bombanın geniş bir dinleyici kitlesine sahip olduğundan emin olmak için.

Ama bu tür gösterilerde iyiydi ve Ember'ın aksine Alura'nın her zaman harika bir performans sergilediğini kabul etmek zorundaydı. Herhangi bir zamanda ne kadar çok dikkat çekerse o kadar iyiydi.

Olumlu. Olumsuz. Alura'nın umurunda değildi, yeter ki olayın merkezinde o olsun. Buraya tam bir askeri kıyafetle, olabildiğince fazla sempati toplamak için konaklama kurdeleleri açıkça görülebilecek şekilde gelmesinin nedeni de şüphesiz buydu. Kirovar'ın yetiştirdiği en önde gelen askeri aileden gelen madalyalı bir savaş kahramanı olduğunu herkes bilsin.

Ve ona haksızlık eden *bir knætr*'dan başka bir şey değildi. Evet, bu her şeyi özetliyordu.

"Bas?"

Daha da iyisi... ailesiyle başının belada olduğunu söyleyen o meşhur ses tonu vardı. Ama bunu annesinden duymak yerine ablası söylüyordu. "Her şey yolunda Lil. Ben hallederim."

Her zaman zarif olan kız kardeşi Lillian onun yanında durarak önce ona sonra da Alura'nın vücuduna kınayıcı bir bakış fırlattı ve diğer herkesin siyah kravatlı etkinlik için giydiği resmi kıyafetlerle büyük bir tezat oluşturan ACU savaş kıyafetini inceledi.

Evet, Lil'in yeşil gözlerindeki kınama ve kızgın küçümseme olmadan da yapabilirdi.

Sadece Quin'in odanın diğer tarafından ona yönelttiği yakıcı küçümseme ile eşleşiyordu.

Bastien toplayabildiği kadar ağırbaşlılıkla boş bardağını pencere kenarına bıraktı, tam o sırada babası, annesinin cık cıkلامaları kadar etkili olmayan o düşmanca yüz ifadesiyle kavgaya dahil oldu. Bastien bunu ne zaman düşünse garip buluyordu. Babası altmış yaşında bile merhamet ya da diplomasiyle tanınmayan kocaman bir canavardı ama Bastien'in gözünü bir kez bile korkutmamıştı.

Hem de hiç.

Bastien'in doğumundan saniyeler sonra gözlerini ilk açtığı ve büyükannesine göre Monidar'a küstah bir bakış fırlattığı andan itibaren babasını delirten bir şey. Sonra esnedi ve o zamandan beri her gün onu okşayan annesine uzandı.

En azından birkaç iyi not edilmiş kış tekmelemesi dışında. Tüm düşkünlüğüne ve sevgisine rağmen annesi kolay lokma değildi, özellikle de söz konusu çocukları olduğunda.

Alura ise çenesini göğsüne bastırdı ve babasının yaklaşımı karşısında geri çekildi. Kötü bir hareketti, çünkü babasının tüm yaratıklarda hor gördüğü tek şey zayıf bir omurgaydı.

Bastien demirden yapılmış bir eliyle aralarına girdi, böylece babası onu geçmeden Alura'ya ulaşamayacaktı. "Partiyi böldüğümüz için özür dileriz, *Sagir*."

"Sana ne demiştim-"

"Seçtiğin kelimelere dikkat et, *Alvaldr*," dedi Bastien sert bir sesle ve babasına durumu daha da kötüleştirmeden önce dinleyicileri olduğunu hatırlatmak için kraliyet hitabıyla sözünü kesti. Adam belli ki Alura'nın odaya gelişindeki çarpıcı açıklamasını kaçırmıştı.

Ve devasa kalabalıktaki herkes skandalın her bir kelimesini yakalamak için ortak nefeslerini tuttuğundan, imparatorun duyması için haberi henüz tekrar etmemişlerdi.

Sanki uzun sürecekmiş gibi.

Bastien boğazını temizleyerek döndü ve Alura'nın kolunu nazıkçe tuttu. Babasıyla tanışması için onu öne doğru çekti.

Konuştuğunda , etraflarındaki herkesin sözlerini yanlış anlamadan duyabileceği kadar yüksekti. "Nişanlımın kusuruna bakma Sa. Sana ve Ødara'ya iyi haberi partiden sonra vermeyi planlıyorduk ama Alura'nın elbisesi onun için sipariş ettiğim teslimat servisinden saraya ulaşmadı... devriyeden geç dönmüştü ve başka bir kıyafet alacak vakti yoktu ve hamilelik hormonlarının bir kadının hassasiyetleriyle nasıl oynadığını bilirsin. İçinde bulunduğu durum için ona gereken sempatiyi göstermek yerine, her zaman yanlış zamanda yanlış şeyi söylemeyi bana bırakın. Bana bu genin senden miras kaldığı söylendi, *Alvaldr*."

Son söyledikleri, konuklarının kahkahalarının odada yankılanmasına neden oldu.

Ve tam da Bastien'in amaçladığı şeye hizmet etti. Bastien'in birkaç dakika önce kendi yüzünde de olduğundan emin olduğu ifadeyle bu sözleri sindiren babasının topuklarının üzerine geri dönmesine neden oldu.

"Pardon?"

Bastien başını babasına doğru eğdi. "ve çocuğumun gelecekteki *ødara'sını*, Teğmen Aurora Wyldestarrin'i ya da ailesinin ve arkadaşlarının ona verdiği isimle Alura'yı takdim edebilir miyim?"

Babası Bastien'in onu hiç görmediği kadar kekelemeye yaklaşmıştı. "Wyldestarrin?"

Bastien babasının sorusunun altında yatan şoku fark etmemişti. Cevap veremeden söylentiler odada bir yangın gibi yayıldı, yankılandı ve onu Alura'dan bile daha sert bir şekilde tokatladı.

"Doğru mu duydum? Bir zusa'yı diğeriyle mi takas etti?"

"benzemiyor. O serserinin adı ?

Alev ya da onun gibi aptalca bir şey mi?"

"Şey, şaşırmadım. Başka bir pleb'i hamile bırakması an meselesiydi. *Bunun olacağını* kim tahmin edemezdi ki?"

"Ondan ayrılmasına şaşmamalı. Zusa'nızı erkek arkadaşınızla yatakta bulduğunuzu hayal edebiliyor musunuz? İkisini de vururdum!"

Bastien onların acımasızlığı karşısında dişlerini sıktı. Dahası, olayın detayları hakkında hiçbir şey bilmedikleri halde onun hayatı ve nedenleri hakkında spekülasyon yapmalarına içerlemişti.

Kişisel olarak onun hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

Üzgünüm, değersiz piçler ve çok önemsedikleri ısırgan dilleri. Ama hayattaki sorun da buydu zaten; herkes her şeyi bilen bir uzman olmak ve elindeki konu hakkında hiçbir şey bilmediği halde tüm gerçeklere ve cevaplara sahipmiş gibi davranmak istiyordu. Boşlukları doldurmak için kendi küçük akıllarını ve temel düşüncelerini kullanarak yarım gerçeklerden ve düpedüz yalanlardan bir araya getirdikleri bir avuç ilgisiz ayrıntı. Ona yönelttikleri suçlamalar ondan çok onları anlatıyordu. Çünkü sonuçta bu yanlış varsayımlar ve iddialar, sözleri ve eylemleriyle ışığa maruz bıraktıkları kendi yozlaşmış ruhlarının içinden geliyordu. Farkında olmadan onu gerçekte yaptıklarıyla değil, *kendilerinin* yapacaklarıyla suçladılar.

"*Dikkatsiz ağız çoğu zaman kalbin gerçeğine ihanet eder.*" Büyükbabasının sözleri kulaklarında çınlıyordu. Yaşlı adam haklıydı. "*Büyük beyinler felsefe ve fikirler hakkında konuşur. Küçük beyinler insanlar hakkında konuşur.*"

Daha doğru sözler hiç söylenmemişti.

Jikkalar, bu denklemin hangi tarafında aldıklarını ona hızlı bir şekilde anlattıklarını bilmiyorlardı. Ve bu onlar için iyi değildi. Tek bir şey için

bir Cabarro hakkında, hiçbir türden bir küçümsemeyi asla unutmadılar. Gayri resmi aile sloganları, kazanmanın her şey demek olmadığıydı. Düşmanınızın yüzüne vurmak da önemliydi.

Ve bu konuda Cabarro'lardan daha kötü olanlar sadece Triosanlardı -Annesinin ailesinden. Bu da DNA'sında çift doz olduğu anlamına geliyordu.

Sanki içindeki çalkantıyı hissetmiş gibi, annesi arkasında belirdi ve omzuna nazik bir el koydu. "İkinizi de tebrik ederim." Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Alura? Eğer beni takip etmek istersen, sekreterim senin ihtiyaçlarınla ilgilenecek, böylece kendini yabancı hissetmeyeceksin."

Parti yavaş yavaş kaldığı yerden devam etti ama Bastien'in ruh hali bozulmuştu. Hayatı gibi.

Özellikle de Lil onun yanına dönüp başını salladığında. "Beş dakika boyunca pantolonunun içinde tutamadın, değil mi, *blyt theren?*"

Hiç kimse Kirovalıların *küçük kardeş* için kullandığı sevgi dolu terimi kız kardeşinden daha patronluk taslıyor.

Beş yaşındayken kimin daha büyük ve güçlü kardeş olduğunu göstermek için tüm oyuncaklarını çaldığında yaptığı gibi onu yumruklamak isteyen Bastien, kendini affettirdi. Lillian'ın deliliğiyle daha sonra ilgilenecekti. Şu anda Alura'yla olan tartışmasına devam etmesi ve buna neyin sebep olduğunu bulması gerekiyordu.

Mekaniği biliyordu. Sayılır. Ama birlikte geçirdikleri o gece hâlâ kafasında bulanıktı. Dürüst olmak gerekirse, Quin'i iniş pistinde bıraktıktan ve hemen yük almaya gittikten sonra neredeyse hiçbir şey hatırlamıyordu. Ember'la karşılaştığı için üzgündü, o kadar sarhoştur ki Alura beklenmedik bir şekilde bara geldiğinde ayakta zor duruyordu, o kadar çok Tondarion Ateşi içmişti ki böbreklerinin hâlâ çalışıyor olması bir mucizeydi.

Lanet olsun!

Alkolü suçladığından değil. Ondan önce Alura'yla çıkan aptalın tekiydi. Ama Bastien akşam yemeğini Ember'ı bıçaklamak için bir intikam yemeğinden daha fazlası olarak görmemişti.

Bir piç olduğum için bunu hak ediyorum.

Lil'in de söylediği gibi, bu onun hatasıydı. Her parçası ona aitti. Alura'nın yemek davetini kabul eden oydu.

Tek başına içmeye gitmiş ve o kadar sorumsuz davranmıştı ki hatırladığı son şey barda bayıldığı, sonra da Alura'nın yatağında çıplak uyandığı olmuştu.

Sadece son birkaç ayı geri alabilmeyi diledi. Bir insan hayatını nasıl bu kadar çabuk, bu kadar kötü mahvedebilirdi?

Midesi o kadar sıkıştı ki bir an için kusacağından korktu. Bunların hiçbirinin olmasını istememişti.

Eşeklik edersen böyle olur. Alura'nın yemek davetini kabul etmesinin tek nedeni Ember'ı çıldırtmaktı. Onu kestiği gibi onu da incitmekti.

Evet, senin için nasıl gidiyor şampiyon?

Bastien bu gafı için sessizce kendini lanetledi. Bugüne kadar Ember'ı bu kadar kızdıracak ne yaptığını bilmiyordu. Aralarında her şey harika gidiyordu.

Ta ki evlenme teklif ederek her şeyi mahvedene kadar. *O* korkunç anı hâlâ içini dehşet ve aşağılık duygusuyla buruşturmaya yetiyordu.

Ember'ı en sevdiği dans kulübüne götürdüğünde mükemmel bir gece olmuştu. Çatı katının uzayda serbestçe süzülüyormuş gibi dekore edilmesi için fahiş bir miktar ödemişti - bir keresinde ona çocukluğundan beri taşıdığı bir fantezi olduğunu söylemişti. Ve orada, en sevdiği şarkı çalarken, büyükannesinin yüzüğünü uzatmış ve ona evlenme teklif etmişti.

Coşkulu bir evet bekliyordu.

Bunun yerine, sanki zehirli dişleri varmış ve ona saldırmak için kıvrılmış gibi yüzüğe baktı. Kulübün yarısı ona bakarken ve o diz çöküp beklerken... ve beklerken, bu hayatının en uzun duraklamasıydı.

Sonunda geri adım attı ve sertçe yutkundu. "Bas... Ben..."

Onun bu cümleyi bitirmesinden korktuğu için midesi yere çarpmıştı. "Sen, ne?"

"Henüz yuva kurmaya hazır değilim. Senin de olmadığını biliyorum. Bence önce bir ara vermeli ve bunu *gerçekten* düşünmeliyiz."

Hiçbir şey bu sözler kadar içini parçalamamıştı. Kalbini söküp boğazına tıkmış da olabilirdi. Özellikle de topuklarının üzerinde dönüp onu tam bir aptal gibi orada bıraktığında.

Bu, ertesi sabah teçhizatını tutan ve onu yeni emirleri konusunda uyaran onbaşıyla karşılaştığında yaşadıklarının yanında hiçbir şeydi.

Ve takım.

Evet, bu onu hâlâ varlığının özüne kadar acıtıyordu. Kısmen Lil ona kişisel fahişesi gibi davranmaya devam ettiği için. O zamandan beri her gün kız kardeşi hayatını cehenneme çevirmişti. Bunun en büyük nedeni Lil'in, taşaklarının bir avam tarafından eline verilmesinin çok komik olduğunu düşünmesiydi. Elit aristokrat çevrelerinin dışında biriyle çıktığı için bunu hak ettiğini düşünüyordu.

Ama sosyal konum onun için hiç önemli olmamıştı. Rütbenin de. Ember'da gördüğü tek şey, uğruna ölebileceği cesur bir kadındı.

Hayatının geri kalanını tapınarak ve mutlu ederek geçirmek istediği kadın. Bu yüzden onun hayatından acımasızca sürgün edilmesi en kötü ıstırap türü olarak gelmişti.

Onun fikrini değiştirmesini umutsuzca beklerken haftalar aylara dönüşmüştü. Onunla neredeyse hiç konuşmuyordu. Ne zaman onunla iletişim kurmaya çalışsa, acı iğnelemeler ve öfkeyle sözünü kesiyordu.

Şimdi...

Ember ondan sonsuza dek nefret edecekti.

Kız kardeşinin davetini kabul etmeden önce Alura'yla yemek yemek için ondan izin istemiş olması önemli değildi.

Her şey onun suçu olacaktı. Ve öyleydi de.

Kendimi kısırlaştırmalıyım.

Çünkü bu sefer fena halde çuvallamıştı. Ve Bastien özel odasına girerken annesinin güzel yüzündeki ifadeye bakılırsa o da aynı fikirdeydi. Yine de sadece onu Bastien iyi tanıyan biri o muhteşem yeşil gözlerdeki hayal kırıklığına uğramış kızgınlığı görebilirdi. Stratejik olarak dengede duran o ruhani güzellik hiçbir duyguya ihanet etmemişti. Annesiyle ilgili tek bir şey vardı; o da her zaman zarif olmasıydı. Sonsuza dek sakindi. Soluk sarı saçlarının hiçbirisi yerinde değildi. Elbisesinin tek bir canlı yeşil teli bile buruşmamış ya da kırışmamıştı.

Ve sadece Lia Triosan ydyra Cabarro aynı anda hem sıcak hem de ürpertici bir gülümsemeyi başarabilirdi.

"İşte buradasın, *minn s'enn*. Alura da bana Ember'ın genç zusa'sı olduğunu söylüyordu?"

"Öyle." Odanın etrafına göz gezdirdi. "Nerede o?"

Annesi çenesini yatak odasına doğru salladı. "Üstümü değiştiriyorum." Sonra sesini zar zor duyulabilen bir fısıltıya indirdi. "Aklından ne geçiyordu?"

"Ember'ı istediğimi ve onun beni kabul etmediğini."

Annesi ona kaşlarını çatı. "Onu bu kadar çok mu seviyordun?"

Soru karşısında ağzı açık kaldı. Bundan nasıl şüphe edebilirdi ki? Tamamen kör müydü?

Başını sallayarak eldivenli elini alnına bastırdı. "Seni asla anlayamayacağım Bastien ve başıboşları toplamaya olan bu garip tutkunu. Aros ve senin sağir haklı. Küçük bir çocukken senin üzerine çok fazla titredim."

Onun sözleri karşısında homurdandı. "Aros Amca kimseye ebeveynlik tavsiyesi verecek konumda değil. En azından ben hâlâ ailemle konuşuyorum. Jullien onunla aynı odada bulunmaya bile zor tahammül ediyor. Sa'ya gelince... Hayattaki tek amacımın ona yük olmak ve ikinize kokteyl partilerinde konuşacak skandal bir şeyler vermek olduğunu hep söyledim." Kapalı kapılara doğru baktı. "Görev tamamlandı... gösterişle."

"Küstahlaşmanın sırası değil."

"Kesinlikle ayık olma zamanı değil. Kafayı bulmam gerektiğini düşünüyorum. Er ya da geç."

Sinirli bir nefes verdi. "Bastien Aros Cabarro!" "Øda!"

Sinirli bir iç çekişle saçlarını okşadı, sanki herhangi bir tel ona karşı gelmeye cüret edecekmiş gibi.

En küçük çocuğunun aksine. Zarif kafasının içinde babasına bağırdığını duyar gibiydi - *Tahtın için fazladan bir yedeğin olmalıydı, değil mi? Bunların hepsi senin suçun, Newie!*

Neyse ki soğukkanlılığı hiç bozulmadı. Sadece annesinin başarabileceği o narin ve asil şekilde boğazını temizledi. "Sana ne kadar kızgın olsam da, en azından bir adım attın ve onu ve çocuğunu terk edilmiş halde bırakmadın. Bu konuda seni suçlayamam. Ama kendine yaptığın bu yatağı kıskanmıyorum. Ailesi -özellikle de zusa'sı- sizi pek hoş karşılamayacak ve bu duruma iyi gözle bakmayacaktır. Dahası, savaştayız ve kimse bunun nasıl sonuçlanacağını bilmiyor, özellikle de hepimizin hayatına yapılan son girişimlerle. Kötü zamanlama, Sven... kötü, kötü zamanlama."

"Akşam yemeğine gelirken partiyi mahveden bir çocuktan ne bekliyorsunuz ki? İkinci yemek sırasında düşüncesiz doğumumla en sevdiğiniz elbisenizi ve döşemenizi mahvettiğim günden beri başınıza bela olmaktan başka bir şey olmadım."

Hızlı bir sırtışıla uzanarak şakacı bir şekilde kulağını çekti. "Yine de sen her zaman benim favorim oldun. Bu benim hakkımda ne söylüyor?"

"Cezaya aç birisin ve *Miksa* seni küçükken yeterince dövmedi."

Sonunda ondan bir kahkaha koptu. "Hayır. Asla. Sadece o güzel gülüşün için kolay bir hedefim. Seni hiçbir şeyden mahrum edemedim. Bunu biliyorsun." Onun saçlarını hafifçe okşadı. "Keşke kendini böyle korkunç durumlara sokmasaydın."

"Biliyorum. Daha çok Quin gibi olmalıyım."

"Bunu *hiç* söylemedim. Theren'lerinizi ve Zusa'larınızı sevsem de, onlar sizin esnekliğinizden ve cazibenizden yoksunlar. Hızlı düşünme yeteneğinden. Ne yazık. Bu yüzden Quin'in seni şansölye yapmasını istiyorum."

Bastien güldü. "Bu asla olmayacak. Benim fikirlerime hiç saygısı yok, hatta politikalarıma bile."

Cevap vermek için nefesini tuttuğunda kapılar açıldı ve Alura'nın annesinin eski elbiselerinden birini giydiği görüldü.

Daha büyük olan ise annesinin yılın başlarında giydiği elbiseydi. Canlı mavi Alura'nın rengini mükemmel bir şekilde tamamlıyordu.

Yine de bu onu üşütmüştü. Çünkü kalbinde, burada, yanında görmek istediği Ember'dı.

Olması gereken bu değil.

Özellikle de bundan sonra.

İsteddiği kadar yakınabilirdi ama bu hiçbir şeyi değiştirmeyecekti. Ember artık sonsuza dek gitmişti. O kapıyı çarpmış ve sürgüyle kapatmıştı. Ve suçlayacak başka kimsesi yoktu.

Alura artık onun geleceğiydi.

Ne olursa olsun, elinden gelenin en iyisini yapacaktı. Annesinin dediği gibi, onun için elinden gelenin en iyisini yapacaktı. Onunla yatağa girdiğinde Bob'un kedisinden bile daha sarhoştı ve onunla yatmak bir yana, dairesine gittiğini bile hatırlayamıyordu ama ertesi sabah onun yanında çıplak uyandığını inkâr edemezdi. Akşamdan kalmaydı ve Lig'in vurucu gücüne rakip olabilirdi.

Bebeğe gelince, doğar doğmaz doğal olarak teste tabi tutulacaktı. Tüm kraliyet çocuklarının DNA taramasından geçirilmesi gerekiyordu. Sadece soydan emin olmak için değil, herhangi bir doğum kusurunu veya olası sağlık sorunlarını taramak ve çocuğun kaçırılması durumunda dosyada bir örnek bulundurmak için.

Ya da idam.

Alura bunu en az onun kadar iyi biliyordu, bu yüzden bebeğin babasını sorgulamaya gerek yoktu, çünkü yalan söylüyorsa gerçeğin ortaya çıkacağını biliyordu.

Hep baba olmak istemişimdir.

Sadece anne olarak Alura ile değil.

Yine de öyle olduğu ve bunu değiştiremeyeceği için, ona bağlılık ve saygıdan başka bir şey göstermeyecekti. En azından bunu yapabiliirdi.

gülümsemeye zorlayarak, partiye kadar eşlik edebilmek için kolunu uzattı. "Gidelim mi?"

Elini Bastien'in dirseğinin kıvrımına sıkıştırırken muzaffer sırtışı göz kamaştırıcıydı. "Teşekkür ederim, Bastien."

"Ne için?"

"Beni ihbar etmek değil."

"Cabarroolar kendilerini ihbar etmezler."

Kendini onun koluna bastırdı ve ona yaslandı. Ember'ın ona nasıl sarıldığını hatırlattığı için onu daha da üşüten bir hareketti bu.

Annesi haklıydı. Bunu duyduğunda Ember'ı öldürecek. Sırf bu yüzden kendi boğazını kesmek istedi. Ve bunu ona yaptığı için kendini asla affetmeyecekti.

Kendinden bıkmış bir halde Alura'yı partiye geri götürdü ve herkes onun vermeyi reddettiği daha ilginç bilgileri bekliyordu. Bırakın spekülasyon yapsınlar. Nasıl olsa istedikleri gerçeği uyduracaklardı. Onun ne söylediği önemli değildi. Ya da gerçeklerin ne olduğunun. Ne olursa olsun yalan söyleyeceklerdi.

Haber ajansları daha da kötü olurdu. Rakiplerini geçme telaşıyla hikayenin yarısını kurgular, geri kalanını ise tanınmayacak kadar çarpıtır ve eğip büklerlerdi. Yayın yaptıkları ilçeler de dahil olmak üzere, çoğu zaman haber yaptıkları ilçeleri doğru gösterme zahmetine bile girmiyorlardı. Gerçekten üzücü ...

Alura, kendisini imparatorluğun gelecekteki bir visira'sı olarak kabul edeceğini umduğu diğerlerinin yanına gidebilmek için ondan izin aldı.

Bastien ağabeyinden kaçarken bir kadeh daha viski içmek için doğruldu. Quin'in tek bir sözüyle o piçi tekrar yere serecekti.

Ve bu, annesinin bu gece tekrarlamasını istediği son öğüttü. Cabarros'un kendi aralarında savaşmadığını biliyordu. Onlar Andarion değildi.

eton Anatoles. Bu seviyede gıybet etmek onların sahasının bir parçası değildi. Cabarros birbirinin arkasını kolladı.

Önce aile. Her şeyden önce aile.

* * *

"Demek ... bu iş böyle yapılıyor,
ha?"

Alura bir kadeh şampanyaya uzanırken kulağına gelen zengin, derin sesle durakladı. Yan gözle bakınca Barnabas Cabarro'nun orada olduğunu gördü.

Bastien'in amcası Barnabas, ağabeyi imparatora çarpıcı bir benzerlik gösteriyordu. Sadece o kadar uzun değildi.

Ya da neredeyse o kadar korkutucu.

En azından görünüşte. Ancak Alura, ordularının liderinin gerçekte ne tür bir hain canavar olduğunu çok iyi biliyordu. Kendisine geldiği ve boğazına düğümlenen bu görev için onu seçtiği gecedan beri bunu biliyordu.

Ama başka seçeneği yoktu.

Eğer yapmazsa, alacağı ilk kelle olacaktı.

"Benimle herkesin içinde konuşmayacağını sanıyordum. Öyle dememiş miydin?"

Barnabas elindeki bardağı çekerken ona homurdandı, sonra da bardağı boşalttı. "Hamilesin canım. Bu *hassas* durumda içki içerken görülemezsin."

Alura bu hatırlatma karşısında şiddetli bir iniltiyi bastırdı. "İkimiz de bunun bir yalan olduğunu biliyoruz.
Peki bir çözüm bulabildiniz mi?"

"Birkaç ay içinde düşük yaptığınızda size sempatik bir omuz da dahil olmak üzere ihtiyacınız olan her şeyi verecek birini buldum."

"Ya o zamana kadar gerçekten hamile kalırsam?"

Barnabas'ın karanlık gözleri onun bakışlarıyla buluştuğunda ürpertici bir hal aldı. "O zaman sen ve veledin Bastien'e ve kardeşimin ailesinin geri kalanına mezarlarında katılacaksınız."

BÖLÜM 2

Ember ona yaklaşırken Bastien gerildi. İçgüdüsel olarak, yapmak üzere olduğu şeyi bekleyerek kendini kavradı. Buna gerçekten ihtiyacı olduğundan değil. Ember'ın geldiğini görür görmez taşakları kendiliğinden büzüşmüş ve doğruca vücudunun içine geri sıçramıştı.

Anında rahatlayan kadın onun önünde durdu ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Tebrikler Kaptan. Wyldestarrin ailesine hoş geldiniz."

Bu samimi ve resmi sözlerin altında yatan tasmalı zehir adamın tüylerini diken diken etti. Alura'nın saray partisini basıp hamileliğini ilan etmesinden bu yana onunla ilk kez konuşuyordu.

Sanki bir işaretmiş gibi, Alura koluna girmek için hızla yanına geldi. Uçuk yeşil gelinliğinin etekleri Alura'nın bacaklarına çarptı, sonra da ayaklarının etrafında toplandı. "Emmy! Her şeye rağmen geldiğine çok sevindim. Düğünümü boykot etmeyi planladığını sanıyordum."

Ember ona soğuk bir bakış attı ve düşünceleriyle yavaş yavaş içini boşalttığını söyledi.

Paslanmış bir .

Alura'ya gülümsedi. "Düşüncesiz bir pisliğin hareketleri yüzünden neden bir zusa kaybedeyim ki?"

Bastien'in çenesinde bir tik başladı. "Pardon? Benden sen ayrıldın, tam tersi değil. Mesajlarıma bile cevap vermeyen ya da beni tanımayan sensin!"

Ember onu susturmak için elini kaldırdı. "Benden uzak dur Bastien. Sana bir daha söyleyecek bir şeyim yok." Ve bu sözlerle birlikte dönüp kız kardeşlerinin toplandığı yere doğru yürüdü.

Bastien öfkeyle baktı. Bu ne cüret! Kız kardeşiyle çıkması için ona meydan okumasaydı bunlar olmayacaktı. Sorusuna verdiği iğneleyici yanıtı nasıl tepki vereceğini bilmiyor değildi. Doğrudan bir meydan okumaya nasıl tepki vereceğini.

Asık suratlı, huysuz bir herifti ve Ember bunu herkesten iyi biliyordu!

"Endişelenme bebeğim. Bana her zaman sahip olacaksın." Alura onu öptü. Sonra da bir grup arkadaşının yanına gitti.

Sadece ona mı öyle geliyordu yoksa Alura'nın bunu söyler söylemez kaçıp onu terk etmesinde bir ironi mi vardı?

Tıpkı diğer herkes gibi.

Evet, kendi düşün resepsiyonunda tamamen dışlanmıştı. Bu, Ember'a evlenme teklif ettiği gece hayal ettiği evlilik mutluluğundan çok uzaktı.

Doğru aile.

Yanlış gelin.

Daha da kötüsü, banyodan geçerken Ember'ın kustuğunu duymuştu ve Ember hâlâ solgun ve bitkin görünüyordu.

Kendi ailesi bile onunla konuşmaya tenezzül etmiyordu. Annesi, babası ve kardeşleri bir köşede, Alura'nın ailesi ise odanın karşı tarafındaydı. Sözde arkadaşlarından hiçbirisi ona yaklaşmıyordu çünkü ailesinin onun davranışlarından rahatsız olduğu aşikârdı ve akranları da dostluk adına hükümdarlarını kızdırmayı göze alacak cesareten yoksundu. Ya da gelecekteki arkadaşlarını -ki bunlar her ikisi de zaten evli olan ağabeyi ve kız kardeşi olacaktı. Yani Bastien'in tahta oturma ihtimali yok denecek kadar azdı. Bu da onun için sorun değildi. İsteddiği son şey tahtı işgal etmektir, çünkü onu elde etmenin tek yolu sevdiklerinin ölü bedenleri üzerinde olacaktı.

Gerçi bu gece onlardan pek sevgi görmüyordu. Açık

düşmanlık mı?

olumlu.

Miras alma şansını olmadığı için de kimse ailesinden bir başkasını rahatsız etme riskini göze alamazdı. *İşte bu yüzden hep mantıksız bir pislik oldum.*

Doğduğu günden beri etrafındaki insanlar hakkında hiçbir zaman hayal kurmamıştı. Onlar sadece erkek kardeşine, kız kardeşine ya da anne babasına yaklaşmak için onu kullanabildikleri sürece arkadaşlardı. O bir amaç için araştı. Ember'ı bu yüzden bu kadar çok sevmişti. O, tek başına, onu kullanmaya çalışmamıştı.

rütbe ya da ayrıcalık için. Aslında, ailesinden ve kraliyet yükümlülükleri ve törenleriyle ilgili her şeyden kaçınmış, bunun yerine sadece onunla yalnız zaman geçirmeyi tercih etmişti.

Ve her anının tadını çıkarmıştı.

Ama o günler kalmıştı. Alura ailesindeki yeni konumuna bayılıyordu. Visira rolünü krema fabrikasındaki aç bir kedi gibi yalayıp yutuyordu.

Sevgili tanrılar, neyi serbest bıraktım?

Bastien iç geçirerek Fain Hauk'un burada olmasını diledi. Andarion'lu içki arkadaşı kraliyet ailesinin ne düşündüğünü umursamazdı. Ya da başka birinin.

Ne yazık ki, Andarion Savaş Hauklarının eton Anatoles ile kötü bir geçmişi vardı. İktidardaki eton Anatoller ise Bastien'in kuzenleriydi ve amcasının Andarion varisinden ikiz oğulları olmuştu. Dolayısıyla Bastien, Fain Hauk'un sadık bir dostu olsa da, Bastien'in kuzeni Jullien eton Anatole düğün davetiyesi için tercih edilmişti.

Ayrıca Jullien'den hoşlanıyordu.

"Vay canına. Benden daha cüzzamlı biri. Bu günü görebileceğimi hiç düşünmemiştim. Etkilendim, Bas. Yakışıklı dahi çocuk Bastien Aros Cabarro için gerçekten inanılmaz bir başarı."

Şeytandan bahset...

Jullien'in, Bastien'in annesinin ona çocukluğunda taktığı sinir bozucu lakabı kullandığını fark edince, yarı-Andarion kuzeninin arkasında durduğunu görmek için döndü. Kahretsin, bu kadar iri bir piç için Jullien en iyi eğitilmiş Birlik suikastçısından bile daha sessiz hareket edebiliyordu. Bu çok sinir bozucu bir özellikti.

Ama en azından bir kişi ondan kaçmıyordu. Bunun en büyük sebebi, yarı insan yarı Andarion olan Jullien'in, kendisine yaklaşan herkesin kaçmasına alışkın olmasıydı. Sanki doğuştan seçme şansı varmış gibi. İnsanların ve Andarionların tarihlerinin büyük bir bölümünde savaş halinde olmalarından Jullien'in sorumlu olmasından daha fazla, karışık mirasına yardım edemezdi. Yine de her iki ırk da sanki tüm günahlarından bizzat sorumluymuş gibi prensi suçluyordu.

Bastien kendisine yapılan muamele yüzünden kuzeni için hep üzülmüştü. Ona iyi davranmak için her zaman elinden geleni yapmıştı. Çünkü gerçek bilirse, Jullien'i çoğu zaman kendi kardeşlerine tercih ederdi. Jullien biraz soğuk ve olabilse de, son derece zeki ve

Bastien'in takdir ettiği dürüst, sıra dışı bir mizah anlayışı vardı. Her konuda ikiyüzlülük ve yalan söyleyen saray mensuplarının arasında temiz bir soluktu.

En azından kuzeniyle birlikte, nerede durduğunu ve Jullien'in ne düşündüğünü her zaman biliyordu.

"Seni gördüğüme sevindim Julie."

Jullien sol kol ağzındaki danteli kabartarak büyük bir jest yapmadan önce homurdandı. "İkimiz de burada genelevdeki ölümcül bir STD kadar hoş karşılandığımızı bildiğimiz halde bu kel yalanı takdir et."

Bastien de şu anda tam olarak böyle hissediyordu. İkisi için mükemmel olan bu tanıma güldü.

Jullien biraz tökezledi ve Bastien zavallı kuzenine bakıp iç geçirdi. Yüzünün yarısını kaplayan koyu kırmızı gözlüklerine rağmen Jullien'in bilinen tüm sistemlerde büyük olasılıkla yasadışı olan bir şeyle uçtuğu belliydi. Muhtemelen burada olduğunu bile hatırlamayacaktı ve bu Bastien'in kalbini onun için kırdı. Jullien' söylediği gibi, o her zaman bir cüzzamlıydı ve ailelerinin çoğu onun yaklaştığını gördükleri anda adını lanetledi.

Bu durum o kadar kötü ve sıkı ki Jullien sık sık insanlara şaka olsun diye kendisini "Kahretsin Jullien" olarak tanıtıyordu.

Ama Bastien karşısında melez bir insan-Andarion piçi görmedi. Tek gördüğü ailesiydi.

Julie'nin bir çift dişi ve Andarion özelliklerine sahip insan gözleri varsa ne olmuş yani? Bu onun için hiç önemli olmamıştı. İnsanları görünüşlerine göre yargılamazdı.

Sadece eylemlerine göre.

Jullien yanından geçen bir servis elemanının tepsisinden bir bardak Tondarion Grade-A Hellfire alırken kaşlarını kaldırdı. "Şu anki durumunuzda *bunu* içmeli misiniz?" Çocuğun ne aldığına bağlı olarak, ölümcül olabilirdi.

Jullien tek bir yudumda geri devirdi. "Neden olmasın? Bu bir kutlama, değil mi? Eğer aile şanslıysa, bundan bir çift kazanabilirler. Senin düğünün. Benim cenazem."

Tamam, o zaman...

Jullien'in insan korumaları, babası onlara yaklaşırken kalabalığın içine çekildi. Görünüş olarak Bastien'in annesine benzeyen Aros Triosan, oğluyla aynı boydaydı ama Jullien'in devasa Andarion cüssesinden yoksundu.

Ve Jullien'in evrendeki istenmeyen yerini kabullenmiş olduğunu gösteren o asil, öfkeli isyan havası, sadece açık bir bıkkınlıkla bastırılıyordu.

Aros, Jullien'in kolunu o kadar sıkı kavradı ki Bastien, Jullien'de oluşacağından emin olduğu çürükten dolayı irkildi. "Artık eve gitmen gerekmiyor mu?"

Jullien dişlerini gösteren sert bir yüz babasının elinden kurtuldu. "Merak etme, Paka. Kasıtlı olarak ifşa etmeden ve seni daha fazla utandırmadan önce sarhoş kıcımlı buradan çıkaracağım. Ayrıca, sokağa çıkma yasağına kadar rapor vermezsem hapishane müdürlerim bundan hoşlanmayacaktır."

Jullien gitmeye başladığında, Aros geri çekilmesini engellemek için elini Jullien'in göğsüne doğru uzattı. "Tanrı aşkına, ayık olabilir misin? Sadece bir kez?"

Jullien alaycı bir şekilde homurdandı. "Ve kimyasal olarak uyuşmuş olmanın faydaları olmadan hepinizle uğraşmak mı? Aklını mı kaçırdın sen?"

Jullien, babasının yüzüne doğru kendini beğenmiş bir alaycılıkla, babasını kızdırmak için tasarlandığına şüphe olmayan, etkilenmiş sıkılmış bir kayıtsızlıkla saçlarını geriye attı.

Ve Aros'un özelliklerine bakılırsa, başarılı olmuş.

"Ama korkma, Paka. Bu gece Bastien'in havuzuna işemeyeceğim. Öfkem onun için değil." Jullien Bastien'e dönmeden önce bastonunu kolunun altına sıkıştırdı. "Aklını başına al, Kyzi. Gelinini al ve aileden olabildiğince uzağa git." Çenesini Aros'a doğru salladı. "Onlar hain piçler. Hem de hepsi. Arkanda onlara asla güvenme. Triosan ya da Cabarro. Hepsi sonuna kadar bencildir. Güven bana. Er ya da geç, içlerinden biri gelip seni alaşağı edecek cesareti bulacaktır. Doğum sırası önemli değil. Biz kendimizinkini yeriz. Her seferinde bir çocuk. Bu sadece bir zaman meselesi, *Drey*."

Ve bununla birlikte, Jullien gitti.

Aros duyulabilir bir rahatlama sesi çıkardı. "Bunun için üzgünüm Bastien. Neden geldiğini bile bilmiyorum."

"Onu ben davet ettim."

Aros kaşlarını çatı. "Neden yapasın ki?"

Vay canına... Jullien'in bu kadar alaycı olmasına şaşmamalı. Ama bir zamanlar çocukken ölen bir ikiz kardeşi vardı -bazıları büyükannelerinin emriyle okulda çıkarılan bir yangında öldüğünü iddia ediyordu- Jullien'in de belirttiği gibi, onun

Annesinin tüm ailesi, sadece kendisi ve kız kardeşine kadar kendilerini öldürmüş, büyükannesi ise kendi kocasını katlettikten sonra Andarion kraliçesi olarak görev yapmıştı. Andarionlar acımasız ve kanlı bir ırktı.

Tanrılara şükür, kendi ailesi böyle değildi. Bastien'in Jullien'e bok gibi davranmayı reddetmesinin nedeni de buydu. Çocuğun birinden şefkat görmeye ihtiyacı vardı. Ailesinden hiç şefkat görmediği kesindi.

"O benim kuzenim."

Aros alaycı bir kahkaha attı. "Aile hakkındaki veda sözlerini duydun. O büyükannesinin çocuğu. Acımasız Andarion ruhunun özüne kadar hain. Kendisi dışında hiçbir şeyi ve hiç kimseyi umursamaz. Çocukken onu bundan kurtarmak için çok uğraştım ama her seferinde bana hakaret etti ve ondan istediğim her şeyi yapmayı reddetti."

Bastien bu gerçekleri anlatırken kaşlarını kaldırdı. Tuhaf, çocukluklarını bu şekilde hatırlamıyordu. "Tek hatırladığım, Aros Amca, Jullien'in kafasını aşağıda tutmaya çalıştığı ve kafasını kaldırmaya cüret ettiği her seferinde kıkına tekme yediği."

"Onun öfke nöbetleri ve yalanları için orada değildin. İnan bana, Jullien'in söylediği hiçbir şeye güvenemezsin. Çimenlerin arasındaki gerçek yılan o." Başını sallamak için durakladı. "Biliyor musun, bir keresinde Jullien'in okuldayken söylediği bir yalan yüzünden masum bir çocuğu tutuklatmıştım. Zavallı çocuk, Dancer Hauk -Jullien'in en yakın arkadaşı- ortaya çıkıp bana gerçeği söyleme cüretini göstermeseydi, yapmadığı bir şey yüzünden hapse girecekti."

"Hangisiydi?"

"Jullien kıskançtı çünkü diğer öğrenci bir sınavda daha yüksek puan almıştı. Bu yüzden çocuğun, Jullien'in çocuğun başını belaya sokmak için sakladığı mühür yüzüğünü çaldığını söyledi. Yüzüğü tam da Dancer'ın söylediği yerde bulduğumda onu öldürebilirdim. Sonsuz utancıma rağmen, neredeyse öldürüyordum. Sonra Jullien, Dancer'dan intikam almak için Andarion kuzenleriyle birlikte Dancer'ın ağabeyinin aileden mirastan mahrum bırakılması ve Dancer'ın kalıcı olarak şeklinin bozulması için plan yaptı. Bu da yetmeyince, Dancer'ı ordudan attırdı. Size söylüyorum, o özüne kadar kötü. Sadakat diye bir kavramı yok. Ondan olabildiğince uzak durursanız iyi edersiniz."

Bastien bu bilgiyi zihninden geçirirken yavaşça bir yudum aldı. "Onun bu yönünü hiç görmedim amca. Bu yüzden tüm gerçekleri öğrenene kadar inanmamayı tercih edersem beni affedin. Jullien hiçbir zaman

bana iyi davranmaktan başka bir şey yapmadılar. İnsanları sadece ilk elden gördüklerimle yargılarım. Başkalarının onlar hakkında bana söyledikleriyle değil. Azami önyargı için bana elden verilen kısmi gerçeklere dayanarak herhangi biri aleyhinde karar vermeyi reddediyorum."

"Umarım bu naif sadakatinden pişmanlık duyacak kadar yaşamazsın." Ve bununla birlikte, Aros uzaklaştı.

Belki de saftı. Yine de öğrendiği tek şey, insanların kendi gündemleri olma eğiliminde olduğuydu. Ve bu bağlam her şeyi renklendiriyordu. Gün ışığında görülen şeyler, gölgeli bir pencereden bakıldığında olduğundan çok farklı görünüyordu. Birinin motivasyonlarını yanlış değerlendirmek çok kolaydı. Ya da sadece bir parçasına sahip olduğunuz gerçekleri. Ne düşündüklerine ve belirli eylemler için nedenlerine kendi yorumunuzu katmak. İnsanlara şüpheyi yaklaşmayı tercih ederdi.

Örnek vermek gerekirse, Jullien'e davranış şekli yüzünden Aros'a rahatlıkla eşek diyebilirdi. Ve Aros'un oğluyla olan etkileşimleri söz konusu olduğunda kesinlikle ebeveyn ihmali ve istismarının bazı yıldız eylemlerine tanık olmuştu. Ancak Bastien özel konuşmaları sırasında etrafta olmadığından, Aros'un düşmanlığını ona karşı kullanmayacaktı. Ne de olsa Aros ona karşı hep iyi davranmıştı. Mükemmel, sevgi dolu bir amcaydı.

Aslında, adamın bu iki yönünü uzlaştırmakta zorlanıyordu. Çünkü tanıdığı komik ve sevgi dolu amca, Jullien'in baba dediği şüpheci ve soğuk adamdan çok farklıydı. Tıpkı Jullien'in herkesin ona yakıştırdığı o zalim, gaddar piç olmadığı gibi. Quin'le ağabeyinin ağzı bozuk hakaretleri yüzünden birkaç kayda değer kavgaya girmiş olsa da, Jullien ne Lil'e ne de Bastien'e bir kez bile yumruk atmamıştı - Bastien ona bunun için bir neden vermemişti. Ancak Lil, Bastien'in bile bir çocuk olarak aralarında fiziksel bir temas olmadan geçmesine izin vermekte zorlanacağı bazı kişisel dikenleri kesinlikle uçurmuştu.

Yine de Jullien ona bir kez bile saldırmamıştı. Fiziksel olarak Lil ya da Bastien'den çok daha iri olduğu için Jullien onların yanında her zaman öfkelerini dizginlerdi. Ailenin geri kalanı ...

Bastien, bazılarının kuzeni hakkında neden olumlu bir fikre sahip olmayabileceğini anlıyordu.

Ve Bastien kesinlikle Ember'a ihanet ettiği için bu davetteki herkesin düşündüğü gibi kalpsiz bir piç değildi. İsteddiği son şey onun tek bir damla gözyaşı dökmesine neden olmaktı.

Cehenneme giden yol iyi niyet taşlarıyla döşelidir....

Ve yolunu kesinlikle Alura adında bir sefaletle döşemişti.

Tanrı ruhuma merhamet etsin.

Çünkü bu odadaki hiç kimse ona tek bir damla bile ayırmayacaktı.

* * *

Ember kız kardeşleriyle konuşurken yanlışlıkla Bastien'i görmemek için omzunu çevirdi. Bastien ne zaman görüş alanına girse, bu sanki karnına inen şiddetli bir tekme gibiydi.

Onun Alura'yla yattığına hâlâ inanamıyordu. Son erkek arkadaşının onu kız kardeşiyle aldatmasından sonra ne kadar kızgın olduğunu ona anlattıktan sonra değil.

Ne düşünüyordu ki?

Seni incitmek istediğini.

Evet, bu doğru olurdu. Ve en düşük darbeyi tam olarak nerede ve nasıl vuracağını bildiği için ona kredi verecekti. Yoksa neden yapmadan önce arasın ki?

Şimdi bile o meşum günde kulağına gelen sesini duyabiliyordu.

"Hey... kız kardeşin az önce bana çıkma teklif etti. Aramalarımın kaçtığından beri-"

"Ben senin hiçbir şeyinden kaçmadım!" Bugüne kadar ona neden öfkeyle bağırıldığını bilmiyordu. suçlamasıyla ilgili bir şey öfkesini ateşlemişti. Ama o anda bunun Bastien'e verebileceği en kötü tepki olduğunu biliyordu. Bastien doğrudan yüzleşmeye asla iyi tepki vermezdi. Her zaman topuklarını sıkmasına neden olurdu.

Ve aceleci ve aptalca bir şey yap.

Kaptan hakkında kesin bir gerçek vardı, asla geri adım atmazdı. Önce kendini ateşe vermişti. Bunun için annesine teşekkür etmeliydi. O meşhur Triosan inatçılığı görünüşe göre genetikti.

"Oh, tamam, Binbaşı. *Siz* öyle diyorsanız." Bastien'in alaycı tavrı öfkesini daha da körüklemişti.

Ona saldırmak ve onun canını yaktığı kadar canını yakmak isteyerek boğazının altından hırladı. "Bak, ne ya da kim yaptığın umurumda değil. Artık senin koruyucun değilim."

"Bu da nereden çıktı?"

"Şimdi bağlantıyı kesiyorum." Sinyali düşürmüştü ve bağlantısını atmamak için kendini zorladı.

Ya da ez.

Onun yerine hemen Alura'yı aradı. "Bastien'e çıkma mı teklif ettin?" diye kız kardeşine çıkıştı. "Nasıl böyle bir kaltak olabilirsin?"

Alura yaptıklarından dolayı en ufak bir pişmanlık göstermemişti. Neden gösterebilir ki? Ailenin en küçüğü olan Alura kendini hep özel ve nezaket kurallarından muaf sanmıştı. Genel ahlak kurallarından. "Onu bir kenara attın. Hatırladın mı? Adam için üzülüyordum. Haftalardır üzülüyordu. Birinin ona acıması lazım. Ayrıca, bu sadece akşam yemeği. Rahatla."

"Rahatlamak mı? Gerçekten mi?"

"Senin ne, Em?" Alura, Ember'ın onu tokatlamak istemesine neden o küstah ses tonunu kullanmaya cüret etmişti. "Başka biri olsa bir visirle, özellikle de ona bu kadar aşık olan biriyle evlenmek için dizlerinin üzerine çöküp minnettarlık duyardı. Sadece *sen* onu hiçbir sebep yokken geri çevirirdin."

"Evet, ama onun ödara'sının, kıymetli küçük bebeği için yeterince iyi olmadığını için sana tepeden bakmasıyla uğraşmak zorunda değilsin. Ya da daha kötüsü, zusa'sıyla. Yemin ederim, onlara her yaklaştığımda ayakkabılarımı kontrol etme ihtiyacı hissediyorum."

"Ayakkabılarını kontrol edeyim mi?"

"Evet. Dudakları sanki ikisi de köpek boku kokluyormuş gibi kıvrılıyor."

Alura homurdandı. "Saçmalıyorsun. Sen izin vermediğin sürece kimse sana kendini kötü hissettiremez."

"Senin için söylemesi kolay. Senin galaktik boyuttaki egona sahip değilim."

"İşte bu yüzden ona çıkma teklif ettim. Ailesiyle uğraşmak umurumda değil. Ayrıca, berbat görünüyor. Duyarsızlığınla onu neredeyse öldürecektin."

Sanki onun için daha mı kolaydı? Gerçek şu ki, onunla evlenmek istiyordu. Bastien bir erkekte aradığı her şeye sahipti.

Ve daha fazlası.

Ama ailesine lanet olsun. Çok sinir bozucu ve müdahaleciydiler. Ne zaman arkasını dönse, içlerinden biri yüzüne bakıyordu. Ve imparatorluklarındaki herkes üzerinde ölüm kalım yetkisine sahip kraliyet ailesinden oldukları için onları azarlayamıyordu.

Daha da kötüsü? *Evli* erkek kardeşi ona karşı birkaç uygunsuz davranışta bulunmuştu. Sonra da Bastien'e bu konuda tek kelime ederse onu, ailesini ve kız kardeşlerini tehdit etmişti.

Sonsuza kadar *buna* bağlı kalma düşüncesi...

Bastien'i ne kadar sevse de, bunu düşünmek bile çok korkutucuydu. Şimdi de öz kardeşi pislik yapıyordu.

Tekrar.

Öfkeli ve incinmiş olan Ember, Alura'ya hırladı. "Ben senin zusa'nım! *Beni* düşünüyor olmalısın."

"Seni düşünüyorum. Aklın başına gelene kadar onu bağlayacağım. Sonra onu geri vereceğim. Bu kadar basit. Hazır olduğunuzda, onu kapınıza kendim teslim edeceğim."

İçinden bir ses Ember'a daha o zamandan Alura'nın yalan söylediğini söylemişti. Ama bir aptal gibi onu dinlememişti. Kendi kanının onu bir aldatmayacağına inanmak istemişti. Başka bir adamla değil. Ve Bastien'i sevdiği kadar sevdiği biriyle değil.

Daha iyi bilmeliydi. "İyi misin?"

Onu anılarından koparıp Alura'nın düğün resepsiyonuna geri getiren soruya gözlerini kırıştırarak kız kardeşi Cinder'a başıyla onay verdi.

En büyüklerinin yanında, Cinder kardeşlerinin en uzunuydu ve yalınayak olduklarında Ember'dan neredeyse tam bir baş daha uzundu. Bu heykelsi güzelliği için kız kardeşini her zaman kıskanmıştı. Omuzlarına gür dalgalar halinde dökülen muhteşem kırmızımsı kahverengi saçları ve Ember'ın uğruna cinayet işleyebileceği kehribar rengi gözleri de öyle.

Ama Cin'in en iyi yanı iyi kalbi ve etrafındaki herkese karşı her zaman beslediği şefkatti. Ne olursa olsun, sempati ve kucaklaşma için ona güvenebilirdi.

"Ben iyiyim."

Brand onlara katılan Ember'ın kulağına güldü. "Hayır, değil. Bütün gün hastaydı. Ve şu anda oraya gidip Alura'nın saçının her bir zerresini koparmayı düşünüyor. Yardım etmemi ister misin?"

İşte bu yüzden Ember küçük kız kardeşini seviyordu. Brandiwyn, ya da ona sık sık taktıkları isimle Brand, aklından geçenleri her zaman filtresiz bir şekilde söylerdi. Daha da iyisi, genellikle etrafındakilerin düşüncelerini de bir şekilde dile getirirdi.

Ve eğer bir cesedi saklamak için yardıma ihtiyacınız olursa, her zaman hevesli bir el uzatmak için orada olurdu ve sizi ispiyonlamadan önce öldürdü.

Brand'i hiçbir şey kıramazdı. Annelerinin bakışları bile. Ya da babalarının tehditleri.

Kararlı ve sadık olan Brand, her zaman suçlamaların üstündeydi. Başını belaya sokan şey öfkesi, cüreti ve ağzıydı. Aldığı kadar iyi verir ve hiçbir şeyden ya da hiç kimseden geri adım atmazdı. Bu açıdan Bastien'e çok benziyordu.

"Sorun değil Brand, ama teklifin için teşekkür ederim."

"Tamam, ama fikrini değiştirirsen, nerede yaşadığımı biliyorsun."

Kindel ona güldü. "Artık bu sabah evden çıkmasına izin vermeden önce neden üstünü aramak zorunda kaldığımı biliyorsun. Bastien'e -ya da Alura'ya- senin adına ne yapabileceğinden korktum."

Brand bir kadeh daha şampanyaya uzandı. "Evet, Alura'nın ellerini adamlarımızdan uzak tutmayı öğrenmesinin zamanı geldi."

Ember, Brand'in acı sözleri hakkında yorum yapmadı. O da kendisi gibi son erkek arkadaşını Alura'nın entrikaları yüzünden kaybetmişti. "Bundan sonra nasıl mutlu bir aile tatili daha geçirebilirim ki?"

Kindel ona sarıldı. "Bunu düşünme. Biz her zaman senin yanındayız." "Ve eğer yardımı olacaksa, Bastien'in *sana* evlenme teklif ettiğini unutma. Onun

"Onur onu Alura ile evlenmeye zorladı."

Brand haklıydı. Ama Ember ona zaferin tamamını veremiyordu. "Evet, ama onu bu işe sokan da o gezgin hıyarıydı."

Cinder kendini Ember'ın sırtına yasladı, böylece gülebiliyor ve kulağına fısıldayabiliyordu. "*Bunu* düzeltebiliriz, *blyta zusa*. Bana bir bıçak ve beş saniye ver."

Kollarına yaslanan Ember ona gülümsedi. "Seni seviyorum." "Ben de seni." Cinder onun yanağına bir öpücük kondurdu.

"Peki kızlarım ne tür bir yaramazlık planlıyor? Sakın bir şey söyleme. O sinsî gözlerdeki şeytani pırıltıyı biliyorum."

Ember annesine bakarken burnunu kırıştırdı. Kindel'inki gibi koyu kıvrıkcık saçları olmasına rağmen, annesinin yüz hatları Cinder ve Ashley'inkilere daha yakındı. "Alura'nın çocuğunun tek olmasını sağlamanın yollarını düşünüyorlardı."

Anneleri onlara dudak bükmüştü ama Charlotte Wyldestarrin'in en iyi yaptığı şey de buydu. Elit savaşçı birlikleri olan Kirovarian Gyron Kuvvetleri'nin madalyalı bir albayı olarak sık sık bir müfrezeyi

askerleri altı asi kızından daha kolay öldürüyordu. "Eğer bir hamle yapmaya karar verirsen, o elbiselere kan bulaştırma. Tish teyzen onları gelecek yıl kızının düğününde giymeni istiyor."

Kindel keskin bir selamla, "Emredersiniz efendim," dedi. "Birliklerimizi hizada tutacağım."

"Gördüğünüz gibi, Binbaşı." Anneleri sevimli bir göz kırpışla babalarının beklediği yere geri döndü.

Sonra Ember, Bastien'in bakışlarını yakalamak gibi bir hata yaptı.

Ve o ela gözlerdeki açlık onu kavurdu. Ne kadar açık ve uygunsuz olduğunu fark etmiş gibi hızla bastırdığı ve gözlerini kırıştırdığı bir açlık.

Midesi yere çarptı. Ve onun yanında gelin olmayı bu kadar çok istemesinden nefret ediyordu. Zayıf, yırtık vücuduna yasaklanması gereken bir şekilde oturan bu şık kıyafetler içinde yenilebilir görünüyordu. Onu tanıdığı o inanılmaz güçlü ve yetenekli askerden eser yoktu. Bu gece tamamen muhteşem bir görüntüsü vardı.

Tek fark, ağabeyinin aleni kibirli züppeliğinden yoksundu. Bastien'e karşı asil duruşu rahat ve doğaldı. İyi huylu ve davetkardı.

Kardeşleri mahremiyete duydukları özel ihtiyacı gerekçe göstererek standart askeri lojmanları reddederken, Bastien bu konuda ısrar etti. Halkı için yeterince iyiye, kendisi için de fazlasıyla uygun olduğunu düşünüyordu. Asla sokağa çıkma yasağını aşmaya çalışmadı. Daha iyi yemekhanelerde yemek yemek ya da yemek için üssü terk etmek için asla kraliyet konumunu kullanmadı.

Onu sadece birisi bir başkası üzerinde kendi otoritesini kötüye kullandığında rütbe alırken görmüştü. O zaman da onları tokatlamakta ve mazlumu savunmakta gecikmezdi.

Bu yönden harikaydı.

Ve onu izlememeye çalışırken ela gözlerindeki acı özlem onu ruhunun derinliklerine kadar yaktı. Cinder'ın da söylediği gibi, bu gece kendi isteğiyle evlenmiyordu.

Ama bu onun ihanetinin acısını azaltmadı.

Bunu atlatacaksın, yaşlı kız.

Nasıl yapacağını bilmiyordu. Ama yapacaktı.

* * *

Bastien, amcasının birkaç dakika önce Alura'nın temiz hava almak için çıktığı balkondan ayrıldığını görünce kaşlarını çatı. Nedenini bilmiyordu ama bir şey onu rahatsız etmişti.

Merak edip "karısını" kontrol etmeye gitti.

Bu başlık aklından geçer geçmez midesi istemsiz bir şekilde kabardı ve onu haysiyetsizleştirmekle tehdit etti. Tanrım, vücudu bunu yapmaktan vazgeçecek miydi? Onu eşi olarak her düşündüğünde aniden kusma ihtiyacı duyuyorsa nasıl bir evlilikleri olacaktı?

Bunu düşünmek istemeyerek dışarı çıktı ve ay ışığında Alura'yı buldu. Güzeldi, o kadarını söyleyebilirdi. Fiziksel olarak Wyldestarrin soyunun en çekicisi bile olabilirdi ama kalbini çarptıran o değildi.

Ona yaşadığını hissettiren kişi. Onu çıldırtacak kadar sertleştiren onun gülümsemesi değildi. Tüm güzelliğine rağmen, onu garip bir şekilde hissiz bırakmıştı.

"İyi misin?"

Ona gülümseyerek yaklaştı ve elini göğsüne koydu. "Elbette. Neden sordunuz?"

Omzunun üzerinden amcasının gittiği yönü işaret etti. "Barnabas sonradan kazanılmış bir zevktir. Çocukken çenesini tutamadığı ve onu kızdırmaya devam ettiği için sa'mın bir keresinde onu ormanda bir ağaca bağlayıp ölüme terk ettiği söylendi. Piç kurusu ne yazık ki hayatta kalmış."

Güldü. " demek istemedin."

Bastien bunu düşünürken çenesini ovuşturdu. "Bilmiyorum. Benim ødara'm bile bir keresinde onu öldürmeye çalışmıştı."

"Hayır! Gerçekten mi?"

Bu anıyı hatırlayınca gülümsedi. "Ah, evet. Altı ya da yedi yaşımdayken bir yazdı. Babam beni, kardeşlerimi ve kuzenim Jullien'i onunla birlikte kampa antrenman yapmaya göndermişti. Zavallı Julie ayak uyduramadı."

"Julie?"

"Daha önce burada olan Andarion."

"O koca şeyi düğünüme kimin davet ettiğini merak ediyordum."

Bastien onun küçümsemesi karşısında sertleşti. "Mirası yüzünden insanlardan yeterince tepki alıyor. Ailesinin de buna ihtiyacı yok."

"Özür dilerim."

Ailesine hakaret ettiği için sakinleşmesi bir dakika sürdü. Özellikle de en sevdiği üyelerden biri.

Bastien sonunda boğazını temizledi ve hikâyeye kaldığı yerden devam etti. "Her neyse, bizim atmosferimizde nefes almakta zorlanıyor. Andaria'dakinden farklı bir karışım ve anatomisi de tam olarak aynı değil. İşte oradaydı, hırıltılı, yeşil, her yerde bağılıyor ve bayılmak üzereydi. Barnabas ona hiç acıımıyordu, Lil ve Quin de öyle. Ona bağılıyor ve itip kakıyorlardı. Koca kıcını kaldırmalarını söylüyorlardı. Hayatımda bir insana bu kadar çok hakaret edildiğini hiç duymamıştım. Ve artık canıma tak etmişti."

"Ne yaptın sen?"

"Her zamanki çekici halimdi. Kaskımı çıkardım, yere uzandım ve onlara bugünlük işimin bittiğini söyledim. Kıcımın bu kadar kötü muamele için çok değerli olduğunu. Ve kestirmeye hazır olduğumu söyledim. Bir nakil aracı çağırmak için."

Kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Sanırım bu amcanızın pek hoşuna gitmemiştir."

"Sa'mla bir işçi grevi gibi. Değerli kıcımı ateşe verdi, ama bu Jullien'in dikkatini çekti ve sonunda ona biraz huzur verdiler. Bence buna değdi. Ve eve döndüğümde øda'm bunu öğrendi ve amcamı patlattı... kesinlikle buna değdi. Ergenliğe girene kadar beni cehennemdeki o sefil yaz yolculuklarından uzak tuttu. Ve o zaman bile, bana zarar vermek isteyen herkesi ölümle tehdit eden bir güvenlik ekibiyle gitmem gerekiyordu."

"Bu yüzden mi senden bu kadar ürküyor?"

"Muhtemelen. Benim'm biraz aşırı korumacıdır. Fark etmediysen söyleyeyim." "Oh, fark ettim. Gözden kaçırmak zor." Onun kollarına doğru yürüdü. "O zaten

"Eğer kalbini kırarsam beni öldürtmekle tehdit etti."

Alura onu öpmek için parmak uçlarında yükselirken Bastien yorum yapmadı. Çünkü onun kalbini çoktan kırmıştı. Onu istemediği bir evliliğe zorladığı anda bunu yapmıştı.

Ama annesine söyleyecek kadar zalim değildi, çünkü annesinin bunu düzeltmek için ne yapacağını bilemezdi. İkisinin de belirttiği gibi, annesi söz konusu kendisi olduğunda biraz psikopat ve aşırı hevesli olabiliyordu.

Alura uzaklaştığında mavi gözleri sıcaklıkla doluydu. "Seni seviyorum. Ve bir gün senin de beni sevmeni sağlayacağım."

"Alura-"

İtirazını durdurmak için parmaklarını Bastien'in dudaklarının üzerine koydu. "Sorun değil Bastien. İlk tercihin olmadığımı biliyorum. Ama benden sonra asla başka bir kadın istemeyeceğini garanti edebilirim. Sana söz veriyorum."

Nedense bu sözler onu midesinin çukurunda soğuk bir hisle baş başa bıraktı.

Kadının partiye katılmak için ayrılışını izledi.

Barnabas'ın neden kendisiyle birlikte buraya geldiğine dair sorusuna hiç cevap vermediğini ancak yalnız kaldığında fark etti.

Her neyse. Amcası muhtemelen diğer herkese yaptığı gibi onu da sorguya çekiyordu.

Bastien iç geçirerek bu fiyaskodan bıktığına karar verdi. Buradaki hiç kimse ondan zaten nefret ettiğinden daha fazla nefret edemezdi.

"*Cald mitta,*" diye nefes aldı Andarion dilinde iyi geceler anlamına gelen sözcükleri kullanarak.

"Daha sonra, sürtükler" onun hisleri için biraz daha uygun olabilir.

Takım elbisesinin ceketini çıkarıp balkondan sarkıttı, gömleğinin manşetlerini geri sardı, sonra sokağa çıkma yasağını atlayarak geçirdiği çocukluğundan beri yapmadığı bir şeyi yaptı: Annesinin değerli yeşilliklerine tırmandı ve nöbetçilerden, bekçi köpeklerinden ve kameralardan kaçmaya özen göstererek çimlerin üzerinden gizlice geçti.

Yola çıktığında neredeyse kendini yeniden kendisi gibi hissediyordu.

Kalabalık kavşağı yürüyerek geçti, kimsenin bilmediği özel deposuna gitti; burada annesinin fark etmesi halinde felç geçireceği, çok değer verdiği birkaç hava motosikletini saklıyordu. Aslında, on altı yaşındayken görmesine izin verme hatasını yaptığı ve bayiden eve getirecek kadar aptal olduğu tek motosikleti yakmıştı.

Ders çıkarıldı.

Annesinin aşırı hıza olan bağımlılığını bilmesine asla izin verme.

Bastien Armstitch ceketini silkti ve kaskına uzandı. Ayakkabılarını bir çift güçlendirilmiş botla değiştirdikten sonra motosiklete yerleşti ve motoru çalıştırdı. Motor gırtlaktan gelen bir sesle kükreyerek canlandı ve Bastien'in içini titretti. Evet, kafasını toparlamak için ihtiyacı olan şey buydu: çarpık hız ve yerçekimine meydan okuyan taklalar.

Kaskını takarak frekansları taramak için bir saniyesini ayırdı ve ruh haline eşlik edecek gürültülü bir müzik aradı.

Ailesi onun müzik zevkini her zaman kmsemişti; öyle ki babası bir keresinde Bastien'in sahip olduğu tüm müzik cihazlarına el koymuştu. O zamandan beri Bastien, Kirovaryan karakollarından yayın yapan lisanssız korsan istasyonları dinlemeyi öğrenmişti. Babasının komitesinin ticari ağlarında yasakladığı şarkıları sadece onlar çalıyordu. Kitleler için fazla "yozlaşmış" ya da "tehlikeli" olduğu düşünülen müzikler.

Aslında bu özel beceri için Jullien'e borlıydu - kuzeni ona çocukken bir yaz öğretmişti ve Bastien, Jullien ziyarete geldiğinde özellikle sıkılmıştı.

Her zamanki gibi Quin, Bastien'i babalarının müzik politikasını ihlal ettiği için ispiyonlamış ve ceza almasına ve odasının aranmasına neden olmuştu. Onun için üzülen Jullien, neşelendirmek için güvenlik görevlilerinin yanından gizlice odasına girmişti.

"Bunu sana gösterdiğimi söyleme ama..." Jullien, Bastien'in odasındaki, ailesinin ve güvenliğin her hareketini izlemek için kullandığı dahili telefonu skmş, sonra da ona eğlence için yeniden bağlamayı öğretmişti. Julie göz kırparak aynı şeyi video yayınları için de yapmıştı.

"Bunu yapmayı nereden ğrendin?" Bastien hayret dolu bir ses tonuyla sormuştu. "Yalnız çok zaman geçirdim. okudum. Daha da kurcalayın. Sen asla

ne zaman işe yarayacağını bilemezsin."

şimdi olduğu gibi.

Bastien, kısa menzilli cihazlar arasındaki özel bir konuşmanın sonunu yakaladığında kendi tamiratına ara verdi. Sinyali netleştirmek için kabloları oynattı, bir kalp atışı önce duyduğunu sandığı şeyle Jullien'den daha yüksekte olması gerektiğini düşündü.

Ancak yüksek sesle ve net bir şekilde geldiği için yanlış anlaşılması mümkün değildi.

"-s devriyelerini her dört saatte bir değiştiriyor ve orada bir açıklık bırakıyor. Asıl güvenlik açığı sarayda. Cabarro saat altıda eşiyle birlikte akşam duası için girdiği özel şapelinde güvenlik olmasını reddediyor. Buna göre bir saat ayarlayabilirsiniz. Haftada iki kez, başında ve sonunda, büyük oğlu da onlara katılıyor. Monidar ve varisini bir çırpıda ortadan kaldırabilirsiniz."

"Peki ya diğer ikisi?"

"Birlikte devriye geziyorlar. İyi bir it dalaşında onlara sahip oluruz."

Bastien'in çenesi gevşedi. O kadar şaşırmıştı ki, iletiyi kaydetmeye başlamayı düşündüğünde konuşmayı kesmişlerdi.

Lanet olsun!

Bisikletini çalıştırdı ve doğruca saraya yöneldi. Tek düşüncesi ailesini uyarmaktı, trafiği görmezden geldi ve bisikleti savurdu. Saraydaki güvenliği de unutmuştu.

Ona ateş açtılar.

Neyse ki, pisliklerden kaçmaya alışkındı. Gerçi dürüst olmak gerekirse, Quin'in kafasına fırlattığı şeyler genellikle öfkeyle fırlatılan mermilerdi, ağır toplar değil. Ama ağabeyinin öfkesi reflekslerini ölümcül bir seviyeye çıkarmıştı.

Bastien n kapıya ulaşana kadar durmadı ve burada korumalar tarafından yaka paa yakalandı. "*Oskilir!*" diye hırladı tepesindeki güvenlik görevlilerine. "*Benim!*" Korumaya çalıştıkları ailenin bir üyesine saldırdıklarını göstermek için kaskını çıkardı.

Bu, yakınındaki her muhafızın kutsal bir dehşet içinde geri çekilmesini sağladı. Kraliyet ailesinin bir üyesine düşmanca bir el uzatmak ölüm cezası demekti.

Özellikle de tapılan bebek oğul.

Onlara ters ters bakarak ayağa fırladı ve kaskını kendisini yakalayan muhafızın eline tutuşturdu. "*Bir dahaki sefere motosikletin seri numarasını araştırın.*"

"zr dilerim, Latenn."

"Sorun değil. Sadece Quin değil de ben olduğum için mutlu ol." Kardeşinin aksine Bastien bunun için adamın kellesini istemeyecekti. Görevlerinde vahş olmalarından memnundu.

Onu kolundan tutarak muhafızın etrafından dolandı ve onun için açtıkları kapıya doğru koştu.

Balo salonuna doğru koşarken hiç tereddüt etmedi. Kardeşi, amcası ve yeni kayınpederinin yanında duran babasını bulana kadar da durmadı.

Newell Cabarro, Bastien'in kıyafet değişikliğini görünce kaşlarını çatarak ona doğru döndü. "*Tanrılar aşkına ne giyiyorsun sen?*"

"Sizinle zel olarak konuşmam gerekiyor." "Bastien Aros-"

"Sa! Bu bekleyemez! Bu çok önemli!"

Babası fkeli bir nefes verdi. "*Seninle her şey her zaman .*"

Brandon Wyldestarrin gülümsemesini bastırdı. "O genç ve tutkulu, Alvaldr."

O anda Bastien, Alura'nın babasının, kendisinin aksine, onu gerçekten dinleyebileceğine ve ciddiye alabileceğine dair bir umut ışığı gördü. "Komutanım? Az önce düşmandan bazı istihbaratlar aldım. Bir rapor hazırlamam gerekiyor. Derhal."

Barnabas bunun üzerine kaşlarını çatı. "Bu durumda, muhtemelen bununla ilgilenmeliyim. Ne de olsa bu benim işim."

Babası gözlerini devirdi. "Neyi ele geçirmiş olabilir ki? Özellikle de *böyle* giyinmişken?"

Quin kahkahalar atarken Bastien bu sert çıkışa sinirlendi. Hakkını yemeyelim, Brandon yüzünü asmadı.

Her zamanki gibi Barnabas sırttı. "Şey, ødara onu her zaman şakaya vurmuştur, bu yüzden geleneği sürdüreceğim. Gel Bastien. En azından benimle birlikte dosyalayabilirsin. Sanki orduyu ben yönetmiyorum. Değil mi?"

Ailesinin yanından uzaklaşırken sırtıma sırası Bastien'deydi. "Ne harika bir patronluk taslama. Herkesi korumak için neredeyse kışımı yırttığım ve eve dönmek için vurduğum için çok mutluyum. Çabalarımaya değdi."

Barnabas alaycı bir tavırla onu babasının çalışma odasına doğru götürdü. "Peki ne duydun?"

"Babamın günlük alışkanlıklarıyla ilgili bir rapordu ve düşman benim Lil'in ekürisi olduğumu biliyor."

Yalnız kalmaları için çalışma odasının kapısını kapatan Barnabas bu açıklamadan pek de etkilenmiş görünmüyordu. "Herkes senin Lil'in ekürisi olduğunu biliyor. Bu pek de bir rapor sayılmaz, çapak."

Bastien kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak ona alaycı bir bakış fırlattı. "Bu, saflarımızda bir casus olduğu anlamına geliyor. Birisi Eudoranlara rutinlerimiz hakkında raporlar gönderiyor. Ben ne duyduğumu biliyorum."

"Bas... çok fazla stres altındasın." "Bu da ne demek oluyor?"

"Sadece bazen aklımız bize oyun oynuyor. Kraliyet ailesine yönelik yakın bir tehdit olsaydı, tehlikeli bir şeye dönüşmeden önce onu durdurmak için ilk sırada benim olacağımı düşünmüyor musun?"

Barnabas'ın sakın ve güven verici ses tonu sinirlerini yatıştırmaya başlamıştı. Amcası haklıydı. Baş komutan olarak görevinin büyük bir kısmı

böyle bir casusluğa ayak uydurmak. Özellikle de savaştayken. Eğer bir tehdit yaklaşıyorsa, bunu ilk öğrenen Barnabas olurdu.

Amcası omzunu sıvazladı. "Şimdi bana neler olduğunu tekrar anlatır mısın? En baştan başla."

"Hava motosikletime biniyordum."

"ødaranızın ata binmenize izin vermeyeceğini mi?" "Evet."

"Ve ne? Sorumluluklarından kaçmayı mı planlıyordun?" Bu sinirli, özlü ses tonu . Bariz küçümseme de öyle.

Dürüst olmak gerekirse, amcası ve ağabeyinin her sözüne ve eylemine, sanki kafasında bir sakatlık varmış da onun yerine kışını silmek zorundaymış gibi tepeden bakmalarından gerçekten bıkmaya başlamıştı. "Kalıcı olarak değil. Sadece birkaç dakikalığına düşüncelerimi boşaltmak istedim."

"Mmmm. Bana öyle geliyor ki bilinçaltın bunu anladı ve onunla birlikte koştu. Muhtemelen suçluluk duygusuyla, onların güvenliğinden korkmanı sağlamak için bu ayrıntılı ölüm planını hazırladı, böylece kaçmak yerine burada kalıp yaptıklarıyla yüzleştin."

Bastien onun kınaması karşısında ağzı açık kaldı. Başından beri her şeyin tüm sorumluluğunu üstlenmişti. Hiçbir zaman inkâr etmemiş ya da bu işten sıyrılmaya çalışmamıştı. Hatta Wyldestarrin'lere tek başına gitmiş, Alura'nın anne ve babasına olanları anlatmış ve kızlarını rezil etmeyeceğine dair güvence vermişti. Barnabas'ın oğulları Alura'yı kürtaja zorlayıp imparatorluk sürgün ederken, o onunla evleniyor ve hem anneye hem de çocuğa tam koruma sağlıyordu.

Bu arada Barnabas, Bastien'in tanıdığı üç farklı kadının hayatını mahvetmişti.

Bastien'in babası da öyle. Aslında üç değil, ama saray mensuplarının onun kulak misafiri olduğunu fark etmedikleri zamanlarda fısıldaştıkları bir tanesini biliyordu. Anne ve babasının evliliğini neredeyse sona erdiren büyük bir skandal.

Barnabas bugüne kadar metreslerini karısının ve çocuklarının etrafında dolaştırmış ve hiçbirini umursamamıştır. Bu ikiyüzlü adam orada durup *ona* ahlak ve sorumluluk hakkında ders vermeye nasıl cüret eder!

"Ne demek istiyorsun amca?"

Barnabas bakışlarını Bastien'e dikti ama soruya cevap vermeyi reddederken öfkesini gösteren tek işaret buydu. "Konuşmanın herhangi bir kısmını kaydettiniz mi?"

"Hayır. ."

"O zaman duyduğunu düşündüğün şeyi duyduğundan nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Çünkü o bir aptal değildi. Ama Barnabas'ın gözlerindeki o bakışı biliyordu. Piç dinlemiyordu. Ve hiçbir tartışma onu ikna edemezdi. Bastien migreni daha başlamadan anlayacak kadar kafasını bu duvara vurmuştu.

İç çekerek, olabildiğince vakur bir şekilde geri çekildi. "Belki de haklısın."

"Tabii ki haklıyım. Şimdi iyi bir çocuk ol ve karının yanına dön. O da seni arıyordu. Onu eve götürüp nikâhı kıyman gerektiğini düşünmüyor musun?"

Pek sayılmaz. Kasıklarını ateşe vermeyi tercih ederdi.

Ama amcası haklıydı. Bu ondan bekleniyordu.

"Peki. Teşekkür ederim, Barnie."

Barnabas'ın nefret ettiği bu lakap karşısında belli belirsiz ama gözle görülür bir gerilme oldu. "Ne zaman istersen, Slim."

Bastien odadan çıkarken koridordaki diğer amcası Jackson'ın yanından geçti. Bastien'den çok daha kısa olan Jax'ın boyu ancak omuzlarına ulaşıyordu. Kahverengi parıldayan gözleriyle, diğer kardeşlerinde tüm mizahı miras almıştı ve Bastien'in ebeveynlerinin kardeşleri arasında açık ara en sevdiğiydi.

Jax onun yanından geçip Barnabas'ı görmek için çalışma odasına girmeden önce başlarıyla hafifçe selamlaştılar.

Bunu yaptığı anda Bastien'in sırtından aşağı hayalet bir ürperti gibi tuhaf bir his indi.

Tuhaf. Bunun için hiçbir açıklaması yoktu. İğrenç bir paranoyadan başka. *Belki de Jullien'in uyuşturucu alışkanlığını bırakmalıyım.* Hayatında ilk kez kuzeninin neden böyle sorunlar yaşadığını anlamaya başlamıştı. Çünkü şu anda bu gerçekliğin hiçbir kısmıyla yüzleşmek istemiyordu.

* * *

Jax kapıyı kapatıp kilitlerken Barnabas bakışlarını kardeşine dikti. "Ne yapıyorsun sen?"

"Şımarık küçük serseri için desteğe ihtiyacın olup olmadığını görmek istedim." "Hayır. Ben ." Ama küçük kardeşi ona yaklaşır yaklaşmaz, Barnabas onu tersledi.

Jax tıslayarak dudaklarındaki kanı sildi. "Ne oluyor be?"

"O *küçük serseri*, ailesi ve alışkanlıkları hakkında Eudoranlara verdiği rapora kulak misafiri oldu ve neredeyse bizi ifşa ediyordun. Sen tamamen aptal mısın?"

"Nasıl duydu?"

"Biliyorsam ne olayım. Bu sana bir uyarı olsun. O onun Sa'sı ya da Quin'i değil. O küçük *knættir*'ı hafife alma. Görüldüğünden daha zeki. Tek kurtarıcımız, boktan daha tembel ve yeni doğmuş bir bebekten daha fazla güveniyor olması. Kimse onu ciddiye almıyor. Tanrıya şükür. Birinin ona güvenebileceğine ya da ondan gerçekten hoşlanmayabileceğine dair zerre kadar fikri olsaydı, şu anda seni arıyor olurlardı."

"Değil mi?"

Barnabas başını salladı. "Onunla konuştum ve konuyu kapattım. Sadece daha dikkatli ol ve bağlantılarına daha fazla rapor göndermeden önce onun nerede olduğunu bildiğinden emin ol. Ve tanrılar aşkına, bir dahaki sefere güvenli bir hat kullan." Kendine bir içki daha doldurmak için harekete geçti. "Peki nasıl gitti?"

"Mükemmel. Bunu yaptıktan sonra seni vali olarak bırakmakta bir sakınca görmüyorlar. Newell'ı ortadan kaldırmalarına ve kalan isyanları bastırmalarına yardım edersen taht senin olur."

"Peki ya sen, theren?" "Ne, ben ne olacağım?"

"Newell'ın yerine tahta oturmamla ilgili bir sorunuz mu var?"

"Sorun yaşadığım tek şey Newell'ın Eudoran ateşkesini imzalamadan önce beni ve müfrezemi ölüme terk etmiş olması. Bunu unutmuş değilim. İntikam kötüdür. Ve bu kaltak onu ve tüm yavrularını toprağın altında görmek istiyor."

BÖLÜM 3

Bastien, Alura'nın ailesinin çoktan toplanmış soğuk ve steril odaya yaklaşırken yavaşladı. Karısının hastanede olduğuna dair acil durum çağrısı geldiğinde kız kardeşiyle birlikte uzun bir devriyeye çıkmıştı.

Sert yüzlü Wyldestarrin sürüsüne girdiklerinde Lil onun yanında olduğunu bildirmek için elini tuttu. Her zamanki gibi Ember onu tamamen görmezden geldi. Kız kardeşlerinin arasına sıkışmış, başının üstünden başka bir şey göremiyordu.

Onu ilk karşılayan Cinder'in karısı Tasi oldu. Hüzünlü bir gülümsemeye bir adım öne çıktı. "Hey, Bas."

"Ne oldu?"

Tasi onun bakışlarıyla karşılaşmadan önce Lil'e baktı. Kahverengi gözleri duyduğu sempatinin derinliğini gösteriyordu. "Kontrol için doktor randevusuna gitti ve onu kabul ettiler."

"Tamam..." Onun devam etmesini bekledi.

Brandon öne çıktı. "Doktor seninle konuşmak istiyor, *çapak*."

Lil onunla birlikte gitmeye başladığında Brandon onu durdurdu. "Özel bir görüşme istedi."

"Hayır," dedi kararlılıkla. "Bu kadar önemli bir şey için *therenimi* yalnız bırakmayacağım. Onun ailesine ihtiyacı var."

"Biz onun ailesiyiz."

Lil küçümseyen bir yüz ifadesiyle grubun etrafını süzdü. "Tasi'ye hak veriyorum. Diğerleri... ona bok gibi davrandınız ve ben onu sizin zalimliğinize terk değilim." Kolunu Bastien'in beline doladı. "O benim *kogur-theren*'im. Ona zarar veren herkesin boğazını bizzat ben keserim."

Bu sözler boğazına bir yumru getirdi. Zamanın yüzde doksanında kendileri kavga etseler de, her zaman kardeşine güvenebilirdi ve

İhtiyacı olduğunda kız kardeşi yanında olacaktı. Ailesini bu yüzden çok seviyordu.

Pisliktiler. Ama sadık pisliklerdi.

Komutan geri çekildi ve Lil'i de yanına alarak odaya girmesine izin verdi.

Alura gözyaşlarıyla dolu bir yüzle yatakta oturuyordu. Annesi onun yanındaydı ve elini tutuyordu. Alura onu görür görmez gözyaşlarına boğuldu.

"Vay canına, Bas, görüyorum ki hâlâ tanıştığın her kadını etkiliyorsun," dedi Lil nefesinin altından.

Kız kardeşinin alaycı esprisi karşısında omzunun üzerinden yüzünü buruşturdu. Kendini garip ve güvensiz hissederek Alura'nın yanına gitti ve ona sarılmayı teklif etti. "Ne oldu?" diye sordu annesine.

Cevap vermedi.

Onun yerine doktor öne çıktı. Lil'e bir bakış attı. "Bu özel bir aile meselesi."

Lil, annelerini bile etkileyecek bir alaycılıkla doktoru süzerken tam bir kraliyet kibirli duruşuna . "Ben ailedenim Doktor ve kariyerinizin geri kalanını lazımlık yıkayarak geçirmek istemiyorsanız, benimle tamamen yeni bir tonda konuşacak ve sadece ben izin verdiğimde benimle konuşacak ve bu tür tüm cümleleri '*Zyl Latessa*' ile bitireceksiniz. Anlaşıldı mı?" Az önce ne yaptığını fark ettiğinde sesli bir şekilde yutkundu. Ve kime yaptığını. "Evet, *Zyl Latessa*."

"Çok güzel. Şimdi, theren'imın sorusunu yanıtlayın ve onun da kraliyet ailesinin taç giymiş bir üyesi olduğunu unutmayın."

"Evet, *Zyl Latessa*." Gözle görülür bir şekilde titreyen doktor Bastien'e doğru döndü, sonra sırtını Lil'e dönmemesi gerektiğini hatırladı.

Bastien, Alura için endişelenmese ve Lil'in şu anda kıcını göstermesine sinirlenmese çok eğlenirdi. "Sorun değil Doktor. Protokolü seven biri değilim. Sadece karım için endişeleniyorum."

"Bebegi kaybettim, Bastien." Alura ona sarıldı ve feryat etti.

Doktor başıyla onayladı. "Çok üzgünüm *Latenn*. Ama tekrar gebe kalabilir." Ve aceleyle geri çekildi.

Alura onun kollarında ağlamaya devam etti. "Ş, Alura. Her şey yoluna girecek."

"Hayır, olmayacak." Hıçkırıklar vücudunu sarstı. "Beni şimdi boşayacaksın. Boşanacağını biliyorum. Benimle sadece bebek için evlendin!"

Onun suçlaması karşısında çenesi gevşedi. Aynı suçlama annesinin bakışlarına da yansımıştı. Lil'in yüzündeki sırıtıştan, kız kardeşinin ondan aynı fikirde olmasını beklediğini anlayabiliyordu.

Ama bu o değildi. Ve kesinlikle onu yerdeyken tekmeleyecek biri değildi.

"Hayır... Ben bir ahlaksız değilim, Alura. Tanrıların huzurunda sana bir yemin ettim ve bunun arkasında duracağım." Bu sözler annesini şoke etti.

Ve kız kardeşini sonuna kadar kızdırdı.

Alura hırıltılı bir nefesle geri çekildi, böylece yalan söyleyip söylemediğini anlamak için ona bakabildi. "Yapacak mısın?"

Onun güzel yüzündeki gözyaşlarını sildi ve başını salladı. "Elbette. İhtiyacın olduğu anda seni terk etmeyeceğim. Ben tam bir pislik değilim. Sadece kısmi biriyim."

Üniformasını tutarken bu onu daha çok ağlattı.

Ember ondan ayrıldığından beri Charlotte ilk kez ona küçümsemekten başka bir şeyle bakıyordu. Eğer bilmeseydi, kayınvalidesinin sonunda onu yeniden onayladığını bile düşünebilirdi.

Alura titredi ve burnunu onun gömleğine sildi. "Seni seviyorum Bastien."

"Biliyorum." Başının üstünü öptü, keşke ben de onun için aynı şeyi hissetseydim dedi. Keşke yalan söyleyebilseydi ve onun istediği gibi kelimeleri ona geri söyleyebilseydi. Ama ne kadar çabalarsa çabalasın, kelimeler boğazında düğümleniyordu.

Aralarında giderek büyüyen bir duvar vardı ve ona neredeyse hiç dokunmuyordu. Nadiren eve giderdi. Eşyalarını hâlâ kışladan Alura ve bebek için satın aldığı eve taşımamıştı. Gyron Force'tan olduğu ve savaşta oldukları için, gece devriyeleri için ona ihtiyaç duyulması ve acil saldırılar için çabalamaları gerektiğinde üste kalması gerektiği kolay bir bahaneydi.

Kendi kendine, zamanla onu sevmeye başlayacağını söyleyip duruyordu. Ailesi de öyle başlamıştı - iki imparatorluk arasında görücü usulü bir siyasi evlilik. Şimdi ikisi de en iyi arkadaştı ve birbirlerini çok seviyorlardı.

Ember'la tanışmamış olsaydı, kaderinde bu vardı. Babası onu Ritadarion İmparatorluğu'nun varislerinden biriyle evlendirmek için görüşmeler yapıyordu, böylece Bastien kendi başına bir hükümdar olacaktı. Aslında şimdiye kadar onunla evlenmiş olmalıydı.

Ember onun tüm hayatını
değiştirmişti. "Bas?"

Lil'in bakışlarıyla karşılaştı.

Bileğine dokundu ve ancak o zaman kendi kolunun bir alarmla
uğuldadığını fark etti. "Bu bir karıştırmadır. Üsse geri dönmeliyiz."

"Tamam." Alura'nın yanaklarında kalan gözyaşlarını sildi ve dudaklarından
öptü. "Saldırı biter bitmez seni kontrol etmek için eve geleceğim."

"Teşekkür ederim."

Başını sallayarak vedalaştı ve kız kardeşinin peşinden odadan çıktığında
Ember ve kız kardeşlerinin çoktan çağrıya cevap vermeye gitmiş olduklarını
gördü. O ve kız kardeşi ayrılırken Lil ona kınayan bir bakış attı.

"Gerçekten ondan boşanmayı düşünmüyor
musun?" "Başlama yine Lil."

"Hadi ama... cesur bir yüz ifadesi takınıyorsun. Ama ben bile bu evlilikte
mutlu olmadığını söyleyebilirim. Boşan artık ondan."

"Rahipten önce söylediklerimde ciddiydim. İyi günde kötü günde. Uzun
vadede buradayım."

"Sen bir aptalsın. Ve umarım senin iyiliğin için o da sana sadıktır."

* * *

"-Sonra Bastien'in amcası Jackson'la konuşmasına kulak misafiri oldum.
Ailesinin cinayetlerini planlarken onları duyabileceğimden haberi yoktu."

"Yalan söylüyor!" Bastien ayağa fırladı ve karısını öldürmeye niyetlendi.
Elleri bağlı olmasaydı ve etrafı yarım düzine silahlı muhafızla çevrili
olmasaydı, Alura'nın hain boğazını çıplak elleriyle parçalayacaktı.

"Onu kutuya kilitleyin!" Bastien'in anne babasını ve kardeşlerini
öldürmekten yargılandığı Trigon Mahkemesi'ni yöneten Adalet Gözetmeni
Alia Mureaux ayağa kalktı. Yüzü öfkeden kıpkırmızı olmuş, koyu kahverengi
gözleri dışarı fırlamıştı. Bastien'in anne ve babasının uzun süredir arkadaşı
olan Bastien, bu duruşmadan en az Bastien kadar tiksiniş ve üzülmüştü.

Ve en başından beri onu rahat bırakmamıştı. Çünkü Dokuz Dünya'nın geri
kalanı gibi o da Bastien'in suçlu olduğuna inanıyordu.

Medyanın Alura'nın kanlar içindeyken tutuklandığı fotoğrafları
yayınlamaya devam etmesi de bu duruma yardımcı olmadı. Daha da kötüsü,
Alura röportajlar vermeye devam etti ve adamın kendisine nasıl yanlış
yaptığını anlatarak ağladı.

Herkes onun kurban olduğunu düşünüyor ve onun hakkında her türlü saçma sapan yalanı söylüyordu. Biri ona nasıl inanabilirdi, hiçbir fikri yoktu.

Yine de yaptılar.

Hiç kimse onun yaptığı tek bir iyiliği bile hatırlamıyordu. Onun yalanları ve aptalların bunlara inanma isteği her şeyin önüne geçti.

Muhafızlar onu küçük, kapalı, ses geçirmez kafese götürürken Bastien öfkeyle titreyerek adaletsizlik karşısında haykırdı. Yas tutmak için hiç zamanı olmamıştı. Süreç için. Cenazelere katılmasına bile izin verilmemişti.

Lütfen bu kabustan uyanmama izin verin!

Ama dehşet sona ermeyi reddetti. Tek yaptığı daha da kötüye gitmek oldu.

Gardiyanlar onu iterek içeri soktu ve kapıyı kapatıp kilitlemeden önce başını cama çarptı. Elleri hala kelepçeliyken dengesini bulmaya ve ayaklarını yeniden yere basmaya çalışırken akmayan gözyaşları onu boğdu. Yeni kafesinden duruşmayı görebiliyor ve duyabiliyordu ama kimse onu duyamıyordu

Fark etmezdi. Söylediği tek bir şeyi bile kimse dinlememişti.

Şimdi bile olanlara inanamıyordu. Bir dakika önce, geceyi geçirmeye karar verdiği kraliyet sarayında duşaydı.

İlk çocuğuna hamile olan Lil, ailesiyle yediği akşam yemeğinden sonra üsse dönemeyecek kadar hastaydı, bu yüzden ekürisi olarak Bastien, onu kızdırmak için yaptığı bir şey yüzünden ona bağırıp çağırmasına rağmen itaatkâr bir şekilde onun yanında kalmıştı. Şu anda ne olduğunu bile hatırlayamaması garipti.

Tek hatırladığı onun kendisine söylediği son sözlerdi.

Sen bencil bir pisliksin, Bastien! Ne zaman ?

Öfkeyle duş almaya ve dinlenmeye gitmişti. Her şey normaldi. Sıradan bir gündü. Arkadaşlarıyla buluşup ailesinin medya odasında bir maç izlemeyi ve üzerine bahis oynamayı planlıyordu.

Ama saçını durulamayı bitiremeden bir gürültü duydu. Kalbini boğazında bırakan türdendi çünkü sesinin doğru olmadığını biliyordun.

Yine de, muhafızların kontrol edeceğini düşünerek görmezden gelmeye başlamıştı, ama bir şey ona pantolonunu çekmesini ve gidip kendisinin araştırmasını söylemişti.

Quin'in odasının önünden geçerken Lil'in odasına doğru gidiyordu. Kapı kısmen açıktı -Quin'in hiç yapmadığı bir şeydi bu. Kardeşi çocukluğundan beri, açık bir kapı sanki koridordaki bir canavarın içeri girip hepsini yiyip bitirmesine neden olacaktı gibi davranırdı. Bu yüzden defalarca kavgaya etmişlerdi.

Bastien yatak odasında önce baldızının cesedini görmüştü. Sonra da yeğenin.

Bastien silahına uzanırken Quin, bir suikastçının onu yere diz çöktürdüğü yerden başını kaldırıp Bastien'in bakışlarına baktı ama silahsız olduğunu hatırladı.

"Kaçın!" Quin, suikastçi tetiği çekmeden bir an önce bağırıyordu.

Bastien kariyeri boyunca çok sayıda ceset görmüş ve savaşta öldürülen arkadaşlarının yanında durmuş olsa da -kendisi de sayısız yara almıştı- o gece onu sarsan acıyla aynı şey değildi. O patlayıcının ateşlendiğini ve kardeşinin sessizliğe gömüldüğünü duyduğunda ruhunda çılglık çılgıya yayılan acıyla.

Odasına koşmak ve silahlanmak için döndüğünde biriyle çarpıştı ve bayıldı.

Uyandığında Lil ve kocasıyla birlikte bir odadaydı. Kendisi bir taraftaydı. Onlar da karşısında, yatağın yanındaydı. Elleri ve ağzı bağlıydı, Lil doğmamış çocuğu için merhamet dilenirken onlara ulaşmak için elinden geldiğince çabalamıştı.

Onu gözlerinin önünde vurmuşlardı. Bastien bir sonraki adımda onu öldürmelerini bekliyordu. Ama öldürmediler.

Onun yerine, onu serbest bıraktılar. Ellerini ve ağzını çözmüşler ve yaşadığı dehşetin etkisinden kurtulamadan ortadan kaybolmuşlardı. Kendine geldiğinde, hiç düşünmeden yanında bıraktıkları patlayıcıyı kaptı ve onları bulmaya gitti.

İşte o zaman ailesini bulmuştu.

Acı onu paramparça etmişti. Dizlerinin üzerine çökmüş, ardından sürünerek kanlar içindeki zarif annesinin yanına gitmişti. Konuşmadan, hatta olanları algılayamadan, onu kucaklamak için kollarına çekmişti.

"Ödie? Konuş benimle, lütfen!" Bu sözleri söylerken bile onun gittiğini biliyordu. Ama hiç gelmeyen bir mucize için umut etmeye ve dua etmeye devam etti.

Birlik infazcılarını içeri dalıp onu gözaltına aldıklarında yanağını okşuyor, soğuk tenini ısıtmaya çalışıyordu. Tüm bu aptallıklar arasında, ilk başta onların kendisini korumak için orada olduklarını düşünmüştü.

Onu Gondara'daki Trigon Mahkemesi karargâhına getirip nezarethanede işlem yapana kadar ailesinin cinayetlerinden dolayı tutuklu olduğunu fark etmemişti.

Tamamen inkârcı bir tavırla, her zaman yaptığı gibi kefalet için babasını aramaya çalışmış ve bunun acımasız bir oyun olduğunu düşünmüştü.

Ta ki Barnabas cevap vermek için babasının linkini alana kadar.

O zaman anladı. Onu öldürdüklerinde babasının üzerinde olmalıydı. O asla onsuz olmazdı.

Asla.

Sadece katili bunu onun alabilirdi. Sadece yakın ailesi nerede sakladığını bilebilirdi.

Ne de olsa Jullien haklıydı.

Bastien o kabus gibi anıyı hatırlayınca gözyaşlarını tutamadı. Amcasının tüm ailesini katlettiği gerçeği yavaş yavaş kafasına dank ederken, işlem merkezinde kıpırdayamadan ve nefes alamadan durmuş, haberlerde anne ve babasının cesetlerinin kanlı görüntüleri, onları seven aile fertleri olan insanlar oldukları gerçeğine aldırmandan acımasızca gösterilirken monitörleri izlemişti. Haber ajansları onun hayatının trajedisi üzerinden reyting hesapları yapıyordu.

Tanrım, merhametten yoksun oldukları için hepsinden nefret ediyordu. Yalanlarına, ahlaki üstünlük maskelerine ve ikiyüzlülüklerine büründürdükleri insan ahlakından yoksunlukları, onu yapmadığı bir şey için kınamalarına neden oldu.

Bir tanesi bile gerçeği öğrenmek için onunla iletişime geçme zahmetine katlanmamıştı.

Yine de hepsi yalan söyledi, daha iyi bildikleri halde denediklerini söylediler.

Lanet olası, yalancı bok parçaları.

Tam bir saat sonra soğuk, kalpsiz bir sorgucu, her birinin ölümünden sorumlu tutulduğu haberini vererek sindirmişti.

Bastien birilerinin gerçeği ortaya çıkarmasını ve onu bu cehennemden kurtarmasını bekliyordu. Tanrılar aşkına, başka biri daha iyi biliyor olmalıydı. Bu kadar açık olan şeyi görmeliydi!

Ama yine de . Aksine, kör aptallar kendilerini arayan ve hepsi için kurbanı oynayan yalancıyı korumak için acele ettiler. Yalanları dinlediler

ve Bastien'i hiç olmadığı kadar canavar olarak resmederken onları bütünüyle yuttu.

Böylesi bir vahşetin suçlusu olduğunu bir an için bile olsa düşünebilecekleri gerçeği onun inanç sistemine girmemişti.

Ta ki ilk sorgucu gelip itiraf etmesi için ona işkence etmeye başlayana kadar. Hala onlara vermeyi reddettiği bir itiraf. Vücudundan istedikleri kadar parça koparsınlar, yapmadığı bir şeyi asla kabul etmeyecekti.

O masumdu! O bir kurbandı ama yine de o saf, aptal köpekbalıkları Barnabas'ın dümen suyunda dans ediyorlardı. Hepsi Bastien'in etrafını sarmış, yaralarını daha da derinleştirmek için etini parçalıyorlardı.

Kimse ona inanmadı. Herkes onun suçluluğuna o kadar inanmıştı ki, Dokuz Dünya'daki hiçbir avukat onu temsil etmeyi kabul etmedi. Tek bir akrabası bile telefonlarına çıkmıyor ya da adını ağzına almıyordu.

Bütün arkadaşları onu terk etmişti.

Tıpkı şimdi olduğu gibi. Oturduğu yerden ona dik dik bakan Gözetmen'in gözlerindeki nefret, adamın iliklerine kadar işlemişti.

Bunu ben yapmadım.

Ama Alura'nın yalanlarla dolu tanıklığı onu rahatlatmadı. Tek yaptığı, onu dinleyen herkesin zihninde suçluluğunu pekiştirmek oldu. "Bastien'in bir şeyler deneyebileceğini düşündüğümü amcasına bildirdim. Bunun Jackson'ın da hayatına mal olacağını bilseydim... Bastien'in onu susturmak için boğazını keseceğini bilseydim, asla tek kelime etmezdim."

Savcı başını salladı. "Kendi hayatınız için korkmadınız mı canım?"

Alura hıçkırarak ağladı. "Elbette öyleydim! Onunla evli olduğum her dakika taş kesiliyordum. Bu yüzden ayrı bir ev tuttum. Zusa'm ona evlenme teklif ettiğinde neden reddetti ve neden kendi zusa'sı onun ekürisi olmak zorunda kaldı. Başka kimse onunla başa çıkamazdı. Ve Lil'e ne olduğunu görüyorsunuz. Şiddetli öfkelerle eğilimli. Ne zaman patlayacağını asla bilemezsiniz. En ufak bir şey onu patlatabilir!"

Bastien onun saçmalıkları karşısında dişlerini sıktı. Ona kim nasıl inanabilirdi ki?

Yine de kalabalığın içindeki yüzlere baktığında, bu işte yalnız olduğunu fark etti. Kimse onun tarafında değildi.

Hiç kimse.

Herkesin onun hakkında bildiklerini göz önünde bulundurunca, herhangi birinin onun saçma sapan saçmalıklarına inanması akla aykırıydı. Yaptığı her şey bunu yalanlıyordu. Hepsi tarafından ihanete uğramış gibi hissediyordu. Gerçeği nasıl göremiyorlardı?

Ya da daha kötüsü, gerçeği bildikleri halde bunu söyleyemeyecek kadar korkak olmaları.

Çünkü onu savundukları için ateş altında kalmaktan korkuyorlardı.

Bu düşünce onu en çok rahatsız eden şeydi. Çünkü arkadaşlarını savunmakta asla başarısız olmamıştı. Ailesi onu sadakat için yetiştirmişti. *Başkaları için ayağa kalkarsın, özellikle de sana ihtiyaçları olduğunda.* Arkadaşlar ve aile birbirini terk etmezdi.

Yine de hiçbirinin içinde bir molekül bile yok gibiydi.

Sonunda, ne tür bir yalancı olduğunu çok iyi bilen bir evrenin önünde, istemediği karısının kendisini kötölemesini dinlemekten başka çaresi kalmamıştı. Bunu sayısız kez görmüşlerdi.

Daha önce hiç göstermediği insani ahlak ve vicdanı nihayet bulduğunu düşünmeleri ne kadar da uygun.

Ve üç hafta sonra, kimse, amcası Aros bile onu savunmaya gelmedikten sonra, karar için Gözetmen'in huzuruna çıkar.

Her zaman zarif ve kibar olan Alia'nın kır saçları, annesinin tercih ettiği türden karmaşık bir tarzda başının etrafında toplanmıştı. Gözetmen'in bunu bu nedenle yapıp yapmadığını merak ediyordu. Eğer niyeti ailesini kaybetmiş olmanın acısını iliklerine kadar hissetmekse.

"Kendin için söyleyecek bir şeyin var mı evlat?" Sesi soğuk ve kırılıyordu.

"Ben masumum, Majesteleri. Aileme asla zarar veremem. Yemin ederim, bunu ben yapmadım!"

Gözlerini devirdi. "Bastien Aros Cabarro, sunulan kanıtların miktarı ve eylemlerinizin vahşeti ve pişmanlık gösterme konusundaki isteksizliğiniz göz önüne alındığında, bu vesileyle tüm unvan ve itibarınız elinizden alınmış ve sekiz kasıtlı cinayetten suçlu bulunarak ölüme mahkûm edilmiş bulunmaktasınız. Taptığınız tanrı ya da tanrılar çürümüş ruhunuza merhamet etsin."

Bu sözler karnına bir balyoz gibi inmişti. Hiç bu kadar yalnız hissetmemişti. Ailesinin tek bir üyesi bile burada değildi.

Ya da o öyle

sanıyordu.

"Majesteleri?"

Gözetmen, şansölyesine kaşlarını kaldırarak baktı. "Evet?"

"Bir saat önce Triosan imparatorundan cezanın affedilmesi için bir dilekçe geldi. Okumak ister misiniz?"

Alia başıyla onaylamadan önce yüzünü buruşturdu. İcra memuru elinde bir e-tabletle öne çıktı.

Bastien'in kaşları da onunkilerle eşleşti ve Aros telefonlarına çıkmayı reddederken amcasının neden şimdi onun adına konuştuğunu anlamaya çalıştı. Onunla herhangi bir şekilde iletişim kurmayı reddetmişti. Duruşma için burada değilken mektubu göndermiş olması çok mantıksız görünüyordu.

Ancak birkaç dakika sonra Gözetmen derin bir nefes aldı. "Görünüşe göre amcanız sizi hâlâ seviyor, ancak işlediğiniz suçlar için talep ettiği basit sürgün cezasını vermek konusunda isteksizim. Bununla birlikte, yapabildiğim yerde uzlaşmaya inanırım ve Triosluları yabancılaştırmak istemem. Bu nedenle, cezayı ölümden çevirip seni Birlik için bir Ravin yapacağım. On beş yıl boyunca bu şekilde hayatta kalırsan, affedilmeyi hak edeceksin."

Onun gülünç kararı karşısında ağzı açık kaldı. Cidden mi? Kuzgunlar, Lig suikastçılara yeteneklerini geliştirmeleri için eğitim görevi olarak verilen bilinçli hedeflerdi. Onlara bir izleme cihazı yerleştirilir ve sonra avlanıp av gibi öldürülmeleri için serbest bırakılırlardı.

Her insani yardım grubu, liderleri Birlik'e ihanetten Kuzgun olana kadar bu uygulamayı ve varlığını protesto etmişti.

Bastien, bir Ravin için ortalama yaşam süresinin altı ila sekiz hafta olduğu gerçeğini göz önünde bulundurarak onun *nezaketiyle* alay etti.

İnsancıl protestocular için birkaç saat olmuştu. Ama o zaman çoğu değildi.

Birinci rütbeden bir yüzbaşıydı, Gyron Force tarafından eğitilmişti ve bu odadaki herkesi dehşete düşürmesi gereken bir kan arzusuyla motive olmuştu.

Öfkesi intikam arzusuyla kabaran Bastien, kadının bakışlarına karşılık verdi. "Hayatta kalacağım leydim. Ve geri döndüğümde, daha önce hiç görmediğiniz türden bir cehennem gazabı yağdıracağım ve size söz veriyorum, bana bir daha baktığınızda, ailemin gerçek katilini öldürmek için olacak. Ve o zaman da bugün olduğu gibi masum olmayacağım. Size düşmanlarımın kanıyla ıslanmış ve vaftiz edilmiş olarak geleceğim. Bundan emin olabilirsiniz."

"Çıkarın onu mahkememden!"

Muhafızlar onu yan kapıya doğru sürüklediler, Ember o anki şokuyla orada bekliyordu.

Onu kucaklama ihtiyacı hissederken zaman durdu. Tüm pişmanlığı onu boğmak için yükselirken. Ve nefret de, eğer gerçek biliniyorsa.

Keşke seninle hiç tanışmasaydım!

Bakışları karşılaştığında sempati gördü. Bir an için kızın bir şey söyleyeceğini düşündü.

Ama onu esir alanlar ona bu şansı vermediler. Onu aceleyle yanından geçirip zırhlı bir araca attılar ve aldığı her nefeste onu ve kendisini lanetlemesi için orada bıraktılar.

* * *

Ember onu rahatlatmak ve neler olduğunu anlatmak için çaresizce Bastien'in peşinden gitti. Ama babası onu kolundan yakaladı ve yanında tuttu.

"Ona tek kelime ederseniz sizi suç ortağı olarak suçlayabilirler."

Dişlerini gıcırdatarak hayal kırıklığı ve acı içinde ağlamak istedi. Ona yapılan her türlü yanlış ve bunu biliyordu. "O ailesini öldürmedi, Sa. Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun. Bastien onlara *asla* zarar veremez."

"Biliyorum."

Bu çılgınlığın içinde bir tür akliselim ararken babasının bakışlarıyla karşılaştı. "Alura neden böyle yalan söyledi?"

"Bizi amcasından korumak için. Gerçek katilin kim olduğunu sen de benim kadar iyi biliyorsun. Diğerleri düşerken bizim hâlâ ayakta kalmamız Alura'ya borçlu olduğumuz bir gerçek. Sakın onu eleştirmeye cüret etme."

Ember acı bir kahkaha attı. Kız kardeşine teşekkür etme fikri onu çok zorlamıştı. Babasının aksine, Alura'yı fedakâr biri olarak hayal edemiyordu. Bu konuda değil.

Bu kanlı darbe imparatorluklarında bir delik açmıştı. Daha da kötüsü? Soylu ve asker ailelerinden o kadar çok kişiyi suçlamış ve parçalamıştı ki Ember, Bastien'in ailesine karşı kurulan komplonun ne kadar derin olduğunu düşündükçe dehşete düşüyordu. Ama kesin olarak bildiği bir şey varsa, o da kız kardeşinin boğazına kadar bu işe batmış olduğuydu.

Ve Alura, Bastien'in düşüşünü hazırlamak için çok çalışmıştı.

Acı öfke onu boğarken gözleri yaşlarla doldu. Alura onun geleceğini elinden almış, sonra da onun ve Bastien'in acı çektiğini görmekle yetinmeyip *bunu* yapmıştı.

Cehenneme kadar yolu var.

"Buna inanmıyorsun, Sa-sa. Kesinlikle. Barnabas'ı durdurabilecek tek kişi az önce kendi amcasının eliyle acımasız bir ölüm cezasına çarptırıldı. Barnabas'ın hepimizi susturması ne kadar sürer sence? Gerçeği bildiğimizi biliyor. Ve daha *da* kötüsü, gerçeği biliyor." Kız kardeşinin Barnabas ve oğluyla birlikte mahkeme salonundan çıktığını görünce durakladı.

Gördüğü manzara karşısında tiksinererek babasının bakışlarıyla karşılaştı. "Tüm bunlar olurken Alura'nın yanında durarak, tahta bir yılan oturtun ve zaferi düşmanlarımıza teslim ettin. Barnabas kendi adamlarını öldürdü ve ölümleri için soylu yeğenini suçladı. Gerçekten bir avamla yaptığı pazarlığın yanında duracağını mı sanıyorsun? Eğer düşünüyorsanız, satacak bataklık arazilerim var."

"Çok ileri gittin!" diye tersledi.

Safra ve safra kesesiyle boğulurken gözleri yaşlarla doldu. "Hayır, Sa-sa. Yeterince ileri gitmedim. Şansım varken Bastien'e gerçeği söylemeliydim." Dahası, kız kardeşinin Bastien'in bebeğini taşıdığını öğrendiğinde Alura'nın saçlarını yolmalı ve boğazını kesmeliydi. Ember'ın o zaman onun için savaşmaması şimdi tüm bunlara neden olmuştu. Ve ne kendisinin ne de sevdiklerinin geleceği hiç bu kadar belirsiz olmamıştı. "İzin verirseniz, toparlanmak ve tahliye etmek için eve gidiyorum, çünkü bunun bizim için nasıl sona ereceğine dair hiçbir hayalim yok." Çenesini Alura'nın gözden kaybolduğu yöne doğru salladı. "Sevgili kızın az önce hepimizin ölüm fermanına imzasını attı. Ve senin aksine, ben kendiminkileri korumak niyetindeyim. *Hepsini*."

BÖLÜM 4

BİR YIL. ON AY. ÜÇ HAFTA. ALTI GÜN.

"Ve şimdi Birlik tarihindeki tüm Ravin'lerden daha uzun süre nasıl hayatta kaldığımı biliyorsunuz." Bastien, suikastçının cesedinde erzak aramadan önce ayaklarının dibindeki cesedin kafasına bir kez daha ateş etti.

Muhtemelen son hücumu bu kadar düşüncesizce harcamamalıydı ama tatmin olmak için söylenecek bir şey vardı. Hayatında ne kadar nadir bir meta haline geldiği göz önüne alındığında, yetersiz çıkışlar bile.

"Lanet olası otuzbirci. Tatlı bir kötü alışkanlığın yok mu? Alkol? Ya da başka bir şey?" Böylesine mükemmel, namuslu bir asker olduğu için onu tekrar vurdu.

Minsid Ligi köpekleri. Berbat derecede ayıklardı. Ve bu seferkinin ayakları kız kardeşininkiler kadardı. Bastien botları bir kenara fırlatıp yıpranmış, yırtık pırtık çiftini tekrar giyerken yüzünü buruşturdu. En azından bundan iyi bir palto almıştı. Biraz taze cephanesi ve pil.

Yine de yeterli yiyecek yoktu. Ve bunlar Bastien'in Gyron Force'tayken bıktığı MRE'lerdi.

Neyse. Piçi kaldırdı ve onu soyulmuş gemisine taşıdı, bir arama ekibini buraya geri getirebilecek her türlü izi sildiğinden ve kızarttığından emin oldu. Sonra kendini imha dizisini ayarladı ve fırlattı.

Umarım üst atmosfere çıkana kadar patlamaz ve enkaz yağdırmadan ya da uzayda Birlik'in izini sürmek için kullanabilecekleri herhangi bir şey bırakmadan tamamen yanar.

Cesedi gömmeliydin.

Ama bu da kendi riskini beraberinde getiriyordu, çünkü biri bir ceset bulursa katili aramaya başlayacaktı. Burada öğrendiği ilk ders. Başlat

cesetleri uzaya fırlattı. Hem canlı hem de ölü suikastçıları olabildiğince uzağında tutmaya çalışıyordu.

Oksanan çölünde mahsur kalmanın tek iyi yanı, tüm elektronik cihazlara zarar vermesiydi. Bu onu diğer dünyalardan izole ederken, nefes almaya devam etmesini de sağlıyordu.

Bastien kurtarılmış mallardan oluşan paketi aldı ve Aksel Bredeh'in eski üssü olan yanmış evine doğru ilerlemeden önce sırtına astı. Bastien'in vardığında temizlediği enkaza bakılırsa pislik *Knætt*.

Bredeh'in kiminle ya da neyle karşı karşıya geldiğini bilmiyordu ama birileri adama ve askerlerine gücenmişti. Bastien'in hâlâ kurtulamadığı kan lekeleri ve blaster izleri vardı. Bu da muhtemelen iyi bir şeydi çünkü üssün terk edilmiş olduğu yanılsamasına yardımcı oluyordu.

Hiç kimse yapmadı. Muhtemelen Bredeh bu yüzden onu seçmişti.

Üç yüz yıl önce, Oksana olarak bilinen bu küçük kaya Dokuz Dünya'nın siyasetinde önemli bir oyuncuydu ve en zengin, en saygın ve prestijli yönetici ailelerden birinin eviydi. Aslında, yıldızlararası seyahat ve savaş burada başlamıştı.

Ta ki Oksanalılar Birlik'e karşı çıkmaya ve hepsini yöneten tek askeri gücü devirmeye karar verene kadar. Sonuç, bir zamanlar yemyeşil olan gezegenin Bastien'in şimdi evim dediği çöl deliğine dönüşmesi oldu.

Muhtemelen elektronik aksamın bozuk olmasının nedeni de buydu. Üç yüz yıl sonra bile o bombalamalardan geriye Bastien'in ya kısır kalmasına ya da bir gün sekiz bacaklı bir çocuk sahibi olmasına yetecek kadar radyasyon kalıntısı kaldığına şüphe yok.

Kasvetli, kör edici gökyüzüne bakarken bu düşünceye güldü. "En azından karanlıkta parlamamı sağlayabilirdin, Tanrım... böylece pil ömründen tasarruf ederdim."

En azından bu yardımcı olurdu.

"İyi tarafından bak. Sadece on üç buçuk yılınız daha var."

Bastien, bu gerçek ona fiziksel bir darbeden daha sert bir şekilde çarptığında olduğu yerde durdu.

Bunu yapamam.

Bu son yıl onu neredeyse öldürüyordu ve bu, boğazını kesmeye çalışan suikastçıları hesaba katmıyordu. En azından ona bir tür kişisel etkileşim sağladılar. Kısa da olsa.

Ve ucuz eğlence. O, alçak Ravin, onların işini bitirdiğinde yüzlerindeki ifade paha biçilemezdi.

Hayır, yalnızlıktı. Onu parçalayan kederdi. Çünkü burada, ona eşlik edecek düşüncelerinden başka hiçbir şeyin olmadığı yerde, tek düşünebildiği Wyldestarrin'lerle hiç tanışmamış olsaydı her şeyin ne kadar farklı olabileceği idi. Hem de hiç.

O gün Alura'yı kurtarmak yerine ölmesine izin verseydi ailesi ne kadar daha iyi durumda olurdu. Belki de bu kader her şeye rağmen adaletti.

Ailemi ben öldürdüm.

Bir merhamet eylemi. İyilik. Kendi hayatı yerine onunkini düşünerek, kendi hayatını mahvetmişti.

Hayır, bu şekilde olmamalıydı. Onun için yaptığı her şeye minnettar olmalıydı. Sadık olmalıydı.

Ama insanlar öyle değildi. Sonunda Jullien her konuda haklı çıkmıştı. *Sırtına bıçak saplamalarını istemiyorsan, kimseyi arkana alma.*

Bastien kavurucu kumların üzerinde dizlerinin üzerine çöktü. Bir yanı uzanıp sıcak çölün onu alıp götürmesine ve varlığını kum fırtınalarının ayak izlerini yok ettiği gibi kolayca yok etmesine izin vermek istiyordu. Bu çok daha kolay olurdu. Uğruna yaşayacağı hiçbir şey yoktu. Aslında yoktu.

Bu doğru değil ve sen de bunu biliyorsun.

Ailesi, amcasının adamlarının elinde acımasızca ölmüştü. Alura'nın yardımıyla Barnabas paçayı kurtarmıştı. Ve bu süreçte ona iftira atmıştı. Eğer ölürse, Barnabas suçunun bedelini asla ödemeyecekti.

"Onlara söz vermiştin."

Ve bir Cabarro *asla* yeminini bozmaz.

Ayağa kalk, asker. O piç kurusuna öde. Cehenneme kadar yolun var.

Yüksek su.

Ne pahasına olursa , amcasının mezarı başında durana kadar rahat etmeyecekti.

Gözetmen'e de bir söz vermişti.

Cehennem geliyordu. Ve Bastien onu iki yumruğuyla birden getirmeyi planlıyordu.

* * *

"Bunu bize nasıl yapabildi?"

Ember, Brand'in annelerinin cesedini sığınmak için buldukları mağaraya taşınmasına yardım ederken Cin'in sorusu hakkında yorum yapmadı. "Kindel?"

"Ben . Ash'le birlikte çevre patlayıcılarını ve monitörleri kuruyoruz."

Brand, Ember'ın yanında dizlerinin üzerine çöktü ve annelerinin soğuk elini tuttu. Gözlerinden yaşlar süzüldü. "Onun öldüğüne inanamıyorum."

Kendisini etkisiz hale getirmesinden korktuğu için akıtmaya cesaret edemediği gözyaşları içinde boğulurken, kız kardeşini kollarının arasına aldı ve ona sarıldı. "Yaran nasıl?"

"Kalbimdeki boşlukla kıyaslandığında sönük kalıyor." Brand bir pusudan kurtulmak için savaşıırken üç kurşun yemişti. Anneleri onların hayatı için kendi hayatını vermeseydi asla kurtulamayacakları bir pusud.

Ember'ın dudaklarından iradesi dışında bir hıçkırık kaçarken, annesinin ateş yağmuru altında kalışını hatırlayarak gözyaşlarını çalıştı. Char Wyldestarrin her zaman evrendeki en güçlü, en yetenekli asker olmuştu.

Şimdi...

Ember boğuldu. "Sa'yı kimse aradı mı?"

Cin, mağaralarının girişini kimsenin içerideki varlıklarını fark edemeyeceği şekilde emniyete alırken ürkütücü bir sessizliğe büründü.

Kız kardeşinin cevap vermekteki isteksizliği karşısında Ember boğazındaki safrayı tattı. "Ne?"

Yine de konuşmadı. "Malzeme envanteri yapmamız gerekiyor. Bizi arıyor olacaklar."

"Cin..."

Sonunda Ember ve Brand'e bakarken gözleri yaşlarla doldu. "Yaklaşık üç saat önce birliğiyle birlikte düştü."

Brand, Ember'ın kollarında kaskatı kesildi.

Bir an için tüm dünyası yıkılırken nefes alamadı ve Bastien'in kendi ebeveynlerinin ölümünü öğrendiği anda neler hissettiğini tam olarak anladı. Annesinin bedenini kollarında tutarken nasıl hissettiğini.

Hayır, tam olarak değil. Kız kardeşleri hâlâ hayattaydı ve onunla birlikteydi. Ve ölümleri için suçlanmıyordu. Ne de onları koruyamadan, baskı altında tutulurken ölmelerini izlemişti.

Bastien'in bir asker olarak ne kadar yetenekli olduğu düşünülürse, bu onu öldürmüş olmalıydı.

Kimse için daha kötü bir kabus düşünemezdi.

Silah sesleri duyuldu.

Brand ayağa fırladı ve silahını çekti. Ember da aynı şeyi yapmak için isteksizce annesinin bedenini terk etti.

Tam bir sessizlik çökmüştü ve Kindel ile Ashley'in düşmüş olabileceği korkusuyla kalbi hızla çarpıyordu.

Lütfen Tanrım....

Başka birini kaybetmeyi kaldıramazdı. Bugün olmaz. Bu şekilde olmaz. "Em? Cin?"

Mağaralarının hemen dışında Kindel'in sesini duyduğunda nefesi duyulabilir bir şekilde kesildi. "Buradayız. Ne oldu?"

"Tasi. İçeri geliyor. Bizim yaptığımız gibi ona ateş etme. Bu konuda biraz kızgın."

Cin karısını görünce gergin bir kahkaha atarak gözlerini sildi. Kucaklaşıp birbirlerinin yaralarını kontrol ederken Ember hırıltılı bir nefes verdi. En azından birinin bugün için iyi bir haberi vardı.

"İyi misin bebeğim?" Tasi sanki onu korkuyormuş gibi Cin'e sarıldı.

"Evet, iyiyim. Sen iyi misin?"

Başını salladı. "Takip ediliyordum yoksa çok daha önce burada olurdum. Kapınıza daha fazla sorun getirmediğimden emin olmak istedim."

Ham panik onu boğmaya devam ederken Ember blasterını kılıfına soktu. "İcabına baktın mı?"

"Ben yaptım." Tasi acımasızca gülümsedi. "Takip edilmediğimden emin olmamın bir başka nedeni. Her şey emniyete alındı. Tıpkı istediğin gibi."

Tanrılara şükürler olsun. Ember Brand'e döndü. "Evde neler oluyor?"

Tasi annelerinin yerdeki cesedini görünce yüzünü buruşturdu. "Hepiniz vatana ihanetle suçlanıyorsunuz. Eğer sizi bulurlarsa, görüldüğünüz yerde tutuklanacaksınız."

"Alura?" Cin, Ember'ın fırsat bulmasına fırsat vermeden sordu. Tasi sessizleşti.

Ember'ın midesi daraldı. "Onu öldürdüler mi?"

Cin'i kucakladı ve sonra alçak sesle fısıldadı, "Hayır. Geri kalanınızı suçlayan ifadeler veriyor."

"Nasıl yapabildi?" Brand fısıldadı.

Cin uzaklaşmaya çalıştı ama Tasi onu sıkıca tuttu. "Onun peşinden gidemezsin.

O korunuyor. Seni eve çekmeye çalışıyorlar." "Güzel," dedi

Cin kararlı bir şekilde. "Gitmeye hazırım."

"Ama seni kaybetmeye niyetim yok. Şimdi kız kardeşlerinle otur ve bu konuyu enine boyuna düşünelim."

Cin sorgusuz sualsiz ona itaat edince Ember şaşırđı. Sadece Tasi Cin'in sözünü dinletebilirdi. Özellikle de bu ruh halindeyken.

Gözlerini silerek bu yeni gerçeği kabullenmeye çalıştı. Ailesi ölmüştü. Kendisi ve kız kardeşleri de aranan kanun kaçaklarıydı. "Sa-sa'yı uyarmıştım. Bizim için geleceklerini biliyordum. Ama Alura..."

"O kaltağı öldüreceğim!" Brand hırladı. "Bağırsaklarını deşin ve kanında yıkanın!"

Şu anda Ember daha fazla aynı fikirde olamazdı. Yine de dünyası parçalanırken, gerçekten istediği şey Bastien'di. Şu anda ona daha önce hiç olmadığı kadar ihtiyacı vardı. Onları bu durumdan kurtarmak için bir planı olacaktı. Ne yapacağını bilirdi. Bu tür stratejik planlamalar onun en iyi yaptığı şeydi.

Malzeme aramaktan bahsetmiyorum bile. Bu yüzden ona Hayalet Gadget ya da çağrı işareti olarak GG adını takmışlardı. Ona bir sorun verirsiniz, büyük ya da küçük herhangi bir sorun, işe yarar bir çözüm bulurdu. Piç herif her şeyi çok kolaymış gibi gösterirdi.

Ama onun nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Hayatta olup olmadığını bile.

Büyük ihtimalle değil. Kuzgunlar sadece altı ila sekiz hafta hayatta kalabilir. Artık o süreyi çoktan geçmişlerdi. Muhtemelen yıllar önce ölmüştü.

Tek başına.

Bu düşünce onu neredeyse yıkıyordu, çünkü annesinin yaptığı gibi onun da bir yaylım ateşini altında kaldığını hayal ediyordu. Vücuduna bakacak kimse olmadan.

Orada onun için tek bir damla gözyaşı
dökecek kimse yoktu. Bas bundan daha
fazlasını hak ediyordu.

"Ne düşünüyorsun?" Cin sordu. "Şu dışlılerin çalıştığını görüyorum."

Ember gözyaşlarını silerken boğazını temizledi. "Bastien'in ne yapacağını merak ediyordum."

Brand içini çekti. "Hâlâ hayatta olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum." Yine de onun için dua etmeyi asla ihmal etmedi. Şimdi bile, o hala onun bir parçasıydı.

Kindel, Ashley ile birlikte onlara katılırken, "Evet," dedi. "Ölmek için fazla huysuz. O pislik sırf onlara inat yaşayacak. Göreceksiniz. Ve intikamını almak için geri dönecek. Tıpkı söylediği gibi."

Ash güldü. "O her zaman sözünü tutar. Bunu da tutmayacağını düşünmek için bir neden yok."

"Evet, özellikle de şu anda benim hissettiğim gibi hissediyorsa." Kindel ceketini çıkardı ve annelerine sardı. "Bizi ölüme terk ettiler."

"Ve bize komplo kurdu." Ash başını salladı. "Barnabas'ın kışını bir öğütücüde istiyorum."

Brand ona, "Alacaksın," diye garanti verdi. "Alura'nın yalancı dilini kesip hain boğazına soktuktan hemen sonra."

Yine de Ember orada oturmuş, onları dinlerken ve intikamlarını planlarken, şüphesiz bildiği tek şey hayatlarının bir daha asla eskisi gibi olmayacağıydı.

Göz açıp kapayıncaya kadar her şey değişmişti.

Her şeyi. Ve üzerinde duracakları sağlam bir zemin yoktu. Ulaşabilecekleri sağlam bir şey yoktu. İsimleri bile. Barnabas her şeylerini ellerinden almıştı.

Bu kadar az şeyle nasıl yeniden başlayabilirler?

Ve o kalp atışında, kafasının içinde Bastien'in sesini duydu. Onun yakışıklı, alaycı yüzünü gördü. *Hayat hepimizi sınar, Em. Seni taşaklarından tekmeleyecek ve cesaretinin her parçasını test edecek. İnsanlığın gerçek ölçüsü, her şey yoluna girdiğinde nasıl başa çıktığın değildir. Yere çakılırken ne yaptığınızdır. Yere yatıp sizi öldürmelerine izin verebilirsiniz. Ya da yumruğunuz ve parmağınızla ayağa kalkıp "Elinizden gelen bu mu? Çünkü beni alt edemeyeceksiniz, sürtükler. O yüzden iki yumruğunuzla da saldırın. Ben hazırım."*

Evet, Kindel haklıydı. Bastien ölmüş olamazdı. Hele de o demir gibi meydan okuyuşuyla. Bebeğini hiçbir şey sarsamamıştı. Onu bir dakikalığına yere serebilirdiniz ama ayağa kalktığında eğilseniz iyi edersiniz.

Ve Bastien her zaman ayağa kalkar, kanın tozunu alır ve boğazına sarılırdı.

Ne gariptir ki şu anda tek istediği onun kollarını etrafında hissetmek ve kulağında her şeyin gireceğini söyleyen sesini duymaktı. Bu o bunu yapabiliirdi.

En çok özlediği şey, onun hiç bitmeyen iyimserliği idi. Her şey bir bok yığınının dönüştüğünde sahip olduğu o berbat mizah. Aklına koyduğu her şeyi yapabileceğine olan inancı.

Neden onun için daha fazla mücadele etmemiştiniz? *Onlar* için daha çok?

Ve o kalp atışında, her şey kırıldı. Kontrolsüzce hıçkırarak, kaybettiği her şeyin acısıyla iki büklüm oldu. Brand, Ashley ve Kindel onu kollarının arasına alırken, Cin ve Tasi ellerini başının üzerine koydu.

"Yanıdayız," diye fısıldadı Kindel onun kulağına. "Birlikte ayakta duracağız. Bunu biliyorsun."

Aileleri onlara böyle yapmalarını öğretmişti. Alura bu dersi neden öğrenmemişti, hiçbir fikri yoktu. Ama onu ruhunun derinliklerinde öldüren şey Bastien'e aynı sadakati göstermemiş olmasıydı.

Mahkumiyetinden sonra ona yardım etmek için peşinden gitmek istemişti ama babası onu bundan vazgeçirmişti.

Şimdi...

Umarım her neredeyse, Bastien, güvendesindir. Yaşadığı kâbus düşünüldüğünde mutlu olmak mantıksız bir istek olurdu. Tek başına. Ve eğer şu anda tek bir dileği olsaydı, o da Bastien'in güvenebileceği birini bulması olurdu.

Ona yardım edecek biri.

Neden bir şey yapmadım?

Onu asla terk etmezdi ve bunu biliyordu.

Kederinden boğulurcasına Bastien'in ona verdiği ve nedense hiç çıkarmadığı kolyeye uzandı. Kalp şeklinde küçük bir parça olan bu kolyede Bastien'in saçından bir tutam vardı. Kolyeyi boynundan çıkarıp Bastien'in suratına fırlatmayı kaç kez düşündüğünü sayamıyordu. Yine de bunu her düşündüğünde, sözleri onu rahatsız etmek için geri dönmüştü.

"Bunu göğüslerinin arasında tut, Ember. Ve ne zaman yanında olmasam, burada benden bir parça olduğunu unutma. Bundan da öte, nereye gidersen git kalbimi taşıyorsun. Evren senden her şeyi alabilir ama benim sevgimi asla kimse senden alamaz. Sahip olmak ve tutmak için sadece senindir. Sonsuza kadar."

Aslında, bu son kısım arkasına kazınmıştı.

senin.

Sahip olmak ve tutmak

için. Sonsuza dek senin

Bastien'in.

Ve bu gece onunla birlikte olmasa da, düşüncelerinde oradaydı.
Bir gün, eğer bu kabustan kurtulursa, onu bulacaktı. Ve ya kıcını
tekmeleyecekti. Ya da dudaklarından öpecekti.

BÖLÜM 5

ÜÇ YIL. ÜÇ AY. BEŞ HAFTA. ALTI GÜN.

Bastien cehennemdeki eğlence dolu tatilinin bir başka gününü işaretlerken içini çekti. "Henüz ölmedim." Gerçi bu pek de heyecan verici bir başarı sayılmazdı.

bir zamanlar olduğu gibi. Çünkü bu noktada ölüm, can sıkıntısından uzaklaşmak için iyi bir fırsat olabilirdi.

Birden, alçalan bir motorun gürleyen seslerini duydu.

Bu iyi olamaz.

Aptal! Sıkıntıdan bahsetmemen gerektiğini çok iyi biliyordun... Ne dilediğine dikkat et. Başına gelebilir.

Kalbi hızla çarparak teçhizatını ve silahlarını aldı ve ziyaretçilerini keşfe çıktı. *Panik yapma Cabarro. Başka bir Andarion grubundan başka bir şey olmayabilir.*

Bazı nedenlerden dolayı, o çılgın piçler yılda birkaç kez sıradağları tırmanmak için buraya gelirlerdi. Fazla kalmıyorlardı. Sadece tepeye çıkıp gidecek kadar. Onlarla hiç temas kurmadı ve onlar da buranın insanlar için çok elverişsiz olduğunu düşünerek çölde insan aramadılar.

Arada sırada, kurtarabileceği bazı malzemeleri geride bırakıyorlardı.

Ancak keskin nişancı pozisyonuna geçip mesafe gözlüklerine odaklandığında, bunun tercih ettikleri mekiklerden farklı bir gemi olduğunu fark etti.

Görünüşe göre standart bir R sınıfı. Eski olmasına rağmen titizlikle bakılmış.

Bundan ne anlam çıkaracağından emin değildi. İçindekilerin Birlik'ten olmadıkları da kesindi. Birlik askeri gemilerini fark etmek kolaydı.

ve göze çarpıyordu.

Hayır, bu tarz kargo gemileri normalde tüccar nakliyeciler ya da korsanlar tarafından kullanılırdı. Bazen de nadiren de olsa serbest suikastçılar. Ancak bir korsanın ya da tüccarın ne zaman suikastçı lisansına sahip olacağını ya da ne zaman bir kaçağı veya Ravin'i öldürerek kolay para kazanmaya istekli olacağını asla bilemezsiniz.

Daha yakından baksan iyi olur.

Bastien eğildi ve gizlice onlara doğru ilerledi.

Çok uzağa gitmesine gerek yoktu, çünkü gemiden indiler ve hedefleriymiş gibi doğrudan ona yöneldiler.

Minsid cehennemi. Tavalı, gri kafataslarıyla işaretlenmiş kusursuz siyah savaş kıyafetlerine . Buna bakarak Gorturnum Ulusu'ndan olduklarını tahmin edebilirdi. Korsan piçler, muhtemelen üssü yağmalamak için buradalar. Bir yaşam formu bile tespit etmiş olabilirlerdi. Gemiden üç kişi ayrılmış olsa da, gemide daha fazlası olabilirdi.

Bastien siper aldı.

İki adam. Hem kocaman piçler. Bir tanesi ondan iki yapabilir. Lanet olsun! Hangi gezegenden geliyorlardı ve aileleri onları neyle beslemişti de bu kadar uzun ve kaslı oğulları olmuştu?

Aslında kadın küçük de değildi. Bastien'den bile daha uzundu. Ve onların annesi olabilecek yaşıydı. Boyları ve hepsinin sarı saçlarının çeşitli tonları olduğu göz önüne alındığında, bu iyi bir bahis olabilirdi.

Hmmm...

Ayrıca, yürüyüş şekilleri ve silahlar göz önüne alındığında, içlerinden en az birinin suikastçı veya ödül avcısı lisansı taşıdığına dair iyi bir bahis olabilirdi. Bu varlıklar askeri tarzda silahlar konusunda oldukça bilgiliydiler ve kendilerini tehdit edecek kadar aptal olan herkesi öldürecek ya da sakat bırakacakmış gibi yürüyorlardı.

Belki de sadece bir arkadaşlarıyla buluşmak için buradadırlar. Biraz yasadışı iş yap ve git.

Eğer durum buysa, geri çekilir ve kendini açığa çıkarmazdı.

Ancak evine buna tutunmak daha da zorlaşıyordu.

Terk edilmiş üssün içini sade ve köhne tutsa da, orada birinin yaşadığını anlamak o kadar da zor olmazdı.

Ve eğer silah ya da yiyecek zulasını bulurlarsa, hapı yutmuştu.

Kadın Bastien'in ana üssünün dış cephesinde meydana gelen hasarı tararken yavaş bir ıslık çaldı. "Ne oldu? Birlik mi?"

"Hayır. Kardeşim. Kızının annesi Driana burada öldürüldü ve karısı rehin tutuldu. Aksel, Nyk'in ziyarete gelmesini istedi. Şanslıymış. Geldi."

Bastien bu sözler ve içinde uyandırdıkları beklenmedik duygular karşısında kaşlarını çatı. Temizlediği kanın askerlerden geldiğini düşünmüştü.

Rehinenin bir kadın ve birisinin annesi olduğunu öğrenmek... bu durum onu derinden etkiledi ve aklına kendi annesi ve kız kardeşinin görüntüsünü getirdi.

Ortadaki erkek başını salladı. "Söylemeye gerek yok, Nyk geldiğinde biraz tedirgindi. Bu 'ne dilediğine dikkat et' sözünün en iyi örneği."

Paslanmış kalıntılara girmek için enkazın arasından ilerlerken diğer adam homurdandı.

Kahretsin! Kahretsin! Kahretsin! Kahretsin! Bastien onlar içeri girerken tekrar tekrar küfretti ve ne yapacağına karar vermeye çalıştı. Onları evin içinde takip ederken gölgelere yapıştı.

Ne yapacağını biliyorsun. Öyle ya da böyle, onun burada yaşadığını öğrenmek üzereydiler.

İfşa olacaktı, bu kesindi. O yüzden bunu kendi şartlarıyla yapsa iyi olur. Onlarınkiyle değil.

Kendilerini Bastien'in elektronik eşyalarını ve kurtarabildiği birkaç kişisel eşyasını sakladığı yere götürecek olan çürük merdivenleri çıkmaya başladıklarında, başka seçeneği olmadığını biliyordu.

Kendisini göremediklerinden emin olduktan sonra silahını bayılma modundan öldürme moduna geçirdi ve maksimum etki için sesini kalınlaştırdı. "Yapma."

Ortadaki sakallı adam ellerini yavaşça havaya kaldırdı. "Size zarar vermek istemiyoruz."

Evet, doğru... Sanki buna kanacak kadar aptal mıydı? "O zaman neden buradasın?"

Bastien kelimelerle bir cevap bekliyordu. Bunun yerine, görünmez bir dalgayla gelen cevap elindeki silahı düşürdü, onu yerden kaldırdı ve arkasındaki paslı duvara yapıştırdı.

Cehennem azabı! *Trisani*...

Neredeyse soyu tükenmiş bir ırk, bu yüzden bu üçünün o nadir türün bir parçası olabileceği fikri Bastien'in aklına bile gelmemişti. Gerçek hayatta bir tanesiyle karşılaşacağını hiç düşünmemişti. İnanılmaz psiyonik güçlere sahip olan bu yaratıklar gerçek olmaktan çok efsaneydi.

Ama onu kaçamayacağı demir bir kısılcığın içinde tutan vahşi gücün bir efsanesi yoktu. Daha da kötüsü? Boynundaki güç onu ikiye ayırmak üzereydi.

"Bekle!" diye bağırdı sakallı Tavalı, Bastien'i tutuyor olması gereken kişiye doğru elini uzatırken.

"Ne için?" diye alay etti Trisani. "Lanet olası bir davetiye için mi?"

Diğer Tavalı, Trisani'nin ölüm kalım meselesi olan yeteneklerini umursamaz bir tavırla sırttı. "Onu yere bırak."

Trisani boğazından alçak sesle hırlayarak itaat etti. "Yaşayan bir düşman, ölü bir sen demektir."

Bastien, kemiklerini ve tutunmayı başardığı azıcık aklını sarsacak kadar sert bir şekilde yere çarptığında bu mantığa katılmak zorunda kaldı.

Tavalı, Trisani'ye eğlenen bir bakış attı. "Görüyorum ki yine *Uyum Kitabı'nı* okuyorsun."

" cehenneme, Andarion," diye hırladı nefesinin altında.

Bu sözler Bastien'i şaşkına çevirdi.

Andarion mu? Sarı saçlı mı?

Nasıl?

Bastien kaşlarını çattı. Şimdiye kadar gördüğü tüm Andarionlar siyah saçlı, koyu tenli ve ürkütücü beyaz gözlüydü. Ve yanlarındaki kadın geleneksel Andarion gözlerine sahipken, aralarında duran piç, devasa cüssesi dışında insan gibi görünüyordu.

Ancak kadının aksine, gözleri koyu kırmızı renkli gözlüklerle kapatılmıştı. Bastien onları Andarion değil, insan rengine sanmıştı.

Bastien, kardeşiymiş gibi dövüşmelerine rağmen kardeşi olmadığı belli olan Trisani'ye homurdandığını fark etti. "Ve barışçıl kutsal kitabınızdan güzel bir alıntı daha."

Bastien yaşlı kadına baktı. "Siz kimsiniz?"

"Sadece geçiyorduk." Andarion sırtındaki hayatta kalma çantasını silkti. Bastien'e doğru uzattı. "Geldiğimiz şeyi arayalım

Sonra -seninle bir ilgisi yok- gemimizde duş alabilirsin. Sana biraz giysi, yiyecek ve su bırakacağım."

O anda, erkeğın taktığı koyu renk gözlüklerin ardından bakışları buluştuğunda, Bastien'in içinde sinsi bir şüphe belirdi.

Hayır...

Jullien olamaz.

Bu Tavalı çok formda ve düzgündü. Çok ayık.

Oysa Bastien'in kendi ailesi öldürölmeden önce duyduğı son habere göre Jullien hem annesi hem de babası tarafından mirastan mahrum bırakılmıştı. Kirovar'dakinden sadece birkaç ay önce Andaria'da gerçekleşen kanlı bir darbe sırasında imparatorluklarından atılmışlardı. Jullien'in Bastien'in doğumundan önce öldüğü sanılan kardeşi sağ bulunmuş ve onun dönüşüyle Jullien her şeyini kaybetmişti.

Bu dört yıl önceydi.

Dört yıl içinde çok şey olabilir. Bilmesi gerekirdi. Hayatı birkaç hafta içinde cehenneme dönmüştü.

Yine de bunun Julie olabileceğini düşünmek zordu. Bastien ona şüpheli bir bakış fırlattı. "Bana neden yardım edesin ki?"

"Çünkü işine yarayacak gibi görünüyorsun."

Evet, başka kimse zahmet etmezdi. Bu dersi zor yoldan öğrenmişti. İnsanlar sadece bir sebepleri olduğunda yardım ederlerdi.

Bastien bakışlarını kuzenine ait olduğundan artık emin olduğu o ela gözlere dikti. "Seni tanıyor muyum?"

"Hayır."

Önce kadına, sonra Andarion'a bakarken Trisani'nin yüzünde tuhaf bir ifade belirdi. Telepatik olarak konuşuyor olmalıydılar, bu da onu rahatsız etti, çünkü ne söylediklerini bilmek isterdi.

Eğer ona saldırmayı planlıyorlarsa.

Bastien, gümüş mavisii gözlerin büyük bir şüpheyle kendisine odaklandığı anda gerildi.

Trisani küçümseyen bir kaşını kaldırdı. "Sen şu tüm ailesini katleden Kirovaryan prensi misin?"

Bastien'in içinde sınırsız bir öfke alevlendi. Kendini tutamadan ya da daha iyi düşünemedi, çantayı yere çarptı ve

Trisani, sadece piçin onu güçleriyle tekrar duvara fırlatması için.

"Onu yere bırak, Thrāix!"

Thrāix, Bastien'in kuzeni Jullien olduğuna daha da emin olduğu adama ters ters baktı. "Bu kadar hain bir yılanı gerçekten bağışlar mısın?"

"Ben yapmadım!" Bastien kükredi, gözlerini her kapadığında kâbuslar görmesine neden olacak kadar korkunç bir şeyle suçlanmaktan bıkmıştı.

Thrāix alay etti. "Hepsi böyle söylüyor."

Jullien tüm bu karmaşa içinde garip bir şekilde soğukkanlı ve sessiz kalan kadınla bakıştı. "Ben ona inanıyorum. Bastien'e karşı tanıklık ettikten sonra kendisine miras kalan tahtta oturan öz amcasının sözlerinden başka ona karşı zaman gerçek bir kanıtları olmadı. Ve Bastien'in eski karısı, ondan aldıkları her şeyi miras aldı."

Thrāix acı acı güldü. "Oh, tamam, çünkü küçük oğul *asla* taht için büyüğünü öldürür."

Andarion'un yüzündeki ifade aklı başında bir adamın dehşet içinde geri çekilmesine neden olabilirdi.

Belli ki Thrāix'in aklı başında değildi. Hayatına ya da taşaklarına değer vermiyordu.

Jullien dudağını büktü. "Evet, bazen de ikinci oğul diğerlerinin kendi suçlarını yükleyebilecekleri hazır bir kurban olur. Çünkü ikinci oğul *dışındaki* herkes, tüm aile öldüğünde bunun için kendisinin suçlanacağını anlayacak kadar akıllıdır. Komik olan şu ki, ikinci oğul kendi haleflığının önündeki doğrudan engelleri ortadan kaldıracak kadar yaratıcı ve hırslıdır, ancak bariz şüphe zincirinde bir numaralı şüpheli olduğunu ve ya hapse gireceğini ya da öleceğini hiç düşünmez. Evet... çok geç olana kadar bu düşünce aklına *hiç gelmiyor*. Şimdi, indir onu."

Evet, kraliyetin ikinci çocuğu olmakla ilgili o aşırı savunmacı patlama Jullien'den gelmiş olmalıydı. Bastien gibi Jullien de ailesi tarafından aynı şekilde kazıklanmıştı, çünkü ikisi de çevrelerindeki herkes tarafından yanlış değerlendirilmişti.

Bastien bir öncekinden daha da acı veren sert bir gümbürtüyle yere çarptı. Orospu çocuğu... bunu önümüzdeki birkaç gün boyunca hissedecekti.

"Gerçekten mi?" Jullien, Thrāix'e öfkeli bir ebeveynin huysuz bir çocuğa karşı kullanacağı tonda konuştu.

Thrāix sırttı. "Serbest bırakılmasının koşulu olarak 'nazik' olmasını belirtmediniz."

Jullien iç çekerek boğazının arkasından hırlarken, Bastien onlarla yüzleşmek için kendini ayağa kaldırdı. Tedirgin bir yüz ifadesiyle merdivenlere doğru geri dönmeye başladı. "Aksel'in ofisi ikinci kattaydı. İhtiyacımız olan şey, eğer hâlâ sağlamsa, orada olmalı." Onları Bastien'den uzaklaştırdı.

Evet, kesinlikle benim adamım.

Ve Andarion'un gerçek kimliğini kanıtlayabileceğini bildiği tek bir yol vardı.

Odadan çıktıklarında Bastien ona seslendi. "*Paktu, mi kyzi.*" "*Estra, mi pleti.*" Bu sözler söylenir söylenmez Andarion, "*Ne zaman istersen, kanım*" anlamına gelen otomatik tepki için kendine sessizce küfrediyormuş gibi dondu *kaldı*.

Bu, Jullien'in ona çocukken öğrettiği bir şeydi ve Bastien, Jullien'in sarayda hoş karşılandığını ve istendiğini hissetmesini sağlamaya çalışıyordu.

Jullien'in kendisine verdiği çantayı göğsünde tutan Bastien, kuzeni yavaşça dönüp ona bakarken gruptan uzak durdu.

Nefes nefese kalan Bastien zorlukla yutkundu. "Bana yanıldığımı söyle. Ama o sensin Julie, değil mi?"

kuzeninin yüzünde etkileyici bir tartışma oyun izledi. Belli ki Jullien her şeyiyle bunu inkâr etmek istiyordu.

Yine de uzun bir aradan sonra yavaşça başını salladı. "Evet."

Sonunda ikisinin de başına iyi bir şey geldiğine inanamayan Bastien, sanki bir hayaletmiş gibi ona baktı. Sonra güldü ve onu kucaklamak için uzandı. "Kahretsin, iyi görünmüyorsun kuzen! Koşmak sana benden çok daha yakışıyor. Sürgünü iyi taşıyorsun."

"Bunu iki yıl önce söylemezdin. Güven bana."

Bastien onu sırtından alkışlayarak serbest bıraktı. "Sana dokunduğumda irkilmediğin için teşekkürler. İnan bana, iğrenç olduğumu biliyorum ve bu hak ettiğimden de fazla."

"Her şey , *m'drey*."

Bastien daha iyi biliyordu. "Hayır, öyle değil. Ve ne olursa olsun, ki çok değil, sen kovulduktan sonra babamın seni barındırmasını sağlamaya çalıştım. Sana yaptıkları beni hasta etti. Gerçekten çok üzgünüm."

Jullien eliyle onu işaret etti. "*Bunun* için özür dilerim. Ben sürgün edildikten sonra sana ne oldu?"

Bu uzun bir hikâyeydi ve yeniden anlatmaya başlamak bile istemiyordu. Bu yüzden sadece ilgili gerçeklere kısalttı. "Birlik. Ben bir Ravin'im. Barnabas ailemi öldürüp tahtımızı çaldığından beri kaçıyorum."

Jullien acı içinde kıvrandı. "Şimdiye kadar ölmüşsündür diye düşünmüştüm."

"Ben de öyle. Gyron Gücü eğitimim için tanrılara şükürler olsun." Bakışlarını, her iş için hizmetçilerine bel bağlayan eski züppe kuzeninin yerine, bir Ring maçında Demir Çekiçi'ni alt edebilecekmiş gibi görünen yeni, zayıf ve ince Jullien'e dikti. Muhtemelen burnunu ve çenesini silmek de buna dâhildi.

Bu kesinlikle geliştirilmiş bir versiyondur. "Peki nasıl oldu da hayatta kaldın mı?"

Tavali subayı olmak için, daha az değil. Bu çok iyi bir hikaye olmalı.

Jullien sırttı. "Gyron Force eğitimi için tanrılara şükürler olsun. Ziyaret ettiğim zamanlarda amcan ve baban bu kadar piç olmasaydı, tek başıma bir hafta bile dayanamazdım."

Bastien homurdandı. "Tam bir kaltak değil mi? Barnabas'ın bize bir iyilik yaptığından haberi yoktu. Gyron baltamı kafatasının ortasına saplayarak ona geri dönebilmek için dua ediyorum."

"*Gealrewel!*" Jullien sonunda gülümsediğinde onu sırtından alkışladı. "Kim olduğumu bildiğine göre, seni bir yere bırakmamı ister misin? Seni bu kayadan kurtarmamı?"

Jullien'in hayal edebileceğinden çok daha fazlası. Ama bu sadece boş bir hayaldi. Ne yazık ki, en güvende olduğu yer burasıydı.

Uzun, yorgun bir iç çekti. "Evet ama hayır. İçimden bir Lig çipini nasıl çıkaracağını bilmiyorsan olmaz."

"Hayır." Jullien arkadaşlarına baktı.

"Üzgünüm," dedi kadın. "Bir ipucu yok."

Thrāix başını salladı. "Yeteneklerimin ötesinde. Bunu güçlerimle yapmaya çalışabilirim ama çipi patlatabilirim, bu da iç organlarda hasara yol açabilir."

ve bulunduğu yere bağlı olarak onu felç edebilir ya da öldürebilir."

İçini burkan bu ihtimal karşısında gözleri irileşen Bastien ellerini kaldırıp geri . "Ölümü göze almamayı tercih ederim. Sakat kalmadan ya da ölmeden de hayatım yeterince berbat zaten."

Thrāix başını salladı. "Böyle hissedeceğini tahmin etmiştim."

Bu da Trisani hakkında bir şeyler merak etmesine neden oldu... "Beni gerçekten öldürecek miydin?"

"Onun kuzeni olmasaydın? Evet. Hâlâ olabilir. Eğer bana bir sebep verirsen." Thrāix kadınla birlikte merdivenlere yöneldi.

"Not edildi." Bastien paketi açtı ve onların peşinden giderken yemeklerden birini parçaladı. "Peki sizi buraya getiren nedir? Gerçekten mi?"

Jullien omzunun üzerinden ona baktı. "Bredeh'in Nyk'ı öldürmeye çalışırken ailem hakkında yürüttüğü dosyaları arıyorum. Beni büyükanneme ve onun yanında yer alan diğer kuzenlerime götürecek bir şeyler bulabileceğimi umuyorum."

İlginç... Nyk ya da Nykyrian, Jullien'in ölmüş olması gereken ikiz kardeşiydi. Bastien bu konuşmadan o eski söylentilerin doğru olduğunu ve yıllar önce Nykyrian'a suikast büyükannesi olduğunu tahmin ediyordu. Çocuk bir şekilde hayatta kalmıştı. Mantıklı aslında. Andarion kraliçesi ailesinin çoğunu öldürmüştü. Ama kendi torununa neden böyle bir şey yaptığını ancak hayal edebilirdi.

Yine de o bir Andarion kraliçesiydi. Bu taçla birlikte gitme eğilimindeydi.

"Ne amaçla?" diye sordu

Jullien'e. "Umarım onlarınki içindir."

Bastien bu beklenmedik açıklamayı düşünürken önce çiğnedi, sonra da susuz kalmış çikolatayı yuttu. "Büyükannemle aranızın hep iyi olduğunu sanıyordum."

Jullien dondu kaldı ve ona iki adım geri atmasına neden olan tüyler ürpertici bir bakış attı. Belli ki bu konuda yanılmıştı ve çok sinirlenmişti.

"Özür dilerim," dedi Bastien çabucak. "Baban ne zaman gelse hep böyle derdi. Bunun senin muhakeme yeteneğinden tamamen yoksun olduğunu gösterdiğini düşünürdü."

"Dokuz Dünya'da ona bunu düşündüren ne olabilir *ki*? O yaşlı kaltağa hiç katlanamadım."

Bastien kayıtsızca omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok. Ama buna tamamen ikna olmuştu."

Jullien homurdandı. "Her neyse, ben de büyükannemi en az senin amcanı sevdiğin kadar seviyorum, hemen hemen aynı nedenlerle. Babam benimle konuşma zahmetine olsaydı, bunu bilirdi. Ve eğer onu durdurmazsam, annemi ve kardeşimi öldürmenin bir yolunu bulacak ve tahtını geri alacak. Annemi iktidara getirmek için ailemin bir kısmını yok etmedim ki bunun olmasını izleyeyim."

Bastien bu hikâyenin daha önce hiç duymadığı bir versiyonu karşısında kaşlarını çattı. "Hayır.

Bekle... ne?"

"Beni duydun."

Onu duymuştu ama Jullien'in mirasına mal olan Andaria'daki darbe hakkında ona söylenen bu değildi. "WAR ve teyzen anneni iktidara getirdi." WAR, Jullien'in kimsenin uğraşmak istemediği tam bir zorba olan deli büyükannesine karşı aktif olarak çalışan isyancı bir tarikattı.

"Evet," dedi Jullien yavaşça, "yıllar boyunca onlara verdiğim bilgilerle. Ve özellikle de sonunda. Bana güvenin. Başka hiç kimse Eriadne'i alaşağı edemezdi. Bu yüzden vurduğu tek kişi benim."

Bastien'in çenesi bu adaletsizlik karşısında gevşedi. Ve bilmediği bir gerçek karşısında. Jullien hakkında bir Birlik emri mi vardı? Kahretsin, bu çok acımasızcaydı. Özellikle de söylediklerinin yarısı doğruysa. Ve bundan şüphe etmek için hiçbir nedeni yoktu. "Bunu biliyorlar mı?"

"Hiç sorma zahmetine girmediler. Ama o parlak zekâlarıyla şimdiye kadar fark etmişlerdir diye düşünülebilir. Tekrar söylüyorum, bunu anlamak için fazla bir şey gerekmiyor, çünkü büyükannemin intikam için peşine düştüğü darbeden tek kişi benim. Diğer herkes onun gazabından kurtuldu. İnsan nedenini merak ediyor, değil mi?"

Aynen öyle. Çünkü Eriadne merhameti ya da affediciliğiyle tanınmazdı. Sadece bu bile Jullien'in yalan söylemediğini gösteriyordu. "Lanet olsun, kardeşim. Boku yedin."

"Hepimiz öyle değil miyiz?"

Bastien başıyla onayladı. "Peki neden onlara yardım etmek istiyorsun?"

Jullien kayıtsızca omuz silkti. "Cairie hâlâ benim annem. Nyk hâlâ benim kardeşim. Büyükannem onlara hayatları boyunca yeterince zarar verdi. Ben onların

o kaltağın daha fazlasını yapmasına izin vermeyeceğim. Yaptığı onca şeyden sonra kazanmasına izin vereceksem ne olayım. Ben böyle bir piçim."

Bastien ikisini de kolayca tanımlayabilecek bir şey karşısında sırtıttı. "Ve bunca zamandır senin kindar bir pislikten başka bir şey olmadığını düşünüyordum."

"Oh, bu konuda yanıldım. Ben kindar bir pisliğim. Bu tamamen fahişeden intikam almakla ilgili. Ama bu seferki fahişe annem değil."

Ah... Elektronik aletlerin bulunduğu odaya girdiklerinde, Bastien kendi annesine *asla* yapmayacağı ve başkası olsa ona yaptığı için öldüreceği bir hakaret karşısında nefesini sertçe içine çekti. "Bu çok ağır."

"Ben beni yetiştirdikleri duygusuz piçin tekiyim." Jullien Aksel'in sistemine kaşlarını çattı. "Bubi tuzağı mı var?"

Bastien, Jullien'in kullanabilmesi için şifresini girmek üzere onun etrafından dolaştı. "Evet... bunun için üzgünüm. Burayı bulup taşındığımda ilk işim her şeyi güvence altına almak oldu, böylece Lig piçlerinden biri burayı ele geçirirse, bana ait olup olmadığını anlamak için hiçbir şey kullanamazlar." Jullien'in işini kolaylaştırmak için aradığı dosyaları açtı. "İşte burada."

Jullien ve ekibi kullanabilecekleri bir şeyler bulmak için verileri incelerken Bastien yemek yiyebilmek için geri çekildi.

Jullien'in, kuzeninin sahip olduğunu hiç fark etmediği bir uzmanlıkla Aksel Bredeh'in veri tabanını araştırmasını izlerken etkilendi. Triosan amcasının karşı çıktığı işe yaramaz, boktan prens bu değildi. Bastien, Jullien'in mirasını engellemek için ne yapmaları gerektiğini tartışan babası ve Aros Amca'yı dinlediği saatleri sayamıyordu.

Jullien isteseydi, Andarion tahtını ele geçirebilir ve ardından babasının imparatorluğunu göz açıp kapayıncaya kadar alabilirdi. Hatta Kirovar'da yaşanan kargaşanın ardından Jullien onlarınkine de göz dikebilirdi. Bastien'in annesi Jullien'in babasının küçük kız kardeşi olduğu için Jullien'in de en az Barnabas kadar kan hakkı vardı.

Daha çok, gerçekten.

Ama Bastien'in çocukluğundan hatırladığı kuzeni bu değildi. Yakın olmasalar da, hatırladığı Jullien her zaman alçakta ve gölgede kalmaya çalışmıştı. Herkesin radarından uzakta. Aros'un sözlerine sadık kalarak, çalışkan ve iri yarı Andarion kuzeni somurtkan ve sessizdi.

Son derece çekingen ve zaman zaman da kabaydı. Bastien bunun çoğunlukla dil engelinden ve Jullien'in, bilmeden ihlal edene kadar kendisine nadiren açıklanan ve babası ya da başka bir akrabası onu bunun için büyük bir gösteri yaparak düzelttiğinde utanç verici ve alay konusu olan garip "yabancı" geleneklerinden duyduğu hayal kırıklığından kaynaklandığını varsaymıştı.

Bastien bu yüzden Andarion'u öğrenmeye çalışmıştı. Bu ona Jullien'in zekâsına karşı yepyeni bir takdir kazandırmıştı. Tanrı biliyordu, Andarion berbat bir dildi. Telaffuzu zordu ve eğer doğuştan bu dili bilmiyorsanız anlaması daha da zordu.

Büyükbabaları çocuğa karşı daha da eleştirel ve soğuk davranmıştı. Çoğunlukla Andarionlara tahammül edemediği için ve torununun ve gelecekteki varisinin onların korkunç ırkından biri olması onu çileden çıkarmıştı. Aros'a kızgındı, öfkesini Jullien'den çıkarmıştı. Jullien ne zaman ziyarete gelse, Quinlan hem Aros'a hem de Jullien'e savaş açmış, Jullien Andaria'ya dönene kadar ikisinin de hayatını cehenneme çevirmişti.

Bastien kuzeninin dosyaları karıştırmasını izlerken sempati içinde başını salladı.

Evet, Julie Bastien'i ve kardeşlerini dizinde zıplatan şefkatli yaşlı adamdan tamamen farklı bir Triosan büyükbabası tanıyordu. Ve bu onu en çok üzen şeydi. Bastien, amcasında olduğu gibi, büyükbabasının kendisine karşı bu kadar nazik, Jullien'e karşı ise bu kadar sert davranmasını anlamakta zorlanıyordu. Çocukken ailesinin bu farklı yönlerini görmek onu gerçekten .

Bu da onu genel olarak insanlara karşı son derece şüpheli yapıyordu.

Ne yazık ki yeterince şüpheli değildi. Biraz daha şüpheli olsaydı, Barnabas'ın ihanetini çok geç olmadan fark edebilirdi. Ama amcasının darbesinden hemen önce gelen tüm saldırılarda Barnabas'tan bir kez bile şüphelenmemişti.

Ya da Jackson.

Bu düzeyde bir ihanet ve kötü niyet onun deneyimlerinin ve kavrayışının ötesindeydi.

Jullien, Thrāix'in eğilmesi için sandalyeyi masadan geriye doğru çekti. "İşte bu kadar. Ama pek yardımcı olmuyor. Venik'in kendi ulusu dışında Tavali tarafından bilinmeyen güvenli bir üssü var. Kuzenime bir şey olursa diye önlem olarak inşa ettirdi, böylece Malys'in

Nyran ya da Parisa'yı kıskanç bir öfkeyle öldürmek için. Büyükanneimin orada olduğuna bahse girerim."

Thrāix şemayı inceledi. "Bu onların bölgesinin çok derinlerinde... ve Phrixian. Oraya yaklaşırsak anlarlar."

Jullien sinirli bir şekilde elini saçlarının arasında gezdirdi. "Bir şeyler yapmak zorundayız. Ailemi öldürmelerine izin veremem. Annemin boğazını kesmeye çalışmaktan vazgeçmeyecek."

Yanıdaki kadın onun omzunu ovuşturdu. "En azından yakın aileniz onlardan güvende."

"Bu yeterince iyi değil."

"Biliyorsun..." Bastien bir zamanlar kullandığı eski kaçakçı rotalarının bir başka veri tabanına erişmek için ilerledi. "O sektörde artık kullanılmayan bazı eski ticaret solucan delikleri var. Çoğu haritada görünmüyorlar." Jullien'e gösterdi. "Bahsetmeyeceğimiz bir gençlik döneminden geçerken buna rastladım."

Jullien homurdandı. "O dönemi hatırlıyorum."

"Bu konuda konuşmayacağız." Çünkü aslında yaptığı bazı hareketler yüzünden hapse girmediği için şanslıydı. Yine de annesinin itirazlarına rağmen orduya katılmasının nedeni buydu. Babası onu beladan uzak tutmak için ısrar etmişti.

Ve hapisten çıktım.

Bastien istasyonun yörüngesine paralel olan rotalardan birini işaret etti. "Bu sizi onların gözetiminden uzak bir yere bırakacaktır."

Jullien haritayı incelerken başını salladı. "Bir kopyasını almamın sakıncası var mı?" "Hepsi senin."

Hızlı bir şekilde indirdi. "*Thöky*."

Bastien'in gözleri onun *teşekkür* etmek için Kirovarca bir terim kullanması üzerine açıldı. Kendi dilini konuşmayalı çok uzun zaman olmuştu. Andarion aksanıyla bile olsa, bu hoş bir ikramdı. "Yardımcı olabildiğime sevindim."

Jullien başını kapıya doğru salladı. "Şu duşu görmek ister misin?"

Ne yazık ki, sıcak su akan gerçek bir duşla yeniden temizleneceği düşüncesiyle gerçekten ereksiyon oldu. "İstedığimi biliyorsun."

"Sizi başka bir yere de bırakabiliriz. Gerçekten, benim için fark etmez."

Ne kadar isterdi ama Bastien başını salladı. "Ne kadar istesem de yerimde kalsam iyi olur. Burası Birlik izleme ekipmanlarına ve elektronik cihazların çoğuna zarar veriyor. Aksell'in bokunun neden işe yaradığından emin değilim. Ama burası en güvenli yer."

Yatmak için bulduğum yer. Fazla bir şey olmasa da geceleri bana huzur veriyor. Bunun ne kadar değerli olduğunu *size* söylememe gerek olmadığını biliyorum."

Kendisi de bir Birlik emrinden kaçmış olan Jullien, Bastien'in hayatının nasıl bir kâbus olduğunu tam olarak anlayabilecek tek kişiydi.

Thrâix, Bastien'in köhne evine şöyle bir göz gezdirdi. "Burayı biraz daha misafirperver hale getirmemi ister misin?"

Bastien bu teklif karşısında kaşlarını çattı, ne demek istediğinden emin değildi. "Ne demek istiyorsun?"

"Burayı temizleyip daha sağlam ve yaşanabilir hale getirebilecek bazı becerilerim var... eğer isterseniz."

Bastien uğruna işleyebileceği bazı şeyler karşısında gülümsemekten kendini alamadı. "Nadiren yağan yağmurlarda akmayan sağlam bir çatı inanılmaz olurdu. Ama çok davetkâr olmasın. Gereksiz yere dikkat çekmesini istemiyorum. Burada sürünmesini istediğim tek şey örümcekler ve böcekler."

"Anladım."

Bununla birlikte Jullien, Bastien'e ve yanlarındaki kadına gemilerine doğru onu takip etmelerini işaret etti.

Gemiye yaklaştıklarında Bastien, Jullien'in gemisinin adını duyunca gülmekten kendini alamadı. "*Evcil Hayvan Nefreti* mi?"

Jullien rampayı indirirken sırttı. "Bana uygun göründü."

Evet, Jullien'in evde herkesin nefret ettiği biri olduğu düşünülürse, bu mantıklı geliyordu.

En azından espri anlayışını korumayı başarmıştı.

Bastien başını sallayarak güldü. "Kahretsin Julie, seni son gördüğümünden *çok* farklı görünüyorsun."

"Evet, beni tanımana şaşırdım." "En sevdiğim kuzenimi her zaman tanırım."

Bunun üzerine kaşlarını kaldırdı. "İlişkimizi hatırladığım gibi değil."

Bastien eski anılar zihninde canlanırken sırttı. Uzun, çok uzun zamandır düşünmediği anılar. Ve son birkaç yıldır yaşadığı dehşetten ve günlük hayatta kalma mücadelesinden başka bir şey düşünmek güzeldi. "Beni korkuttuğunu itiraf etmeliyim."

Jullien bön bön baktı. "Ne?"

Kuzenini neden bu kadar şaşırttığını bilmiyordu. "Tanrıların onuru. Evet. Çok uzun ve iriydin. Benim iki katım kadardın ve her zaman seninle konuşma hatasını yapan bir sonraki kişinin ölümünü ve parçalanmasını düşündüğünü söyleyen çatık kaşlı bir ifade takınırdın."

Kadın Jullien'e meraklı bir bakış attı. "Öyle mi?"

"Hayır. Dürüst olmak gerekirse, kaşlarımı çatmamın nedeni bana ne söylediklerini anlamaya çalışırken yaşadığım kafa karışıklığıydı. Trioslular hızlı konuşurlar ve aksanları inanılmaz derecede kalındır ve okulda bize verilen dil dosyalarından farklıdır. Mahkeme lehçesi bana öğretilenden tamamen farklıydı."

Ah, bu her şeyi açıkladı. Ve çok mantıklı geldi. "O haklı. Her ziyaretimde yeniden alışmam birkaç dakikamı alıyordu. Ama Julie, senin yüzünde öyle görünmüyordu." Çocukluklarını hatırlayınca güldü. "Yüz ifaden sürekli kızgın bir ifadeydi. Bunun için seni suçladığımdan değil.... Yine de seni görmeyi dört gözle beklerdim."

"Neden? Beni çoğunlukla görmezden geldin."

"Hatırlarsanız.... hep sizin yanınızda oturdum.... sadece hepimizin sahip olmadığı bir tür gizli bilgiye sahip olduğunuzu düşündüm. Ve Andarionlar hakkında daha fazla bilgi edinmek ve herkesin iddia ettiği gibi bizden farklı olup olmadıklarını öğrenmek istedim. Çünkü dürüst olmak gerekirse, bana o kadar da yabancı gelmemiştin."

"Teşekkürler... Sanırım."

Kadın köprüye giden koridora yönelmeden önce gülerken Bastien göz kırptı. Bastien hüzünlenerken bakışlarını Jullien'e dikti. "Ciddi olmak gerekirse, şimdi gerçekten iyi görünüyorsun ve sadece daha formda ve düzgün değilsin. Mutlu görünüyorsun. Sanki omuzlarından bir ağırlık eksilmiş gibi. Sana ne olduğunu bilmiyorum ama umarım görüldüğü kadar iyidir. Sana yaşattıkları cehennemden biraz huzur bulmayı hak ediyorsun."

Jullien gözlüğünü gözlerinin önünden çekti, böylece Bastien gözlerinin artık eskisi gibi ela yeşili olmadığını görebildi. Şimdi gözleri canlı bir kırmızıydı.

Andarionlar için nadir bir renkti ve Bastien bu konuda hikâyeler duyduğunu hatırlıyordu.

"Andarion dilinde bunun için ne denir?" "Stralen."

"Evli olduğunuz anlamına geliyor, değil mi?"

Jullien gözlüklerini değiştirirken başını salladı. "Muhteşem bir kadına. Senin Alura'n gibi."

Kadının adının anılması bile onu öfkелendirdi ve kalbini öyle derin bir acıyla deldi ki, bir an için zar zor tek bir nefes alabildi. Jullien'in az önce nasıl bir sinire bastığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Bastien dudağını büktü. "Senin iyiliğin için, Alura gibi olmaması için dua ediyorum.

O vefasız kaltak burada olmamın nedenlerinden biri." "Özür dilerim, Bas. Bilmiyordum."

"Evet. Ben de bilmiyordum. Ben de bilmiyordum. Ta ki çok geç olana kadar." Ve bu sefil varoluşun her günü, bir pislik olduğu ve onun yalanlarına kandığı için kendine lanet etti. Lil haklıydı. O gün hastanede ondan boşanmalı ve asla arkasına bakmamalıydı.

Çok fazla pişmanlık. Zamanda geriye gidebilseydi farklı yapacağı o kadar çok şey vardı ki.

Bakışları sempatiyle dolu olan Jullien onu odasına götürdü ve düşün yerini gösterdi. Onun için kendi giysilerinden bazılarını çıkardı. "Neye ihtiyacın varsa al."

Kelimelerin ifade edebileceğinden çok daha fazla minnettar olan Bastien banyoya girdi ve sonunda yeniden düzgün bir banyo yapabilmek için kapıyı kapattı.

Sıcak, taze su tenine değdiği anda ağlamak istedi.

Derme çatma evinde en çok özlediği şey buydu.

Şey, bu ve konuşacak biri. Ancak su pompaları uzun zaman önce tamamen yanmıştı, bu yüzden şu anda sahip olduğu tek şey, kendisi için bir kuyu olarak yerden kazmayı başardığı şeydi. Her şeyi denemiş olmasına rağmen, üsse henüz tam olarak su getirememişti.

Bastien gözlerini kapatarak mucizevi ıslaklığın üzerine akmasına ve kaslarındaki acıyı hafifletmesine izin verdi.

Açıklamaya bile başlayamadığı nedenlerden dolayı aklına Ember'ın görüntüsü geldi. Duşları paylaşmayı her zaman sevmişti. O da uzun zamandır bunu düşünmemişti.

Alura bundan nefret etmişti. Bunun rahatsız edici ve iğrenç olduğunu düşünüyordu. Ama Ember...

Sabunu duruladıktan hemen sonra onu köşeye sıkıştırmak ve tekrar yıkanması için ona bambaşka bir neden vermek için yaşamıştı. Vücudu taş kesildi

Merhamet etmesi için yalvarana kadar ağzının teninin üzerinde kayması düşüncesiyle sertleşti.

Arzu onu bir Andarion Ringi dövüşçüsü gibi vurdu ve nefessiz bıraktı. Gözlerini sıkarak Ember'ın anılarının ve ona sarılma şeklinin tadını çıkardı. Gülüşünü ve alay edişini. Hiç kimse onu onun sevdiği gibi sevmemişti.

Hiç kimse onu onun incittiği gibi incitmemişti.

Ve bu, onu düşünmesine ya da geçmişini hatırlamasına her izin verdiğinde onu ruhunun derinliklerine kadar kesen iki ucu keskin bir baltaydı.

Eski karısının boğazını kesmek istese de -Alura boşanma davası açmış ve tutuklanmasından iki hafta sonra Trigon Mahkemesi tarafından kabul edilmişti- Ember'dan nefret etmeyi kendine yediremiyordu.

Şimdi bile. Bazen gerçekten istemesine rağmen. Bir parçası tüm bunları onun ayaklarının altına sermek ve onu suçlamak istese de.

Yapamadı. Ve bunun için kendinden nefret ediyordu. "Umarım mutlusundur."

Bunu düşünmek onu öldürse de, onun yerine bulduğu adamın ona hak ettiği sevgiyi vermesi için dua etti. Şanslı köpek ona olması gerektiği gibi değer versin diye.

Ve bu düşünce midесinin sıkışmasına neden oldu. Daha da kötüsü, acı duyguları ve anıları canlandırdı.

Seni inançsız, değersiz piç!

Alura'nın öfke nöbetlerinden biri aklına gelince irkildi. Ember'in ribaunt erkek arkadaşına saldırdığı için tutuklandığını öğrendiğinde çok sinirlenmişti. Bunu yapmak istememişti.

Ama orada, devriyeden dönerken, kız kardeşi Cin'in, Ember'ın birkaç aydır çıktıkları yeni adamın onu ektiği için ne kadar üzgün olduğundan bahsettiğine kulak misafiri olmuştu.

Daha da kötüsü, kız kardeşine ağlayan Ember'ın sesini bağlantı üzerinden duymuştu. "Neden kimse beni sevemiyor Cin? Neyim var benim böyle?"

Sonrasında bildiği tek şey, piçin izini bulduğu ve onu feci şekilde dövdüğüdür.

Evet, bu Alura'yı her türlü sürüklemişti.

Ama şu anda onu düşünmek istemiyordu. Bu ölüm cezasından kurtulmanın bir yolunu bulması gerekiyordu, böylece Barnabas'a bir tane götürebilecekti.

Duşunu tamamladıktan sonra, Jullien döndüğünde odadan çıktı.

Jullien'in yüzünde tuhaf bir ifade vardı ve Bastien'in gelirken taciz ettiği havluyu işaret etti. Cinsel anlamda değil. Ama en son bu kadar yumuşak ve güzel kokan bir şeye dokunmayalı çok uzun zaman olduğu için. "İstersen havlulardan biraz alabilirsin."

Julie'nin onu üzücü bir zayıflık anında yakalamış olmasından utanan Bastien gerçekten de kızardı. "Acınası, değil mi?"

"Yargılayacak değilim. Karım beni bulduğunda ne kadar üzgün olduğumu bilmek istemezsiniz." Bastien'e bir tepsi yemek uzattı.

İlk başta bir insan gibi yemeye çalıştı ama bu gerçek bir yemektir. Sıcak ve lezzetliydi. Ne olduğunu anlamadan önce, bir vahşi gibi saldırıyor ve avuç avuç ağzına tıkiyordu.

Sonra Jullien'e bakarak bir hata yaptı ve tıpkı havlu tacizinde olduğu gibi oburluğunun da bir tanığı olduğunu fark etti.

Ben bir hayvanım.

Bastien dehşete kapılarak ellerini sildi. "Özür dilerim." "Tekrar söylüyorum, özür dilemek yok.

Asla. Anlıyorum."

Bastien ne kadar acınası bir durumda olduğunu düşünerek iç geçirdi ve peçeteyi bir kenara bıraktı. "Hayatımızın böyle olacağı kimin aklına gelirdi ki? Çocukken, şimdiye kadar hükümdar olacağımı, tam bir mutluluk içinde olacağımı düşünürdüm." Ailesinin onun geleceği için planladığı şey buydu. Başka bir imparatorlukta iyi bir varis.

Ama Ember'la tanıştığı anda bu tasarımı mahvetmişti.

"Yönetecek kadar uzun yaşayacağımı hiç düşünmemiştim. Tanrı'nın gerçeği bu. O sarayda canlı uyandığım her günü bir mucize saydım."

Jullien'in itirafı karşısında şok olan Bastien tepsiyi bir kenara bıraktı. "Ciddi misin?"

Başını salladı. "Nykyrian gittiğinde, kuzenlerimden birinin ölümcül atışı yapacak kadar yüzleşmesinin an meselesi olduğunu düşündüm."

"Bu yüzden mi babanla yaşamak istedin?" "Neden başka?"

Bastien acı bir kahkaha attı. "Baban bunun, tahtını ele geçirebilmen için büyükannenin bir oyunu olduğunu düşünüyordu."

Jullien gözlerini devirdi. "Tabii ki yaptı. Tek yapması gereken evlenmek ve oğlu için başka bir fahişeyi becermekti. Umurumda bile olmazdı. Ben sadece Andaria'dan uzaklaşmak istedim."

Bastien kaşlarını çatarak ona baktı. "Neden hiç yapmadığını biliyorsun, değil mi?" "Hiçbir fikrim yok."

"Jullien... anneni seviyor. Yani, onu *seviyor*. Evlenmeleri gerekiyordu. Büyükbabamıza rağmen her şey ayarlanmıştı. Aros Amca onun için tahtından vazgeçmeye hazırды, sonra Nykyrian öldürüldü ve o da bir akıl hastanesine yatırıldı. Ondan sonra babası ve Triosan senatosu bunu kesinlikle yasakladı. O zaman onunla evlenseydi onu bir hain olarak hapsederlerdi."

Sanki bunu yeni duymuş gibi ağzı açık kaldı. "Ne? Bu ne zaman oldu?"

"Ben doğmadan önce. Ama hayatım boyunca annemin, babanın ve büyükbabamızın bu konuda tartışıklarını duydum. Aros başka bir gelin almayı kesinlikle reddetti; Cairistiona ile evlenmesini yasaklayarak kendisine yaptıklarından dolayı babasına ve halkına karşı FU'suydu bu. Bunca yıldır annene sadık kaldı. Annen onun kalbi ve ruhudur."

Jullien sanki buna inanamıyormuş gibi kaşlarını çattı. "O zaman neden beni sürgün etmelerine ve varis olarak yerime geçmelerine izin verdi?"

"Gerçekten mi? Aros ondan nefret ettiğini düşünüyor. Sen daha bebekken seni ilk kucağına aldığında öldürölüyormuşsun gibi çığlık attığını ve o seni yere bırakana kadar da durmadığını söylüyor. Ne zaman sana dokunmaya çalışsa, sinip geri çekilmişsin ya da saklanmak için kaçmışsın. Böylece seni rahat bırakmayı ve Nyk'e odaklanmayı öğrendi. Nyk gittikten sonra seninle ne yapacağını bilemedi." Her zaman acımasız görünen yargılar.

Ama Bastien çocukluğunda her şeyin nasıl olduğunu da hatırlıyordu. "Ne zaman ziyarete gelsen, Aros'la aranızda hep sert bir kavga çıkardı. Bu yüzden Andaria'da kalmanın en iyisi olacağını düşündü. Bu yüzden seni veliahtlıktan çıkardıklarında onlarla savaşmadı. Andaria'da daha mutlu olacağını düşündü. Bunun herkes için en iyisi olacağını düşündü."

Jullien acı acı alay etti. "Babam beni tanımak için hiç zahmet etmedi."

Yeterince adil. Bunun doğru olduğunu bilecek kadar aralarındaki etkileşime tanık olmuştu. "Özür dilerim, Julie."

"Bunun bir önemi yok. Ailem beni doğduğum gün yetim bıraktı. Onlardan fazla bir şey beklemiyordum ve ne yazık ki onlar da benim düşük beklentilerimi karşılamakta hiç başarısız olmadılar." Jullien çenesini dolabına doğru salladı. "Neye ihtiyacın varsa al kardeşim. Her geçişimde buraya erzak getireceğimden emin olabilirsin."

Jullien'in beklenmedik yardımseverliği boğazına bir yumru oturttu. Tanrı biliyordu ki, karşısındaki adama o kadar nadiren veriliyordu ki, Bastien'in

Jullien'in bunu ne zaman ve nasıl öğrendiği hakkında bir fikrim yok.

Dahası, birileri ona acı ve sefaletten başka bir şey vermeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki, şüphelenmemek için kendini zor tutuyordu. "Neden bana karşı bu kadar nazıksın?"

"Çünkü soğukta bırakılmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim. Bunu sana yapmak istemiyorum. Eğer künyeni çıkarabilecek bir cerrah bulabilirsem, ben de onunla birlikte geri geleceğim."

Bu sözler onu neredeyse yıkıyordu. Jullien'i kendine doğru çekip sarılmadan önce Bastien'in gözlerinden yaşlar süzüldü. "Gitsen ve beni bir daha hiç düşünmesen bile, teklif ettiğin gerçeği... Seni seviyorum kuzenim."

Jullien sırtına vurdu ve onu serbest bıraktı. "Unutmayacağım. Aramalarımı yaparken selamlama numaralarımı koydum. Saldırıya uğrarsan, hastalanırsan ya da bir şeye ihtiyacın olursa beni ara. Ciddiyim. Hemen geri döneceğim. Her zaman. Tereddüt etmeyin."

Bastien gözlerini sildi, gösterdiği zayıflıktan nefret ediyordu. Temel nezaketin hayatında bu kadar nadir bulunan bir şey haline gelmesi onu gerçekten kızdırmış ve bir bebek gibi ağlamasına neden olmuştu.

Ama işte . Ve en az olası kaynaktan geliyordu. Kuzenini herkes silmişti.

Boğazını temizleyerek Jullien'i Thräix'in fazladan cephaneye ve silahlarla beklediği rampaya kadar takip etti.

Bu manzara Bastien'i hayrete düşürdü. Kimse savaşmadan silah bırakmazdı ve bu onun umduğundan çok daha fazlasıydı. "Bütün bunları beklemiyordum."

Thräix yüzünü buruşturdu. "Evet, ben de bu işin peşini bırakmayı beklemiyordum. Ama o binada gördüklerimden sonra... senin hakkındaki fikrimi yeniden değerlendirdim. Yanıldığım pek sık olmaz. Ama hata yaptığımda bunu kabul edecek kadar erkeğim. Seni gizlediğimden emin oldum, bu yüzden yalnız bırakılmalısın."

Kelimelerin ifade edemeyeceği kadar minnettar bir şekilde başını onlara doğru eğdi. "Teşekkür ederim."

Adını henüz öğrenemediği kadın da onlara katıldı ve Bastien'e bir tür dua kitabına benzeyen bir şey uzattı. "Muhtemelen Andarion okumadığını biliyorum ama yine de bunu almanı istiyorum, tanrılar seni izlesin ve güvende tutsun."

Kadının taktığı kolyenin onun dini bir lider olduğunu gösterdiğini ancak o zaman fark etti. Jullien onunla seyahat etmeye nasıl gelmişti?

hayal bile edemezdim.

Bastien için önemli değildi. Sadece nezaketleri önemliydi. "Bunun değerini bileceğim, Yüce Anne." Jullien'in bakışlarıyla buluşmak için durakladı. "Huzur seninle olsun kuzen."

"Ve sen."

Aniden bir alarm sesi duyuldu.

Jullien bunu duyunca kaşlarını çatı. "Bu Jup. Ateş altında."

Kim olduğu hakkında hiçbir fikri olmayan Bastien başını onlara doğru eğdi. "Gidin. Kime yardım ederseniz edin. Hepinize tekrar teşekkürler."

Kendisi için yaptıkları onca şeyden sonra onları tutmak istemeyerek rampadan aşağı koştu ve evi haline gelen gölgelere geri döndü.

Oradan ayrılışlarını izledi ve korunmaları için fısıldayarak dua etti. Tanrılar onu terk etmiş olsa da, Jullien'in yanında kalacaklarını umuyordu ve hâlâ onu tamamen reddetmemiş bir aile üyesine sahip olması onun için çok şey ifade ediyordu.

Jullien'in bugünkü varlığı ona uzun zamandır sahip olmadığı bir şey vermişti.

Umut.

En azından evrende *ona* hâlâ ailem diyen ve başkalarının onun hakkında yaydığı yalanlara inanmayan bir kişi vardı. Hayatının bu noktaya gelmiş olması üzücüydü. Bu kadar küçük bir şeyin bu kadar çok şey ifade etmesi.

Yine de oldu.

Bastien malzemelerini dikkatle bir kenara koyduktan sonra dua kitabını karıştırdı. Jullien sayesinde birkaç kelimeyi tanıdı ve bu sayede, kapağında kabartmalı olarak yazılı olan kadının adını öğrendi.

Unira Samari.

Ayrıca kitabın içine bir dua kartı ve kutsanmış bir kolye ile birlikte rakamlarını da koymuştu. Ve onun için Universal'a yazdığı küçük bir not.

Tanrılar seni terk etmedi, oğlum. Bugün karanlık görünse de, yarın daha aydınlık olacak. Bazen daha iyi, daha bereketli bir hasat için toprağı temizlemek için acı bir fırtına gerekir. Bir şeye ihtiyacın olursa, sana eşlik edecek bir dost sesinden başka bir şey olmasa bile, beni istediğin zaman arayabilirsin. Vaaz vermeyeceğime, sadece dinleyeceğime söz veriyorum.

Tanrılar sizi sonsuz sevgileriyle sarıp sarmalasın ve daima korusun.

Unira.

Bastien onun kartını kavradı ve göğsüne bastırdı. Sonra kalbinin üzerinde kalacak şekilde sıkıştırdı ve kolyesini taktı. Aslında çok önemsiz şeylerdi ama ona verdikleri rahatlık ölçülemeyecek kadar fazlaydı.

Ama geride bırakılan tek hediye onlar değildi. Elektronik cihazlarını kapatmaya gidene kadar diğerlerini keşfedemedi.

Thrāix de cömert davranmış ve ona kendi notunu bırakmıştı.

Sisteminizi biraz değiştirdim. Hiç kimse en az bir iyi porno kanalı, spor yayını ve haber yayını olmadan olmamalı. Ve hiç kimse ya da hiçbir şey seni tespit edemeyecek şekilde sıkı sıkıya kilitlendi. Güvende kal, kardeşim. Bir şeye ihtiyacın olursa ara.

T.

Dostum, Jullien kendine iyi arkadaşlar bulmayı başarmıştı. Batan bir gemiden kaçan fareler gibi ondan kaçan piçlerden çok daha iyiydiler.

Ama hepsi bu kadar değildi. Thrāix ayrıca Bastien'in amcası ve yeni Kirovaryan rejimi hakkında taktiksel taramalar ve istihbarat da eklemişti.

"Seni güzel Trisani piçi... burada olsaydın öperdim."

Çünkü bu sayede Barnabas'a yapacağı saldırıyı ve hepsini nasıl alt edeceğini planlayabilirdi.

Cehennem geliyor, Barnabas. Ve onu bizzat ben getireceğim.

BÖLÜM 6

Bastien bir motor sesi duyunca silahını kaptı. Ancak kalp atışları sesi bastırmayı bıraktığında, bunun Jullien'in kendisine bir ikmal koşusu daha yaptığını fark etti.

Sözüne sadık kalarak onu unutmamıştı. Jullien fırsat yiyecek, ilaç, cephane ve silah getiriyordu.

Porno, komedi ve birinci sınıf alkol içeren Thrāix Bastien, çoğu sistemde yasaklanmış gerektiğinden emindi.

Ve bu beklenmedik ikilinin arasında her zaman sakın, anaç doğasıyla Unira vardı.

Bastien onları karşılamak için dışarı çıkarken silahını kılıfına soktu.

Rampa iner inmez Jullien'in evlatlık oğlu Vasili koşarak onu karşılamaya geldi. Çocuk ekibe katıldığı için o kadar heyecanlıydı ki Jullien ona saçma sapan görevler verdiğinde aldırış bile etmiyor, Vas'ın Tavalı olmayı yeniden düşünmesini umuyordu.

"Bas!"

Unira ve Jullien'in karısı Ushara gibi sarışın bir Fyreblood Andarion olan hevesli genci kucakladı. "Selam evlat. Nasılsın bakalım?"

"Güzel."

"Kız kardeşlerin seni hala deli ediyor mu?"

Bastien, Jullien'in Vas'ın annesinden olan üvey kız kardeşlerinden söz edince Vasili yüzünü buruşturdu. "Onları seviyorum ama... evet. Bir gün onlarla tanışacak ve ikizlerin nasıl bir avuç olduğunu göreceksin."

Bastien güldü. Jullien'in karısı ve yeni yürümeye başlayan kızlarıyla tanışmaktan başka bir şey istemezdi. "Peki ya annen?"

"Bir bebeğim *daha* olacak."

Bastien gencin ses tonu karşısında kaşlarını kaldırdı. "Bu senin için sorun olur mu?"

"Örümcek ikizlere müdahale edebilecek bir kardeş için dua ediyorum."

Bastien saçlarını karıştırarak ve gülerek Thrāix, Unira ve Jullien'i selamlamak için oradan uzaklaştı. Ama bunu yaptığı anda, yüzlerinde kapısına kötü haberler getirdiklerini söyleyen bir ifade yakaladı.

" oluyor?"

Jullien ona bir taktik paketi uzattı. "Son haberleri duydun mu?"

"Hakkında..."

"Caronese'ler Birlik'e ve onlarla birlikte Triosan'lara, Andarion'lara, Garvon'lara, Gourish'lere ve Exeterian'lara savaş ilan ettiler."

"Yani temelde Bu Sentella başladı ve Savaş ve onların uluslar destekliyorsunuz?"

Jullien başını salladı.

Bastien olması gereken kâbus karşısında yüzünü buruşturdu. "Peki ya Tavali?" "Dört ülkeden ikisi şimdiden anlaşmayı imzaladı. Şimdiye kadar, Gorts

bunun bir parçası değil."

"Çünkü Trajen savaşmalarına izin vermeyecek," dedi Thrāix nefesinin altından.

Unira iç çekti. "İyi bir sebepten dolayı. Bizi bu işin dışında tuttuğu için memnunum. Sevdiklerimin cenaze törenlerini yönetmeye başlamak gibi bir niyetim yok."

Yine de Bastien, Jullien'in gözlerindeki ışıltının kuzeninin farklı planları olduğunu gösterdiğini biliyordu. "Pekâlâ, malzemelerinizi alalım. Bazılarını beklediğini biliyorum."

Bastien peşlerinden gitmeye başladığında Thrāix onu kenara çekti. "Bil diye söylüyorum, sevdiklerin savaştan kurtuldu."

Bu sözler karşısında Bastien'in kanı dondu. "Sevdiklerimin hepsi öldü."

Thrāix'in gözleri ürkütücü, tanımlanamaz bir mavi tonuna dönüştü. "Hepsi değil. Bana güvenin. Yeniden bir araya geleceğiniz gün gelecek. Sadece unutulmadığını ve kalbinin güvende olduğunu bilmen gerektiğini düşündüm."

Bastien buna inanmak istiyordu. Umutsuzca. Ama Ember'ın hayatına devam ettiğinden emindi. Onun artık kalbi olmadığı gerçeğiyle uzun zaman önce uzlaşmıştı. Yaşadıkları şey sona ermiş ve bitmişti. Onu rahatsız eden, solup giden anılardan başka bir şey değildi.

Ya da daha kötüsü, bugünlerde yatağını oluşturan yerdeki soğuk battaniye yığınının çok uzakta olan sıcak bir bedenin canlı anılarıyla ona işkence ediyordu. Yine de hain zihninin ona ihanet etmesini engelleyemiyordu. Bedeninin de onunkini arzulamasına engel olamıyordu.

Neden? Hiçbir fikri yoktu. Bu cehennemin en kötüsüydü. Belki de gerçek cezası buydu. Onun dışarıda olduğunu ve ona sahip olamayacağını bilmek.

* * *

Birlik gemilerinden üzerlerine ateş yağarken Ember lanet okudu. Jay dümendeydi ve ünlü şeytani kaltak gibi uçuyordu. Ama düşmanları yaklaşıyordu.

"Sekizinci tıklamada daha fazla ateş!" diye bağırdı mikrofonuna. "Hızlanın bayanlar!"

Kadınlar savaşırken ürkütücü bir sessizlik içindeydiler. Ember'ın kız kardeşlerinin ve bir zamanlar yanında savaştığı diğer Gyron Gücü birliklerinin gürültüsünden çok farklıydı. Duyduğu tek şey kalbinin çılgınca atışı ve topların geri tepmesiydi.

Sonunda bekledikleri sesi . "Sürücü tamir edildi!

Başla, Kaptan!"

Bir an sonra Jay hipersürücüye geçti, ancak son bir yaylım ateşi gemilerini kesip onları yana doğru savurmadan önce değil.

Ember, kendini sersemletecek kadar sert bir şekilde yan tarafa çarparken tekrar küfretti.

Birdenbire, etrafındaki her şey kararırken, artık bir uzay savaşında değildi. Tekrar Kirovar'daki evindeydi.

Bastien'in onu tuttuğunu ve aldığı darbeyi incelediğini gördü. "Sert başlı olman iyi bir şey, ha?" Onu her türlü beladan kurtarabilecek o karizmatik gülümsemesini takındı.

"Hiç komik değilsin, Cabarro."

"Bunun tek nedeni kafanda bir hasar olması. Her zamanki hızında koşuyor olsaydın, o zaman komik olduğumu anlardın."

"Sadece zihninde."

"Ve dün gece yatakta sana göre."

Bunun üzerine inledi. "Oraya gitmeyin, Kaptan. Yeterince acı çekiyorum. Buna bir de senin eklemene gerek yok."

Onu aç bırakan ve soymak isteyen nazik bir öpücükle, ayağa kalkıp gölgeleri siper olarak kullanabilmek için onu bıraktı. Hayalet bir rüzgâr gibi, bulundukları binanın girişine doğru ilerledi.

saklanmıştı. Bir an adamın yırtık vücuduna aç gözlerle baktı ve üniforması olmadan nasıl görüneceğini hayal etti.

Evet, kesinlikle başından yaralanmıştı. Onlar bu kadar tehlikedeyken neden bu kadar azgın olduğunu açıklamanın tek yolu buydu.

Bastien kaşlarını çattı. "Herhangi bir okuma tespit edemiyorum. Sanırım biz-" Birisi ona ateş açınca sözünü yarıda kesti.

O kadar hızlı geri dönmüştü ki, kız onun hareket ettiğini bile fark etmemişti. Onu kucağına , taşıdı ve inanılması güç bir hızla koşmaya başladı. "Ember?"

Gözlerini kırıştıtarak şu anda başında duranın Bastien değil Jalyna Xever olduğunu fark etti. Tavalı mürettebatını yöneten Fyreblood Andarion kaptanı.

"Jay?"

"Evet, Em. Nereye gittin kızım?"

Ev. Evinin artık var olmadığını hatırladığında bu kelime onu boğdu. Bir zamanlar bildiği her şey çoktan gitmişti.

Tıpkı Bastien gibi.

Ve bu onu neredeyse gözyaşlarına boğacaktı, ama irade gücüyle kendini tuttu ve duygularını geri itti.

Kuşkusuz Bastien'e karşı bastırılmış duyguları bu görüntüye neden olmuştu. Onun iki yıl önce öldürüldüğünü daha dün gece öğrenmişti. Acımasız bir Birlik suikastçısının elinde tek başına ölmüştü.

Bu haber kalbine tahmin edebileceğinden çok daha fazla zarar vermişti. Aptalca bir şekilde, onu unuttuğuna inanmıştı. Geçmişinin bu kısmını yıllar önce geride bırakmış ve bununla yüzleşmişti.

Daha fazla olamazdı.

Anne ve babasının ölümünden bu yana hiçbir şey canını bu kadar yakmamıştı. Yaşadığı tüm pişmanlıklar neredeyse onu güçten düşürecek kadar artmıştı.

Şansım varken Bastien'e gerçeği söylemeliydim....

Neden ondan böyle bir sır sakladım? Bana sorduğunda neden onunla evlenmedim?

Bunu düşünme.

Kesik kesik nefes alarak kendini yukarı itti. "Ne oldu?"

"Çıkarken bir darbe aldık. Fera üzerinde çalışıyor. En azından sürücüyü devre dışı bırakmadılar."

Ember, Jay'in bunu söyleme şekli karşısında bakışlarını kıstı. "Neyi devirmişler?"

"Yaşam desteği."

"Oh güzel! Tam da onsuz yapabileceğimiz şey!"

Jay güldü. "Evet, biliyorum. Yemin ederim, buradan kurtulup eve varırsak çocuklarımı ve kocamı alıp bir süre cezalı kalacağız. Bu risklerle işim bitti. Ne kadar kredi kazandığımız umurumda değil."

Ember bu duygusu için onu suçlayamazdı. Ama bu sadece ulaşabilecekleri bir ailesi olanlar için işe yarıyordu.

Onun için mi? Kıbrıs Yıldız İstasyonu üssünde dönüşünü karşılayacak kimsesi olmadığını hatırladığında yüreğine bir ateş düştü.

Deli bir adam tarafından, onları güvende tutmak için ailesinden vazgeçmeye zorlanmıştı. Kız kardeşlerinin nerede olduğunu bile bilmiyordu. Ember bunu göze alamazdı. Barnabas ezip bitirmek için hiç çaba harcamamıştı. Sevdiği herkesin sonunu getirmek için.

Onu Tavalı yapan şey buydu. Hareket etmesini sağladılar.

Ve canlı.

Jay delicesine parlak, floresan kıvı saçlarının etrafındaki bandı düzelitti. Gorturnum Tavalı'nın kural kitabında görev uçuşlarında tamamen siyah bir zırh giyilmesi gerektiğinin belirtilmesine tamamen aykırı olarak, Jay sarı ve kırmızıdan oluşan bir zırh giyiyordu. Ama kız kardeşinin amiral yardımcısı ve Uluslarının en yüksek rütbeli ikinci üyesi olduğu düşünülürse, kimsenin yapamayacağı pek çok şeyden kurtulabilirdi.

Işıklar yandı ve mühendislerinin hayatlarını kurtarmayı başardığını gösterdi.

Tekrar.

Jay duyulabilir bir rahatlama nefesi verdi. "Pekâlâ hanımlar," dedi telsizden, tamamı kadınlardan oluşan mürettebattaki herkese. "Eve gidiyoruz ve bu ölüme yakın deneyimden sonra izin alıyorum. İzin almak istemeyenler, döndüğümüzde isimlerinizi kız kardeşime bildirsınler, o da sizi aktif ekiplere atayacaktır. Ama bundan sonra... Bir süreliğine işim bitti."

Ember'ı incelemek için durakladı. "İyi misiniz, Binbaşı?"

Ember başındaki yumruyu ovuşturdu ve sevdikleriyle birlikte olmayı dileyerek yüzünü buruşturdu. Özellikle de erkek biriyle. "Evet, ben iyiyim."

Yine de ikisi de onun yalan söylediğini biliyordu. Uzun, çok uzun zamandır iyi değildi.

Jay, dümene yönelmeden önce onun kolunu okşadı.

Ember hiçbir zaman açgözlü biri olmamıştı ama o anda, sevdikleriyle uzun tatil planları yapmaya başlayan heyecanlı korsan Tavalı mürettebatını kendini çok yalnız ve soyutlanmış hissetti. Onları kıskanıyordu.

O gece Bastien'e olması gerektiği gibi evet deseydi, o da evlenmiş, kocası ve çocuklarıyla birlikte bir hayat sürüyor olacaktı.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak bir anlığına Bastien yine yanındaymış gibi davrandı. Aptalcaydı, biliyordu. Bastien burada olsaydı onu öldürürdü.

Barnabas'ın ihanetini göremeyecek kadar pervasız ve aptal olduğu için onu kanayana kadar dövdü. Böylesine dünyevi, asık suratlı bir piç için Bas her zaman inanılmaz derecede masum olmuştu. Her zaman insanların içindeki iyiliği görmüştü. Onun en sevdiği yanı da buydu. Herkese şüpheyle yaklaşırdı.

Bunu hak etmeyenler bile.

Ve bunca yıl boyunca kendisine onun kadar sevgi ve saygıyla yaklaşan birini bulamamıştı. Kimse ona bu kadar saygı duymamış ya da bu kadar bağlılık göstermemişti.

Nasıl bu kadar kör olabildim? Kendince, ondan bile daha saftı.

Gözünüzün önündeyken her şeyi hafife almak çok kolaydı. Özellikle de insan olduklarında. Onun her zaman burada olacağını varsaymıştı. Onunki gibi bir sevgiyi tekrar bulmak kolay olacaktı. Ailesi de böyle sevmişti. Tasi ve Cin did.... Ne kadar aptaldı.

Kendi korkularının neşesinin önüne geçmesine ve ona ne kadar güvendiğini görmesine izin vermişti. Ona teklif ettiğinde kalbini söküp atmıştı ve bunu biliyordu. Sonra sahip oldukları şeyi kurtarmaya çalışmak yerine, onun uzlaşma çabalarını acımasızca görmezden gelmiş ve onu daha fazla dışlamıştı. Korkularının, öfkesinin ve incinmişliğinin mutluluğunun önüne geçmesine izin vermişti.

Artık çok geçti.

Bastien öldü.

Onu yıkmakla tehdit eden acı ve kedere karşı yutkunarak, sahip olduğu son parçayı tutan madalyonu ovuşturdu. Ve bir daha asla olamayacağını bildiği şeyleri diledi.

Yüksek amiralleri onları resmi olarak Sentella-Lig Savaşı'nın dışında tutsa da, Trajen mürettebatını tehlikeden uzak tutamadı. Birlik

Milletler arasında ayrım yaparlardı. Onlara göre, bir Tavalı tüm Tavalı'ydi.

Elbette, Tavalian böyleydi. Yine de bu savaşın bitmesine daha çok vardı. Bir savaşı geride bırakmış ama başka bir savaşın içine düşmüştü.

Ancak bu kez, ne için savaştığına dair hiçbir fikri yoktu.

* * *

Bastien önündeki katliamı görünce hemen geri çekildi. Günlerdir evinin yakınındaki istilacıların farkındaydı. İlk olarak devasa bir Andarion savaşçısı ile bir genç erkek ve bir dişi insan gelmişti. Bastien iki Andarion'un neden yanlarında genç bir insan kadın olduğunu anlamak için elinden geleni yapıyordu.

En azından diğer sarışın insan dişi bırakılana kadar. Doğruca onlara gitmişti.

Sonra da onların berbat bir tatile çıkmış bir aile olduğunu düşündü. Gerçi bu kavurucu sıcakta ve ıssız çölde kim neden mola vermek isterdi, hayal bile edemiyordu.

Ama Andarionlar, rahatlık konusunda kavrayamadığı bazı tuhaf fikirleri olan berbat bir ırktı. Bu yeni grubu zararsız olarak işaretlemiş ve onları kendi hallerine bırakmıştı, sadece üssüne yaklaşmadıklarından emin olmak için zaman zaman yerlerini kontrol ediyordu.

Ta ki bir Birlik suikastçısının pantolonunu kremlenecek kadar cesetle sonuçlanan çatışmayı görene ve duyana kadar.

Görünüşlerine ve üniformalarına bakılırsa ölenler Bolodorian'dı. Bir grup incas-serbest suikastçı. Tüylerini diken diken eden aşağılık herifler. Ama bir kez olsun onunla ya da ödülüyle ilgilenmemişlerdi. Görünüşe göre sadece Andarion ailesinin peşindeydiler.

Savaşçının en az çabayla indirdiği yirmi beş cesedi aramasını izlerken bir şey doğrulandı ve onlardan birinde bir telsiz sesi duydu.

"Hiller? Orada mısın, anlaşıldı mı?"

Savaşçı dinlemek için durakladı, sonra kendisine en yakın bağlantıyı aldı. "Evet."

Bastien etkilendi. Düşmanın telsizine cevap vermek cesaret ister. Canavara tebrikler.

"Onu yakaladınız mı? Artık kavga sesi duymuyorum."

"Evet," diye tekrarladı.

"Harika. DNA örneğinin olduğu kafayı torbaya koymayı unutma.

Bunun için iki kat ödeme alırsınız. Birazdan görüşürüz."

Evet, Andarion bu düşünceyi paylaşıyor gibi görünmüyordu, çünkü aradıkları onun başıydı. Bastien bunun için onu suçlayamazdı. Bu onun da gününü mahvederdi. Andarion'un yüzündeki ifadeden hedefleri olduğu için çok kızgın olduğu anlaşılıyordu. Ve eğer bu adamlardan birine daha elini sürerse, eski karısının boynunu ellerine alacak kadar şanslı olursa Bastien kadar hayırsever olacaktı.

Bastien'in cesetlerde erzak arayabilmesi için Andarion'un işini bitirip yoluna devam etmesini beklemek niyetiyle, keskin nişancı tüfeğinin dürbününden savaşçıyı izlemeye devam etti.

Andarion görüş alanından çıkınca Bastien onu gözden kaçırmamaya dikkat ederek yaklaştı.

Bunu yaptığı anda, Andarion blaster'ını çekip çıkardı ve doğrudan kafasına nişan aldı.

"Yapma," diye homurdandı Bastien, Andarion'u savaşçının kalbine nişan aldığı konusunda uyarmak için başparmağıyla hedefleme lazerini açtı.

Karşılıklı imha garantili.

Andarion, kendi noktasını Bastien'in gözleri arasında net bir şekilde ortalarken ürkmedi veya hareket etmedi. Eğer atış gözlüklerini takmamış olsaydı, bu ışık görüşünü yakar ve onu kör bırakırdı. "Tek bir kıpırdanışında, insan, söz veriyorum benden önce ölmüş olacaksınız."

Bastien geri adım atmayı reddetti ya da sözlerinin onu sarsmasına izin vermedi. Dürüstçe mi? Kişisel banyosunda klozet kapağını açık bıraktığı için annesinden daha kötü tehditler duymuştu.

Bu yüzden kendi noktasını Andarion'un kalbinin olduğu yerde tuttu. Ama aynı zamanda uzun bir çatışmanın Andarion'un ailesine geçmeleri için zaman kazandıracağını da biliyordu. Durumu yatıştırmak ve Bastien'in bir tehdit olmadığını anlamasını sağlamak, yaralanma riskini göze almaktan daha iyiydi.

Sol elini havaya kaldırarak yavaşça ilerledi. "Ditto."

Andarion kaşlarını çatarak Bastien'in yırtık pırtık kıyafetlerine baktı ve Bastien'in yalnız olduğunu ve kendisi için büyük bir tehdit oluşturacak durumda olmadığını anladığını söyledi.

Elindeki blaster dışında.

Andarion'un ne düşündüğünü ancak hayal edebilirdi. Bastien'in giysileri yıpranmıştı. Saçlarını gözlerinden uzakta arkadan bağlamış olmasına rağmen, kör bir bıçakla kestiği için uzun ve dağınıktı. Her zaman Jullien ya da Unira'dan makas istemeye niyetlenirdi ama nedense ne zaman onlarla konuşsa bunu unuturdu. Bu kısa yalnızlık molaları ona pek çok şeyi unutturuyordu.

Yanağı kaşındı ona sakalının ne kadar dağınık olduğunu hatırlattı. Evet, muhtemelen bir akıl hastanesinden atılmış gibi görünüyordu.

Birkaç saniye sonra Andarion'un yüzüne yavaşça bir takdir gülümsemesi yayıldı. "Yani bütün gün burada silahlar çekili mi duracağız? Siz varsanız ben de varım."

Esprisi Bastien'i hazırlıksız yakalamıştı. Andarion'un tavrı ve tarzı ona eski dostu Fain Hauk'u hatırlattığı için biraz rahatladı. Sadece kudretli bir Savaş Hauk'u kendisine doğrultulmuş bir blaster varken bu kadar rahat ve soğukkanlı olabilirdi.

Ya da bir aptal.

Bu da onu Savaş Hauk benzetmesine geri götürdü, çünkü onlar eşit oranda aptal ve cesurdan oluşuyordu.

Ama Andarion'un, Bastien'in kendisine saldırmaya niyetli olup olmadığını anlamak istercesine gözlerini dikkatle nasıl diktiğini de gözden kaçırmadı. Sadece bu bile ona bu devasa erkeğin ne kadar yetenekli bir katil olduğunu gösteriyordu.

Bu da bir tehdit hissederse Bastien'i öldüreceği anlamına geliyordu.

Başka seçeneği kalmayan Bastien uzun zamandır yapmadığı bir şeyi yaptı. İçgüdülerine güvendi ve silahını indirdi.

Yine de Andarion'un hoşuna gitmeyen bir hareket yapması durumunda iyi yerleştirilmiş bir atış yapamayacak kadar değil.

"Bak, ben sadece diğerleri gelmeden önce yiyecek aramak için buradayım. Sen kendi işini yap, ben de benimkini ve yollarımız ayrılsın."

Andarion başını salladı. "Sen Kirovaryalı mısın?"

Bu Bastien'in vücudundaki tüm alarmları harekete geçirdi. Tekrar kalbine nişan aldı. "Bunu nereden biliyorsun?"

Savaşçı, saldırmaya niyeti olmadığını belli eden bir kayıtsızlıkla silahını kılıfına soktu. "Aksanın. Peki rütben neydi asker?"

Evet, zeki bir piçti. En iyi hareket tarzının dostça bir karşılaşma denemek olacağına karar veren Bastien sonunda kendi silahını bir kenara bıraktı. "Ne tür bir Andarion insanları bu kadar iyi tanır?"

"İnsanlarla birlikte eğitim aldım."

Saçmalık! Bastien bunun *asla* gerçekleşmeyeceğini biliyordu. Onu durduğu yerde öldürmek niyetiyle silahını kaldırdı. Ama tetiği çekmeden Andarion onu yıldırım hızıyla etkisiz hale getirdi.

Bastien saldırdı.

Andarion darbeyi savuşturdu ve temas etseydi onu etkisiz hale getirecek bir darbe ile karşılık verdi. Neyse ki Bastien tam zamanında kaçtı. Fakat Bastien başka bir vuruşla karşılık veremedi Andarion döndü ve çenesine öyle bir yumruk indirdi ki günlerce çınladı. Daha da kötüsü, iri yarı piç ona kafa attıktan sonra onu yere devirdi.

Bastien sersemlemiş ve şaşkın bir halde Andarion'un sonunda onu bitmek bilmeyen ızdırabından kurtarmasını bekledi.

O yapmadı.

Andarion bunun yerine Bastien'in karnına baktı, gömleğinin kalktığı yer Bastien'in ruhunu ve onurunu her gördüğünde kesen damgayı ele veriyordu.

Ravin işareti.

Andarion hemen ellerini kaldırdı ve geri çekildi. "Buraya seni avlamaya ya da öldürmeye gelmedim dostum."

Evet, doğru.

Yine de, onu bir saniye önce kolayca öldürebilirdi ama yapmamayı seçmişti. Bastien canavara ters ters bakarken bunun nedeninden emin değildi. "Sen Birlik'tesin, değil mi? Bu yüzden burada değil misin?"

Andarion elinin tersiyle çenesini kaşıdı. "Eskiden öyleydim ve yıllar önce terhis oldum. Öyle olmasaydım seni çoktan öldürmüş olurdu. Bugünlerde sadece Sentella'yım." Yerde kurbanlarından geriye kalan silahları işaret etti. "Huzur içinde yürü kardeşim. Malzemelerini al ve git. Seni durdurmayacağım ya da takip etmeyeceğim."

Bastien, arkasını döner dönmez onu vurmayacağından hâlâ emin değildi, dudaklarındaki kanı sildi ve kendini ayağa kaldırdı. Kesin olan bir şey vardı ki, aralarında daha fazla mesafe olmasını istiyordu.

Bastien, olmaya zorlandığı bir lağım faresi gibi, kaslı dağı izlemek için diğer tarafa doğru koştu. Sırtının ortasına kadar inen geleneksel Andarion savaşçı örgüleri hâlâ duruyordu. Sivil kıyafetler giymiş olsa da, bu savaşçının pek çok can aldığına şüphe yoktu.

Kendisini öldürmek için gönderilen adamlardan birinin kafasını acımasızca kesip, kendi kafasını koymaları için getirdikleri konteynırın içine koyması bunu kanıtlıyordu. Acımasız ve bir o kadar da şiirsel.

Bastien de aynısını yapardı.

Andarion hava aracına doğru ilerlerken Bastien ona seslendi. "Birinci rütbeden kaptandım. Gyron Force."

Andarion'un yüzündeki ifade, ona bir bakış daha atmak için geri döndüğünde, Gyron Force'un kim ve ne olduğunu bildiğini gösteriyordu. Kirovaryan donanması ve piyadeleri için seçkinlerin seçkini. Askerlerinin yüzde birinden daha azı üniformalarını giymeye hak kazanmıştı.

Bastien'in babası bile onların arasına girdiği gün onunla gurur duymuştu. Amcası şaşkınlık içinde kalmıştı... ve ağabeyi de... ki kendisi hiçbir zaman sınavları geçememişti.

Andarion sonunda, "Ben Hauk," dedi.

Hauk... evet, Fain'e çok benziyordu. O da vahşi bir canavar gibi dövüşüyordu. Akraba olmalılar.

"Bastien Cabarro." Bakışlarını Hauk'a dikerken dudaklarındaki kanı yaladı. "Sen gerçekten Sentella mısın?"

Hauk elini tekrar blasterına doğru kaydırды, sanki Bastien'in sırtına saldırmasından korkuyormuş gibiydi. Üyelerinin kellelerine konan ödöl düşünüldüğünde bu çok mantıklıydı. Birlik, patlak veren savaştan önce bile Sentella'dan nefret ediyordu. Rakip bir örgüt olan Sentella, masum Birlik hedeflerini kurtararak ve onları Birlik'in bulamayacağı yerlere yerleştirerek hayatını kazanmıştı.

Birlik'teki üst düzey yöneticiler, kendilerine karşı gelen herkesle sorun yaşama eğilimindeydi.

"Evet."

"Siz gerçekten Birlik'e savaş mı ilan ettiniz?"

Hauk, Bastien'in sözlerinden çıkaramadığı nefreti duyunca biraz rahatladı. "Kesinlikle."

"O zaman şu lanet çipi içimden çıkarabilir misin?" Bunu yapabilecek biri varsa, o da kesinlikle bir Sentella üyesidir.

"Kesinlikle. Ne zamandır implante edildin?"

Bastien içinden yepyeni bir öfke dalgası geçerken dudağını büktü.

"Neredeyse sekiz tam minsid yıl."

Hauk, Bastien'in bu kadar uzun süre yaşamış olmasını takdir eden alçak bir ıslık çıkardı. Etiketlendikleri ve çok acımasızca avlandıkları için, herhangi bir sivil nüfusta bulunma riskini alamazlardı. Bunun gibi cehennem çukurlarına düştüklerinde, birçoğu acılarına son vermek için kendi canlarına kıyıyordu. Bir hayvan gibi avlanmak fiziksel ve psikolojik olarak çok yorucuydu. Ve Bastien birden fazla kez kolay yolu seçmeyi düşünmüştü. Sadece ailesinin intikamını alma ihtiyacı onu ayakta tutmuştu.

Kardeşinin de sık sık söylediği gibi, ölmeyecek kadar kindardı. Ve hiç kimse ondan daha iyi olamazdı.

Hauk dudağını ısırarak uzun dişlerinin bir kısmını ortaya çıkardı. "Kaçmak için çok uzun bir süre."

"Ne diyebilirim ki? Zehir ve intikamla beslenen inatçı bir piçim." Bastien iç çekerek Hauk'a yaklaşırken nihayet rahatlamıştı. "Birlikte seyahat ettiğin ailen bu mu?"

Hauk blasterını çekti ve Bastien'in gözlerinin tam ortasına bir kez daha sapladı. "Onlar hakkında ne biliyorsun?"

Bastien ilk kez korkmadan ellerini havaya kaldırdı. "Bir şey yok. Birkaç gün önce kampınızı gördüm. Avlandığım için buraya gelen herkesi kontrol etmeye özen gösteriyorum. Bir tür yürüyüş gezisinde olduğunuzu düşündüm, bu yüzden sizi yalnız bıraktım ve uzaklaştım. Buralarda bir çeşit Andarion olayı var gibi görünüyor. Ama genellikle bir seferde sadece iki Andarion olur ve birkaç hafta sonra ayrılırlar. Yine de neden burada tatil yapmak istediğinizi hayal bile edemiyorum. Siz berbat bir türsünüz."

Homurdanan Hauk blasterını kılıfına soktu. "Sekiz yıl boyunca *burada mıydın?*"

"Çoğunu. Manyetik alanın ve radyasyonun izleme cihazlarına zarar verdiğini fark ettiğimde, Shithole Central'ın bana yeterince uygun olduğuna karar verdim."

Hauk bunun üzerine homurdandı. "Benimkiyle oynuyor gibi görünmüyor. Beni takip etmekte hiç sorun yaşamadılar."

"Ah... demek bu yüzden sana vurup duruyorlar. Bunu merak ediyordum." Bastien kaşlarını çatı. "Peki *senin* ölmeni kim istiyor?"

Hauk el konulan kafasının bulunduğu kabı kaldırdı. "İşte ben de bunu öğreneceğim."

Korkunç ama anlaşılabilir.

Bastien kollarını göğsünde kavuşturarak başını salladı. "Sanırım Sentella olunca, seninle oynamak isteyen bir sürü arkadaşın oluyor."

"Evet, ama topumu alıp eve gitmeyi tercih ederim." Bastien güldü. "Bundan neden şüphe ediyorum ki?"

"Muhtemelen topumu alıp bunu kim başlattıysa kışına sokmak üzere olduğum içindir."

Ve şimdi Hauk ona kuzeni Jullien'i hatırlatıyordu. "Gerçek bir Andarion gibi konuştun."

"Çoğumuzu tanıyor musun?"

Bastien cevap vermekte tereddüt etti. Belli ki Hauk onun soylu olduğunu ya da Jullien'le akraba olduğunu bilmiyordu ve Sentella'nın kuzeninin başına ödül koymuş olmasından dolayı bu can sıkıcı konuyu gündeme getirecek değildi. Onları suçladığından değil. Sentella, Jullien'in Nykyrian'ın karısını kaçırmada Nykyrian'ın en azılı düşmanına aptalca yardım ettiği için ondan nefret eden ikiz kardeşi tarafından yönetiliyordu.

Bastien'in şu anda yaşadığı üssün durumu da bundan kaynaklanıyordu. Bu veri dosyalarını bulmuş ve onları görünce şok olmuştu.

Jullien'in anlattıklarını duyana kadar.

Kuzeni de Bastien gibi korkunç bir durumdaydı ve hayatta kalmak için neredeyse hiçbir seçeneği kalmamıştı. Jullien'i seviyordu ve hayatta kalmak için attığı adımlardan dolayı onu yargılayamayacak kadar ona borçluydu.

Çaresiz insanlar çaresiz şeyler yaparlar.

Kuzeni hâlâ yanında olduğu için çok minnettardı.

Ancak, şu anda öldürülmesine neden olabilecek bir konudan bahsetmek istemiyordu. Bu yüzden daha güvenli bir Andarion konusuna karar verdi.

"Sadece bir tane." Teknik olarak doğrudu çünkü Jullien sadece yarı kanlıydı ve Unira ile Vasili Andarion olsalar da, Fyreblood ırkı Ixuryalılarından çok farklıydı - koyu renk saçlı ve tenli olanlar böyle kabul edilirdi. "Kötü huylu bir piç, ama dövüşte çok iyi." Hauk'a eğlenceli bir sırıtış fırlattı. "Şimdi düşündüm de, sana çok benziyor."

"Evet, hepimiz birbirimize benziyoruz."

Bastien, Andarionların tüm insanlara karşı kullandığı kötü klişeye gözlerini devirdi ve bu kesinlikle onun için geçerli değildi. "Bilemezdim. Bu yakın olduğum tek Andarion"-tam kanlı Ixurian, her neyse-"o,

Senin dışında. Düşündüm de, onun adı da Hauk. Sadece soyadı bu."

Hauk sanki saldırmak üzereymiş gibi bakışlarını daralttı. "Dost mu düşman mı?"

"İyi dostum, eğer onunla konuşmayı planlıyorsan, bunu yaptığında tekrar çekmeye ve ateş etmeye hazır olsan iyi edersin."

Hauk bu kez jilet gibi keskin dişlerini ortaya çıkaracak kadar geniş sırttı. "Fain'in arkasından asla konuşmam. Sadece yüzüne karşı. Yoksa ağabeyim kıcıma tekmeyi basar."

Bastien onun kim olduğunu hemen anladığından ağzı açık kalmıştı ve Jullien'in adını anmaması çok iyi olmuştu çünkü bu Andarion'un kuzenine karşı bir kini vardı. "Sen Dancer mısın?"

Başını ona doğru eğdi. "Ben Dancer."

"Lanetleneceğim. Küçük lanet olası evren. Fain senden bahsederken, birlikte olduğun çocukla aynı boyda ve yaşta olduğunu düşünmüştüm. Onun yaşına ve yapısına bu kadar yakın olduğunu bilmiyordum." Bastien kolunu ona doğru uzattı. Dancer'ın onun Andarionları ve kültürlerini gerçekten tanıdığını anlamasını sağlayacak bir mesafedeydi. "Fain'e hayatımı borçluyum. Bir noktaya ya da dayanağa ihtiyacın olursa, ne zaman istersen, ben seninim."

Dancer onun kolunu sıktı. "Kardeşimi nereden tanıyorsun?"

"Eskiden Kirovar'da benim mahallemde yaşırdı. Aynı spor salonunda çalışırdık. Onunla antrenman yapan tek kişi bendim. Bir süre sonra içki arkadaşı olduk."

Dancer başıyla onayladı. "Öyleyse onun ikinci kaptanı Durden'ı tanıyor olmalısın."

Yüzünü buruşturan Bastien başını salladı. "Durden diye birinden bahsettiğini hiç duymadım. Dürüst olmak gerekirse hiç arkadaşı olduğunu bilmiyordum. Çok konuştuğundan değil ama konuştuğunda da gerçekten bahsettiği tek kişi sendin." Hauk'un az önce ne yaptığını fark edince durakladı, sonra da sırttı. "Peki geçtim mi?"

"Neyi geçmek?"

"Fain'in gerçekten arkadaşı olup olmadığını görmek için yaptığın test. Seni suçladığımdan değil. Kural olarak yabancılara da güvenmem. Ama Fain'i tanıyorum. Sırtında kendini suçladığı bir çocukluk kazasından kalma yanık izleri olduğunu bile biliyorum. Ve eski karısının adının Omira Antaxes olduğunu da."

Hauk yavaş ve duyulabilir bir nefes verdi. "Sana bunu söylediğine göre çok sarhoş olmalı."

Bastien boynunu ovuşturdu. "Evet. Onuncu yıldönümleri olacaktı. Bunu pek iyi karşılamadı. Bana neden boşandıklarını bile söyledi ve sana *bir şey* olmasına izin verirsem, beni evrenin sonuna kadar avlayacağını ve sert bir şekilde bağırsaklarımı deşeceğini biliyorum."

"Öyle olacağına inanıyorum." Dancer airbee'yi çalıştırırken arkasına yaslandı. "Kıçlarını tekmelemeye gidiyorum. Katılıyor musun, kalıyor musun?"

Birden kendini eski haline dönmüş gibi hisseden Bastien, bacağını Dancer'ının yanındaki hava arısının üzerine atarken sırıttı. "İyi bir dövüş için her zaman hazırım. Özellikle de işin içinde güçlü bir Savaş Hauk'u varsa." Motoru çalıştırdı. "Ve yaşamak için başkalarını avlayan herkese karşı ciddi bir sertlik besliyorum. Av olmaktansa avcı olmayı tercih ederim."

"O zaman hoş geldin kardeşim." Dancer gaza basmadan önce başını ona doğru eğdi.

Bastien'in nereye gittikleri hakkında hiçbir fikri yoktu ve belki de ona katılmak aptalcaydı. Ama kendini bir birim gibi hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu ve dürüst olmak gerekirse bunu özlemişti.

Yalnızlığınızın sizi nereye götürdüğüne dikkat edin.

Yine de yapacak başka bir şeyi yoktu. Çip içinden çıkana kadar Barnabas'ın peşinden gidemezdi. Buradan ayrılırsa bir hafta içinde ölürdü, çünkü temas ettiği her Birlik alarmı tetiklenirdi. Ve o virüslü şeyler her birkaç metrede bir sıralanmıştı.

İyi bir savaştan hoşlansa da, onun bile bazen uyuması gerekiyordu ve hiç kimse ara vermeden bu kadar çok suikastçıyla savaşmazdı.

Bu yüzden şimdilik Dancer'la kalacak ve onun ekürisi olarak çalışacaktı.

Dancer onu birkaç tik uzağa götürdü ve sonra kapatmadan önce hava motosikletini indirdi.

Dikkatli ve tetikte olan Bastien onun yanına yanaştı.

Dancer silahlarının emniyetlerini ve kilitlerini çıkarırken Bastien kirli pançosunu omzunun üzerinden salladı ve dövüş sırasında yoluna çıkmaması için sabitledi.

Ardından Bastien kendi silahlarının envanterini çıkarırken, Dancer da saç örgülerini yüzünden geriye doğru topladı. Dancer uzun kahverengi atkısını boynundan çözdü, böylece başını ve yüzünün alt kısmını kapatabildi, şüphesiz Andarion olduğu gerçeğini gizlemek için. Sonra bir çift opak göz kalkanı çıkardı. Tamamen gizlenerek suikastçılardan aldığı kabı aldı ve Bastien'i beklemeye başladı.

O hazır olur olmaz, dört adamın yoldaşlarının Dancer'ın başıyla dönmesini beklediği mekiğe doğru sürünerek ilerlediler.

"Peki paranızı neye harcıyorsunuz?" diye sordu iri yarı, pis bir adam.

"Kadınlara," dedi kaslı arkadaşı . "Bir sürü kadın." "Hep bir sonraki eski sevgiliyi arıyorsun, ha?"

"Her zaman."

Dancer Bastien'in bakışlarıyla karşılaştı. "Koru beni."

Ona kaşlarını çatı. "Bana planını anlatmak ister misin?"

"Sana zaten söyledim. Kıçına tekmeyi bas."

Oh, tamam. Ember'ın kötü şöhretli savaş planlarından birine benziyor. Kötü tasarlanmış ve vurulmasını garantilemiş.

Ama en azından onunla birlikteyken, Bastien'in yaralarını öper ve daha sonra bunu telafi ederdi. Her ne kadar çok azgın olsa da ve Dancer bir erkek için son derece çekici olsa da Bastien başka bir erkekle yatmak isteyecek kadar uzun süredir yalnız değildi.

Henüz.

Dancer ile bir saat daha, yeterince alkol ve karanlık olsa da ikna edilebilir.

Dancer ayağa kalktı ve sakince gruba doğru yürüdü. Kamplarına girerken bir rüzgâr eserek atkısının ucunu savurdu.

İkisi elleri blasterlarının üzerinde ayağa kalktı.

"Size yardım edebilir miyiz?" diye sordu en iri olanı. Bastien diğerlerinin ona saygı göstermesinden onun liderleri olduğunu düşündü. Bağlantıda duyduğu ve durum güncellemesi isteyen ses de onunkiydi.

Dancer tek kelime etmeden elindeki kabı adama doğru fırlattı. Konteyner adamın ayaklarının dibine, yan tarafına düştü.

"Bu da ne?"

Bastien gülmemek için kendini zor tuttu. *Ne sorduğuna dikkat et, dostum. Cevap hoşuna gitmeyebilir.*

Dancer bakışlarını sırayla etrafındaki her bir adama kaydırdı. "Bir hediye."

Meraklanan paralı suikastçi diz çöküp çantayı açtı ve içinde suikastçinin kafasını görünce lanet okudu. Silahını almak için çabaladı.

Bastien'in hareket edebileceğinden daha hızlı olan Dancer, aralarındaki mesafeyi kapatmadan önce üç arkadaşına ateş etti. Patlayıcıyı adamın elinden kaptı ve sanki dipçiğiyle ona vuracaktı gibi geri çekti. "Seni kim gönderdi?" diye haykırdı sıkılmış dişlerinin arasından.

"Ne?"

Blaster'ı bırakan Dancer onun gömleğini yakaladı ve sertçe sarstı. "Kim. Gönderdi. Kim gönderdi?"

Bastien içeri girdi, saklanan başka kimse olmadığından emin olmak için silahını çekmişti. "Lanet olsun, Hauk. Sen bencil bir piçsin. Bana da biraz bırakacaksın sanmıştım."

Dancer atkısını yüzünü gösterecek şekilde indirirken onu görmezden geldi. Bir eliyle, şimdi tekmeleyen ve çılgılık atan suikastçıyı kepçelerine doğru sürükledi.

"Ben bir Boldorian'ım! Lonca kardeşlerim bunun için üzerinize çullanacak!"

Dancer bu tehdidi küçümseyerek homurdandı. "Bırak da numaralarını alsınlar. Şimdi soruma cevap ver yoksa vücudundan parçalar yemeye başlayacağım, *insan*." Kemerinden bıçağı çıkardı ve suikastçının başparmağını ayırdı ama bakışları adamın ön koluna ve Bastien'in midesini adamın pis kokusundan bile daha fazla bulandıran, kendi kendine yaptığı bir dizi işarete düşmeden önce değil. Bunlar o piçin aldığı tüm masum canların hesabıydı.

Bastien, bazılarının çocuklar için olduğunu belirtti.

Hauk, "Sanırım bununla başlayacağız," diye homurdandı. Bir sürtük gibi çılgılık attı.

Yüzünü buruşturan Bastien sesli bir şekilde nefesini içine çekti. "Biliyor musun dostum, ben olsam Andarion'a bilmek istediği şeyi söyledim. Sabırlı bir ırk değiller... ve her zaman, *her zaman* açlar."

Suikastçı yutkunurken yüzünden terler boşandı. "Ben-ben-ben bilmiyorum. Bende sadece kimlik kodu var. Hepsi bu. Yemin ederim. Kendin de görebilirsin."

Bastien onu korumayı üstlenirken Dancer kemerinden suikastçı silahını çıkarıp çalıştırdı.

Dancer küfretti. "Cabarro? Bunu okuyabilir misin?" Onu fırlattı.

Bastien bir saniye baktı. "Evet. Bu senin kığın için bir sözleşme. Dök-öldür. Kellen için bonus. Lanet olsun, Hauk. Para harcayabilseydim, bu miktar için senin işini bitirmek . Fain olsun ya da olmasın."

Dancer başını salladı, Bastien'in buna cesaret edemeyeceğini biliyordu. "Kimin ölmemi istediği yazıyor mu?"

"Hayır. O haklı. Sadece ödeme için anonim bir kimlik listeliyor. Eğer Dokuz Dünya'nın bu koltukaltında herhangi bir sinyal olsaydı, sürebilirdiniz. Ama bu haliyle..."

"Gördün mü! Ben-" Adamın sözleri göğsüne inen keskin bir darbeyele son buldu. Dancer cesedin üzerinden geçti.

Bastien ona PD'yi uzattı. "Sen soğuk bir orospu çocuğusun."

Dancer suikastçının kolunu geriye doğru çekerek tüm kurbanların gururlu bir anısı olarak etine kazıdığı öldürme katalogunu gösterdi.

Bunların yarısı kadınlar ve çocuklar içindi.

"Daha kötüsünü hak ediyordu."

Bastien cesede üç el daha ateş etti. Dancer onun hareketleri karşısında kaşlarını kaldırdı.

Bastien omuz silkerek silahını kılıfına soktu. "Daha kötüsünü hak ediyordu." "Güneşte çok zaman geçiriyorsun, değil mi?"

Hayal edebileceğinden çok daha fazlası. Dancer, kendisi için gelebilecek diğerlerinden kaçmak için kullanabileceği bir şey olup olmadığına bakmak için denizaltının içine girerken Bastien güldü.

Ya da iyisi, kendileri uçurabilselerdi.

Ne yazık ki yakıtı azalmıştı. Ve şüphelendiği gibi, suikastçıları atmosfer dışı uzay gemilerine götürüp getirmek için kullanılan önceden programlanmış bir skimmer'dı. Bu da, bu grubun dönmesini bekleyen daha çok kişi olduğu anlamına geliyordu.

Harika. Sadece harika. Ravin kıçının başına suikastçılar yağdırmayı bir Hauk'a bırakın.

Bastien bu yeni kâbus karşısında iniltisini güçlkle bastırdı. *Kızartma tavasından fritöze ...*

Bir alarm çaldı.

"Ne yaptın sen?" Bastien alaycı bir tavırla sordu.

Dancer iç çekerek sinyali barındıran kontrol paneline ateş etti. Anında sessizleşti. "Görev liderinin hayati organlarına bağlanmış olmalı. Bu, ana gemiye diğerlerinin öldüğünü bildiren bir alarm."

Müthişti... Bastien gözlerini gökyüzüne dikti, şansı yaver giderse düşmanın her an düşmeye başlamasını bekliyordu. "Sence yukarıda kaç kişi var?"

"Bilmiyorum. Ama yirmi dokuz adam eksildiler."

"Hayatta kalanlar bu kadar geniş bir kesimi bölmek zorunda kalmadıkları memnun olacaklar."

Dancer homurdandı. "Boldorianlar bunu umursamayacak. Artık gelip beni almaları onlar için bir onur görevi. Takviye kuvvetlerle birlikte."

"Gerçekten mi?"

Başını salladı. "Hala korkmuyor musun?"

Bastien sahte bir kahkaha attı. "Eğlence ve terfi için Birlik suikastçıları tarafından avlanıyorum ve sen bu geri kalmış korkakların beni korkuttuğunu mu düşünüyorsun? Gerçekten mi?"

Dancer kardeşlik işareti olarak onun sırtını sıvazladı. "O çipi senden çıkardığımızda, eğer bir yere ihtiyacın olursa, Sentella her zaman iyi insanlar arar."

Evet, ama bu o değildi. "Önce birinin kışına sokmam gereken gecikmiş bir intikamım var. Ondan sonra mı? Teklifini kabul edebilirim."

Dancer geri çekilmeden önce silahlara, mühimmata ve bir telsize el koydu. Takip cihazının yayın frekansını kontrol etmek için yeterince uzun süre durakladı.

"Ne yapıyorsun sen?" Bastien kaşlarını çatarak sordu.

"Bunu onların frekansına göre yeniden programlıyorum. İniş yapıyorlar, birbirleriyle konuşuyorlar ve ben de onları onlar beni saptadığı kadar hızlı saptayabiliyorum."

Etkileyiciydi ama bir Hauk'tan da daha azını beklememeliydi. "Sen Fain'in kardeşisin."

"Ona bildiği her şeyi öğretti."

Bastien inanmayan bir kaşını kaldırdı.

Dancer sırtıttı. "Elektronik hakkında. Bana dövüşmeyi öğretti... genellikle denediğinde canımı acıtacak kadar büyüyene kadar kışımın üzerine oturarak."

O ve Quin gibi... ve Lil gibi. Gerçekten mi? Kız kardeşiyle bir kez bile karşılaşmadan önce Quin'le iki kez dövüşürdü. Üç kat daha sert vuruyordu ve dört kat daha acımasızdı.

"Ah." Bastien yiyecek ve su aldı. "Peki şimdi planımız ne?"

"Geri çekilin. Takviye birlikler gelene kadar onları peşimden ve ailemden uzak tutun." Bastien'e sert bir bakış fırlattı. "Eğer ölürsem, büyük bir ceset sayısıyla çıkın."

"Benim tarzım bir plan." Ve Ember'ı felç geçirten türden. Bu yüzden bir görevde, onu çatışmanın dışında tutmak için daha savaş başlamadan kendisini vurmuştu.

Annesi ve kız kardeşinin kurdeşen dökmesine neden olan türden bir plandan bahsetmiyorum bile.

Dancer birkaç dakikasını ayırarak deniz süpürgesindeki iki hava tüpünden yakıt çekip birlikte geldikleri tüplere ekledi.

Bastien tereddüt etti, sonra Dancer'a durumuyla ilgili her şeyi anlatabileceğini fark etti. Ne de olsa tüm çölde kalabilecekleri tek güvenli yer onundu. Bu konuda bencil davranmaya gerek yoktu. "Eğer

Onları yönlendirmek için iyi bir savunma yerine ihtiyacınız var, buradan çok uzak olmayan, evimi yaptığım terk edilmiş eski bir üs var."

"Bredeh'in mi?"

Bastien kaşlarını çattı. "Bunu biliyor musun?" Bu aptalca soru o daha durduramadan ağzından çıkmıştı. Elbette Dancer bunu biliyordu. Sentella'nın bir parçası ve Nyk'ın arkadaşlarından biri olarak, muhtemelen bombalı saldırının içinde yer almıştı.

"Evet, biliyorum. Ailemi oraya gönderdim."

Bilmeliydi... Ve garip bir şekilde, kişisel eşyalarının yabancıların elinde olduğunu bildiği için garip bir ihlal edilmişlik hissine kapıldı. Çok fazla eşyası olduğundan değil ama yine de... Başka biriyle aynı evi paylaşmayalı ya da birinin eşyalarını karıştırmasından endişe etmeyeli uzun, çok uzun zaman olmuştu.

"Oh. Kahretsin. Umarım pornomu bulmazlar." Dancer kaşlarını kaldırdı.

"Şaka yapıyorum. Her şeyi kilitledim."

Dancer yine gülerек başını salladı. "Çok uzun zamandır yalnızsın."

Bastien ayıldı. "Evet, . Yeniden insanların arasında olmak güzel."

"İnsan değil, insan."

"İnsan da değilim kardeşim. Bu cehennem hayatına ihanet ettiğimde insanlığımı uzun zaman önce kaybettim." Bastien geriye, cesetlerin çoğunu bıraktıkları yere baktı. "Mağaralar bize biraz koruma sağlayacak ama bir saldırıda bizi tuzağa düşürecek."

"Evet. Büyük Oksanan çölünün ortasındayız. Burada pek bir şey yok, nokta."

"Akbabalar ve yağmacılardan başka bir şey yok," diye kabul etti Bastien. "Bak, onları ailene götürme riskini almak istemediğini biliyorum. Ama kız arkadaşının şehirden dönüşünü haber vermek için üsteki eski vericiyi kullanabileceğimizi düşünüyorum."

Dancer bu sözler karşısında kaskatı . "Ne demek istiyorsun?"

"Size katılan sarışın mı? Yüz hatlarını tam olarak seçemedim ama yerel olarak geldi, değil mi?"

Dancer'ın tavrı daha da karardı. "Onun geldiğini gördün mü?"

Bastien başını salladı. "Birkaç gün önce kampınızdan biraz uzağa bırakıldı.... Hiç haberiniz *yokmuş* gibi görünüyorsunuz."

Dancer bu konuda yorum yapmadı. "Neler gördünüz?"

Bastien kayıtsızca omuz silkti. "Küçük bir nakliye aracıydı. Buradaki uzak şehirlerden birinden çıkmış gibi görünüyordu. Uzaya uygun görünmüyordu. Kalkanı yoktu ve..." Dancer'ın bakışlarıyla karşılaştığında sesi kesildi. "Neden şimdi bu kadar kızgınsın?"

Nefes almakta zorlanan Dancer dudağını büktü. "Çünkü sanırım çocuklarımı az önce en büyük düşmanıma teslim ettim."

BÖLÜM 7

Dancer'ın kampına döndüklerinde Bastien hava arılarıyla birlikte geride kalırken, Dancer sanki onu öldürebilecekmiş gibi kadına doğru yürüdü. Gerçi kaç gündür burada oldukları düşünüldüğünde Dancer'ın neden bu kadar üzgün olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Bastien onların uzun zamandır arkadaş ya da aile olduklarını düşünmüştü.

Belli ki bu varsayım yanlıştı. Burada bilmediği başka bir şey . Çünkü bu Andarion'u çok kızdırmıştı ve onu kızdıranın kendisi olmadığı için Tanrı'ya şükreliyordu.

Dancer, çoğu insanın anında altını ıslatmasına neden olacak vahşi bir yüz ifadesiyle kadını köşeye sıkıştırdı. Kadının hakkını yemeyelim, ürkmedi. Onunla dişe diş mücadele etti.

"Onlara ne yaptın?" Dancer derin ve korkunç bir hırıltıyla sordu.

Bastien'in öfkesi karşısında o da en az Bastien kadar şaşkın görünüyordu. "Ne? Çocuklar mı?"

"Darice! Thia!" Dancer bağırdı.

Görüş alanına girdikleri anda, Dancer doğruca onlara koştu ve sanki onlar için dehşete düşmüş gibi onları göğsüne doğru çekti. Öfkeli bakışlarını kadına çevirmeden önce her birini başından öptü.

Kendini garip hisseden Bastien, Andarion'un öfkesinin menzilinden uzakta, geride durmaya devam etti. Dancer hangi hastalıktan muzdarip olursa olsun, bunun bir parçası olmak istemiyordu.

"Neler oluyor amca?" diye sordu sarışın genç kadın. "Her şey yolunda mı?"

Dancer'ın yüzündeki öfke elle tutulur gibiydi. "Artık öyle." Dancer çocukları serbest bıraktı.

Kadın bakışlarıyla buluşmak için döndüğünde ve nihayet yüz hatlarını net ve yakından gördüğünde, Bastien sanki enayi yumruğu yemiş gibi hissetti.

Lanet olsun.

Bu çok sapıkça bir şeydi.

"Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?" Dancer homurdandı. Başını iki yana salladı.

Kadın onu tanımıyor olabilirdi ama Bastien o yüzü tanıyordu. İkisinin de neredeyse hapse girmesine neden olan sarhoşluk aleminden sonra Fain'i eve götürdüğü gece onu çok iyi görmüştü.

"Omira Hauk?" Dancer'a kaşlarını çatarak baktı ve kazara ne tür bir hastalıklı, psikopat akıl oyununa bulaştığını anlamaya çalıştı. "Kardeşinin eski karısıyla ne yapıyorsun?"

Andarion'un gözlerini karartan öfke Bastien'in geri adım atmasına neden oldu; korkudan değil, kendini savunmak için yeterli alana sahip olabilmek için.

Dancer onun için gelmek yerine, oğlanı ve kızı topladı ve onları bindiği hava arısına bindirdi.

Genç sarışın yanından geçerken Bastien'e, aralarındaki bariz yaş farkı düşünüldüğünde, onu rahat olduğundan çok daha fazla zorlayan tatlı bir gülümseme attı. Yasal olsa da, etik açıdan sorgulanabilirdi.

Ama uzun zamandır kadınsız olduğu düşünülürse, ilgisini çekmek için fazla bir şey gerekmiyordu.

Yine de güzel bir poposu vardı. Tatlı yüzü, genç ya da yaşlı, kadınlarla arkadaşlık etmekten hoşlanan her erkeği cezbedecek kadar sorun çıkaran bir baştan çıkarıcıyla dengelenmişti.

Kahretsin, babası için kötü hissetti ...

Bastien aniden Dancer'ın ailesinden biriyle göz göze geldiğini fark etti ve eğer durmazsa midesi bulanacaktı.

Ya da cevizden arındırılmış.

Dancer, Bastien ile bakışlarını kilitledi. "Onları üssünüze götürün. Ve bana ihanet etmesen iyi edersin."

Bunu önermesine bile gücenen Bastien ona ters ters baktı. "Ben olsam asla."

"Güzel. Çünkü kıcını süzdüğün sarışın Nemesis'in en değerli ve en sevdiği kızı. Ve onunla çıkmak için tek bir kuralı var... çıkma."

Gelmiş geçmiş en kötü şöhretli suikastçılardan birinin adını duyunca Bastien'in yüzünün rengi soldu. Birlik suikastçıların altını ıslatan tek ölümcül varlık. "Babanın Nemesis'i mi?" diye sordu genç kadına.

Derin bir iç çekti. "İyi bir günde, evet. Kötü günlerde... diyelim ki onunla asla aynı gezegende olmak istemezsiniz. Buna ben de dahilim ve o bana tapıyor."

Bastien dikkatini Dancer'a geri verdi. "Onlara hiçbir şey, ama hiçbir şey olmayacak."

"Güzel. Çünkü eğer kızı senin gözetimindeyken parmağını bile kaşırsa, cehennemden geri dönmesi bile seni kadar avlayacaktır."

Evet, hakkında anlatılan hikâyeler böyleydi. Bastien'in bunların doğruluğundan şüphe etmesi için hiçbir neden yoktu.

"Tehdit kabul etmem, Hauk. Ama bunu... sağlığım ve refahımın devamı için bir öneri olarak görüyorum. Uyarı için teşekkürler." Boğazını temizleyerek başını onlara doğru eğdi. "Beni takip edin."

Hiç vakit kaybetmeden onları üssüne geri götürdü ve hava arılarını dışarıdaki bir barakaya sakladı.

Küçük binadan çıkıp üssüne doğru ilerlerken, sonunda kendini tanıtmak için bir saniyesini ayırdı. "Ben Bastien, bu arada."

"Darice Hauk," dedi çocuk ve kesinlikle Dancer'ın ailesinin bir üyesi olduğunu kanıtladı.

"Thia Quiakides."

Bastien kızın adını duyunca dondu kaldı. "Quiakides?"

Yüksek sesle inledi. "Babamı da mı tanıyorsun?"

Bastien homurdandı. "Onunla hiç tanışmadım ama kim olduğunu biliyorum." Ne de olsa kuzenlerdi. Ama Nykyrian'ın Bastien doğmadan önce öldüğü sanılıyordu.

Nykyrian'ın hayatta olduğunu hem sağlıkları hem de refahlarının devamı için bir sır olarak saklayan Jullien dışında, aileden başka hiç kimseye Nykyrian'ın hâlâ hayatta olduğu söylenmemişti. Ta ki Barnabas'ın Bastien'in yakın ailesini öldürüp onu cinayetlerden tutuklatmasından birkaç ay öncesine kadar.

Sonra Nyk, Triosan ve Andarion imparatorluklarında hak ettiği yeri almak için intikam hırsıyla geri döndü. Jullien ise

suikastçılar.

Bastian Thia'ya kuzen olmakla ilgili bir şeyler söylemeye başladı ama kendini korumak onu bundan alıkoydu. Bir ömür boyu yetecek kadar aile ihaneti yaşamıştı. İhtiyacı olan son şey daha fazla şansa sahip olmaktı ve bu varlıkları hiç tanımıyordu.

Bin kere üzölmektense güvende olmak daha iyidir. Gözü dönmüş bir masum olmaktan ve güvendiğı insanlar tarafından taşaklarının eline verilmesinden bıkmıştı.

Kapıya yaklaştıklarında Thia yavaşladı.

Hemen alarma geçen Bastien silahını çekti. "Bir şey görüyor musun?"

Gözlerinde yaşlar yüzüyordu. Karanlık olmasına rağmen net bir şekilde parlıyorlardı. "Burası annemin öldüğü yer, değil mi?"

Kahretsin...

Kendi endişeleri ve acısıyla o kadar meşguldü ki bunu düşünmemişti bile. Bu onun için son derece yıkıcı olmalıydı, özellikle de yaşı göz önüne alındığında. Muhtemelen ondan on yıl kadar daha gençti, yetişkinliğe yeni adım atıyordu, bu da annesi öldüğünde çocuk olduğu anlamına geliyordu.

Kendi ailesini kaybetmiş biri olarak, bunun onun için ne kadar ruhsal bir yıkım olduğunu çok iyi biliyordu. Onun yaşındayken bu kaybı yaşamak zorunda kaldığını hayal bile edemezdi.

Neyse ki, aptal ağzından "bunu düşünme" kelimeleri dökölmeden önce kendini yakaladı. O bir asker değildi. Acısını bölümlere ayırmaya alışık değildi. Artık akli başında olmadığını düşündüğü zamanlar olsa da, sadece bu bile akıl sağlığını korumasını sağlamıştı. Buna ikna olduğu zamanlar daha da fazlaydı.

Ama akli başında olsun olmasın, duyarsız bir değildi. "Özür dilerim, Thia."

Hayranlık uyandıran bir koklamayla kendini toparladı. "Annemi çok severdim Bastien. Onu çok özölüyorum."

"Evet, anlıyorum. Hâlâ her gün kafamın içinde benimkiyle konuşuyorum." Linkini çıkardı ve ona gerçekten mutlu olduğu son anı sırasında çekilmiş aile fotoğrafını gösterdi. Hayatı haline gelen tüm bu cehennem boyunca tutunduğı şey buydu. "Annemi tekrar görmek için her şeyimi verirdim. Ona keşke gençliğimde böyle bir pislik olmasaydım derdim. Babama da söyle, keşke böyle bir pislik olmasaydım, nokta."

O da buna güldü. "Kollarını doladığın siyah saçlı kadın kim?"

Kızın sorusu karşısında boğazı düğümlendi.

"Ember." "Güzel isim. Karınız mı?"

Başını sallayarak bağlantıyı kapattı ve günde kaç kez Ember'a bakmak için o fotoğrafı çektiğini düşünmemeye ve kesinlikle başka biriyle tartışmak istemediği başka şeyleri hayal etmemeye çalıştı. "Hayır. Ben hiç o kadar şanslı olmadım." Kolunu Thia'nın omuzlarına doladı. "Hadi gel, sana çay yapayım."

"Çay?" Darice bir şampiyon gibi sızlandı. "Gah! Bütün insanlar bu saçmalığı mı içiyor?"

"Kibar ol. Senin için biraz Pleteigne'im var, evlat."

Andaria'da en sevilen abur cuburlardan biri olan şekerli enerji içeceği bahsedilince hemen canlandı. Jullien bunu ilk kez Bastien paniğe kapılmıştı çünkü kelime "insan kanı" anlamına geliyordu. Ama tuhaf bir insan şekli taşıyan bir meyveden çıkan kırmızı meyve suyundan dolayı bu adı almıştı. Görünüşe göre, imparatorluklarında çok lezzetli bir şeymiş.

"Pleteigne? Onu buraya nasıl getirdin, insan?"

"Andarion bağlantılarım var. Dostum ne zaman bu tarafa gelse bana getirir. Son ziyaretinden kalan bir kasa var. Nasıl bu kadar düzenli içtiğinizi bilmiyorum. Bir kutu içiyorum ve günlerce etkisinde kalıyorum."

"Çünkü sen insansın," dedi Darice göğsünü kabartarak gururla.

"Bilgin olsun," diye fısıldadı Thia ona, "Darice'i vurursan ya da tercihen öldürürsen Hauk Amca'ya bunun bir kaza olduğunu söylerim."

Bastien onu serbest bırakarak güldü. Jullien ne zaman uğrasa en sevdiği şey buydu. Ailevi şakalaşmalar ve kırıp geçirmeler.

Ne yazık ki onlara o kadar odaklanmıştı ki alarminin devreye girdiğini fark etmedi.

Ta ki loş ışıkları açıp evinin içinde saklanan bir grup Boldorian'ın öfkeli yüzleriyle karşılaşana kadar

Silahlar çekildi.

Ah, minsid cehennemi ...

Yalnız olsaydı, reflekslerine karşı nişan alma şansını deneyebilirdi. Ama arkalarından daha fazla pis kokulu yaratık geldiği için bunu yapmayı düşünmedi. Ne Thia ne de Darice özellikle eğitilmiş görünüyordu.

"Eller yukarı!"

Bastien itaat etti. "Yapın çocuklar."

En azından Dancer'ın yakında geleceğini biliyordu. Eğer onların dikkatini dağıtabilir ve dikkatlerini ekipmanlardan uzak tutabilirse, bu Dancer'ın onları alt etmesine izin verecekti.

İçlerinden biri üstünü aramak için öne çıkıp eli sikine biraz fazla yaklaşıncı Bastien nefesini sertçe içine çekti. "Hey, hey! Önce yemek! Beni doyurana kadar ellemek yok! Ne duyduunuz bilmiyorum ama ben ucuz bir randevu değilim!"

Bu da kafasının arkasına bir tüfek dipçığı yemesine neden oldu.

Bir ...

Darbenin gücü onu dizlerinin üzerine düşürdü ve neredeyse bilincini kaybetmesine neden oluyordu. Sadece irade gücü onu yarı uyanık tuttu. Ama kulaklarındaki çınlama oldukça özeldi.

Thia'yı almak için öne çıktıklarında, ilkinin yere devirdi. İkincisinin boğazını yumrukladı. Darice rakibine tekme atıp onu yere sermeseydi kapıya kadar gidebilecekti.

Bastien'in daha önce beceri düzeyleri hakkında yaptığı değerlendirmede haklı olduğunu kanıtlıyordu. Thia göğüs göğüse dövüş eğitimi almış olsa da, bir birlik olarak savaşmak için eğitilmemişlerdi. Çok yazık oldu. Thia'nın becerisiyle kaçma şansları olabilirdi.

Onun yerine ellerini kelepçeleyip sürükleyerek götürdüler.

Bastien onları esir alanlara ters ters baktı. "Çocuklara zarar vermeseniz iyi olur. Ailelerinin kim olduğunu bilmek istemezsiniz."

"Takip ettiğimiz Andarion."

"Hayır. Onlar kaçırılmış Sentella çocukları. Sarışın olan Nemesis'e ait. Andarionlu çocuk onun yeğeni. Onlara zarar verirsen seni evrenin sonuna kadar avlar ve çıplak elle bağırsaklarını deşer."

"Peki ya sen?"

Bastien yaşlı adamın buruşuk yüzüne sırtatabilmek için iki büklüm oldu. "Ben sadece onları koruyan bir aptalım."

Bastien'in kafasını masaya çarptı. "O zaman bize peşinde olduğumuz Andarion'dan bahsetmenin bir sakıncası yok. Ve bu üs hakkında..."

Knætt'de bir şey mi vardı? Küçük kardeşe hiç kimse hakkında bir şey sorulmazdı. Bastien'in ağabeyi ve ablası ona çok erken yaşlarda temel bir kardeşlik *ilkesini* öğretmişlerdi: *Dikiş atana dikiş atılır*.

"Takip ettiğiniz Andarion hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Shinola hakkında da bir şey söylemeyeceğim."

Kirli adam geri çekilerek Dancer'a devasa cüssesiyle kafa tutabilecek meslektaşlarından birine yer açtı"Bu inatçılığın ne kadar süreceğini göreceğiz."

* * *

Bastien zamanın nasıl geçtiğini anlamadığı gibi, dayanılmaz bir acı çekmemenin nasıl bir his olduğunu da unutmuştu. Ancak bu dayak ne kadar kötü olursa olsun, Birlik gözetimindeyken maruz kaldığı işkence seanslarının yanında soluk kalıyordu. O zamanlar, sırf onları durdurmak için ailesini öldürdüğünü itiraf etmeyi düşündüğü zamanlar olmuştu.

Ama bu gece böyle bir dürtüsü yoktu. Çünkü Dancer'ın eninde sonunda geleceğini biliyordu.

Gerçi piçin neden kıcını sürüklediğini anlamaya bile başlayamıyordu.

Ve sonra onu duydu....

İlk başta halüsinasyon gördüğünü düşündü. Kulaklarındaki çınlama henüz kesilmediği için iyi bir bahisti.

Ama üst kattan gelen bir sonraki bağırış hiç de yanlış değildi. "Hauk!" diye seslendi bir Bolodorian.

"Ne?" Dancer cevap verdi.

"Teslim olun yoksa hepsini öldüreceğiz! Çığlıkları kulaklarınızda yankılanana kadar parça parça!"

Dancer bu tehdide güldü. "Bunu yaparsan seni parça parça yerim. Şu anda seni hayatta tutan *tek* şey o üçü. Onları serbest bırakırsan yaşamana izin veririz. Buradan nasıl ayrılacağınıza siz karar vereceksiniz. Ayaklarının üzerinde ya da önce ayakların. Karar vermek için otuz saniyeniz var."

Bastien rahat bir nefes aldı. Sonunda...

Yakında bitecekti.

Ya da o öyle sanıyordu.

Suikastçılardan biri Thia'yı almak için geldi. Bastien ona saldırdı ama bu uzun sürmedi. Yediği dayaklardan dolayı zayıf düşmüştü ve vücuduna istediğini yaptıramıyordu.

Güverteye sertçe çarptı. *Ayağa kalk, seni değersiz bok parçası! Ayağa kalk!* İşe yaramadı. Yükselmek yerine dünyanın karardığını hissetti.

* * *

Bastien ne kadar zamandır baygın olduğundan emin değildi ama kendine geldiğinde hem Dancer'ın hem de kadının odada olduğunu gördü. Sumi Darice'in bağlarını çözerken Thia da Dancer'a can simidi gibi tutunuyordu.

Çocuk hiç hareket etmedi. Bastien'in aksine, zarar görmüş gibi görünmüyordu.

"Darice? Şokta mısın?"

Cesetlerle dolu odayı tararken yavaşça gözlerini kırptırdı ve sonra amcasına baktı. Dancer'ın ne yaptığını anlayamamış gibi görünüyordu. Sumi'ye kaşlarını çatı. "Ama o bilişim sektöründe çalışıyor."

Darice'in kafa karışıklığına güldü. "O çalışmıyor, tatlım." Darice'in saçlarını karıştırarak onu serbest bıraktı ve Bastien'i kontrol etmeye gitti.

Kadın ona dokunduğunda gözlerini kapadı ve kadının ona gösterdiği nezaketin tadını çıkardı. Yıllardır Andarion baş rahibesi dışında hiçbir kadının elini vücudunda hissetmemişti. Her ne kadar Unira ilerlemiş yaşına rağmen hâlâ çekici olsa da, ona kur yaparak Andarion cehennemini göze almak istemiyordu.

Eğer onların Tophet'i gerçek dünyalarına benziyorsa, Kirovalıların lanetlenme versiyonunu her gün buna tercih ederdi.

"Yaşıyor mu?" Dancer sordu.

"Evet, ama onu çok kötü dövdüler."

Thia başını kaldırıp Dancer'a baktı. "Onlara seninle ya da üsle ilgili bir şey söylemeyi reddetti."

Bastien, "Çok doğru," diye nefes aldı, sonra kendini yuvarlarken inledi. Tıslayarak yüzünü buruşturdu. "Piçler anaokulu kızları gibi vuruyorlar. Sanırım içlerinden biri saçımı çekip bitli olduğumu bile söyledi."

Dancer homurdanarak Thia'yı Bastien'in yanına bıraktı. "Bir tahliye çağrısı yapacağım." İki kişisel blasteri hariç tüm silahlarını yanlarına yerleştirdi. Silahları kılıflarına sokmadan önce fişeklerini değiştirdi. "Hareket eden bir şey olursa, son derece önyargılı bir şekilde vurun."

Sumi bakışlarını Dancer'ın yan tarafına ve kanayan bacağına çevirdi.
"Bunlarla ilgilenmemiz gerekiyor."

"Önce ara. Birazdan dönerim."

"Sen inatçı bir canavarsın, Dansçı Hauk!" diye seslendi adam kapıya doğru ilerlerken.

Ona sırtıtmak için geri döndü. "Listeye seksi eklemeyi unutmuşsun."

"Hayır, bu senin koca kafana girebilir!"

Gülerek koridorda gözden kayboldu.

Darice hâlâ şoka girmiş görünüyordu. "Nasıl böyle hareket etti?"

Thia gözlerini devirdi. "Hauk Amca bir savaş kahramanı, Darice. Türünün en iyilerinden biri."

Hâlâ sırt üstü yatan Bastien, Sentella diziliminde Dancer'ın kim olması gerektiğini nihayet anladığında başını Thia'ya doğru çevirdi. Bu üsse gelip Dancer'ın yarattığı yıkımı yaratabilecek o efsanevi savaşçılardan sadece biri vardı. "O Akuma, değil mi?"

Thia ona boş bir bakış attı. "Neden bahsettiğini bilmiyorum."

"Evet, öyle. Ama değil. Bana Sentella olduğunu söylemişti. Neredeyse iki metre boyunda olup da dövüşen tek bir varlık duydum. Lanet olsun." Buluşmalarını kafasında tekrar canlandırırken acı acı güldü. "Ve işte *ona* yardım etmeyi teklif ettim." Manyakça kahkahası, acı zehirli pençeleriyle onu yırtarken keskin bir iniltiyle sona erdi.

Sumi elinden geldiğince ona yaraları konusunda yardım etmek için harekete geçti. "Bu arada teşekkür."

Bastien ona kaşlarını çattı. "Ne için? Kırımın tekmelenmesi ya da yerde kanlar içinde kalmam için mi?"

Çenesini çocuklara doğru salladı. "Onları güvende tutuyorum."

Bastien bunu düşünürken dudaklarını büktü. Dürüstçe mi? İşkence dışında her şey hoşuna gitmişti. "Yeniden kahramanlık yapmak güzel. Ne kadar özlediğimi unutmuşum."

Kadın alnındaki kesiğe dokunduğunda nefesini sertçe içine çekerek ona hırladı. "O zaman yine, bu bok berbat! Gah, ne düşünüyordum ki?"

Sumi onun saçlarını ve Dancer her ne yapıyorsa onunla ilgilenirken diğer ikisiyle ilgilenmeye başladı.

Bastien yuvarlandı ve kendini birkaç tıbbi malzemeyi sakladığı yere sürükledi. Ne yazık ki, birkaç ay önce geçirdiği bir yaralanma nedeniyle ağrı kesicileri bitmişti.

Haftalar önce çatıyı onarmaya çalışırken düşmüştü. Jullien'e bir sonraki gelişinde daha fazlasını getirmesi için haber göndermişti ama cevap gelmemişti.

Bu alışılmadık bir durum değildi. Bazen kuzeni karanlıkta yola çıkar ve Bastien'e geleceğini söylemeye fırsat bulamadan gelirdi.

Bu yüzden bir şişe su aldı ve Sumi tırnağını çiğneyip odada volta atarken beklemek için oturdu.

Birkaç dakika sonra Dancer geri döndü. Hareketlerinin yavaşlığından Bastien'in de en az onun kadar harika hissettiği belliydi. Bir gülümsemeyle Sumi'nin çenesine dokundu, sonra Bastien'e baktı. "Burada ihtiyacın olan bir şey var mı?"

"Pek sayılmaz. Neden?"

"Gitmemiz gerek. Boldorianlar sürü piçleridir. Bu son tur sırasında bir işaret gönderirlerse, bence en iyisi burayı boşaltmak."

Muhtemelen iyi bir fikir. Dancer bu konuda haklıydı. Bir tane olan yerde üç yüz tane vardı. Hamamböcekleri gibi.

Bastien ayağa kalktı ve bacakları bükülünce tekrar yere düştü. "Ne kadar kötü değil mi? Bir saniye önce yerden bundan daha yüksekte olduğuma yemin edebilirdim."

Dancer homurdandı. Elini uzattı ve Bastien'in tüm vücudunun itirazlarına rağmen onu ayağa kaldırdı.

İkisi de aynı anda yüzlerini buruşturdu. Bastien'den bir adım uzaklaştı. "Darice, adama yardım et."

Darice bunu şikayet etmeden yaptı.

Bastien onun uzattığı omzu tuttu ve birlikte kapıya yöneldiler.

Dancer Thia'yı kontrol etmek için durakladı. "İyi misin, *kisa*?"

Bastien'in Andarion dilindeki şu kelimeyi zihinsel olarak tercüme etmesi biraz zaman aldı

küçük kız kardeş.

Kollarını göğsünde kavuşturmuş, bakışlarını binanın etrafında gezdirirken gözlerinde tuhaf bir ifade vardı. "Annemin nerede öldüğünü biliyor musun?"

Dancer onun sorusu karşısında Bastien'in daha önce yaptığı gibi irkildi. "Yapma, bebeğim."

Ona bakarken gözlerinden yaşlar süzüldü. "Kiara bu konuda hiç konuşmayacak. Babam da öyle. Ben sadece çok acı çekip çekmediğini bilmek istiyorum."

Onu kollarına çeken Dancer, eliyle başını okşadı. "Hayır bebeğim, yapmadı."

Bastien, Dancer'ın gözlerindeki ışıktan onun kıza yalan söylediğini anladı. Ama gerçeği söyleyerek onu incitmediği için ona hayranlık duyuyordu. Ve Thia'nın neler hissettiğini çok iyi anlıyordu. Aynı şeyi her gün kendi ailesi için de merak ediyordu. Bunun olacağını görmüşler miydi?

Daha mı kötü? Kardeşleri ve onların aileleri hakkındaki cevabı biliyordu. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, Quin'in ya da Lil'in görüntüsünü aklından çıkaramıyordu. Ne de hayatlarına son veren patlayıcının sesini.

Bu onu sonsuza dek rahatsız edecekti.

Tüm eğitimine rağmen neden durduramadı?

Dancer Thia'nın alnına bir öpücük kondurdu. "Aksel senin ruhuna yeterince sahip. Senden daha fazlasını almasına izin verme. O senin gözyaşlarının bir molekülüne bile değmez."

Sonra ona sarıldı. "Teşekkür . Her şey için." Adam başını salladı. "Seni seviyorum, Thee."

"Sen de." Onları takip etmeden önce yanaklarından öptü.

Dancer ve Sumi'yi beklerken Bastien, bu durgun gezegenin sahip olduğu küçük medeniyete ulaşmak için tek umutlarının bu olduğunu bilerek, en düşük depoya sahip hava aracındaki yakıtı bir sonraki en düşük depoya sifonladı.

Dancer, Sumi'yle birlikte onlara katılmak için dışarı çıktı ve Bastien'e içinde ilave silahlar olan bir çanta verdi. "Eşyalarını aldın mı?"

Dancer'ın acil durum çantasını kastettiğini düşündü. "Evet."

"Güzel." Dancer küçük bir el kumandası çıkardı ve ona bastı. Bir an sonra tüm bina havaya uçtu.

Sersemlemiş ve sinirlenmiş olan Bastien, sahip olduğu az şeyin şiddetli bir patlamayla havaya uçmasını izlerken öfkeyle bakakaldı. "Benim pornom! Seni Andarion piçi! Bana eşyalarımı havaya uçuracağını söylememiştin!" Orada yedekleyip saklayabileceği şeyler vardı!

Amcasının izini sürmek için ihtiyacı olan şeyler.

Dancer ona doğru kuru bir bakış attı. "Önce *senin* çıkmana izin verdiğim için memnun ol."

Bastien iç geçirerek gözlerini devirdi. Bunun için ona saldırmaya ya da kızgın kalmaya gerek yoktu. Artık olan olmuştu ve gidecek başka bir yeri yoktu. "Sen Fain'in kardeşisin. Tıpkı onun gibi... piç kurusu. Pekâlâ, ne yapıyoruz?"

"Dördünüzü Point'e götüreceğim, sonra da Illyse için geri geleceğim. Diğerleri gelene kadar hareket halinde olacağım." Bastien'e TD'sine takılı olan takip cihazlarından birini uzattı. "Bunu Thia'nın babasına verirsen beni bulurlar."

Bastien, Illyse'in birlikte seyahat ettikleri Lorina'nın adı olduğunu fark edene kadar kafası karışmıştı. Yaşanan onca saçmalıktan sonra, büyük siyah savaş kedisini tamamen unutmuştu. Neyse ki Dancer hatırlamıştı.

Sumi, Dancer'ın önünde durmak için hareket etti. "Seni bırakmayacağım. Yaralısın."

"Bunu daha sonra tartışalım. Boldorialılardan bazılarının patlamayı görme ihtimaline karşı buradan gitmemiz gerekiyor."

Bastien onun tartışmak istediğini anlayabiliyordu ama haklı olduğunu da biliyordu. Önce güvenlik.

Sumi ilk airbee'yi aldı. Thia onunkinin arkasına tırmandı. Bastien bir diğerine bindi ve Hauk üçüncüyü aldı. Darice amcasının arkasına oturmaya gitti. Kollarını Dancer'ın beline doladığında Bastien Dancer'ın yüzündeki memnun gülümsemeyi gördü. Belli ki çocuk onun için çok şey ifade ediyordu. Darice'in kollarını sıvazladıktan sonra yola koyuldu.

Onu Grenalyn Dağı'nın eteklerindeki küçük bir vahaya kadar takip ettiler. Çöl iklimine rağmen garip bir şekilde gür ve yeşildi, içinden hızlı bir dere akıyordu. Bastien'in buradaki eğlence dolu tatilinin ilk günlerinde tatlı su içmek ve yıkanmak için geldiği yer burasıydı.

En azından üssün içinden tekrar su akmaya başlayana kadar. Soğuk olmasına rağmen...

Dancer arabayı park etti ve Darice'in inmesine yardım etti. Dancer yanlarından ayrılmaya başladığında Sumi onun kolunu yakaladı ve yerinde tuttu. "Yaralısın ve kanaman var. Burada durup yaralarınla ilgilenilmeden gidişini izleyeceğimi bir an bile düşündüysen, sen... düşündüğümünden daha da delisin. Ve seni takip *edeceğim*."

Elini kızın yanağına koyarak başparmağıyla çenesini okşadı. "Seni tehlikeye atmayı reddediyorum."

"Biliyorsun, Dancer. Kahramanlık bir şeydir. Moronluk ise bambaşka bir şey." Hava arısını kapattı. "Şimdi kıcını kaldır ve otur asker!" Bastien'in malzemeleri yerleştirirken Thia'nın yanında durduğu yeri işaret etti.

"Ve ne kadar kötü yaralandığını görmeme izin ver. Sonra şu ölüm arayışını tekrar gözden geçiririz."

Bu emirler Bastien'i boğuyordu çünkü ona Ember'ın eskiden ona nasıl davrandığını hatırlatıyordu. Onu ne kadar çok severdi.

O kadar kötü batırmadan önce.

Sadece isimleri ve hakaretleri değiştirin ve eski rezil tartışmalarından biri de olabilir.

Bir daha kimse beni böyle sevemeyecek.

İçinde bulunduğu durumu kabullenmenin en zor yanı buydu. Ve bu melankoli ya da moralsizlik değildi. Onu sevdiği gibi başka birini sevebileceğine asla güvenemezdi.

Bir daha asla kimseye karşı bu kadar açık olma.

O masum, güven dolu yanı ailesiyle birlikte mezara gitmişti. Şimdi geriye kalan, insandan çok hayvandı. Evet, duyarlı bir yaratık gibi davranabilirdi. Yemeklerde doğru kapları kullanabilirdi. Ama kalbinin derinliklerinde gerçeği biliyordu.

Bastien Cabarro ölmüştü.

Bir zamanlar başkalarının iyiliğine inanan adamın sadece bir hayalidi. Adalet ve dürüstlüğe inanan adamın.

Evren öyle değildi. Sert ve adaletsizdi.

Berbattı ve kimseyi . Ve hepsiyle işi bitmişti.

Dancer ona doğru başını salladı. "Çok patronluk taşıyorsun. Benimle böyle konuşan herkesi ."

"Sözler, sözler. Şimdi kımıldayın!"

Evet, Ember da aynen böyle söylerdi.

Onu düşünmemeye çalışırken gözlerindeki ani nemi geri kırpan Bastien boğazını temizledi.

Hauk, Sumi'nin emirlerine itaat etti, sadece onu mutlu etmek için kabul ettiğini söyleyen yavaş bir huysuzlukla. Bastien de oradaydı. Bir kadın, kendisini seven bir erkek üzerinde ne kadar kontrol sahibi olduğunu bilemezdi. Kadınlarını mutlu etmek için yapmayacakları şey yoktu.

Onun gülümsemesini görmek...

Bunun için yaşıyorlardı.

Boğazından kısık sesle hırlayan Dancer, bacağına hava arısının üzerine attı ve onun kendisini suya yakın daha yumuşak bir alana götürmesine izin verdi.

Yere uzanan Dancer, Bastien'in anlayamadığı karanlık bir ifadeyle dağın yamacına baktı. Ama belli ki bir iblis ona eziyet ediyordu.

Sumi onun yanına oturdu ve gömleğini açtı. Kaburgalarındaki yarayı görünce nefesi kesildi. "Dansçı!"

Kadın temizlerken ve üzerine titremeye devam ederken konuşmadı. Ve bu da Bastien'i çok üzdü.

Annesinin, kız kardeşinin ve Ember'ın, hayatını umursamazca hiçe saydığı için ona bağırmaclarını dinlemeyi özlemek ne kadar iğrençti? Onu seven birinin tam zamanlı bakımına girmeyeli çok uzun zaman olmuştu.

Arkasına yaslandı ve adamın gövdesinde ve kollarında ne kadar çok yara olduğunu görünce kaşlarını çatı. "Gerçekten bir MT'ye ihtiyacın var, Dancer."

Elini rahatlatıcı bir şekilde sıktı. "Ben olacağım."

Kadın başını salladı. "Yenilmez değilsin."

"Neredeyse."

Onun küstahlığı karşısında gözlerini devirdi. "Sana ateş ettiklerinde en azından biri ıskalamadı mı?"

Güldü ve sonra yüzünü buruşturdu. "Evet, hep bir filmde benden başka kimsenin düzgün ateş edemediği o kahraman olmak istemişimdir. Hiç . Her zaman ödüllü keskin nişancılar okuluna girmiş gibi ."

Bastien bu rüyayı biliyordu, çünkü o da Dancer'la aynı şansa sahipti. Hasta bir keskin nişancı akademisinin en iyi mezunlarının tam ortasına düşmesi ya da yürümesi asla başarısız olmadı.

Aslında Ember'dan önceki ekürisinin şirketten ayrılmasına neden olan şey de buydu. Ölümle çok fazla yakın karşılaşma.

Dancer elini pazılarındaki yaraya götürdü. "İyi misin?"

"Sana söylemişim. Et yarası. Zonkluyor ama üstesinden ."

Gülümsedi. "Benim sert kızım."

Dancer yavaşça uykuya dalarken bu sözcükler bulamaç gibi çıkıyordu.

Dudaklarını bükerek Bastien'i kontrol etmek için yanından ayrıldı. Kadının yaklaşmasıyla adamın midesi hemen kasıldı. Birden fazla nedeni vardı.

İsteyeceği son şey bir Andarion erkeğinin dışısının ona dokunmasıydı. Kùltürleri hakkında bildiği bir şey vardı; delicesine kıskançlıklar ve kimse kadınlarına ya da çocuklarına izinsiz dokunamazdı.

Bu yüzden onu bir kenara itmeye çalıştı.

Yine de Dancer'da olduğu gibi ısrarcıydı.

Bastien yüzünü buruşturdu. "Bar kavgalarında daha kötülerini yaşadım. Güven bana.

Dayağa ." "Emin misin?"

Bastien başını salladı. "Bana bir bez verin, ben iyiyim." Kadın tereddüt etti.

Dancer'a bakarak ona alaycı bir sırıtış attı. "Sumi, uzun zaman önce bir Andarion dişisine dokunulmaması ya da dokunulmaması gerektiğini öğrendim. Bunun üzerine gerçekten düşmanca davranıyorlar ve şu anda Hauk'un beni öldürmesini fiziksel olarak engelleyemiyorum. O yüzden alınmayın ama en azından bir buçuk metrelik bir dokunmama alanını koruyalım. Tamam mı?"

İçinde antiseptik bir bez bulunan folyo paketi ona uzatırken alay etti. "O seni dövmez Bastien."

Evet, doğru. Kesinlikle bahse değmez.

"Bunu şansa bırakmayacağım. Fark etmediysen söyleyeyim, senin erkeğin kocaman bir orospu çocuğu. Ve beni en az bir ay.... belki daha fazla idare edecek kadar dayak yedim."

Ona başını sallayarak Thia'yı kontrol etmeye gitti.

Bastien saatlerce sessizce yatıp uyuyormuş gibi yaptı. Uyanık olmak ve bir aileyle etkileşimde bulunmaktan daha kolaydı. Çünkü dalga ve kavga etme şekilleri ona sonsuza dek kaybettiğı her şeyi hatırlatıyor ve kurtulduğunu fark etmediğı bir şekilde kesiyordu. Bunca zaman Ravin statüsüne lanet etmişti.

Şu anda, bunun bir lütuf olduğunu düşünmeye başlamıştı. Yıllar boyunca hayatta kalmaya odaklanmıştı. Yiyecek ve barınak bulmaya. Çevrenin güvenliğini sağlamaya. Başka hiçbir şey hakkında fazla düşünmemişti. Kendine izin verdiği zamanlar bile çok azdı. Yeni bir tehdit ya da zorunluluk zaman düşüncelerini acil hayatta kalmaya çekecek şekilde ortaya çıkmıştı.

Bu şekilde yaşamak, başkalarının yanındayken hissettiğı aşırı yalnızlıkla yüzleşmekten çok daha kolaydı.

Bir parçası geride kalıp burada çürümek istiyordu ama bunu yapamazdı. Anne babasına ve kardeşlerine verdiği sözü yerine getirene kadar olmazdı.

Barnabas'a borçlu olduğu her şeyi geri ödeyene kadar ölmeyecek ya da dinlenmeyecekti.

Her şeyi.

Uyuma numarası yapmaya çalışmasına rağmen Sumi, Thia ve Darice onu kendi çevrelerine çektiler. O daha ne olduğunu anlamadan, uzun zamandır görüşmeyen arkadaşlar gibi eski hikâyeleri anlatmaya başlamışlardı.

Aslında, Dancer nihayet uyandığında Bastien Fain'le ilgili bir konuşmanın ortasındaydı.

Bakışları Hauk'unkilerle buluştuğunda Sumi'nin yüzündeki kahkaha söndü. Hemen ayağa kalktı ve onun yanına koştu. "Nasıl hissediyorsun?"

"Thia'ya asılan bir adam gibi ve Nyk bunu gördü."

Bastien gülerek, anlattıklarından pek de memnun görünmeyen Thiaya sırtıttı. Belli ki babasının aşırı korumacılığı büyük bir rahatsızlık kaynağıydı.

Sumi gözlerini devirdi. "Yüzün fena morarmış. O kavgada kim yüzüne vuracak kadar uzundu?"

"Değildi. Ama piçin elindeki tahta ona ulaşma imkanı verdi."

Bastien yine güldü. Kendisi de birkaç kez bu kavgaya karışmıştı. Birkaç kez de Fain'e karşı.

Sumi onun esprisine homurdanarak bir şişe su çıkardı ve yudumlamasına yardım etti.

"Ne zamandır dışarıdayım?" Dancer sordu.

"Birkaç saattir."

Küfür etti. "Gitmem gerek."

"Hayır, gitmen gerekmiyor."

"Sumi..."

"Benimle tartışma. Ayağımı yere basıyorum, Dancer. Ama gitmeye kalkarsan, ayağımı kışına sokarım."

Güldü ve sonra inledi.

Thia ve Darice onun arkasında durmak için hareket ettiler. Darice'i itti. "Sana ölmediğini söylemiştim."

"Ölmediğini anladım. *Ölmek* üzere olduğunu söyledim."

Bastien küçük bir tabak yemek ve acıyı hafifletmek için kazmayı başardığı köklerden birini getirdi. "Eğer benim yediğim yumrukları yediysen, çiğnemenin zor olacağını biliyorum ama... bu kök acıyı en aza indirecektir."

"Teşekkürler." Dancer tabağı Sumi'nin yanına koydu.

Bastien, Dancer'ın gözlerindeki parıltıyı yakalayıp düşüncelerinin nereye gittiğini ve ikisinin yakında ne yapacağını tam olarak anladığında, "Hadi çocuklar," dedi. "Onlara biraz sessiz zaman verelim."

Darice, Bastien ve Thia'yı küçük ateşe kadar takip etmeden önce tereddüt etti.

Hauk eti çiğnemeye çalışırken yüzünü buruşturdu. Bastien haklıydı. Yemek yemek zordu. "Illyse için geri dönmem gerek."

"Biz zaten icabına baktık." Lorina'nın kıvrılıp uyuduğu ateşi işaret etti. "Bastien ona verdiği çizikler için iyi bir gece içmeyi borçlu olduğunuzu söyledi."

Bastien çocukları eğlendirirken elinden geldiğince onları görmezden ve başka biriyle en son seks yapmasının üzerinden ne kadar uzun zaman geçtiğini düşünmemek için elinden geleni yaptı.

Thrāix yanıliyordu.

Porno ve spor ağları bu acıyı en ufak bir şekilde hafifletmedi. Bu acıyı sadece bir kadın dindirebilirdi.

Birkaç dakika sonra Darice çalı molası vermek için izin istedi. Thia Bastien'e yaklaştı. "Sen kraliyet soyundansın, değil mi?" Sorusu onu hazırlıksız yakalamıştı. "Pardon?"

"Bunu söyleyebilirim. Şu anda... biraz kaba olsan da, beşikten itibaren kraliyet terbiyesi ve adabı almış biri gibi hareket ediyorsun."

Son derece zekiydi. "Evet, ." "Ne oldu?"

"Her zaman olan şey. Birileri açgözlülük yapar. Bir başkası aptallaşır. Sonra bir bakmışsınız, arkanıza yanlış kişiyi almışsınız ve bıçak kaburgalarınıza doğru kayıyor."

"Babam gibi konuşuyorsun."

Aynı aileden oldukları düşünülürse, bu çok mantıklıydı. Trioslular birbirlerini öldürmeleriyle ünlüydüler. Jullien yıllar önce yaptığı uyarıda haklıydı. Ne yazık ki dinlememişti. Ya da bunu Cabarro tarafına uygulamayı düşünmemiş olması.

Thia izin isteyince Bastien bağlantısını çıkarıp açtı. Dancer Sentella'nın tahliyesi için çağrıda bulunmuş ve Birlik'in izleme çipini ondan çıkarabileceklerine söz vermişti.

Eğer yapabilselerdi ...

Ember'in muhteşem yüzüne baktı, o da en parlak kahkahasıyla ona bakıyordu. Yeşil gözleri parıldıyordu. Gözlerini kapatırsa, onun elini hâlâ yüzünde hissedebiliyordu. Dudaklarını göğüslerinin arasındaki vadiye gömdüğünde parfümünün belli belirsiz izini koklayabiliyordu. İkisi de terleyip bitkin düşene kadar onunla sevişirken ellerinin saçlarını çekiştirdiğini hissedebiliyordu.

Kahretsin, onu nasıl da özlemişti. Onunla ilgili anıları, testosteron zehirlenmesinden delireceğinden korkana kadar onu deliliğin eşiğine sürükleyen acımasız ısırmacı görüntülerle dalgalandıkça vücudu daha da sertleşti. Onu o kadar çok geri istiyordu ki şimdiden tadını alabiliyordu.

Onunla iletişime geçmeyi aklından bile geçirme.

Büyük ihtimalle şimdiye kadar evlenmiş ve birkaç çocuğu olmuştur. Daha da kötüsü? Alura'ya onun hayatta olduğunu söyleyecekti - Jullien'in onun öldüğüne dair uydurduğu kayıtları atlayarak, Barnabas ve diğerlerinin gardlarını düşürmelerini ve onları alt etmek için ona avantaj sağlamalarını sağlayacaktı. Alura, Jullien'in raporunun yanlış olduğunu öğrenirse, bu haberi düşmanlarına iletenecekti.

Yine de bir parçası riske girmeye hazırdı. Bu, başını her zaman belaya sokan parçasıydı.

Ember'ı tereddütsüz seven parçası.

Bu sefer aptal olmayacağım.

Bu kayadan inecek ve yapılması gerekeni yapacaktı. Babası haklıydı. Omuzlarının üzerindeki kafayla düşünmeye başlamanın zamanı gelmişti.

* * *

Ertesi sabah Bastien sadece bulduğu kökler sayesinde hareket edebiliyordu. Dancer'ın kıpırdadığını duyar duymaz, Andarion'un da en az kendisi kadar acı çekeceğini biliyordu. Bu yüzden komşuluk gereği ona bir kök taşıdı.

Dancer onun yaklaşmasına ters ters baktı.

Bastien, Dancer'ın gözlerinde gördüğü ölüm karşısında sırıttı. "Evrende yeterince kök yok, değil mi?"

"İyi ki silahlarım ulaşamayacak kadar uzakta, yoksa seni vururdum."

Bastien kendi iniltisiyle onun yanına oturdu. "Sabah insanı değilsin, değil mi?"

"Siktir git."

Bastien güldü. "Benim tipim değilsin ve ben de *o kadar* çaresiz değilim." Dancer'ın kulağına şakacı bir fiske vurdu. "Yine de bir erkeğe göre çok güzel olduğunu söylemeliyim. Eğer baştan çıkarılacak olsaydım, bu muhtemelen senin gibi sevimli biri olurdu."

Dancer ona dişlerini gösterdiğinde Sumi her biri için bir tabakla geldi.

"Bizim vahşi koruyucularımız." Gözleri neşeyle dans ediyordu. "Siz ikiniz bu sabah uyuyan bir kertenkeleyle başa çıkabilecek gibi görünmüyorsunuz."

Dancer orantısız bir gülümseme takındı. "Dün gece kendimi kesinlikle daha iyi hissettiğimi söylemeliyim."

Çok kızardı.

Bu da Dancer'ın yüzünün kızarmasına neden oldu, çünkü ikisi de dün gece yaptıklarından dolayı kendilerini garip hissediyorlardı.

Darice gerginliği bozmak için koşarak geldi. "Bu sabah bir sparn gördüm. Burası yuva yaptıkları yer değil mi?"

Dancer tereddüt etti. "Dari-"

"Biz beklerken Thia ile gidemez miyim?"

Başını iki yana salladı. "Bu kötü bir fikir. Thia tırmanma konusunda senden daha iyi değil. Kapalı bir spor salonunda ikinize tek başınıza güvenmezdim."

Darice'in yüzü hemen şişti. "Çok yaklaştık! Dayanıklılık tüyümü alamamam hiç adil değil!"

Dancer'ın yüz ifadesi de hayır demek zorunda kaldığı için en az onun kadar umutsuzdu. Kaşları çatılmış bir halde, sanki yeğeniyle birlikte tırmanmayı gerçekten düşünüyormuş gibi kaburgalarını ovuşturdu.

Bastien dehşete düşmüştü. Andarionlar sert olsalar da, bu doğrudan aptallık derecesine varıyordu.

Sumi önlerindeki uçuruma baktı. "Ne tür bir tırmanıştan bahsediyoruz? Bir günde yapılabilir mi?"

Dancer cevap vermeden önce tereddüt etti. "Ana yaklaşım hemen şurada." Solunu işaret etti. "Zirveye on iki basamak var. Bazı köşeler ve kafa duvarları ile çoğunlukla yüz tırmanışı. Sparnların yuvalandığı yerde birkaç jandarma var, bu yüzden tüyleri almak için zirveye kadar gitmek zorunda değilsiniz. Tek tehlike gevşek kayalar ve ben olsam yol boyunca bulabileceğiniz mevcut demirlere güvenmezdim." Onunla bakışlarını kilitledi. "Bir kaza olmazsa bir günde kolayca halledilir.... Ne düşünüyorsun?"

"Onu ben alacağım."

Hepsi ona baktı.

"Ne?" diye sordu kırılgan bir ses tonuyla. "Lig eğitimi aldım, millet. Sınıfımın birincisiyim. Ondan önce, bir xenobotanisttim. Bazı korkutucu yerlerde birçok dikey keşif gezisinde bulundum. Bir dağa tırmanabilirim... binaya... cesede..." Dancer'a şakacı bir sırıtış attı. "Suratsız Andarionlar... sorun değil."

Dancer yeşile döndü ve Bastien bir an için fırlayabileceğini düşündü.

"Lütfen, Dancer?" Darice yalvardı. "Lütfen! Lütfen! Lütfen!"

Ben yapacağım

Eğer evet dersen her şeyi yaparım! Botlarını bile yıkarım. Kılıcını keskinleştiririm. Kişisel kölen olurum."

Dancer Sumi'ye baktı.

"Ona bir şey olmasına izin vermeyeceğimi biliyorsun."

Darice dizlerinin üzerine çöktü, Dancer'a doğru sürünerek yaklaştı ve sanki acı çekiyormuş gibi yalvarmaya başladı. "Lütfen, Dancer Amca, lütfen!"

Sinirli bir iç çekişle başını salladı. "Ama!" Elini aşırı heyecanlı yeğenine doğru kaldırdı. "Ona yalakalık yaparsan seni hemen buraya geri getirir. Beni anlıyor musun, Darice?"

"İyi olacağım. Söz veriyorum! Seni seviyorum, Dancer!" Sevinç içinde kükreyerek ayağa fırladı ve hazırlanmak için koşmaya başladı.

Hauk daha da yüksek bir iniltiyle kendini yukarı itti.

"İyi misin?"

Sumi'nin endişeli sorusu karşısında başını salladı. "Tırmanış malzemelerini iki kez kontrol etmek istiyorum."

"Pekala, büyükanne."

"Ayrıca sahaları da şemalaştırdım."

"Bu yardımcı olacaktır. Başka bir şey var mı?"

Onu kendine doğru çekti ve yanağını onunkine bastırdı. "Sakın incinme."

Sumi gülümsedi. "Darice'e bir şey olmasına izin vermeyeceğim." "Sadece ona değil."

"Biliyorum." Geri çekilmeden önce onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Thia? Bizimle mi geliyor?"

Yüzündeki dehşet ifadesi paha biçilemez ve komikti. "Hayatta olmaz. Bir dağın yamacına işlemek, Darice'in iniltilerini ve şikayetlerini dinlemek... Babamla tanışması için eve bir randevu getirmeyi tercih ederim - bu en azından

Giysilerimdeki kanı temizlemek zorunda kalana kadar eğleniyordum." Bastien'e doğru işaret etti. "Sanırım ana kampta kalıp bebekler gibi mızızlanmayan iki erkeğe göz kulak olacağım."

Sumi güldü. "Pekala."

Sumi ve Darice üstlerini değiştirirken Hauk da ipleri, çapaları, binicileri, koşum takımlarını, kamları, altıgenleri, somunları, sapanları ve belay cihazlarını kontrol etti ve her birini bir günlük çuvala doldurdu.

Döndüklerinde, Bastien'le birlikte hazırlanmalarına yardım etmek ve her şeyi tekrar kontrol etmek için bir dakikalarını ayırdılar.

Darice dudağını büktü. "Tüm vücudumu saran bir kemer takmak zorunda mıyım? Gerçekten mi?"

Dancer, ben bebek değilim."

"Tırmanışta ters dönersen bana teşekkür edersin."

Boğazının arkasından tiksinti dolu bir ses çıkardı. Ve Dancer her şeyin askısına düzgün bir şekilde bağlandığından emin olduğunda tekrar. "Gah, Dancer. Gerçekten mi? Üç yaşından beri tırmanıyorum. Kes artık!"

"Kibirlenme. Ben senden çok daha fazla saat tırmanış yaptım. dört yüz metreden fazla düştü ve babanın daha da fazlası vardı. Dalga geç benimle." Darice donup ona baktı. "O tırmanışta gerçekten ne oldu?"

Dancer'ın gözleri üzüntüyle karardı. "Demirler ve kuşak başarısız oldu."

"Lider kimdi?"

"Baban."

Darice'in gözleri yaşlarla doldu. "Bu yüzden mi ipi kestin?"

Bastien, Darice'in tam burada öldürülen Keris Hauk'un oğlu olduğunu anladığında gevşeyen çenesini düşmeden yakaladı.

Bir an için, Fain'in o olaydan dolayı taşıdığı suçluluk duygusunu ve acıyı hatırlayınca kusacak olanın kendisi olduğunu düşündü. O kader dolu günde ağabeyinin ölümü ve küçük kardeşini neredeyse kaybetmesi Fain'in asla atlatamadığı bir şeydi.

Bastien şimdiye kadar bu bağlantıyı kuramamıştı ve Dancer'ın yeğeni için tekrar buraya gelmesine duyduğu saygı katlanarak arttı. Kahretsin, Dancer buradan tutkuyla nefret ediyor olmalıydı. Ve Darice'i daha da çok seviyor olmalıydı.

Dancer yüzünü buruşturdu. "İpi ben kesmedim, Darice. Bunu yapmak için ellerim boş değildi."

Kaşlarını çattı. "Anlamıyorum."

Dancer dişlerini sıktı. "Düştük çünkü baban ben bağlama istasyonuna bağlanmayı bitiremeden bana vurdu. Ayağım kaydı ve sadece bir tane kalana kadar çapalar başarısız oldu. Ters dönmüştüm, bir elimle kendimi düzeltmeye ve tutunmaya çalışırken diğer elimle Keris'i sabitlemeye çalışıyordum." Darice'e ip yanıkları yüzünden aldığı yaraları gösterdi. "Düğümüm çözülüyordu ve son çapa da kayıyordu. İkimiz de ne olacağını biliyorduk. Yine de ikimiz için de tutunmaya çalışmaktan vazgeçemedim. Sonra bir baktım, Keris bıçağını çıkardı ve ben onu durduramadan ipi kesti, böylece en azından birimiz hayatta kalacaktı."

Darice, Hauk'un ellerindeki yara izlerini parmakladı. "Gerçekten de kesmemişsin." "Kardeşimi serbest bırakmadan önce ölebilirdim."

Bastien de Quin için aynı şeyleri hissetmişti. Anlaşamadıklarından daha fazla kavga etmiş olsalar da, Quin'in yaşayabilmesi için seve seve ölebilirdi. Kardeşi ve kız kardeşi pahasına olduğunu bilerek aldığı her nefes tam bir cehennemdi. Kederden daha kötü olan tek şey suçluluk duygusuydu. Bin yaşına kadar yaşasa bile, ölüm cezasından neden kurtulduğunu asla anlayamayacaktı.

Şüphesiz tanrılar onun burada daha yüce bir amaç için bulunmasını istemişlerdi. Tüm bunların dehşetiyle ona işkence etmekten başka. Şans eseri kurtulduğuna inanmayı reddediyordu.

Sabah kalkıp beynini patlatmamak için buna inanmak zorundaydı. Doğru ya da yanlış, adaletin yerini bulduğunu görmek için burada olduğuna inanıyordu. Ailesi için. Mantıklı olan başka bir sebep olamazdı.

Bastien, Dancer'ın bakışlarıyla karşılaştı ve ikisi de bu acı ve sefalet içinde birbirlerine bağlı kardeşler olduklarını anladılar. Her biri geçmişlerinin suçluluk dolu cehenneminde kaybolmuşken yolunu bulmaya çalışıyordu.

Darice ellerini amcasının yara izlerine sardı. "Bu olay olduğunda sen benim yaşımdaydın."

"Birkaç ay daha yaşlı."

Kendini Dancer'ın kollarına attı. "Düşmeyeceğim, Dancer Amca."

"Düşmeyeceğini biliyorum, Dare. Sumi'nin de düşmesine izin verme."

Darice başını ona doğru eğdi. "Geldiğinde bir tüy almadığın için sana bir tüy getireceğim."

Dancer onun saçlarını karıştırdı. "Anlaştık." Darice'e tırmanma kaskını uzattı.

Sumi, Dancer'ın bakışlarına karşılık verirken ona acı tatlı bir gülümseme sundu. "Çok güvende olacağız. Sadece tırmanışı yaptığını kanıtlamak için ona bir tüy bulmam gerekiyor."

buraya dönün, doğru mu?"

Başını salladı. "Unutmayın, sparn yuvasının peşinden gittiğinizi düşünürse saldıracaktır."

"Merak etmeyin. Sen dinlen, biz daha sen bizi özlemeden dönmüş olacağız." Dancer onun sözleriyle alay etti. "Mümkün değil. Sizi şimdiden özledim."

Thia koşarak gelip parlak pembe kaskını ve bir çift spor güneş gözlüğünü Sumi'ye uzattı. "İyi şanslar. Darice'i boğmamaya çalış."

Darice kaskını takarken ona ters ters baktı.

Bastien sırtıtmamak için kendini zor tuttu. Kardeş olmamalarına rağmen ikisi sanki doğduklarından beri aynı odayı paylaşıyorlarmış gibi davranıyorlardı. Karşılıklı atışmalarının altında birbirlerine duydukları sevgiyi görebiliyordu. Eğer biri Darice'i tehdit ederse, Thia onun bağırsaklarını deşecek ilk kişi olurdu.

"Teşekkürler, Thia. Ben yokken çocuklara iyi bakacaksın, değil mi?" Dancer koşum takımını ve askısını tekrar kontrol etmeden önce Sumi kaskını taktı.

Derin bir iç çekti ama onun paranoyası hakkında hiçbir şey söylemedi.

"Kesinlikle. Kendine dikkat et." Thia onun yanağına bir öpücük kondurduktan sonra Dancer'ın yanına gitti.

Sumi başını onlara doğru eğdi ve Darice'in koluna vurdu. "Hazır mısın şampiyon?"

"Ben senin belay kölenim, *mu tara. Acrena tu.*" "*Senden sonra dedi,*" diye tercüme etti Thia.

"Teşekkürler." Yaklaşmaya doğru ilerledi.

Dancer, Sumi ve Darice'in tırmanışa başlamasını izledi.

Thia onları izlerken kolunu onun beline doladı. "Her şey yoluna girecek Hauk Amca. Göreceksin."

Ona gülümsedi.

Bastien yaralarını kontrol edip yeniden bandajlayarak dikkatini dağıttı. Kahretsin, ailesini özlemişti. Onları bir kez daha rezil etmek için neler vermezdi. Kız kardeşinin, saygınlığını kötüye kullandığı için ailesinin ona "yaptırım" uygulamasını isteyen sert sesini duymak için. Ya da Quin'in, gen havuzlarına utanç kaynağı olduğu için onun kıcına binmesini.

"Bir gün Bas, çocukların olacak. Onları terbiye etmeye çalıştığında etrafta dolaşmasını istediğin hikayeler gerçekten bunlar mı?"

"Şey, Sa, uslu dururdum ama benim yaşımdayken bir genelevde boğazına kadar batmış, isyan çıkarmışsın diye duydum."

Bastien kalbindeki acıya karşı dişlerini gıcırdatarak diğerlerine sırtını döndü.

Görüş alanından çıktıklarında, Dancer nihayet oturup Sumi'nin tüfeğinin dürbününden onları izlemek için geri döndü.

Bastien Andarion'un davranışları karşısında başını salladı. Ama sonra, kadını ve yeğeniyle daha da kötü olurdu.

Dancer izlerken, Thia evde kalan küçük kardeşleri için taş toplamaya gitti. Görünüşe göre, yolculuktan istedikleri hatıra buydu.

"Peki ilk ana tavuk kimdi? Sen mi yoksa Fain mi?"

Bastien'e dik dik bakmak için dürbünü bıraktı. "Ne demek istiyorsun?" "İkiniz birbirinize çok benziyorsunuz. Bu aslında korkutucu."

Dancer yorum yapmadı. Sumi ve Darice gözünün önünden tamamen kaybolunca başını eğdi. "O da neydi?"

Bastien çenesini kaşıdı, keşke düzgün biolsaydı diye düşündü. "Ne?" "Bu ses mi?"

"Ben bir şey duymuyorum."

Thia ayağa kalktı. "Ben.... Biri geliyor."

Dancer silahını çekmek için hamle yaptı ama daha yapamadan göğsüne üç dart saplandı.

Bastien kendi silahına davrandı. Dancer gibi o da silahına ulaşamadan vuruldu. Felç edici hızlı ve acımasızdı. Birkaç kalp atışı içinde her şey karardı.

BÖLÜM 8

Bastien kötü bir lanetle uyandığında kendini Dancer ve daha önce hiç görmediği iki insanla birlikte çelik bir kafesin içinde buldu.

Ve tabii ki Dancer, kafesin dışında duran ve elinde elektrikli uzun bir sopa tutan insan bir kadınla kavganın ortasında görünüyordu. Arkasında da benzer şekilde giyinmiş iki kadın vardı.

"Gördün mü?" Direği omzunda dengeledi ve bakışlarını diğer iki kadının üzerinde . "Ve bir sorunumuz var. Andarionlar insan yer. Çiğ çiğ. Onu o kafeste bırakırsanız diğerlerini de yer bitirir."

Bastien, arkasındaki iki adam bebekler gibi sızlanmaya ve mızızlanmaya başladığında bu düşünceye güldü.

Dancer onları görmezden geldi. "Bırakın gideyim ve buradan herhangi bir drama olmadan ayrılalım."

Sarışın kadın ona dudak büktü. "İşler o şekilde yürümüyor, tatlım. Başında çok büyük bir ödül var. Gerekirse diğerlerini ye. Sen onlardan çok daha değerlisin."

Bastien onun kayıtsız teklifine kaşlarını kaldırdı. Muhteşem. Hem suikastçı hem de köle taciriydiler. Tam da ihtiyaçları olan şey. Tek iyi haber, Bastien'in Dancer kadar, hatta ondan daha değerli olduğunu fark etmemiş olmalarıydı.

Dancer kadınlara ters ters baktı. "Buradan gideceğim ve gittiğimde-" "Bana kendini öldürtme, Andarion. Sen bir cehenneme sahipken Başına ödül konsa da, bir Andarion kölesine sahip olmak için servet ödeyecek pek çok insan olduğunu düşünüyorum." Aç bir sırıtışla onun vücudunu taradı. "Şimdi gerçekten iyi bir çocuk olursan seni yüzünde bir gülümsemeyle gönderebilirim."

Dişlerini ona gösterdi. "Gerçekten kalbini yememe izin verecek misin?"

Alay etti. "Onlara dikkat et, Pheara!"

Dancer parmaklıkları başının üzerinden kavradı ve tüm vücut ağırlığını kapıyı tekrar tekmeledi.

Bastien, Dancer'ın niyetinin ne olduğunu anlayınca irkildi ve kendini çarpmaya hazırladı.

Diğer iki kadın üç adım daha geri çekildi.

Pheara adındaki kadın gözlerini kocaman açarak yutkundu. "Bunun onu tutacağını sanmıyorum, Telise."

"Eğer kapıyı tekmeleyerek açarsa, onu havaya uçurun. Fiyat açısından, zaten üzerindeki yara izleri ve yaralar göz önüne alındığında, biraz daha hırpalanmış olması önemli olmayacaktır."

Dancer bu hakareti bir kükremeyele karşıladı. Telise'ye dik dik bakmak için yüzünü parmaklıkların arasına sıkıştırdı. "Buradan çıktığımda organlarınızla ziyafet çekeceğim."

Sopayı adamın karnına bastırdı ve onu patlattı.

Dancer homurdandı ve bir şekilde ayakta kalmayı başarak ona ters ters baktı.

Bu, *Harita*'nın gözlerine korku salmayı başardı.

Tedirgin bir şekilde geri çekildi ve arkadaşlarına doğru döndü. Sopayı ikisinden küçük olana uzattı. "Eğer dışarı çıkarsa ateş açın ve destek çağırın."

Evet, çünkü *bu* her zaman işe yarar. Özellikle de bir Andarion'a karşı.

Dancer onlara tekrar dişlerini gösterdi. "Hey!" diye seslendi kendisine vahşi bir yırtıcı gibi bakan ikisine. "Yanımda bir kadın vardı. Nerede o?"

Pheara boğazını temizledi. "Silahlarını aldık ve onu düştüğü yerde bıraktık. Neden? O senin mi?"

"Yeğenim ve eğer ona bir zarar gelirse, Andaria'yı koruyan tüm tanrılar üzerine yemin ederim ki, üzerinize öyle bir cehennem yağdırırım ki, ölümün merhameti için bana yalvarırsınız." Kapıyı tekrar tekmeledi.

Geri çekildiler.

"Ben daha fazla muhafız almaya gidiyorum." Pheara koşmaya başladı ve Bastien bu kadar öfkeli olmasaydı histerik olacak böcek gözlü bir bakışla onları izlemesi için diğer kadını bıraktı.

Dancer arkasındaki adamlara doğru döndü. Sanki içlerinden birini gerçekten yiyeceğinden korkmuş gibi ondan uzaklaştılar. Dancer kendi türüne karşı tipik insan tepkisi karşısında yüzünü buruşturdu.

Bastien onların yersiz korkuları karşısında başını salladı. "Merak etmeyin. Onu daha önce besledik. Aç değil. Değil mi Hauk?"

Hepsine asık suratla baktı. "Kendimi biraz acıkmış hissediyorum, aniden." Bu onları daha da korkuttu.

Bastien huysuz arkadaşına bakıp iç geçirdi. Andarion'a özgü bir şey olmalı. Fain de böyleydi ve Jullien evrenin en kısa sigorta rekorunu kırmıştı -herhangi bir yerde, herhangi bir zamanda, herhangi bir durumu kışkırtmaya en yatkın kişi olarak.

Kapıya dönen Dancer kadına tehditle baktı. Tekrar tekmelemek üzereyken Bastien onu durdurdu. "Neden daha az şiddet içeren ve daha üretken bir şey denemiyoruz, benim büyük Andarion dostum?"

Dancer alay etti. "Kan. Kargaşa. Şiddet. Bu benim mutlu olduğum yer."

Onun da, ama şu anda bu son derece kötü ve verimsiz bir fikir gibi görünüyordu ve ikisinden birinin ya da her ikisinin de tekrar sakinleşmesine neden olabilirdi. Bastien'in başının ne kadar kötü ağrıdığını düşünürsek, uyku suyundan bir yudum daha almaya pek hevesli değildi. "Yeni bir tane bulmaya ne dersiniz?"

"Ne gibi?"

Böyle nadir durumlar için sakladığı bir teli manşetinden çıkardı. "Kilidi açıyorum."

"Tekmeleyerek açmayı tercih ederim."

"Sen yapardın." Bastien homurdandı. "Bunu bizi esir alanları dövmek için saklamaya ne dersin?"

Hauk onu görmezden gelerek kapıyı tekrar tekmeledi.

Bastien dartın onlara doğru uçtuğunu görünce geri sıçradı. Dancer'ın koluna isabet etti.

Ve hemen ardından üç tane daha geldi.

Hakkını vermek gerekirse, Dancer ilkin katılan kadınlara ters ters baktı. İlacın etkilerine karşı tüm gücüyle savaştı ama sonunda bayıldı.

Bastien ona ters ters baktı. "İşte bu yüzden yapma dedim. Uyandığında yaşayacağın baş ağrısını kıskanmıyorum... aptal herif."

Dancer tekrar kendine geldi, hayata ve içindeki herkese lanet okudu. En çok da Bastien'in yüzündeki sinirli sırıtışa lanet okudu; Bastien onun yanında yerde yattığı yerden ona bakıyordu.

"Sana o kapıyı tekmelememi , değil mi?"

Dancer onun iğneleyici alayını görmezden geldi. Ama yüzündeki ifadeden Bastien'e kendi dişlerini yedirmek istediği anlaşılıyordu.

Hareket etmeye çalıştı ama Bastien gibi kendisinin de kamplarının ortasında, yüzükoyun yattığını ve domuz bağıyla bağlandığını fark etti. Tüm bunlar Andarion'un çıkardığı küçük kriz sayesinde olmuştu. Ayrıca ellerini arkadan ayaklarına zincirlemişlerdi.

Eğer buradan canlı çıkarsam, Hauk, senin kışını tekmeleyeceğim.

Bir sürü yardımla.

Hırlayarak, Dancer kurtulmaya çalıştı.

Bastien gözlerini devirdi. Sanki bu işe yarayacakmış gibi... ve sanki daha önce kendi sinir krizini geçirmemiş ve bunun kötü bir fikir olduğunu öğrenmemiş gibi. Şu anki onursuz durumları da bundan kaynaklanıyordu. "Sakin ol, Hauk. Tek yapacağın kendine zarar vermek."

Bastien'e ters ters baktı. "Birinin ne kadar sinirlenebileceğini görmek istiyorsan, zaten ona sakın olmasını söyle!" Kükreyerek kurtulmak için elinden geleni yaptı.

Bastien onun aptal olmaındaki ısrarı karşısında kaşlarını kaldırdı. "Bu yardımcı oluyor mu?

Sadece bilmem gerekiyor."

"Serbest kaldığımda Cabarro, ilk tekmeleyeceğim kişi sen olacaksın."

"Oh iyi. Umarım yakında çıkarsın. İyi bir dayak yemeyeli uzun zaman oldu." Bastien ona öpücüklü bir surat yaptı.

"Bunu, iki yaşında bir muza benzeyecek kadar bir adam söylüyor." "İşte bu çok kaba ve incitici."

"Telise! Yine uyandı."

İlerledi ve Dancer'ın suratına tekme attı.

Bastien bu özel embesillik karşısında irkildi. "Ben olsam bunu yapmazdım," diye uyardı. "Andarion'u cinayet için motive etmeyin. Bu hiçbirimiz için iyi sonuçlanmayacak. Özellikle de benim için, çünkü peşine düşmeyi planladığı ilk kış benimki. Hepimiz sakın olalım, millet."

Dancer, *harita* karşısında yüzünü buruştururken dudaklarındaki kanı yaladı saç örgülerinin arasından.

"Bir şey öğrenebildin mi?" diye sordu ona.

Ağızındaki kanı tükürdü. "Bu pantolonun kıcını şişman göstermesi dışında mı?"

Bastien gülmemek için kendini zor tuttu. Ah, dostum, Andarion acı içinde ölmek istiyordu.

Kaburgalarına sert bir tekme attı.

Bu aslında Bastien'in o hakaretin ağırlığını düşününce beklediğinden daha nazikti. Çünkü kız kardeşine *böyle* bir şey söyleme hatasına düşseydi ne yapacağını biliyordu ve Ember'ın ona ne yapacağını düşünmek bile istemiyordu.

Birdenbire Telise'nin yüzünün bir santim yakınına bir renk patlaması geldi. "Ona bir daha dokunursan bir sonraki tam gözlerinin arasından geçer."

Sumi! Tanrılara şükürler olsun. Beyni olan biri Dancer'ı sonunda dinledi. içi

n. Telise uzandı.

Sumi onun omzuna doğru bir atış yaptı. "Ellerini kaldır ya da kafa."

Telise ona ters ters baktı. "uğraştığınızı bilmiyorsunuz."

"Sen de öyle." Sumi elini kaldırarak bileğindeki damgayı gösterdi, bu damga onun eğitimli bir Birlik suikastçısı olduğunu gösteriyordu.

Bastien düşmanlarına yardım ettiğini fark edince çenesi düştü. Tekrar.

Siktir et beni....

Ve *bu* açıklamayla birlikte, Darice'le dağdaki küçük maceraları için yola çıkmadan önce onun Lig eğitimi aldığından bahsettiğini hayal meyal hatırladı ama Ember hakkındaki düşünceleriyle bu dikkatinden kaçmıştı.

Şimdi, çok geç, bu hayati ayrıntıyı hatırladı. Kahretsin! Bu tür bir dikkatsizlik kellesine mal olabilirdi.

Sumi onu çoktan öldürmediği için şanslıydı.

"Kampınızda başka bir Birlik suikastçısı yoksa, onları serbest bırakmanızı öneririm, yoksa buradaki her fahişenin kanında yıkanacağım."

Bastien diğerlerinden birinin Sumi'nin arkasından geldiğini gördü. Tüm ırkına damgasını vuran uzman eğitimiyle dönüp kadını vurdu, ardından hiç görmediği bir başkasını yakaladı.

Ve silahı sersemletmeye ayarlı değildi. İkisini de gözünü kırpmadan öldürdü.

Boku yedim. Bastien geleceğini gördü ve bundan canlı çıkamayacağını biliyordu.

Sumi şimdi kadınları incelerken iki silahını da çekmişti. "Bugün ölmek isteyen başka biri var mı?" diye seslendi onlara. "Lütfen! Tam havamdayım." Telise'ye döndü. "Peki ya sen *Harita*?"

Telise ona ters ters bakarak elini cebine attı. Anahtarlar yerine bir hançer çıkardı ve Dancer'a doğru ilerledi.

Bir adım bile atmadan ölmüştü.

İçlerinden biri saklanmak için koşmaya başladığında, bir patlama kampı sarstı ve kadını yere düşürdü.

Sumi tsked. "Buranın her yerine patlayıcı yerleştirdim. Hepimizi atmosferin dışına fırlatmaya yetecek kadar. Beni zorlamayın, millet. Şimdi kim benimle arkadaş olmak ve erkeğimi benim için serbest bırakmak ister?"

Pheara anahtarlarla öne çıktı. Sumi'nin niyetini yanlış anlamaması için ellerini dışarıda tuttu. "Ona zarar vermeyecektik."

Sumi öne doğru yürüdü. "O zaman neden kanaması var?"

Sertçe yutkundu. "Bunu Telise yaptı. Bizim... bizim bununla hiçbir ilgimiz yok. Sadece onu al ve git." Önce Dancer'ı, sonra Bastien'i serbest bıraktı ve geri çekildi.

Dancer kendini ayağa kaldırdı ve Telise'in blasterini vücudundan çıkardı.

Sumi'nin bakışları onu tepeden tırnağa süzdü. "İyi misin, bebeğim?" Kadınlardan ikisini sersemletici bir patlamayla vurdu.

"Şimdi daha iyiyim."

"Bastien?"

Onu neden gözaltına almadığından ya da öldürmediğinden emin olamayınca bileklerindeki kanı sildi. "Her şey yolunda. En azından Hauk beni döveceğine dair verdiği sözü tutana kadar."

Ya da Sumi onun kafa derisini alarak bir rütbe ilerlemesi elde etmeye karar verdi. Sumi tekrar Pheara'ya döndü. "Silahlarımız nerede?"

Pheara Telise'nin çadırını işaret etti. "İşte orada."

"Ben getiririm," diye teklif etti Bastien. Kendini korumak için ne kadar çabuk bir araç bulursa, o kadar iyi hissedecekti.

Sırtını Dancer' dayayacak şekilde hareket eden Sumi, Bastien geri dönüp kılıfını kalçasına geçirene kadar bakışlarını kadınlardan ayırmadı.

Dancer'ın silahlarını ona fırlattı ve Sumi'nin ne yaptığına ve nerede konumlandığına dair duyularını tetikte tuttuğundan emin oldu. Savaşmadan yenilmek niyetinde değildi. Asla.

Hauk'un kadını hakkındaki hisleri göz önüne alındığında, Bastien kendi kılıcını kurtarmak için büyük olasılıkla ikisini de öldürmek zorunda kalacaktı.

"Ayrılmadan önce bir şey yapmak istiyorum." Dancer Pheara'nın yanına gitti ve anahtarları elinden aldı. "Bu biyolojik besleme baypası mı?"

"Evet."

Sumi'nin meraklı bakışlarıyla karşılaştı. "Kadınları topla ve beni takip et."

"Onu duydunuz. *Haritalar* geçit töreninde. Hadi gidelim." Sumi ve Bastien, Sumi'yi önde tutmaya dikkat ederek, Dancer'ı diğer iki adamın tutulduğu kafese kadar takip ettiler.

Dancer kapıyı açtı ve kalan altı kadını içeri sokmadan önce onları serbest bıraktı. Kapıyı kilitledi ve anahtarları adamlardan birine attı. "Mutlu yıllar."

Ve böylece Dancer kolunu Sumi'nin omuzlarına attı, böylece Bastien arkada kalırken Sumi onu götürebilecekti. Dancer arkasındaki bir suikastçıya güvenebilirdi ama Bastien onun kim ve ne olduğunu bildiğine göre bunu yapmayacaktı.

Bununla birlikte, onun için hiç endişelenmiş görünmüyordu. Belki Dancer ona Ravin olduğunu söylememişti ve belki de bilmiyordu.

Yine de Bastien onun gerçekte kim ve ne olduğunu öğrendiğine göre gardını düşürmeye hiç niyeti yoktu. Ölmek gibi bir arzusu yoktu. En azından bugün.

"Çocuklar nerede?" Dancer sordu.

"Tepeden tırnağa silahlılar ve Illyse'le birlikte saklanıyorlar." Dancer başını salladı. "Güzel."

Sumi, Dancer'ın tamamen onlarla birlikte olmadığını fark edene kadar gülümsedi.

Biraz sallanmaya başlamıştı ve ayakları üzerinde dengesiz görünüyordu.

"Dansçı mı?"

Başının üstünü öpmeden önce onu sıkıca kavradı. "Ben iyiyim."

"İyi görünmüyorsun." Elinin tersiyle adamın yanağına bastırdı. "Çok nemli görünmüyorsun."

Bastien arkalarından, "Ona ilaç vermişler," dedi. Dancer'ın tekrar düşmesinin an meselesi olduğunu anlamıştı.

"Ne ile?"

Bastien omuz silkti. "Gerçekten ne kullandıklarını ya da başka bir tarif sorma şansım olmadı. Ama devasa bir Andarion'u alt edebilecek kadar güçlü bir şey olduğunu tahmin ediyorum."

Hauk onu görmezden gelerek öne doğru çekiştirdi. "Bu arada teşekkür ederim."

"Ne için?"

Ona titrek bir gülümseme verdi. "Kurtarma işini genelde ben yaparım. Biri beni ateşin içinden çekip çıkarmayalı uzun zaman oldu." Dizlerinin üzerine çökmeden önce kelimeleri bir an bulanıklaştı.

Kahretsin...

Eğer yere düşerse, ağırlığını taşımak çok zor olacaktı. "Dancer!"

Onun yanında diz çöktü.

Ona tutunmuş ama konuşamıyor gibi görünüyordu.

Bastien takip edilmediklerini umarak omzunun üzerinden şöyle bir baktı, sonra onun bakışlarıyla karşılaştı. "Takip edilmeden önce buradan çıkmamız gerek. Sen bir kolunu tut, ben de diğerini."

Ve Tanrı ikisine de yardım etsin, çünkü bu piç bir ton ağırlığındaydı. Dancer'a uzandı.

Birdenbire derin, hırıltılı bir erkek sesi duyuldu. "Eller yukarı ya da öl."

Sumi kararsızlık içinde dudağını ısırıldı. Bastien onun gözlerinde de son saldırganlarla savaşma arzusunun aynısını gördü. Ama şu anda kiminle ya da neyle karşı karşıya olduklarını bilmiyorlardı.

Ya da kaç tane.

Bir renk parıltısı yüzünü kıl payı sıyırdı. Etrafına baktı ama onun görebildiğı kadar kimseyi göremedi. Saldırganlar bir çeşit gizlenme cihazı kullanıyorlardı.

Bastien en büyük korkusu ortaya çıkınca irkildi. Bu suikastçı grubu öncekilerden çok daha yüksek teknolojiye sahipti. Büyük olasılıkla Birlik'tendiler ve onun kendilerinden biri olduğunu henüz fark etmemişlerdi.

Aklına gelen her senaryoyu zihninden geçirdi. Hepsi onun ölümü, sakat kalması ya da yakalanmasıyla sonuçlandı.

Keşke orada kaç kişi olduğunu ve nerede bulunduklarını bilmesinin bir yolu olsaydı.

Bu iki şey olmadan..

Mahvolmuştu.

Sumi yavaşça ellerini kaldırdı ve vücudunu Dancer ile Bastien'in arasına, o tek atışın geldiğı yere koydu.

Bastien onun hareketlerine kaşlarını çattı. Neden *onu* korusun ki?

"Bak," dedi Sumi sakince, "fazla bir şeyimiz yok. Ne istersen alabilirsin. Sadece elinizi çabuk tutun. Arkadaşımızla ilgilenmemiz gerekiyor. Çok kötü yaralandı."

Bastien bir şok patlamasının yanığını hissetti. *Annesi oğlunun üzerine titriyor!* Sinir sistemi yandı, yere düştü ve Dancer'ı da yanında götürdü.

Sumi bir nefesle onlara yardım etmek için döndü.

Dancer'ın diğer tarafında bir şey titredi.

Sumi, saldırganın bu küçük ihanetine karşı kendini fırlattı.

Ta ki arkasında duran biri tarafından ayağa kaldırılana kadar.

"Hayır!" diye bağırarak adamın elinden kurtulmaya çalıştı. "O baygın. Sizin için bir tehdit değil. Lütfen, sadece malzemelerimizi al ve git!" Öfkeyle çılgık atarak tüm ağırlığını ayaklarına verdi.

Onu tutan adam irkilmedi ya da tökezlemedi bile.

Kahretsin, çok güçlüydü.

Bastien de blaster'ın etkisinin zayıfladığını hissettiğinde savaşmaya çalıştı ama o kadar hızlı kelepçelenmişti ki bu dehşet vericiydi. Daha önce hiç kimse ona bunu yapamamıştı - Ember dışında, o çıplak ve işbirliği içindeyken. Anlaşılmaz tehditler savurarak homurdandı ve onlara Kirovarca küfürler savurdu.

"Lütfen!" Sumi yalvardı. "Sadece arkadaşımıza yardım etmek istiyoruz."

Asker gizlenme aygıtını kapatarak işaretlenmemiş siyah bir savaş giysisi gösterdiğinde Dancer'ın yanında bir başka parıltı belirdi.

Lig değil, ama bu daha iyi bir şey uzun bir atış yapmadı.

Asker sırt çantasını silkti ve miğferini çıkararak uzun siyah saçlarını at kuyruğu şeklinde arkadan bağlamış bir adamı ortaya çıkardı. Koyu renk Ritadarion gözleri siyah göz kalemiyle çevrelenmişti ve hayat alıp kurtarmaya alışkın birinin tavırlarına sahipti.

Sumi sertçe yutkundu. "Syn?"

Ritadarion ona kaşlarını çattı. "Seni tanımıyorum."

Omzunun üzerinden baktı. "Nykyrian? Beni tutan sen misin?" Syn çantasını açtı. "Bizi nereden tanıyorsun?"

"Dansçı."

"Sen Sumi misin?" Durduklarında onları tehdit eden ses buydu.

"Evet."

Onu hemen serbest bıraktı ve oldu. Kendisini tutan kelepçelere karşı mücadele eden Bastieni işaret etti. "Bu Bastien mi?"

"Öyle."

Bastien'in yerde yattığı yerin yanında duran başka bir adam gizlendiği yerden çıktı. Diz çökerek Bastien'in ellerinin kelepçelerini çözdü. "Bunun için üzgünüm." Hoşnutsuzluğunu belli ediyordu ama sersemletici patlamanın hafif olmasına şükreliyordu,

Bastien bileklerini ovuştururken ona ve ailesine lanet okudu.

Hakaretler karşısında eğlenen adam miğferini çıkardı. Kısa kızıl saçlarında Karon imparatorunun kraliyet haronası vardı ve bir zamanlar birlikte okula gittikleri için Bastien'in iyi tanıdığı bir yüzdü.

Darling Cruel.

Sentella'nın Birlik'le savaşını başlatan hıyar. Bu da Sumi'nin yanındaki hâlâ kasklı adamın kesinlikle Nykyrian olduğu anlamına geliyordu.

Bastien hem yaşayan bir efsane hem de tanımadığı kuzeni olan adamı incelemek için bir an durdu. Boyu Jullien'e eşitti ama biraz daha zayıftı.

Ama nefes almak kadar kökleşmiş gibi görünen "seni tekmeleyeceğim" duruşuna bakılırsa daha az belalı değildi. Thia'nın biriyle çıkmamasına şaşmamalı.

Evet, *bu* daha kötü olurdu ve Ember'ın anne ve babasıyla ilk kez tanışmaktan bile daha korkutucu olurdu.

Bastien'in midesi *bu* eğlenceli anıyla düğümlendi. Öldürmek ve cesetleri saklamak için eğitilmiş birinin kızıyla çıkmak asla iyi bir fikir değildi.

Böyle *iki* ebeveyni boş verin. Ember'ın babasından daha korkutucu olan tek şey, soğukkanlı ve acımasız askeri cesaretiyle Nykyrian'dan sonra ikinci üne sahip olan annesi Riot Squad'dı.

Sumi Dancer'a koştu ve yanında diz çöktü. "Onu tutarken bir şeyle uyuşturduklarını söyledi. İki gün önce bir Partini bıçağıyla zehirlenmiş ve diğer saldırılardan dolayı da çeşitli yaraları var."

Kahretsin, Dancer Bastien'den daha kötü bir zaman geçiriyordu. Syn şaşkınlıkla ağzı açık kaldı. "Ona ne yaptın böyle?" Sumi öfkeyle baktı. "Onu hayatta tuttum."

Nykyrian miğferini çıkardı ve bir kolunun altında tuttu. Beyaz-sarı saçları şık bir şekilde kısa kesilmiş ve geriye doğru taranmıştı. Jullien'in stralen olmadan önceki hali gibi yeşil, insan gözleri vardı ve yüzü yara izleriyle kaplıydı. Aros'unkine o kadar benzeyen bir yüzdü ki Bastien nasıl olup da kimsenin baba oğul olduklarını anlamadığını merak etti. Bunu fark etmemek için kör olmak gerekirdi.

"Kızım ve Darice nerede?"

Sumi çenesini sıradağlara doğru salladı. "İllyse ile birlikte kampın yakınlarında saklanıyorlar. Tırmanışın hemen güneyinde bir mağara var.

yaklaşım."

Başını ona doğru eğen Nykyrian, kulağına takılı olan bir bağlantıyla konuştu. "Jayne? Hauk'un güvenliğini sağladık. Çocuklar daha önce bulduğumuz ana kampın yakınında olmalılar. Syn ve Darling'i Sumi ve Bastien'le birlikte burada bırakıyorum. Ben Thia'nın peşinden giderken size destek için ihtiyacım var. Diğer herkes kampta olduğu yerde kalsın ve kimsenin çocuğuma yaklaşmadığından emin olsun. Eğer yaklaşırlarsa, çok fena kan kaybederler." Gizlenmiş bir hava motosikletine doğru koşmaya başladı.

Etkilenen Bastien, Darling'e ters ters bakmaya devam etti. "İşimiz bitti mi? Yoksa kış tekmeleyen botlarımı giyip hoşlanmayacağın bir yerde izler mi bırakmam gerekiyor?"

Darling Sumi'ye baktı. "Bilmiyorum. İyi miyiz?"

O cevap veremeden Dancer gözlerini kırıştırtarak açtı. "Sumi?" diye fısıldadı kısık sesle.

Ona doğru eğilerek elini yanağına koydu. "Tam buraya, bebeğim."

Syn bir ışık çıkarıp Dancer'ın gözlerini kontrol ederken Darling ve Syn şaşkın ve abartılı bir şekilde birbirlerine baktılar.

Dancer vahşi bir tıslamayla ışığı itti. "Kaldır şunu yoksa hem senin hem de Shahara'nın beni lanetleyeceği bir yere sokarım."

"Dansçı," diye azarladı. "Bırak seninle ilgilensin."

Yüzünü buruşturmaya başladı, sonra dudaklarını birbirine bastırdı. "O lanet ışıktan nefret ediyorum. Yakıyor."

Şimdi gözünü görmek için Dancer'ın göz kapağını geri çekme sırası

Darling'deydi. Dancer yüzünü buruşturdu ve ona yumruk attı.

Darling gülerek bunu karşıladı. "Berbat görünüyorsun, dostum."

"Sen de güzellik kraliçesi değilsin. Göt herif."

Darling acı bir eğlenceyle sırıttı. "Daha nazik bir tonda konuşsan iyi olur. Beni aşağılaman için karımı ve oğlumu bırakıp buraya geldim."

Dancer çok sevimli bir çocuksu tavırla gözünü ovuştururken kaşlarını çattı. "Bebeği Zarya mı doğurdu?"

"Dün gece. Nyk arayıp başının dertte olduğunu söylemeden yaklaşık yarım saat önce."

Dancer başını kaşıdı. "Özür dilerim."

"Olma. Seni kurtarmamın vakti gelmişti ve bu düşüncesiz zamanlamayı sonsuza dek başına kakmayacağımı sanma. Bunun bedelini ödeyeceksin, söz veriyorum. Bu arada, Zarya benden

Eve dönüp yeğenini görsen iyi olur, yoksa o koca kıcını avlayıp derisini yüzecek."

Sumi, Dancer'ın durumunu değerlendirirken dikkatini çekmek için Syn'in eline dokundu. "Birisi Dancer'ın sırtına bir izleme cihazı yerleştirmiş. Günlerdir peşinde İnka'lar var."

Başını sallayarak Dancer'ın başını kendisine doğru eğdi. "Benimle misin, dostum?" Sinirli bir yüz ifadesiyle Syn'e öyle bir tokat attı ki Bastien küçük bir çocuktuk ve oyun arkadaşı onu rahatsız ediyordu. "Susadım."

Syn çantasından bir torba çıkarıp Darling'e uzattı, o da Syn serumu hazırlarken torbayı havada tuttu.

Syn iğneyi batırdığında Dancer tısladı ve ona doğru koşmaya başladı.

Sumi onun yumruğunu yakaladı. "Dancer, doktorla iyi geçin, eğer onu sıkıştırırsan sana yardım etmek istemeyebilir."

Anında sakinleşti ve yüzünü onun dizine yasladı. Kadın saç örgülerini yanağından çekmeye gittiğinde, çocuk onun elini tuttu ve parmaklarını kendi parmaklarıyla birleştirdi.

Bu şefkat ona kaldıramayacağı anıları hatırlattığından Bastien gözlerini kaçırmak zorunda kaldı.

Ta ki Sumi'nin arkasından bir patlayıcının keskin sesini duyana kadar. Syn hiç tepki vermedi. "Kaldır onu, Jayne. O bir dost." "Emin misin?"

Ona alaycı bir bakış attı. "Hauk'un bir düşmanını kucakladığını hiç görmedim. Ya senin? Yani, tuhaf biri ama genellikle asık suratlı tavrıyla tutarlıdır."

Jayne görünmez oldu ve onlara katılmak için ilerledi. "Ona ne oldu?" Bastien'e çok çekici bir kadın göstermek için kaskını çıkardı. Uzun bacaklı. Esmer. Ona Ember'ın kız kardeşi Kindel'i hatırlatıyordu ama biraz daha uzun boyluydu ve siyah saçları düzdü.

Ayrıca onda insanlardan çok Andarionları hatırlatan bir şeyler vardı. Yine de normalde Ixurian ırkından doğanları tanımlayan belirleyici işaretlerden hiçbirine sahip değildi.

Syn bir iç çekti. "Vücudunda o kadar çok toksin var ki insan olsaydı on kere ölmüş olurdu. Tanrılara şükürler olsun ki Andarionlar dayanıklı piçler."

"O iyi olacak mı?" Sumi nefes aldı.

Syn sonunda onun bakışlarıyla karşılaştı. Bakışlarındaki öfke yerini nezakete bıraktı. "Evet. Sanırım öyle. Tabii Thia'ya bir şey olmadıysa, bu durumda Nyk döner dönmez onun bağırsaklarını kazıyacağız."

Jayne ona ters ters bakmaya devam etti. "*Sen de* kimsin be insan?"

"Jaynie," dedi Dancer zayıf bir sesle, "kızıma iyi davran yoksa onu senin postunun üzerine salarım. Güven bana, bence seni alt edebilir."

Jayne alay ederek Hauk'yanına çömeldi ve omzuna dokundu. "Gözlerine ne oldu senin?"

Syn'in dudaklarında bilmiş bir gülümseme belirdi. "Sanırım Hauk senin tavsiyene uymak zorunda kaldı, Jayne."

"Ne tavsiyesi?"

Syn Sumi'ye baktı, sonra güldü. "Sana sonra anlatırım."

Bastien, davranışlarına bakılırsa Dancer'ın bu yolculukta stralen olması gerektiği gerçeğine güldü.

Darling sonunda, Syn Dancer'la ilgilenirken sessizce oturmayı ve mümkün olduğunca göze batmadan kan akıtmayı tercih eden Bastien'e bakarken kaşlarını çatı. "Seni tanıyor muyum? Gerçekten tanıdık geliyorsun."

Kaç yıl birlikte okula gittiklerini düşünürsek, bunu bilmesi gerekirdi, ama Darling'in akli hep başka şeylerle meşguldü - hayatta kalmak gibi. Ayrıca Bastien ondan birkaç yaş büyüktü, bu yüzden hiçbir sınıfta birlikte olmamışlardı. Aslında Darling'in ağabeyinin yaşına Darling'inkinden daha yakındı.

Böylece Bastien onu birlikte geçirdikleri okul günlerinden hatırlamadığı için yargılamayacaktı. Bastien'in şu anda kendisi gibi görünmediğinden bahsetmiyorum bile, kir pas içindeydi, saçları boktan bir şekilde kesilmişti ve sakalı normalde ısınmak için alevli bir varilin üzerinde duran insanların taktığı türdendi.

Yine de bir şakayla geçiştirmeye çalıştı ama sonra yere uzanırken gerçeği söylemeyi tercih etti. Gülümseyerek en son ne zaman birlikte olduklarını anlattı. "Zirve toplantısı. Yıllar önceydi. Ben babamla birlikteydim. Sen de amcanla birlikteydin."

Darling'in gözleri tanıdık geldi. "Nylan'ın oğlu yemeğime tükürdüğünde onu yere seren sendin."

"Bunu özellikle hatırlamıyorum ama benim yapacağım bir şeye benziyor. O rütbeli piçten nefret ediyorum."

Darling, Bastien'in perişan halini incelemek için yana kaydı. "Sen Kirovarian prenslerinden birisin."

"Öyleydi."

"Vay anasını. Hepinizin öldüğünü sanıyordum." Darling, Jayne'in bakışlarıyla karşılaştı. "Nyk'in yaklaşık on yıl önce tahttan indirilen kuzenlerinden biri."

Syn aniden Sumi'nin bileğini yakaladı ve Birlik damgasını ortaya çıkarmak için kolunu geriye itti. Patlayıcısını göz açıp kapayıncaya kadar hızla çekti ve çenesine dayadı.

Dancer onu düşürdü. "Kes !" "O bir Birlik suikastçısı."

"Evet, biliyorum. Kyr onu peşimden gönderdi. Hatırlat da ona çiçek ve teşekkür kartı sipariş edeyim."

Syn, Darling ve Jayne, muhtemelen Bastien'in kendi yüzünde hissettiğine oldukça benzeyen bir kaş çattı.

"Biliyor musun?" Jayne sordu. Dancer yavaşça doğruldu.

"Dur bakalım dostum." Syn onu geri çekti. "Seni buraya getirene kadar yerde kalmalısın."

Dancer tekrar uzanmadan önce tereddüt etti, ancak bu sefer başını Sumi'nin kucağına koydu. "Jaynie? Hayatım? Kimsenin *Mia'mı* incitmesine izin verme. Yoksa ikinizin de kışından alırım."

Darling kaşlarını kaldırdı. "Bak dostum, aklının başında olmadığını biliyorum ama Sumi'nin insan olduğunun farkındasın, değil mi?"

Dancer Darling'i itti. "Kadınımı *seninle* aynı sınıfa koyarak aşağılama."

Jayne kaşlarını kaldırdı. "Ona ne kadar saçmalık verdin Syn?" "O benim uyuşturucum değil bebeğim. Ona l-o-v-e denir."

Jayne alay etti. "Hauk? Aşk mı? Lorina boku."

"Bu doğru. Bu yüzden gözleri kırmızı," dedi Darling ona. "*Bunu* saklayamaz ya da inkar edemez."

Syn seruma bir şey enjekte etti.

Dancer onu itti. "Bunu neden yaptın?"

"Dinlenmen gerek."

Dancer, Darling'in savaş giysisinin önünü tuttu. "Sumi'yi benim için güvende tut. Kimsenin ona zarar vermesine izin verme. Yemin et..." Bayıldı.

Sumi onu kendine doğru çekti ve nazikçe yere yatırdı.

Üçü de ona sanki üç başlı bir Guriş yılanıymış gibi baktı.

"Ne?"

Syn ona cevap vermeden Bastien'i kontrol etmek için harekete geçti. Darling, Dancer'ın serumunu tutmaya devam etti.

"Jayne?" Syn aradı. "On ikimde, bebeğim."

Syn'e yardım etmek için diz çökerken Sumi'yi Darling ile yalnız bırakarak onun yanına geldi.

Bastien nefesini tuttu, onun parfümünü içine çekmemek için gerçekten çok uğraştı. "Zor" sözcüğünü de düşünmemeye çalışıyordu.

Lanet olsun vücuduna. Ve o kadar uzun süre kadınsız kaldığı için lanet olsun ki, bir kadına bu kadar yakın olmak onu neredeyse öldürüyordu.

Dikkatini dağıtmak için elinden yapan Bastien, Darling ve Sumi'nin konuştuklarına odaklandı.

"Peki oğlunuzun adını ne koydunuz?" diye sordu.

"Cezar."

"Tebrikler. Dancer'ın onunla tanıştığı için çok heyecanlanacağını biliyorum."

Darling başını salladı. "Ve ona Dancer demene de izin veriyor... Kahretsin. Seni gerçekten seviyor olmalı."

"Çok güzel bir isim," dedi savunmacı bir tavırla.

Alay etti. "Bunu okula ya da Lig eğitimine gitmek zorunda kalmayan kadın söylüyor. Darling adında birinden dinleyin, hayatı boyunca bu onun için sürekli bir ıstırap kaynağı oldu."

Sumi'nin rengi soldu. "Onu incitmek istememiştim."

Darling onun elini kendi eliyle kapattı. "İnan bana, söyleyiş tarzına bakılırsa, umurunda değil. Eğer olsaydı, seni durdururdu. Hoşgörü onun erdemlerinden biri *değildir*."

Bastien bu ifadeye kesinlikle katılıyordu. Henüz hiçbir şeye tahammülü olmayan bir Andarion'la karşılaşmamıştı.

"Küçük Sumi?"

Bastien'in çenesi Fain Hauk'un beklenmedik görüntüsü karşısında gevşedi. Aziz Jake... uzun zaman olmuştu ama eski dostu iyi görünüyordu. Sağlıklı. Zihinsel olarak eskisinden çok daha dengeli görünüyordu.

Fain devasa bir yaratıktı; Dancer'dan bile daha iriydi. Küçük kardeşi gibi onun da geleneksel Andarion savaşçı örgüleri vardı ama onunkilerin bir kısmı beyaza boyanmıştı ve Tavalı kıyafetleri giymişti, boynunda da onların maskelerinden biri sallanıyordu.

Bastien, geçmişte Fain'le birlikte bazı teçhizatlarını gördüğünü hayal meyal hatırlayınca kaşlarını çattı. Fain'e bunu sormayı hiç düşünmemiş olması garipti, ayrıca çoğu imparatorlukta herhangi bir Tavalı işareti, Canting veya teçhizatla yakalanmak ölüm cezası olduğu için Fain'in yasadışı loncalarının bir üyesi olduğunu da düşünmemişti.

Kirovar da dahil.

Ancak Tavalı Gorturnum Ulusunun bir parçası olan ve siyah böcek görünümlü bir Canting'e sahip olan Jullien'in aksine, Fain'in düz kırmızı bir kol rozeti vardı, bu da onun bir Rogue pilotu olduğu anlamına geliyordu. Herhangi bir Tavalı Ulusuna ne ondalık ne de bağlılık borcu olan biri.

Bastien bakışlarını eğerek Fain'in bunca yıl sonra bile Galene'nin nişan yüzüğünü hâlâ serçe parmağında taşıdığını gördü. Omira'yla evlenmiş olsa da Galene Batur, Fain'in kalbinin her zaman sahibi olan hayattaki tek kadındı.

Bastien'in Ember'a yaptığı gibi. O her zaman kaçan kişi olacaktı. Kaybettiğine pişman olduğu kişi.

Sumi yavaşça arkasını döndü.

Fain'in boyalı yüzündeki acı elle tutulur gibiydi. Sanki tek amacı ona musallat olmak olan bir hayaletmiş gibi ona bakıyordu.

Darling onların arasında bir ileri bir geri baktı. "Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?"

"Onun ablasıyla evliydim." Fain onun Omira olmadığını ve kendisine zarar vermek istemediğini nihayet anlamış gibi gözlerini kırıştırdı.

Jayne elini kendi alına vurdu. "Bu yüzden bu kadar tanıdık geliyor. Onu bir yerden tanıdığımı biliyordum. Aptal ben. Fain'in karısını değil, ödül çarşafalarını düşünüyordum."

Fain'in bakışları Sumi'nin kucağındaki Dancer'ın başına kaydı. O anda Dancer sanki kardeşinin varlığını hissetmiş gibi gözlerini kırıştıtarak açtı. Bunun Fain'e nasıl görünmesi gerektiğini anladığında suçluluk ve ıstırap yüz hatlarını belirledi.

İlerleyen Fain, Dancer'ın yanında dizlerinin üzerine çöktü. "Hey, *Drey*. Hâlâ benimle misin?"

Dancer kaşlarını çattı. "Özür dilerim."

"Ne için?" Fain şok olmuş bir ses tonuyla sordu.

Sumi'ye baktı ve sonra tekrar Fain'e döndü. "Seni asla incitmek istemedim."

Fain, Dancer'ın başını ellerinin arasına aldı. "Dancer... bu beni incitmiyor." Ona içten bir gülümseme verdi. "Mutlu olmayı hak ediyorsun, *Kiran*. Her şey

Senin için istediğim tek şey bu." Elini Dancer'ın elinin üzerine bıraktı ve Sumi'nin elini diğer eline alarak birleştirdi. "Geçmişimin geleceğini karartmasına ya da *lekelemesine* izin verme. Ben hem *Kisa*'ımı hem de *Kiran*'ımı seviyorum. Her zaman sevdim."

Yine de Bastien, Fain'in gözlerindeki yırtık pırtık azabı gördü. Kendisinin de çok iyi bildiği bir acıydı bu.

"Bana vurmanı tercih ederim, *Drey*."

Fain, Dancer'ın sözlerine güldü. "Şu anda çok zayıfsın. Birkaç gün... Seni yenmekten mutluluk duyacağım."

Kardeşinin yüzüne şakacı bir tokat attı. "Bir kardeş olarak berbatsın. Paramı geri istiyorum."

Fain homurdandı. "Daha kötüsü de olabilirdi. *Seninle* sıkışıp kaldım."

Bastien bu sözlerin içinde yol açtığı beklenmedik gözyaşlarını bastırmak için dudağını ısırıldı. Ve uyandırdıkları suçluluk ve kendini suçlama duygusunu. Kardeşine kaç kez bağırması ve ona altı dilde bildiği tüm hakaretleri etmişti?

Aptalca bir şekilde Quin'den nefret ettiğini düşünmüştü - kadar ki birlikte geçirdikleri son tatili, Quin'in gözlerini dikip onu eksik olarak değerlendirdiği bir akşam yemeğine daha reddettiği için iptal etmişti. Bu yüzden Lil'i çoğu gün zor hazmediyordu. Onların yanında olmamak için her türlü bahaneyi arıyor, onların yanında değil de başka bir yerde olmayı diliyordu.

Onlar gidene kadar.

Şimdi... onları görmek ve özür dilemek için her şeyini verebilirdi. Tek bir anıya geri dönüp onlarla birlikte tüm aile olarak yeniden yaşayabilmek için gelecekteki hayatının her parçasını edebilirdi.

Kavga bile.

Øda beni çağırdığında neden o aptal tatil yemeğine gitmemiştim?

Şimdi nasıl gitmiş olabilirler? Neden onlar olmadan hâlâ buradaydı? Sırf bu acı yüzünden, amcasından geriye hiçbir şey kalmayana kadar onu dövmek istedi. Barnabas onu da öldürmeliydi. Vücudunda tek bir nefes bile bırakmamalıydı.

Syn tek kelime etmeden yanlarına döndü. Dancer'ın serumunu kontrol ederken sinirli bir iç geçirdi. "Bilincini kapalı tutmak için sana ne kadar vermem gerekiyor? Lanet olası Andarion metabolizması. Yerde kal, canavar!"

Syn'i dişledi ve sonra Fain'e baktı. "Öldür onu."

"İsterdim ama karısı beni . Alınma ama beni korkutuyor. Gerçekten ."

Syn onları görmezden gelerek seruma daha fazla ilaç ekledi, bu sırada bir skimmer belirdi. Küçük bir sağlık ekibi Dancer ve Bastien için asansörlerle gemiden indi.

Fain ancak o zaman ona doğru baktı. Beyaz gözleri bir anda aydınlanınca çenesi gevşedi. "Bas!" dedi gülerek. "Ben de seni öldü sanıyordum. Daha iyi bilmeliydim."

Bastien, onu asansöre bindirdiklerinde Fain'e alaycı ve kırılgan bir bakış attı. "Kardeşin neredeyse *senin* başladığın işi bitiriyordu. Neyse ki ben hamamböceği gibiyim. Öldürmesi zor."

Başını sallayan Fain onun kolunu sıvazladı. "Seni tekrar görmek güzel, *Drey*. Benim için kardeşimle savaştığın için teşekkür ederim."

"Sadece *senin* için, *Drey*. Sadece *senin* için."

Sağlık görevlileri Bastien'i aceleyle skimmer'a bindirdiler, ardından onu devasa bir yıldızlararası gemiye ve en iyi donanımlı hastane kadar etkileyici bir revire götürdüler.

Her yerde insanlar vardı.

Bastien hiç bu kadar yalnız hissetmemişti. Burada, çöl üssünde yalnızken olduğundan daha yalnız olması ne kadar garipti. En azından orada kimsesi olmadığı o kadar belli değildi. Ama nedense yakınında onu umursamayan insanların olması canını çok daha fazla yakıyordu.

İlgi odağı olma konusunda küstah davrandığı zamanları hatırlayınca gözlerinden yaşlar süzüldü. Ailesinin zorba sevgisini küçümsüyordu.

"Hey," dedi Syn nihayet içeri girip Bastien'in kolunda başlattıkları serumu kontrol ederken. "Seni uyutacağım ve şu izleme cihazını senden çıkaracağım, sorun olur mu?"

Sormak zorunda mıydı?

"benden çıkarırsan seni öperim doktor."

Syn ona sırıttı. "Karımın seni yakalamasına izin verme. Delicesine kıskançtır." Elini Bastien'in omzuna koydu. "Sadece rahatla. Çok yakında seni koşu hızına çıkaracağız."

Bastien başını sallayarak gözlerini kapattı ve ilacın etkisini göstermesini bekledi.

Syn hastasının uykuya dalmasını izledi, ardından hayati değerlerini kontrol etti. Dağınık durumuna, yetersiz beslenmesine ve hafif su kaybına rağmen Bastien oldukça zindeydi. Yaralarına rağmen.

Ama Hauk'la vakit geçiren herkes buradan yaralı olarak ayrılacaktı. Piç kurusu bir rahibe manastırında bile belasını bulabilirdi.

Ameliyata hazırlanmak için odadan çıktığında Nykyrian'ı koridorda kendisini buldu. "Ne var ne yok?"

"Bastien'i kontrol etmeye geldim."

"O iyi olacak." Syn, Nyk'ın yeşil gözlerindeki gölgeyi yakalayınca kaşlarını çattı. İkisi uzun zamandır arkadaştı. O kadar uzun süredir kanat arkadaşıydılar ki Syn, Nyk'ın başladığı her cümleyi bitirebilirdi. "Ona güvenmiyor musun?"

"Onu tanımıyorum. Hauk üste Jullien'den gelen bazı eşyalar bulduğunu söyledi."

"Jullien.... Kardeşin mi?"

Başını salladı ve o soğuk yüz ifadesindeki yakıcı nefreti görmemek mümkün değildi. "Eğer ortak oldularsa..."

"Kimseyle ortak olduğunu sanmıyorum, Nyk. Kötü durumda. Uzun zamandır yalnızdı ve otlakçılık yapıyordu. Güven bana, işaretleri biliyorum." Kendisi de bir lağım faresiydi ve Nyk hayatını kurtarana kadar zar zor hayatta kalarak lağımın arasında yaşamıştı.

Nykyrian boynunu ovuşturdu. "Yine de... babam Bastien aleyhindeki kanıtların önemli olduğunu söyledi. Görgü tanıklarının ifadeleri bir yana, Bastien teyzemin kanıyla kaplı olarak bulundu. Cinayet silahının her yerinde parmak izleri vardı."

"Yine de onun yapmadığını bilmelisiniz. Kimse ailesini vurup orada kalıp tutuklanmayı beklemezdi. O *kadar* aptal değil. Öyle olsaydı, asla tek başına hayatta kalamazdı."

Nykyrian kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Haklısın. İfade onun yerine tahtı devralan amcasından geldi. Eski karısı da boşanarak Bastien'in mallarını, parasını ve unvanlarını elinden aldı."

"Kredileri takip edin." Syn nefesini sertçe içine çekti. "Evet... kesinlikle o yapmadı." Yozlaşmış bir hukuk sisteminde suçlanmış olan Syn, bir tuzak duyduğunda hemen anlardı. "O çocuğa komplo kurdular."

"Yine de babam buna inanmayı reddediyor." "Neden?" Syn hayretler içindeydi.

"Hepsini tanıyordu. Bastien'in çoğu gün iyi bir dayaağı ihtiyacı olan şımarık bir velet olduğunu söylerdi."

Syn alay etti. "olsa *bizim hakkımızda* söyleyeceklerinden korkarak yaşıyorum."

"Bastien'e güveniyorsun o zaman?"

Syn omuz silkti. "Güven biraz zorlama. Senin gibi benim de bu kavramla ilgili ciddi zihinsel sorunlarım var. Ama Hauk yaptı ve Bastien onu oradan çıkardı, gerçekten kazanacak hiçbir şeyi olmamasına rağmen."

Nyk düşünmeye devam ederken yavaşça başını salladı. "Ona göz kulak ol ve uyandığında bana haber ver."

* * *

Bastien soğuk ve steril bir odada irkilerek uyandı. Bir an için kendini tekrar Birlik gözetiminde sanarak dehşete kapıldı. Bir lanetle ayağa kalktı ve serumu ve monitörleri sökmeye başladı.

Sonra köşede Aros'u gördü, ona bir pislikmiş gibi bakıyordu.

Bastien olanları hatırlayınca kalbi boğazından geri çekildi. Sentella'nın gözetimi altındaydı. Birlik'in değil. Teknik olarak güvendediydi. Ama amcasının ona nasıl baktığı göz önüne alındığında, bu durum kalıcı olmayabilirdi.

"Ölüm cezanı senden kaldırmalarının beni ne kadar kızdırdığını bilemezsin evlat."

Bastien kaşlarını çatarak Aros'un ne demek istediğini anlamaya çalıştı. "Benim durumumda merhamet göstermesi için Gözetmen'e yalvardığını sanıyordum?"

Aros sanki bu düşünce bile midelerini bulandırmış gibi yüzünü buruşturdu. "Ben *asla* böyle bir şey yapmazdım. Kız kardeşime ve ailesine yaptıkların için seni asılmış olarak görmek istedim."

Evet, çünkü onlar da onun ailesi değildi.

Bastien ona ters ters baktı. "O zaman neden benim adıma Alia Mureaux'ya dilekçe gönderdin?"

"Ona *seninle* ilgili hiçbir şey göndermedim."

Bastien'in çenesi ne anladığında gevşedi.

Jullien. Başka bir açıklaması yoktu. O küçük piç sahte evrak düzenlemeye bayılırdı. Babasıymış gibi davranacak ve bunu Triosan imparatorunun haberi olmadan ve Trigon Sarayı'ndaki hiç kimse bunun sahte olduğunu fark etmeden gönderecek beceri, bilgi ve cesarete sahip olan tek kişi oydu.

Ayrıca yalanlara hiç kanmayan tek kişi de oydu. Bir kere bile.

Julie'ye bırak. Ama o böyleydi işte. Hiçbir zaman iyi bir şey için övgü istemedi, çünkü eğer bir yaparken yakalanırsa

Etrafındaki herkesten aşırı şüphe duyuyordu. Bu yüzden, Bastien gibi bir gölge sakini olarak, görülemeyeceği karanlık girintilere saklandı.

Hayvan nefreti, gerçekten...

Syn'i unut. Jullien şu anda öpmek istediği tek erkekti.

Ama o burada olmadığı için, Aros'a keskin bir bakış fırlattı. "Madem beni suçlu buluyorsun, neden buradasın amca?"

Aros yüzünde acımasız bir ifadeyle ayağa kalktı. "Gözlerinizin içine bakmak ve hak ettiğinizi bulmanızı umduğumu bizzat söylemek istedim."

Bu sözler ruhuna darbeler gibi indi. Onsuz da yapabileceği yumruklar. Evde olmak buraya kadarmış.

Yine de sorun değildi. Ayrıca kendi öfkesini ve kararlılığını da körüklüyorlardı. Çünkü Bastien Cabarro ile ilgili tek bir şey vardı, o da kavgacı bir orospu çocuğuydu ve hiçbir şey onu kınama ve engellerden daha fazla motive edemezdi.

Üstünde. Altında. Etrafindan ya da içinden. İstediginizi elde etmenin her zaman bir yolu vardı. İhtiyacınız olanı elde etmek için.

Kimsenin yoluna çıkmasına izin verme, evlat. Özellikle de kendinin.

Babasının en sevdiği söz.

İntikam alma ve hepsine kendisine karşı olan haksız mahkûmiyetlerini yedirme ihtiyacı içinde kabardı. Bastien yataktan kalkarak monitörleri yavaşça çıkardı.

Sonra serumu çıkardı.

"Senin iyiliğin için amca, dua et de bunu yapmayayım. Çünkü eğer hak ettiğimi alırsam Kirovaryan İmparatorluğu'nun imparatoru olacağım. Ve olduğumda.... peşinden gideceğim ilk taç senin tacın olacak." Vücudunda iğrenç bir bakış gezdirdi. "Komik, gerçekten, sadece bir amcamın kellesi için geri geldim, ama bundan sonra... duvarıma asılacak iki kelle çok daha tatlı olacak."

BÖLÜM 9

"Kalmayacağına emin misin? En azından biraz daha?"

Sentella'nın iniş pistinde duran Bastien tereddüt etti: -Nyk'ın sorusu onun için çok şey ifade ediyordu. Yüksek komuta kademesinin her üyesi onu uğurlamak için oradaydı. "Teşekkürler ama bu işin sonunu getirmeliyim."

Syn içini çekerken Jayne suratını astı. Dancer ve Fain bile gözyaşlarının eşiğine gelmiş gibi görünüyordu. "Sana bağlandık. Benden daha alaycı birini pek sık bulamıyorum."

Dancer da aynı fikirdeydi. "Evet, banyodaki mantar gibisin, ne kadar temizlemeye çalışsan da geri gelmeye devam ediyor. Ta ki onunla yaşamak zorunda kalana kadar."

Darling gülerek başını salladı. "Gittiğini görmekten nefret ediyoruz." "Minnettarız." *Sanırım.*

Ama son birkaç haftadır onlarla birlikte uçtuğu görevlere rağmen, onlar onun kabilesi değildi. Ve tutması gereken bir randevusu vardı. "Adalet için uzun süre bekledim. Artık karşılığını görmenin zamanı geldi."

Syn başını salladı. "Bize ihtiyacınız olursa hemen arayın." "Teşekkürler."

Dancer gitmeye hazırlanırken onun kolunu yakaladı. Bu kişisel temas bir insan için hiçbir şey ifade etmezdi ama bir Andarion'un böyle bir jest yapması önemliydi. Bastien'i ailesi olarak gördüğü anlamına geliyordu. "Kızımın güvenliğini sana borçluyum Cabarro. Benim ve Sumi'nin hayatını da. Gece ya da gündüz, sen çağır."

Başını Dancer'a doğru eğdi ve sırtını sıvazladı. "Kalea'nın size ve annesine döndüğünü görmek benim için bir onurdu. Hiçbir aile birbirinden ayrılmamalı."

"İşte bu yüzden bizimle kalmalısın." Jayne ona göz kırptı. "Artık bizden birisin."

Bastien dikkatini Nykyrian'a vermeden önce güldü. "En kısa zamanda savaşçıyı sana geri vereceğim."

"O senin, *Drey*. Sana olan borcumuzu düşününce en azından bunu yapabiliriz." Nyk'ın yüz ifadesi daha önce olduğundan daha da asıktı. "Babam ve sana davranışları için özür dilerim."

"Her şey ."

Aros Nykyrian'a Bastien'in onu tehdit ettiğini söylememiştir. Büyük olasılıkla bunun gerçek bir tehdit olduğunu düşünmediği için.

Ama yine de değildi.

Bu bir sözdü.

Ama önce tutması gereken bir tane daha vardı. "İrtibatta olacağım."

Avcı uçağına tırmanıp kalkışa hazırlanırken vedalaşmaları onu takip etti.

Kaskını taktıktan sonra bir anlığına Nyk, Darling, Syn, Fain, Dancer ve kendisine el sallayan Jayne'e baktı.

Bu konuda yardımlarını kabul etmek cazip gelmişti ama Birlik'e karşı zaten savaşırken uluslarını başka bir savaşa sürüklemek isteyeceği son şeydi. Onların kendi savaşları vardı.

Bu onundu.

Eğer başarısız olursa, bu süreçte başka birinin ailesini yok etmek istemiyordu. Özellikle de onları tanıdıktan sonra. Sumi ve Kalea'yı zihninde canlandırırken dudaklarında hüznü bir gülümseme belirdi. Onunla veda kahvaltısı için buluşmuşlardı.

Kalea, Bas-Bas Amca'nın gideceği düşüncesiyle gözyaşlarına boğulmuştu. Onun ıslak sarılışının sıcaklığını hâlâ hissedebiliyordu. Küçük kızı Birlik gözetiminden kurtarmalarına yardım etmek gerçekten de onun için bir onurdu.

Şimdi bu uğurlama için minnettar, başını onlara doğru eğdi ve kalkıştan önce kontrole işaret verdi.

Jullien'e doğru gidiyordu. Yardım tekliflerini kabul edememesinin bir başka nedeni de buydu. Jullien'in adını bir kez ağzına aldığı anda Nyk neredeyse kafasını koparacaktı.

O bir piç ve yılan. Ona hiçbir bok için güvenmezdim! Onunla bir daha karşılaşsam, testislerini ona uzatacağım ve ayaklarımın dibinde kan kaybindan ölürken güleceğim.

Aşırı olsa da, bu tehdit sıradan bir insanın ağzından çıktığında pek bir şey ifade etmez. Birlik tarafından eğitilmiş en ölümcül suikastçılardan birinin ağzından çıkarsa ...

Bu, Bastien'in Barnabas'a söylediği sözler kadar büyük bir sözdü.

Bu yüzden şimdilik, bu ikisini çapraz tozlaştırmaya çalışmayacaktı bile. Nykyrian'ın kardeşini affetmek için daha fazla zamana ihtiyacı olduğu açıktı.

En azından birkaç on yıl daha.

Atmosferi bozduktan sonra Bastien, düşüncelerinin kontrolsüz bırakıldıklarında her zaman gittikleri yere gitmelerine izin verdi.

Ember. Tüm sağduyusuna rağmen Sentella'nın bilgisayarlarından onun izini bulmaya çalışmıştı ama son birkaç yıldır onunla ilgili hiçbir kayıt yoktu. Kız kardeşleri de. Sadece Alura ortaya çıktı.

Barnabas'ın yönetimi ele geçirmesi sırasında başlarına kötü bir şey gelmiş olabileceği korkusuyla içgüdüleri gerildi. Ember evlenmiş olsaydı, bunu işaretleyecek bir şey olurdu.

Ama onun hakkında bulabildiği son hareketler Ravin olduktan yaklaşık bir yıl sonrasına aitti. Gyron Kuvvetleri kayıtlarında o, kız kardeşleri ve annesi MIA olarak listelenmişti.

Yine de o daha iyi biliyordu. Büyük ihtimalle ölmüştü. Çünkü hâlâ hayatta olsaydı, görevine dönmüş olurdu.

Kız kardeşleri yanındayken tarlada öldüğünü düşündükçe gözyaşlarını tutamıyordu. Eğer bu işin arkasında Barnabas varsa, o zaman onu çıplak elleriyle deşerdi.

Gözlerini kapattığında, onun dokunuşunu hâlâ teninde hissedebiliyordu. Onunla saatlerce sevişirken kulağına gelen kahkahalarını duyabiliyordu.

Onsuz eve gitmek dayanılmaz olurdu. Aslında, onu ailesiyle tanışmaya götürdüğü ilk zamanı hâlâ hatırlıyordu.

"Gergin misin? Kaptan Hayalet Gadget?"

Ona alaycı bir bakış attı. "Tabii ki gerginim. Daha önce hiç ebeveynlerle tanışmadım. En azından kasıtlı olarak."

Ona kaşlarını çatmıştı. "Ne demek istiyorsun?"

Ona en çekici sırıtışını göstermişti. "Şey... bir keresinde ben üniversitedeyken babam eve erken gelmişti. Profesörlerimden biri olmasaydı o kadar da kötü olmazdı."

"Aman Tanrım! Bas, bana öyle olmadığını söyle?"

"Ne? Çıplak mıydım? Tabii ki çıplaktım. O da öyleydi. Söylemeye gerek yok, o dersten kaldım."

Kahkahası sempatik bir iniltiyle son buldu. "Şey, onu pantolonunun içinde tut, uçan çocuk. Onları senin hakkında çoktan uyardım."

"Ne demek istiyorsun?" sordu, bir konu hakkında daha fazla bilgi almak istediğinde kullandığı favori cümlesini kullanarak.

"Oh, hadi ama. Sanki bilmiyorsun."

"Neyi bilmiyormuşum gibi?"

"Herkesin seninle tanışmadan önce açıklamak tanıştıktan sonra da özür dilemek zorunda olduğu bir arkadaşsın."

"Tanrım, teşekkür ederim."

Bastien bu acı tatlı anıya gülümsedi. Ember onu aşağıladığı halde güldürebilen tanıdığı tek kişiydi. Ona cehenneme gitmesini söyleyebilir ve yolculuğu dört gözle beklemesini sağlayabilirdi.

Her zaman çok yönlü, eşsiz yeteneklere sahip bir kadın oldunuz.

Ve onu sonsuza dek sevecekti.

Sonunda ana Gort üssüne ulaştığında ve düşman kontrolörden iniş izni istediğinde hâlâ aklıdaydı. Belli ki çoğu üs gibi rutin prosedür dışında verdikleri bir şey değildi. Ve iletişimleri arasında geçen süreye bakılırsa, ona izin vermeleri için tanrıların bir eylemi gerekiyor olmalıydı.

Kadın, Kuzey Körfezi'ne inmesi için gereken izinle dönene kadar sonsuzluk geçti. Onaylandığını söylerken sesindeki şaşkınlık ve güvensizliği fark etmemek mümkün değildi.

Vay canına, Jules... Çok mu paranoyaksın?

Yine de, hayatına son vermek isteyen varlıkların sayısı düşünüldüğünde onu suçlayamazdı.

Bastien iner inmez Jullien'in tanımadığı bir adam ve kadınla birlikte kendisini beklediğini gördü. Kuzeninin devasa kıcını, burayı evi olarak gören devasa Fyreblood Andarionları arasında bile fark etmemek zordu. Sadece kendi türleri Bastien'i ortaokul öğrencisi gibi hissettirebilirdi, çünkü onu küçeleştiriyorlardı. Bir grubun en uzunları arasında olmamak garipti.

Ama genetiğini utandırıyorlar.

Bastien kaskını çıkarıp güverteye atladı, sonra da yanına geldi. Jullien'i kardeşçe sarılmak için kendine çekti.

Jullien, Bastien' sakalını gölgeli bıyıklara kadar kesmiş olmasına rağmen, uzun saçlarını tuttuğunu ve dağınık bir at kuyruğu şeklinde geriye doğru topladığını görünce güldü. "Bu ne böyle?" Şakacı bir şekilde çekiştirdi.

Bastien omuz silkti. "Artık medeni olmadığımı ve bir daha asla kimsenin kural kitabına göre oynamaya niyetim olmadığını hatırlatan bir hatırlatma."

"Anlıyorum. Ve buradaki varlığınızdaki artık etiketlenmediğinizi anlıyorum?"

"Hayır," dedi minnetle. "Syn Wade onu içimden çıkardı.

Sonunda." Jullien'in çenesi şok içinde düştü. "Gerçekten mi?"

Bastien başını sallayarak onu kolundan alkışladı. "Uzun lafın kısası, Birlik peşlerindeyken Oksana'ya saldırdılar ve ben de çapraz ateşe yakalandım. Bir sürü yara bere, hasar ve ölümle burun buruna geldiğim birkaç felaketten sonra benim için iyi sonuçlandı." Bakışları kuzeninin yanında duran olağanüstü güzel ve hamile kadına kaydı.

Tanıştırılmasa bile bunun Jullien'in karısı, yani Gorturnum Tavalı'nın amiral yardımcısı olduğundan hiç şüphesi yoktu. Beyaz-sarı saçları Vasili'ninkinin aynısıydı ve gümüşü beyaz gözleri ve dişleri kesinlikle Jullien'in büyükannesi tarafından imparatorluklarından sürgün edilen nadir Andarion Fyreblood'larından biri olduğunu gösteriyordu.

Jullien geri adım attı. "Benim çok daha iyi olan eşim, Ushara. Shara, kuzenim Bastien."

Başını eğdi ve saygıyla onun önünde eğildi. "*Imprä turu, Ger Tarra Samari.*"

Bastien'in resmi Andarion selamına şaşkınlıkla baktı. "Andarionca mı konuşuyorsun?"

Bastien doğrulurken Jullien'e göz kırptı. "Pek sayılmaz. Sadece Julie'nin bana çocukken öğrettiği birkaç anahtar cümle var."

"Yine de etkileyici." Ushara yanındaki uzun boylu, siyah saçlı adamı işaret etti. "Ve bu da Trajen."

Gorturnum Tavalı'nın yüksek amiralinin buraya gelmeye tenezzül etmesine şaşırarak Bastien, o kara gözlerin kendisiyle ilgili her şeyi nasıl incelediğini gözden kaçırmadı.

Evet, bu adamı hiçbir şey geçemezdi. Cehennemden geçmiş ve bunu anlatmak için yaşamış iyi eğitilmiş bir askerin izlerini taşıyordu. Ayrıca soylu doğduğunu gösteren bir incelik de vardı onda. Genlerinden gelen o doğuştan gelen zarafet ve duruş.

Bastien ona elini uzattı. "Sizinle tanıştığımıza memnun oldum."

Trajen onun elini sıkmadan önce tereddüt etti. "Ve siz... Ekselansları."

Bastien titredi. "Lütfen, yapma. Zaten hiçbir zaman şatafat ve törenden hoşlanmadım. Sadece Bastien ya da Bas. Eğer gerçekten istiyorsan, göt herif."

"Ah Tanrım, bu evrende senden iki tane var," diye mırıldandı Trajen, Jullien'e Bastien'le birbirlerine fazlasıyla benzediklerini söyleyen bilmiş bir bakış fırlatırken. "Peki seni buraya getiren nedir?"

"En sevdiğim kuzenimden bir iyilik dilenmek için, ki bunu yapmamam gerektiğini biliyorum. Ama..." Jullien'e bir kez daha sırtıttı. "Dancer Hauk uyarı yapmadan üssümü havaya uçurdu."

Jullien bu beklenmedik açıklama karşısında ağzı açık kaldı. "Pardon?"

Başını sallayarak hatırladıkları karşısında iç geçirdi. "Lanet olası her şey. Elimde hiçbir şey kalmadı. Thräix'in bana verdiği porno koleksiyonum bile. Sakıncası yoksa seninle paylaştığım veri tabanına da ihtiyacım var."

Jullien ona aynı derecede sert bir bakış attı. "Barnabas'ın peşinden mi gidiyorsun?" "Tabii . O benim ailemi öldürdü. Oturmasına izin verirsem lanetleneceğim.

babamın tahtında huzur içinde oturacağım. Kimin yönettiği umurumda değil, yeter ki o ya da onun doğurduğu herhangi bir piç olmasın."

Jullien bakışlarını Bastien'in ödünç aldığı Sentella üniformasının kolundaki İttifak armalarına dikti. Birlik'e karşı savaşmak için Darling ve Nykyrian'la birlikte hareket eden imparatorlukları temsil eden yeni bir rozet tasarlamışlardı. Temelde Birlik amblemiydi ve üzerinde dev bir X işareti vardı. Onlara hak vermeliydi. Nyk ve ekibi çok cesurdu.

"Sentella sana yardım mı ediyor?"

"Bana kendilerinde bir pozisyon teklif ettiler. Bununla ilgilenmiyorum. Sadece sırtımdaki giysileri ve gemiyi aldım, bu iş biter bitmez geri dönmeyi planlıyorum, tabii ölmezsem. Benim metresim Vengeance ve şimdilik sarıldığım tek kişi o."

Bunu anlayabilecek biri varsa, o da Jullien'in bu duyguyu kesinlikle anladığını biliyordu. "Size veri tabanının bir kopyasını getireyim. İhtiyacınız olan başka bir şey var mı?"

"Hayır. Sadece aileyle ilgili dosyalar. O dosyaları aldıktan sonra seni rahat . Habersiz geldiğim için özür dilerim." Bakışları Ushara'nın şişmiş karnına gitti. "Tebrikler, bu arada. Bir tane daha olduğunu fark etmemiştim.

yolda. Vasili heyecanlı mı, yoksa eşyalarını saklamak zorunda kalacağı daha fazla örümcek olmasından mı korkuyor?"

Soru ağzından çıkar çıkmaz Bastien, kendisine bebekten *bahsettiklerini* hatırlayan Jullien'in şaşkın bakışlarını yakaladı.

Lanet olsun. Bunu nasıl unutmuş olabilir? Ama konuşmalarınızın büyük çoğunluğunun kafanızdaki hayali insanlarla geçtiği bir hayat yaşadığınızda, neyin gerçek, neyin anı olduğunu ve kendinizi delirmekten korumak için neleri uydurduğunuzu unutmaya meyilliydiniz. Bazıları o kadar gerçektir ki, yaşanmış olduklarına yemin ediyordu, ancak bunun zihninin zorunlu izolasyonunu anlamlandırmaya çalışmasından başka bir şey olmadığını öğreniyordu.

Ushara ağzı açık kaldı. "Vas'ı tanıyor musun?"

"Babasıyla birlikte yiyecek ve cephane bırakmak için benim kayalığıma birkaç kez uğradı."

Jullien'e baktı. "Birileri benden gizli görevler saklıyor." "Sadece Bastien'i korumak için. O inişin kayıtlarının tutulmasını ya da kimsenin neden boşu boşuna çöle gidip durduğumuzu merak etmesini istemedim. Görünür bir sebep. Her ihtimale karşı."

İşte bu yüzden kuzenini seviyor ve ona güveniyordu.

"Mantıklı." Bastien'e gülümsedi. "O zaman neden akşam yemeğine kalmıyorsun? Kızlarla tanışır ve Vasili'ye merhaba dersin? Eminim seni görmeyi çok ister."

Bastien de bunu çok isterdi ama... Jullien'e baktı. Kuzeni özel bir yaratıktan başka bir şey değildi. "Rahatsız etmek istemem."

"Sadece kafamı tuvalete atma, sonra sorun yok."

Bastien, Lil'in çocukken Jullien'e yaptıklarından ve onun kendisine kızdığından bahsedince kahkahayı patlattı. "Gah! Kötü olduğunu mu düşünüyorsun? Onunla birlikte yaşayan bendim. *Ve* Quin. Artı, o benim ekürim oldu. Çocukluğumu boğulmadan nasıl atlattım, bilmiyorum. Çocukken şiddetli oksijen yoksunluğu ve beyin travması yaşamamış olsaydım ne kadar iyi bir insan olurdu hayal edebiliyor musun?"

Trajen güldü, sonra Jullien ile konuştu. "Ondan neden hoşlandığını şimdi anlıyorum." Bastien'e elini uzattı. "Seninle tanışmak bir zevkti, Bas. Halletmem gereken bir sürü iş var, o yüzden gidiyorum, ama ileride buraya yapmak isteyeceğin ziyaretler için sana yer açacağımdan emin olabilirsin. İstedığın zaman gelebilirsin. Jules'un etrafında onu asmak ya da mahvetmek istemeyen bir aile olmasından memnun olacağını biliyorum."

Evet.. sadece o değildi.

Trajen Ushara ile birlikte ayrılırken, Jullien Bastien'i körfezden geçirerek üslerinin yerleşim bölgesine götürdü.

Bastien omzunun üzerinden geriye baktı. "Sen şanslı bir erkeksin, Jullien."

"İnanın bana, biliyorum. Hayatımı kurtarmasaydı ölmüş olurdum... hem de birden fazla şekilde." Bastien'e yan gözle bakmak için durakladı. "Kardeşim nasıl?"

"İyi. Savaşın stresini saymazsak, ama onu da iyi saklıyor." Bastien onun anne babasını sormadığını fark etti; Nykyrian onu Oksana'dan aldığı anda ikisi de Bastien'in kurtarma uçuşundaydı. "Babanı gördüm."

Jullien'in stralen gözleri karardı. "Daha az umursayamazdım."

"Evet, seni suçlamıyorum. Burada da onun için kaybedilmiş bir aşk yok. Bana söyleyecek fazla bir şeyi yoktu."

"Özür dilerim."

Bastien omuz silkti. "Bir keresinde söylediğin gibi, biz kara koyunlar birbirimize destek olmalıyız."

Jullien dairesinin kapısını açar açmaz kulakları yırtan bir çığlık duyuldu.

"Paka'nın evi!"

İki küçük, kara kafalı bulanıklık Jullien'e saldırmak için koşarak geldi. Biri kendini onun kollarına atarken, diğeri bacağına yapıştı ve onu sıkıca kavradı. Jullien gülerik ikiz kızlarını kucakladı. Kucağındakinin yanağına bir öpücük kondurdu. "Viv, kuzenin Bastien'le tanış."

"Selam, Bastien!"

"Tanıştığımıza memnun oldum, Viv."

Jullien'in bacağındaki kız kaşlarını çatarak Bastien'e baktı. Bastien diz çökerek elini ona uzattı. "Sen Mira olmalısın."

Mira babasının bacağını bırakıp dişlerini inceleyebilmek için Bastien'in dudaklarını çekti. "Ama madem Paka'nın ailesindensiniz, neden sizin de dişleriniz yok?"

"Ve siyah saç?" Jullien onu yere bırakırken Viv de söze karıştı. "Bütün Ixurianir'lerin saçları siyah değil mi?" Tamamen bıkmış gibi ellerini yüzüne vurdu. "Kafam çok karışık."

Jullien gülerik onu tekrar kucağına aldı ve yanağından öptü. "Benim paka'm insan ve Bastien'in annesinin ağabeyi, o da insan."

Bu yüzden Andaria'daki ve diğer bazı yerlerdeki pek çok insan beni Andarion olarak görmüyor."

Bastien başını salladı. "Evet, ben de tamamen insanım. Ne yazık ki damarlarımda hiç Andarion kanı yok."

Mira derin bir iç çektikten sonra Bastien'in yanağını şefkatle okşadı. "Senin için çok üzgünüm. Ama biz seni yine de seviyoruz, *Kyzi*. Dişlerin olmasa bile."

Gülerek ona gülümsedi. "Teşekkür ederim, Mira. Çok minnettarım." Saçlarını karıştırdı ve kızlarının kendisine verdiği tepkiye tanık olmak için kapıdan içeri giren Ushara'ya sıırttı. "Çok kıymetliler. Julie'nin asık suratlı, sinirli halinden bu kadar tatlı bir şey çıktığına inanamıyorum."

Jullien onlara içecek getirmek için mutfığa giderken homurdandı, Vasili ise Bastien'e utangaç ve hoş bir şekilde sarıldı. "Çok teşekkür ederim."

"Kabul etmelisin ki *hiç bu kadar* sevimli olmamıştın." Vas'dan uzaklaşarak, Mira ciyaklayıp kollarından atlayarak korunmak için kardeşine koşana kadar onu gıdıkladı.

"Sen de değildin."

"Doğru. Bebek veledi olmakla çok meşguldüm. Oldukça ciddi bir şekilde zevk aldığım bir iş." Birayı Jullien'in elinden aldı ve bir yudum içmek için kaldırdı. "Barnabas'ın bizi engelli koşu parkurunda koşturmaya çalıştığı o iğrenç yaz kampını hatırlıyor musun?"

"Hatırladın mı? Haysiyetim hâlâ o duvarda, sol testisimin yanına iliştirilmiş durumda."

Bastien gülerek Ushara ve Vasili'ye dönüp senaryoyu onların yararına açıkladı. "Amcam tam bir hıyar. Babamı severdim ama tuhaf ebeveynlik teknikleri vardı; ara sıra hafta sonu manevraları ve her yıl yazları altı haftalık tam bir hayatta kalma eğitimi programı için Hernia Kampı'nda geçirirdi. Ve zavallı Julie bir yıl sen kaç yaşındayken bu kampa katıldı? On üç mü?"

"On dört. Andarion Indari'mde olmam gerekiyordu." "Indari mi?"

Bastien kaşlarını çatı.

Birasından bir yudum aldı, sonra Bastien'e terimi açıkladı. "Bu bir Andarion reşit olma töreni, ailenin büyüğü küçüğünü kendi başına hayatta kalmayı öğretmek için bir göreve götürüyor. Genç bir çocuk olarak gider ve sözde Andarion toplumundaki yerini almaya hazır, yetenekli bir yetişkin olarak geri döner."

"Ah... *Dayanıklılık*." Dancer'ın kullandığı sözcük buydu ve bu da mantıklıydı. Andarion dilindeki Indari teriminin Evrensel çevirisi olabilirdi ve Dancer Bastien'in Andarion diline aşına olduğunu bilemezdi.

Bu da tuhaf bir bağlantı kurarken bir şeyi merak etmesine neden oldu. "*Indari* ve *Andaria* dilsel olarak akraba mı?"

Jullien elindeki şişeyle onu selamladı. "Bunu yakalamanızdan etkilendim. Çoğu yakalayamaz. Ama evet. Andari dayanmak için kullanılan eski bir kelimeydi."

"Annenin ırkı hakkında çok şey söylüyor, *Drey*."

"Yine de yapma." Jullien, büyükannesinin ona çocukken verdiği boynundaki yara izini kaşıdı.

Konuyu çabucak değiştirmek isteyen Bastien onları bir önceki konuya döndürdü. "Dayanıklılığın için Kirovar'a nasıl geldin?"

"Yarı insan ve şişman olduğum için Andarionlu akrabalarımın hiçbirisi aile görevinde başarısız olduğumda benimle birlikte görünerek utanç duymak istemedi. Bu yüzden teyzem beni babama, o da hemen sizinkine, o da amcanıza gönderdi. Eğlenceli zamanlardı."

Evet.

"Gerçekten."

Ushara yemek hazırlıklarına ara verdi. Bastien onun gözlerinde Jullien'in ailesini kendisi kadar düşündüğünü gösteren bir parıltı yakaladı.

Onlar pislikti.

Ama Jullien ona ve hikâyeyle birdenbire ilgilenmeye başlayan Vas'a göz kırparken bunu umursamıyor gibiydi.

"İşte oradaydık," diye hikâyeye devam etti Jullien. "Kirovarian tarihinin en sıcak yazında, Barnabas'ın ısı emici kayalarla doldurduğu bu devasa sırt çantalarıyla, gölgede sekiz yüz derece sıcaklıkta manevralar yapıyorduk. Gerçi o parkurda hiç gölge yoktu ama olsun."

"Abartmıyor. O kadar sıcaktı ki granola barımı eritti." Vas kaşlarını çatı. "Bir granola bar nasıl eritilir?"

"Kesinlikle!" Bastien gülerek şöyle dedi. "Botlarımın topuklarının eridiğine yemin edebilirim."

"Evet, Bas ve kardeşlerinin aksine ben aşırı kiloluydum ve bir dönem kaslarım zayıflamıştı-" Vasili'ye bakarken durakladı. "- Hapsedildim ve onların atmosferine alışkın değildim. Hem de hiç. Çok daha ince

Andaria'dakinden farklı bir yerçekimi ve alerjen var. Bu yüzden kafam karıştı, boğuluyorum, hırıltılı nefes alıyorum ve iki büklüm olup kusuyorum."

Bastien bu anıyı hatırlayınca yüzünü buruşturarak başını salladı. "Hoş bir manzara değildi. Senin paka'yı neyle beslediklerini bilmiyorum ama iğrençti. Ağabeyim ve kız kardeşim orada durmuş zavallı Julie'ye bağıyorlardı çünkü amcam eğer parkura geri dönüp bitirmezse bizi fazladan tur attırmakla tehdit ediyordu. Hakkını vermeliyim, elleri ve dizleri üzerinde, kendini ayağa kaldırmak için elinden geleni yapıyordu. Hatta sonuna ulaşmak için sürünüyordu. Hayatımda ayağa kalkmaya bu kadar kararlı birini görmemiştim ama olmuyor işte. Boğuluyor ve o kadar kötü terliyor ki Julie'nin her an ölmesini bekliyorum."

"Yani," diyor Jullien, onun sözünü keserek. "Gerçek Bastien formunda - ve o sırada sadece yedi yaşında olduğunu aklımızda tutarak - kaskını çıkardı, sırt çantasını yere attı ve kaskı yastık olarak kullanarak yere uzandı ve onlara dedi ki, kelimesi kelimesine alıntı yapıyorum, 'Sonra, sürtükler. Bugünlük işim bitti. Beni eve taşıyabilir ya da bir araç çağırabilirsiniz. Her iki durumda da buradan gitmiyorum. Kıçım bu istismar için çok değerli."

Ushara'nın nefesi kesildi. "Nasıl geçti?"

Bastien bu anı karşısında kıcı seğirirken homurdandı. "Yüksek bir bayramda pofuduk bir kedi yavrusunu kurban etmek gibi. Amcam kıymetli kıcıyı ateşe vermişti. Ama bu zavallı Julie'nin dikkatini dağıttı."

"Evet, ama o gün kendine bir dünya acı kazandırdın."

Bastien kayıtsızca omuz silkti. "Eve döndükten sonra annem kıcımdaki morlukları gördüğünde sen orada değildin. Sana söz veriyorum, bana yaptıkları, annemin onları gördüğünde verdiği tepkinin yanında sönük kalır. Ama babamın yıldırım hızındaki refleksleri olmasaydı, birkaç kuzenimden utanıyor olurdum. Aslında *sana* borçluyum. Bu eğlenceli macera yüzünden, ergenlik çağıma kadar yaz kampına geri dönmek zorunda kalmadım. Ve annemin, amcam ya da başka biri bana kaşını kaldırırsa onu vurmalarını emrettiği korumalarla gittim." Ushara'ya sırtıttı. "Dediğim gibi, kıcım oldukça değerliydi."

Jullien güldü. "Annen bambaşka biriydi. Shara'ya kadar, gençlerini bu kadar koruyan birini hiç görmemiştim. Senin orduya katılmana izin şaşırdım."

"Yine havai fişekleri kaçırdın. Kutsal Jacob... beni bundan kurtarmak için beni vurmaya çalıştı."

"Saçmalık derdim ama anneni tanıyorsam... kulağa doğru geliyor."

Ushara bön bön baktı. "Ciddi misin?"

Bastien, bir arkadaşının ailesine ait olan bir nakil aracını kaldırdıktan sonra annesi ve babası için neden olduğu şiddetli kavgayı hatırlayınca ayıldı.

"O askere gidiyor, Lia! Disipline ihtiyacı var ve sen ona disiplin vermeme izin vermiyorsun! Çocuğu hala bebek bezindeymiş gibi kucaklayıp şımartıyorsun. Ona servis edilen eti kestiğini bile gördüm... ve bu sadece dün geceydi!"

"Tanrılara yemin ederim ki Newie, eğer senin bencil aptallığın ve bu aptallıkta ısrar etmen yüzünden bebeğim zarar görürse, peşine düşeceğim ilk şey senin taşakların olacak!"

Bu, annesinin küfür etmeye en çok yaklaştığı andı. Elbette bu onun özel yeteneği idi. Aziz annesini küfretmeye, metanetli babasını da içmeye itmek.

Bastien boğazını temizledi. "Evet, annem bizi çok severdi. Ebeveynler konusunda kesinlikle şanslıydık. Barnabas'ın onlara yaptıklarını hak etmediler ve bunu düzeltene kadar rahat etmeyeceğim."

Jullien, Ushara'nın az önce küp küp doğradığı havuçlardan bir avuç aldı. "Tahtın peşinden mi gidiyorsun?"

Bastien ikizlerin yerde oynadıkları yere baktı. Dünyanın dehşetine karşı o kadar masumlardı ki. Bütün çocukların bu şekilde kalmasını ne kadar isterdi.

Ve böyle oynadığı günleri özlemesine neden oldu.

"Bilmiyorum. Asla yönetici olmamam gerekiyordu.... Üçüncü doğuşum. Bu bana *hiç* gelmemeliydi. Ailenin eğlence düşkünü playboyu olmam gerekiyordu, işleri batıran ve diğerlerine kokteyl partilerinde konuşacakları skandal bir şeyler veren."

Yutkunarak Jullien ile bakışlarını kilitledi. "Herkes Nyk'ın öldüğünü sandığında suçluluk duygusuyla nasıl başa çıktın?"

"İstemedim. Dediğiniz gibi, tahtı hiç istemedim. Ama birkaç yıl sonra, annemin ayılıp daha fazla çocuk sahibi olmayacağını ve babamın da yeniden evlenmeye ya da başka bir varise sahip olmaya niyeti olmadığını anladığımda, kendimi siyaset hakkında olabildiğince çok şey öğrenmek için okula attım,

tarih ve diplomasiyi elimden geldiğince öğrendim. Önemseydiğim için değil. Sadece ağabeyimin anısına, onun olabileceğini düşündüğüm gibi bir hükümdar olmayı borçlu olduğumu hissettim."

Bastien bu sözleri düşünürken kaşlarını çatı. Bunca zaman kendini suçlu hissetmişti. Ama bu yeni bir bakış açısydı. "Hiç bu şekilde düşünmemiştim."

"Çünkü senin playboy olman gerekiyordu. Ben yedektim."

Güldü ve yemeği masaya taşımadan önce Jullien'in sırtını sıvazladı.

Bastien'in bir daha asla sahip olmayı düşünmediği rahat, kahkaha dolu bir yemek boyunca şakalaştılar. Nykyrian ve Sentella ile geçirdiği zamanın aksine burada kendini yabancı ya da yalnız hissetmiyordu.

Burası evim gibiydi. Jullien'in ailesi onunki gibi hissettirdi.

İlk kez, intikamından vazgeçip Jullien'le kalmaya karar verdi.

Keşke yapabilseydi....

Ne yazık ki, bu işin peşini bırakırsa vicdanı ona asla huzur vermeyecekti.

Yemekten sonra Jullien kızları yatırırken Ushara'nın temizlik yapmasına yardım etti ve Vasili kuzenleriyle internette oynamaya gitti.

Her şeyin normalliği neredeyse kaldırabileceğinden fazlaydı. Ama bunun altında uzun zamandır hissetmediği bir şey vardı.

Jullien dünya tarafından silinmişti. Tüm aileleri tarafından. Yine de burada, kanun kaçağı bir ulusun arasında, Bastien'in uğruna ruhunu satabileceği şeylere sahipti.

Sevgi. Barış.

Aile.

"Ushara?"

Temizlik yaparken duraklayıp Bastien'e baktı. "Evet?"

"Teşekkür ederim."

"Bana ne için teşekkür ettiğinizi tam olarak bilmiyorum ama rica ederim."

Kadına sert bir bakış fırlatmadan önce gözlüğünü kaldırdı. "Bana umut veriyorsun ve bu uzun zamandır sahip olmadığım bir şey."

Kalan son yemeklerini de bir küvete doldurup . "Ne demek istiyorsun?"

"Jullien'in aksine ben harika bir çocukluk geçirdim. Her çocuğun sahip olması gereken türden. Bu yüzden Aros'un bize karşı bu kadar iyi davranırken kendi oğluna karşı nasıl bu kadar hıyar olduğunu hiç anlamadım." Ya da Aros'un daha iyi bilmesi gerekirken, amcasının Barnabas'ın yalanları yüzünden ona nasıl bu kadar çabuk sırt çevirebildiğini. "Hâlâ anlamıyorum.

kıçına neyin girdiğini ve orada büyüdüğünü gerçekten anlıyordu. Julie kötü bir çocuk değildi. Sadece başkalarının hain yanlarını yakından tanıyarak büyümüş, benimse farkında olmadığım yalnız bir çocuktur. Öyle bir dünyada büyüdüm ki, eğer biri, amcam bile bana zarar verseyse, bunun tek nedeni beni önemsemesi ve bana değerli bir hayat dersi vermeye çalışmasıydı ve bu benim iyiliğim içindi."

"Safmıydın."

"Ne mutlu ki öyle. Bilmesem de korunuyordum. Her şey başıma yıkıldığında, ailem ve dostlarım sandığım kişiler düşmanım çıktığında... Tüm inancımı kaybettim. Her şeye olan inancımı. Ama bu-" Duvardaki aile resimlerini işaret etti. "Tahmin edebileceğinden çok daha fazla yardımcı oluyor. Kaybettiğim inancımın bir kısmını geri kazandırdı. Julie'de benim her zaman bildiğim şeyi görmene sevindim."

Ona gülümsedi. "Hayatımı başka türlü hayal edemiyorum." Kolunu okşayarak, koridorda kızların odasına kadar kendisini takip etmesini işaret etti ve yatma ritüellerini görebilmesi için kapıyı araladı.

Jullien, kızların paylaştığı orta boy yatağın üzerinde, ayak bileklerini çaprazlama bağlayarak, bir yığın doldurulmuş hayvana yaslanmış halde yatıyordu. İkizler her iki kolunun altına, yorganın altına ve göğsüne sokulmuş, o da onlara kitap okuyordu.

Bastien, sert Andarion kuzenini bu kadar nazik görünce ağzı açık kaldı.

Karakterleri taklit ederkenki derin sesi kızların kıkırdamasına neden oldu. "Ve sonra Lorina kız kardeşini yakaladı ve *rawr!*" Gırtlaktan gelen bir ses efektiyle Mira'yı yakaladı ve ciyaklayana kadar gıdıkladı, sonra döndü ve aynısını Viv'e yaptı.

"Jules," dedi Ushara azarlarcasına, "onları yere sermen gerekiyordu, onları gaza getirmen değil."

Gözlerini kocaman açarak kızlara baktı. "Annemle başımı yine belaya soktunuz."

O hikâyeyi okumaya devam ederken kıkırdadılar ve onun yanına daha da sokuldular.

Ushara kapıyı kapattı ve oturma odasına doğru geri döndü.

Bastien ona tekrar katılmadan önce düşüncelerini toparlamak için bir süre daha oyalandı. "Demek istediğim de bu, Ushara. Keşke *bunun* nasıl bir mucize olduğunu görebilseydin." Başparmağıyla koridoru işaret etti. "Julie

Bunu ailesinden öğrendi. Sizi bulduğundan beri hiç bu kadar açık ve mutlu olduğunu görmemiştim."

Utanarak boğazını temizledi ve konuyu değiştirdi. "Yani buraya gelmeden önce onun kardeşiyle birlikteydin?"

"Evet."

" biri?"

Bastien omuz silkti. "Nykyrian'ı pek tanımıyorum aslında. Bütün çocukluğum boyunca öldüğü sanıldı. Geri döndüğünde ve yeniden varis olarak atandığında yirmi altı yaşındaydım."

Öfke görüşünü kararttı. "Ve Jullien'i dışarı attıklarında ona yardım etmedin mi?"

"Denedim. İnanın bana. Ama Jullien'in mirastan mahrum edilmesinden sadece üç ay sonra tüm ailemin katledildiğini ve bunun için mahkum edilip Ravin olmaya mahkum edildiğimi hatırlamalısınız. Geriye dönüp baktığımda, babam ona bir iyilik yaptı. Julie Kirovar'da olsaydı, o da öldürülmüş olacaktı."

Nefesini sertçe içine çekti. "Bu kadar yakın olduğunu fark etmemiştim."

Bastien başını salladı. "Yani hayır, Nyk'i tanıma fırsatım hiç olmadı. Hem de hiç. Birkaç hafta önce Oksana'da ortaya çıkana kadar. Yeterince iyi birine benziyor. Ama Julie'yle paylaştığım savaş hikâyelerini onunla paylaşmıyorum. Nyk hiçbir zaman büyükbabamızın bitmek bilmeyen partilerinden birine katılmak zorunda kalmadı."

Güldü. "Ben de öyle duydum."

"Eminim öyledir. Öldüğü güne kadar kardeşim Quin, Julie'yi bunu yapacak cesarete sahip olduğu için kahramanları arasında saydı."

"Havuza işemeye geri mi dönüyoruz?"

Bastien, Jullien'in sorusu üzerine döndü. "İşleri ilginç hale getirmek için sana her zaman güvenebilirim."

Jullien gözlerini devirdi. "Oraya hiç girmeyelim." Dolaptan ceketini çıkardı. "İhtiyacın olan dosyalar gemimde saklı. Burada mı kalmak istersin yoksa benimle mi gelirsin?"

"Karınızın arkadaşlığından ne kadar hoşlansam da, sizinle geleceğim ve onu benim kabalığımдан kurtaracağım."

"Sen katlanılması zor bir angarya değilsin. Ve istediğin zaman buraya gelebilirsin."

"Teşekkür , Ger Tarra." Bastien, kendisine gerçekten sarılan Vasili'ye veda etmek için bir dakikasını ayırdı. "Kendine iyi bak, sporcu."

"Sen de."

Ve Bastien, Jullien'i istasyona kadar takip etti.

Bastien bütün gece aklını kurcalayan bir konuyu açtığında henüz fazla uzaklaşmamışlardı. "Teşekkür ederim."

"Akşam yemeği için mi? Rica ederim."

"Hayır. Hayatımı kurtardığın için."

Jullien neredeyse tökezliyordu. "Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

"Evet, biliyorsun. Gözetmen'e beni idam etmesini engelleyen o mektubu gönderen Aros değildi. Sen olduğunu biliyorum."

Jullien'in yüz hatları kıpkırmızı kesildi. "Keşke daha fazlasını yapabilseydim."

"O sırada avlandığınız düşünülürse, bu kadarını yapmanıza hayret ettim. Nasıl başardın?"

Jullien omuz silkti. "Bunu önceliğim haline getirdim. Duruşma haberlerini izlediğimde Ritadaria'daydım. Gördüğüm saçmalıklara dayanarak seni mahkûm edeceklerini biliyordum ve babam da her zamanki gibi bunu durdurmak için hiçbir şey yapmayacaktı. Ben de elimden geleni yaptım."

Bastien onu kucaklamak için kendine çekti. "Tekrar teşekkür ederim."

"Bundan emin misin? Çünkü ev dediğin o cehennemi gördükten sonra..."

Bastien gülerek onu itti. "Sen her zaman bir pisliktin."

"Evet, uh-huh." Jullien dosyaları almaya gitti.

Bastien gitmeye başladığında Jullien onu durdurdu. "Gitmeden önce biraz gevşemek ister misin? Buna hazır olduğundan emin olmak ister misin?"

"Ne demek istiyorsun?"

"En son ne zaman antrenman yaptın?"

Düşünmek istemediği kadar uzun zaman önce. "En iyi dönemimdeyim. Eğitime ihtiyacım yok."

Jullien onun sahte aksanı karşısında homurdandı. "Bilemiyorum. Biraz bitkin görünüyorsun."

Bastien bön bön baktı. "Bunu kadar yaşlı birinden duymak istemiyorum!"

"Yaşlı mı? Hah! İşte bu!"

Bastien'in bildiği bir sonraki şey, bir ringde idman yapıyorlardı ve etraflarında onları izlemek için bir kalabalık toplanmıştı.

Onlar birbirlerini döverken, bir yandan da birbirlerini daha sert vurmaya ve daha hızlı hareket etmeye teşvik ederken zamanın nasıl geçtiğini anlamıyordu.

Sıcak ve terli, Jullien'in dikkatinin dağıldığını gördü. O da öldürmek için harekete geçti.

O daha gözünü kırpamadan Jullien dönüp onu yakaladı ve mindere yapıştırdı, sonra da yanağından öptü. "Artık durmalıyız." Çenesini, kenarda durmuş, elleri kalçalarında, onlara ters ters bakan Ushara'ya doğru salladı.

Bastien baktı ve güldü. "Ah, kahretsin. Şimdi de kadınınla başını belaya sokan ben oldum."

Jullien çapkınca sırtarak ayağa kalktı ve Bastien'e ayağa kalkmasına yardım etmesi için elini uzattı. Her ikisi de yara bere içindeydi, terliyor ve kanıyordu. Yine de ikisi de umursamadı.

İyi bir maç olmuştu ve Bastien'in buna sandığından daha fazla ihtiyacı vardı.

Ona yaklaştıklarında Ushara başını salladı. "Gerçekten mi? Birbirinize böyle mi veda etmek istediniz?"

Jullien utanarak boynunu ovuştururken Bastien havlu almaya gitti. "Sadece biraz pratik yapacaktık. Sonra biraz kendimizi kaptırdık."

"Biraz mı?" Paspasın üzerindeki kana baktı; sanki orada biri öldürülmüş ve cesedi saklanmak üzere sürüklenmiş gibiydi.

Trajen dağılan kalabalığın arasından çıkıp onlara katıldı. "İkinizden de çok etkilendim."

Bastien, Jullien'e bir havlu uzattı ve karnında hâlâ League Ravin izini taşıdığı yerdeki ter ve kanı sildi. "Evet, Julie'nin tüm bunları yapabildiğini bilmiyordum. Onu ve Fain Hawk'u kapışırken görmeyi çok isterdim. Julie şimdiye kadar dövüştüğüm ve kıcımlı Fain kadar minderde sürükleyebilen tek kişi."

"Savaş Hawk Fain?" Jullien kaşlarını çatı.

Bastien ağzından kaçıracağı şeyi fark edince irkildi. Ama kuzenine hiçbir şey için yalan söyleyecek değildi. "Evet. Kirovar'da yaşarken onunla antrenman yapardım."

Jullien yüzünü sildi. "Onu tanıdığınızı bilmiyordum."

"Evren küçük, değil mi? Siz çocukken o ve kardeşi sizin okulunuza gittiği için birbirinizi tanıyor olabileceğinizi düşündüm ama Anatolilerin War Hawk'lar, War Hawk'ların da Anatoliler hakkında ne düşündüğü ve soylarınız arasında uzun süredir devam eden kan davası göz önüne alındığında, asla ama asla

Ona ya da kardeşine akraba olduğumuzdan ya da birbirimizi *herhangi bir* şekilde tanıdığımızdan bahsetmeyin. Andarionlar *oldukça* bölgeci ve değişken bir türdür." Aros'un bir zamanlar ona Jullien ve Dancer hakkında anlattığı hikâyeden bahsetmiyorum bile.

Doğrusu neye inanacağını bilmiyordu ama hikâyede Aros'un anlattığından çok daha fazlası olduğundan emindi. Çünkü hiçbir şey ve hiç kimse Jullien'i onun gözünde küçültemezdi, özellikle de son birkaç yıldır Bastien'e yaptığı iyiliklerden sonra.

Ona göre Jullien bir azizdi.

Jullien, Bastien'e başıyla onay verdi. "İyi karar, Kyzi. Seni öldürebilirlerdi." "Kesinlikle." Bastien yüzünü ve omuzlarını sildi. "Bunun için üzgünüm,

Ushara. Lütfen kuzenime zarar vermeyin. Hepsi benim hatamdı." "Pek sayılmaz. Bunu başlatan bendim."

Suçlama konusunda tartışmaya başladıklarında Ushara onları durdurdu. "Sorun yok." Jullien'in dudağındaki kanı nazıkçe sildi. "Kolunun bu kadar iyi çalışmasına sevindim. Ama bu kadar erken stres yapmamalısın."

"Çok fazla kullanmıyordum. Henüz tam olarak kontrol edemiyorum ve onu öldürmek istemedim."

Ushara acı bir eğlenceyle içini çekti. "Ee Bas, saat bu kadar geç olduğuna göre sabaha kadar kalacak mısın?"

Yapabilmeyi ne kadar isterdi ama... "Hayır, yola devam edecektim. Julie'nin başını belaya soktuğumdan beri, daha fazla yıpranma riskine girmek istemiyorum."

Jullien saçlarını kuruladı. "Nereye gidiyorsun?"

"Erzak ve daha fazla istihbarat için Starken. Sonra da Barnabas'ın peşine düşeceğim." Ushara onun sözleri karşısında kaşlarını çatı.

"Yalnız mı?"

Başını salladı. "Gerçekten güvendiğim başka kimse yok. Arkamda bir yabancı istemiyorum. Julie'yi ya da Fain'i bu işe bulaştırmayacağım. Yani eğer düşersen, bu sadece benim kışıma olur. Ve bunun için gerçekten üzülecek kimse yok."

Ushara burnunu kırıstırdı. "Neden gitmeden önce duşa girmiyorsun?"

"Ne?" Bastien kırıgın bir ses tonuyla sordu. "Koktuğumu mu söylüyorsun?"

Trajen homurdandı. "Az önce iki saat boyunca amiralimi eşek sudan gelinceye kadar dövdünüz. İkiniz de çürümüş ve ölü bir şey gibi kokuyorsunuz. Ushara hamileyken ikinize de bu kadar yakın olmaya nasıl dayanabiliyor, hiçbir fikrim yok."

Bastien güldü. "İyi. Bir ipucu alabilirim." Soyunma odasına doğru yöneldi. O gider gitmez Ushara bağlantısını çıkardı. Jullien ona kaşlarını çattı. "Ne yapıyorsun?" "Birini arıyorum. Belli ki."

Jullien Trajen'in bakışlarıyla karşılaştı. Beklenmedik belirsiz cevabı karşısında içinde soğuk bir his belirdi. Genelde kaçamak cevap veren o olurdu, o değil. "Kim?"

Onun sorusunu duymazdan geldi. "Merhaba, ben Amiral Samari. Dün yeniden atanmayı talep ettiğinizi ve yarın bu konuda görüşeceğimizi biliyorum. İster inanın ister inanmayın, bu gece ilginç bir şey ortaya çıktı. Bu bir dış görev. Kirovar için, ama ilgilenebileceğinizi düşündüğüm bir şey." Dinlemek için durakladı. "Evet. Bizimle birkaç dakika içinde Kuzey Körfezi'nde buluşmak ister misin?" Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Harika. O zaman görüşürüz."

Trajen boğazının altından hırladı. "Ne yaptığını biliyor musun?" "Evet."

Jullien, güçleri onu başarısızlığa uğrattığı için tamamen şaşkın bir halde Trajen'e döndü. "Biri *bana* ipucu verebilir mi?"

Ushara bağlantısını bir kenara koydu. "Jay birkaç aylığına kendini cezalandırdı. Çocuklarıyla daha fazla vakit geçirmek ve işleri kocasına istiyor. Bu yüzden ekibinden bazıları geçici olarak yeniden görevlendirilmeyi talep etti."

"Tamam..."

"İçlerinden birinin Bastien için mükemmel bir nokta olacağını düşünüyorum."

Jullien bu düşünceyi takdir etse de, bunun kuzeninin hoşuna gitmeyeceğini biliyordu. Bas ondan bile daha paranoyaktı. Ve iyi bir nedeni vardı. Onların yaşadığı türden bir ihanete uğradığınızda, bu sizinle kalma eğilimindeydi.

"Shara... Bas tanımadığı birini arkasına almaz." "Evet, ama Gyron Gücü eğitimi var. Buna saygı duymak zorunda."

Fark etmezdi. Aslında, bu daha kötü olabilirdi. Birbirlerini tanıyorlarsa, bu Bas'ı kızdırabilir bile.

Jullien gömleğini çekti ve yüksek sesle inledi. "Trajen, bunun ne kadar kötü bir fikir olduğunu söyle ona. Bildiğimiz kadarıyla düşman olabilirler."

"Hiç sanmıyorum," diye ısrar etti Ushara. "Devrilme yüzünden Kirovar'ı terk etti ve Tavali'ye katıldı."

"Rütbesi neydi?"

"Binbaşı."

Trajen kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bırakın tanışsınlar. Bakalım anlaşılabilecekler mi?"

Kulağa kolaymış gibi geliyordu ama Jullien daha iyisini biliyordu. İkisiyle tartışmaması gerektiğini de iyi biliyordu. Her zaman onlar kazanırdı. Trajen çünkü pes etmedi. Ushara çünkü kirli dövüşürdü.

Jullien havluyu bir çöp kutusuna attı. "Peki. Zaten bunu tek başına yapmasını istemiyorum."

Bastien duştan çıktığında içinde garip bir his vardı. Doğru olmayan bir şeyler vardı. Ne olduğunu bilmiyordu ama havada bir şeyler değişmişti.

Kuzey Körfezi'ne vardıklarında, derisi sanki canlıymış gibi sürünüyordu.

Gizli bir içgüdü ona bu yolculuktan vazgeçmesini mi söylüyordu?

Jullien onu en azından bu gece kalması için tekrar ikna etmeye çalıştı. "Bunu yapmak istediğine emin misin? İstedğin kadar kalabileceğini biliyorsun."

Bastien onun sırtını sıvazladı. "Ve bunu cazip hale getiriyorsun. Ama bunu yapmak zorundayım. Bunu aileme borçluyum."

"Anlıyorum. Başka bir şeye ihtiyacınız olursa..."

Bastien Ushara'ya şakacı bir sırıtış attı. "Gerçekten minnettarım ama seni aileden ayırmayacağım. Onların sana benden daha çok ihtiyacı var." Elini Jullien'e uzattı. "Kendine iyi bak, *Drey*."

"Ve sen."

Başını Ushara'ya doğru eğdi, ardından Trajen'in elini sıktı.

* * *

Ember Kuzey Körfezi'ne girdiğinde nefes alamıyordu. İlk başta halüsinasyon gördüğünü düşündü. Ama pervasız postuyla tanıştığı ilk andan beri gece gündüz peşini bırakmayan adamı tanımamak mümkün değildi. Ağzını sulandıran ve vücudunu mırıldanmaya iten o uzun boylu, zayıf ve yırtık vücut

...

Sadece bir tane belalı savaşçı böyle duruyordu. Kendinden emin ve cana yakın. Ciddi ve eğlenceyi seven. Anlaşılması için tecrübe edilmesi gereken tam bir çelişki.

Bastien'in derin ve gürleyen Kirovaryan aksanını duyduğunda gözlerinden yaşlar süzüldü. Artık aşık olduğu son derece cilalı aristokrat değildi, bu Bastien'in daha da tehlikeli bir yanı vardı. Bir can almaktan çekinmeyeceğini söyleyen biri. Ve bu sadece yontulmuş yüzünden geriye doğru çektiği krem sarısı röfleli uzun kahverengi saçları değildi. Ya da birkaç günlük bıyıklara sahip olan gölgeli çene çizgisi - eski cilalı Bastien'in *asla* tahammül edemeyeceği bir şey.

Hayır, bu yabancı visirden çok barbardı.
Kahramandan çok kötü adamdı. *Lanet olsun sana....*

* * *

Birdenbire Bastien'i sersemleten bir ses körfezi yarıp geçti.

"Bastien Cabarro... seni alçak, değersiz insan !" Hayır...

Trajen'den uzaklaşıp bir daha görmeyi hayal ettiği son kişiyi görmek için döndüğünde yanaklarındaki renk uçup gitmişti.

Tavali Ulusunun polis birimi tarafından tercih edilen Hadean Kolordusu subay üniformasını giymiş olan Ember....

Ve bugün, onu kapana kısılmış kız kardeşine ulaşmaya çalışırken ilk gördüğü andaki kadar yıkıcıydı. Eksik olan tek şey yanağındaki kir lekesi ve ateş yeşili gözlerindeki panikti.

Vücudundaki tüm hormonlar aşırı hızlanıp onu sert, ağırlı ve tamamen doğru düşünemez hale getirdiğinden nefes alamıyordu. Hâlâ her Gyron Kuvvetleri subayının içine işlemiş o tanıdık askeri havası vardı. Ve Bastien'e doğru sanki onu tamamen deşmeye niyetliymiş gibi yaklaştı.

Paslanmış bir tırnak törpüsüyle.

Bastien hareket etmedi ya da konuşmadı. Orada öylece durmuş, kendisi için her şey demek olan ince, kumral saçlı Tavali'ye bakıyordu.

Elleri kalçalarında, onun önünde durdu. "Bana söyleyecek bir *şeyin* yok mu?"

Evet, ama nereden başlayacağını bilmiyordu, bu yüzden kanı çekilmiş aklına gelen ilk aptalca cümleyi söyledi. "Öldüğünü sanıyordum?"

Bastien'in cevabıyla alay ederek ceketini yakaladı ve onu öne doğru itti. Bastien'in tam olarak beklediği gibi onu hırpalamak yerine, dudaklarını kabartan ve onu hayatında hiç olmadığı kadar sert bırakan bir öpücük verdi. Hırlayarak ellerini kızın üniformasının içine soktu ve onu kendine doğru çekti; kızın vücuduna mükemmel bir şekilde oturan kıvrımlarının tadını çıkarıyordu. Sanki tanrılar onu sadece kendisi için yaratmışlardı. Evrendeki hiçbir şey onu daha fazla memnun edemezdi, özel bir köşe bulup onun her santimini tatma ihtiyacını giderebilmek dışında.

Ushara önce Trajen'e, sonra da Jullien'e baktı. "Sanırım birbirlerini tanıyorlar."

Jullien bastırılmış bir gülümsemeyle başparmağını alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Evet, ben de buna bahse girerim. Ya öyle ya da Kirovar'daki selamlaşma son ziyaretimden bu yana çok gelişti."

Tüm vücudu elektriklenen Bastien sonunda nefes almak için ayağa kalktı. İstedikinden değil. Gerçekten de şu anda tek düşüncesi üniformasını çıkarıp ona kendisini ne kadar özlediğini göstermekti.

Ya da iyisi, dişleriyle koparmak.

Yüzünü ellerinin arasına alarak ona baktı, hayatta ve iyi olduğu için Kirovar'daki her tanrıya şükretti. Başparmağını şiş dudaklarına götürdü ve onu sevdiğini söylemek niyetiyle gülümsedi.

Ta ki kasıklarına diz atana kadar. Sertçe. "Bu kız kardeşimle evlendiğin içindi, seni beceriksiz piç!"

Acı içinde tıslayan Bastien, incinmiş kasıklarını tutarak ondan uzaklaştı. Ona ters ters baktı ve küfretti. Oh evet, bu onun içindeki tüm hassas duyguları emmişti.

O anda onu öldürmek istedi! "*Benden ayrılmıştın! Hatırladın mı?*"

Pişmanlık duymadan dudağını büktü. "Nereye gittiğimizi düşünmek biraz zaman istediğimi söyledim. Bu, beş dakika sonra gidip kız kardeşimi becermen için bir davet değildi."

Şaka mı yapıyordu? Böyle olmamıştı. "Kız kardeşini öylece 'becermedim'. Ve beş dakikadan daha uzun bir süre geçtiği de kesin." Doğruldu, nefes alışını dengelemeye çalıştı. "*Bana* çıkma teklif etti. Sonra ben *sana* sordum ve *sen* de ne yaptığının ya da *kiminle* yaptığının umurunda olmadığını söyledin."

"*Yalan* söyledim," diye tersledi sıkılmış dişlerinin arasından. "Kutsal Jake! Sen benim ekürimdin. Yüz ifadelerimi okuyabilmen ve beni bundan daha iyi tanıyor olman gerekirdi!"

Bastien ellerini kaldırdı. "Trisani değil, Ember. Akıl okuma. Bana arkadaş olmamızı istediğini söylemiştin ve kız kardeşin de benimle çıktığını çünkü ortak olduğumuz için beni geri çevirmek ve duygularımı incitmek istemediğini söyledi. Nereden bilebilirdim ki?"

Ona ters ters bakarak, büyük bir tiksinti dolu bir ses çıkardı. "Gah! Sen her zaman çok kalın kafalıydın!" Ushara'ya doğru döndü. "O benim görevim mi?"

"Uh-" Sinirli bir şekilde etrafına bakındı. "-Evet? Ama bunu pas geçmek istediğinizi varsayıyorum."

Ember bakışlarını Bastien'e dikti. "Amcanın peşinden mi gidiyorsun?"

"Elbette."

"O zaman ben de varım."

Bastien onu dehşete düşüren bu düşünce karşısında homurdandı. "Evet, hayır. Hiç sanmıyorum. Özellikle *de bundan* sonra." İstismara uğramış kasıklarının işaret etti. "Soğuk algınlığına ihtiyacım yok. Güven bana. Hayat bunu yeterince yaptı."

"Sakın Cabarro. Bu dövüşte biz olmadan on saniye bile dayanamazsın.

İntikam istiyorsunuz. Biz de istiyoruz." "Biz mi?"

"Riot Squad. Hepimiz ölüme terk edildik."

Ushara aralarına baktı. "Riot Squad?"

Bastien, "Gyron Gücü'nün özel taktik birimi," diye açıkladı. "Annesi tarafından komuta ediliyor." Dikkatini Ember'a geri verdi. "Hepiniz kurtulmayı başardınız mı?"

Başını iki yana salladı. "Barnabas'ın tahta geçtiği gün kaybeden tek kişi sen değilsin."

"Özür dilerim."

"Evet, hepimizin yalaması gereken yaraları var. Ben de var mıyım? Yoksa intihara mı koşuyorsun?"

Kendisine bu kadar yakinken onu tekrar bırakmayı reddeden Bastien, Alura'yı her düşündüğünde sarsılmak zorunda kalacağı anlamına gelse bile, ayaklarının dibine bıraktığı çantayı alıp sırtına astı. "Kıçını sürükleme Wildstar. Gevşekliğe tahammülüm yok."

"Bunu duymak istemiyorum, GG. Senden üstünüm."

"GG?" Jullien Ember'a sordu.

"Hayalet Gadget. Savaşta bir şeyi havaya uçurmamız gerektiğinde her zaman doğru aleti bulduğu için bu adı aldı. Ya da bozulan mekanik veya elektrikli her şeyi tamir edebilirdi."

Ushara, Jullien'e eğlenen bir gülümseme gönderdi.

"*Senin* gibi." Jullien yorum yapmadı. "Peki ya Wildstar?"

"yola çıkarak. Wyldestarrin."

"Evet. Bile değil," diye alay etti Bastien. "Huysuzluğu ve eğitim sırasında bir sınıf arkadaşının kendisini aldattığını yakaladığında onun airbee'sini ateşe vermesi nedeniyle böyle adlandırıldı." Ayrılıncaya kadar ona ait olan bir modeldi bu. Her nasılsa onun öfkesinin bu kısmından kurtulmuştu. Onun ateşe verdiği tek şey hormonlarıydı.

Ember bakışlarını ona dikti. "Aklında tutman gereken bir şey var. Ha?"

"Ben seni aldatmadım. *Sen* benden ayrıldın. Bunu daha kaç kere tekrarlamam gerekiyor?"

"Pislik herif!" Başını sallayarak gözlerini devirdi. "Sanırım seninki Sentella savaşçısı?"

"Evet. Bütün yol boyunca savaşacak mıyız?"

"Muhtemelen."

"Aman Tanrım..." Bastien gemiye kadar yol boyunca sızlandı.

Arkasına bile bakmadan gemiye tırmandı ve ona acımasız kışının en iyi görüntüsünü verdi.

Bastien kokpitte ona katıldığında, her türlü acı içindeydi. O kadar sıkıydı ki, kız neredeyse Bastien'in kucağındaydı. Eşyalarını yerleştirdi ve kalkışa hazırlandı.

"Ne? Daha büyük bir gemiye paranız yetmedi mi?"

Onun bariz iğnelemesini görmezden geldi. "Misafir beklemiyordum."

Sonra vücudunun kokusu ona çarptı. Gözlerini kapatarak, o anda gerçekten ne yapmak istediğini hayal ederken başka hiçbir şeye odaklanamadı.

Ve bu lanet gemiyi uçurmak değildi. Ta ki bağlantısı çalana kadar.

"Kalkmam gerek," diye hatırlattı ona, o anda kız kardeşlerinden birinin sesini duymak istemiyordu. Onların da kınaması ihtiyacı olan son şeydi. Egosu bir gece için yeterince hırpalanmıştı.

Numarayı kontrol etti, sonra omzunun üzerinden ona ölümcül bir bakış fırlattı. "Biraz bekler." Kulağına dokundu. "Hey, bebeğim, her şey yolunda mı?"

Bu sözler onu sert ve öfkeli bir şekilde tokatladı.

Ta ki telefonun diğer ucundakinin bir erkek sesi olmadığını fark edene kadar. Ya da kız kardeşinin.

Genç bir çocuğa aitti. "Hey, anne! Birkaç dakikan var mı?" "Senin için, kıymetlim, her zaman. Bugün okul nasıldı?"

"Devam etmek zorunda mıyım? İşkenceye karşı bir yasa falan yok mu?"

"Okul çocukları için değil, üzgünüm. Bu sadece kursun bir parçası."

Son derece sinirli bir ses çıkardı. "Seni özledim anne. Beni görmeye ne zaman geliyorsun?"

"Elimden geldiğince çabuk. Söz veriyorum."

"Tamam," dedi huysuzca, sonra sanki dünyanın sonu geliyormuş gibi derin bir iç çekti. "Cin Teyze ödevimi yapmam ve seni rahatsız etmemem gerektiğini söylüyor. Ama seni daha sonra arayacağını söyledi. Seni seviyorum anne!"

"Sen de, doodles." Adam bağlantıyı keserken kız ona bir öpücük sesi çıkardı.

Hayatının aşkının başka birinden çocuk sahibi olduğu gerçeği karşısında yüreği sıkışan Bastien, hissettiği acıyı belli etmemek için mücadele etti. Ama bu çok zordu. Onun başka bir adamla yatakta olduğu görüntüler onu çiğ çiğ yerken bu neredeyse imkânsızdı.

Hayatın adil olmadığını bilse de, bu gerçekten de onsuz yapabileceği bir tekmeydi.

Bundan daha büyük bir adam olmaya çalışarak derin bir nefes aldı ve ses tonunu dengeledi. "Kocanız bu görev için uçmanızda bir sakınca görmüyor mu?"

Benimle gel.

Omzunun üzerinden ona öfkeli bir bakış fırlattı. "Benim kocam yok, ahmak herif."

Düşünmek istemediği sebeplerden , bu onu daha iyi hissettirdi. A
çok daha iyi.

"Boşandın mı?"

"Hiç evlenmedim."

Mutlulukla haykırmak istedi. Ama bu onu kesinlikle kızın ilan ettiği gibi bir ahmak . Bu yüzden toplayabildiği kadar asaletle -ki bu çok fazla değildi-onları fırlattı.

Onlar güvenli bir şekilde uzaklaştıktan sonra, açıkça kırgın konuyu unutmaya çalıştı.

Yapamadı. Merak onu yedi ve iğrenç pençelerini derinlere batırdı. O kadar derine ki başka bir şey düşünemez oldu. "Oğlunuzun babasına ne oldu?"

Bu onu daha da sinirlendirmişe benziyordu. "Bebeğimin bir adı var. Florian."

Florian mı? Bastien bu korkunç ismi alaycı bir tavırla mırıldandı, yaptıklarını göremediği için minnettardı. Gerçekten de annesinin *ona* taktığı korkunç isimden daha kötü olduğunu düşünemediği tek şey buydu.

Boğazını temizleyerek kendine bir şey söylememesini tembihlemeye çalıştı. Kendisini ilgilendirmeyen şeylerden uzak durmaya çalıştı.

Yapamadı.

Çocuğun iyiliği için konuşmak zorundaydı. "Florian? Babasının o iğrenç canavarın yanına kâr kalmasına izin verdiğine inanamıyorum."

Sert ve öfkeli bir hırıltı çıkardı. "O doğduğunda babası ortalıkta yoktu."

"Neredeydi?"

Ember orada oturmuş, sessizce öfkeleniyor, kafasında milyonlarca yakıcı tepki dönüp duruyordu. Bir yanı onu kemiğine kadar kesmek istiyordu ama gemiyi kontrol etmek için etrafına uzandığında ve hayatta kalmak için yıllarca mücadele etmek zorunda kaldığı için ellerinde ve kollarındaki yara izlerini gördüğünde, onları ısırdı.

Daha mı kötüydü? Onun kokusu zihnini doldurdu ve vücudunun sıcaklığı onu koza gibi sardı. Ve onu özlediği onca yıl öyle bir şiddetle çarptı ki, arkasını dönüp üzerindeki kıyafetleri çıkarmak ve ona ten tene sarılmamak için elinden gelen tek şey buydu.

Yapma, Em. Bırak .

Çok uzun zamandır onun öldüğünü düşünüyordu. Onu daha fazla incitmek için hiçbir neden yoktu.

"Ember?"

Adını dudaklarında duyduğunda bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. Ama sadece bu değil, o derin, şiddetli gürlemenin altında yatan şefkatti. Daha önce hiç kimse onun adını onun söylediği gibi söylememişti.

Onun sevgisinin ve ilgisinin ağırlığını taşıyordu.

O görmeden önce gözyaşını sildi. "Beni terk etti."

Bastien, onun adına dayak attığı adamı hatırlayınca sustu. Çocuğun sesine ve yaklaşık yaşına bakılırsa

aynı zamanlarda olmalı. Büyük ihtimalle babasıydı. Bu, kız ve kız kardeşi arasında kulak misafiri olduğu konuşmayı açıklıyordu.

Bu da onu o piçi alt ettiği için daha da mutlu etti. "Özür dilerim. Her şey için."

Bu sözler onun amaçladığının tam tersi bir etki yarattı. Onu neşelendirmek yerine, daha önce hiç tanık olmadığı türden hıçkırıklara boğuldu.

Otomatik pilota geçerek onu kollarının arasına aldı. "Ember? Neyin var?"

"Senden nefret ediyorum!" diye bağırdı ellerini tokatlamaya başlamadan önce. Acı verici bir şekilde değil, çünkü onun bir adamı tek bir yumrukla yere serdiğini görmüştü, bu yüzden ona gerçekten vurmadığını biliyordu. Bu daha çok kızgın bir annenin yemek saatinde şekerlere uzanan bir çocuğa vereceği bir tepkiydi.

"Kes şunu!" diye tersledi, ona karşı sabrı tükenmişti. "Sana ne oldu böyle?"

"Bana ne oldu böyle?" Titreyen bir nefes aldı ve gözlerini rahatça silebilmek için kaskını çıkardı. "Oh, bu çok zengin! Sana içime ne kaçtığını söyleyeyim dostum. Çünkü *yıllardır* sana anlatmak için can atıyorum! Florian'ın babasını bilmek ister misin? Orosu çocuğunun tekiydi! Pisliğin tekiydi! Kaçıp ailesini öldürmekten hüküm giydi ve beni psikopat amcasıyla baş başa bıraktı. Gece gündüz bizi bulacak ve damarlarındaki kan için oğlumu öldürecek diye ödüm kopan başka bir piç kurusu. Tıpkı babasının ailesine ve benim aileme yaptığı gibi!"

Bağlantıyı açtı ve adamın yüzüne doğru itti. "Florian *senin* oğlun, Bastien."

BÖLÜM 10

Bastien orada öylece oturmuş, oğlunun yüzüne bakarken afallamıştı. İmkânsız olduğunu inkâr edecekti ama bunun imkânı yoktu. Çocuk tıpkı onun o yaştaki haline benziyordu. Işığa bağlı olarak kahverengi görünme eğilimi gösteren aynı koyu sarı saçlar. Aynı ela gözler. Hatta çenesinde de aynı küçük yarık vardı.

Modern kıyafetler olmasa, bunun kendisinin ya da Quin'in fotoğrafı olduğuna yemin edebilirdi.

"Anlamıyorum."

Ember histerik bir şekilde güldü. "Alura'nın sana verdiği doğum öncesi fotoğrafları mı? Onlar benimdi Bastien. Alura Barnabas'a hamile olduğumu söyledi ve o da seni kandırmak için tıbbi dosyaları çaldı. O senin çocuğundu ve ölmedi - altı yaşındayken neredeyse evi ateşe verdiği bile. Gerçi bu yüzden onu öldürmek istemiştin. Ancak, yanlış yaptığınız tek şey annenin adıydı."

Bastien geçmişi düşünüp Ember'in hasta olduğunu duyduğu ve bunu Alura'yla olan evliliğine üzülmeye bağladığı zamanları hatırlayınca kendini kötü hissetti. O zamanlar Ember'in kilo aldığını fark etmiş ama bunu sormaya cesaret edememişti çünkü annesi ve kız kardeşi, hayatına ya da taşaklarına değer veren hiçbir erkeğin bir kadının dalgalı kilosuna hakkında yorum yapmayacağı konusunda onu iyi eğitmişlerdi.

"Neden bana söylemedin?"

Kadın bağlantıyı kapattı ama Bastien oğlunun daha fazla resmini görebilmek için yavaşça elinden aldı. "Bana evlenme teklif ettiğin gece hamile olduğumu yeni öğrenmiştim, sen neredeyse öldürüldükten ve baban ikimizi de tehdit ettikten sonra. Diğerini saldırdığında hâlâ olayın şokunu atlatamamıştım. Tek düşünebildiğim, annenle babanın

Hamile olduğumu öğrendikleri anda beni ordudan atmaya zorladılar, özellikle de evliysek."

İnkâr etmek istedi ama kadın haklıydı. Annesi bunu kabul etmezdi ve babası da annesinin istediği her şeyi yapardı.

"Alura nereden biliyordu?"

Dudakları titredi. Yüzündeki ifadeden bunun öfkeden kaynaklandığı anlaşılıyordu. "Bilmiyorum, ama sana Florian'dan bahsedeceğimi öğrenince benden önce davranıp hamile olduğunu söyledi, hem de ben söylemeyi planlamadan birkaç saat önce. Bir şey söylemeden önce partinin bitmesini bekliyordum...."

Çünkü Ember, Alura'nın aksine, onu asla ailesinin önünde utandırmaz ya da kamuya açık bir skandalla zedelenen itibarına daha fazla zarar vermezdi.

"Seninle hemen evleneceğimi biliyordu."

Ember başını salladı. "Ailenin bunu öğrenirse beni gözaltına alacağını biliyordum."

Bebeğin güvenliği için.

Bastien onun bütün bunları tek başına yaşadığını düşündükçe kendini kötü hissediyordu. Bunu ondan saklamış olmasından nefret ediyordu. "Başka birine söyledin mi?"

"Cin ve Kindel testin pozitif çıktığını bir saat içinde öğrendiler. Bu yüzden ekürilerimi değiştirdim. İlk üç aylık dönemde ne kadar hasta olduğumu göz önünde bulundurursak, fark edeceğinizden korkuyordum."

Kadının hamile olabileceği aklının ucundan bile geçmemişti. Başına gelen onca babalık davasına rağmen, başka kimseyi hamile bırakmamıştı. İki farklı doğum kontrol yöntemi kullandıklarından....

Aptalca bir şekilde bunu sadece ondan öç almak ya da onu cezalandırmak için yaptığını düşünmüştü.

"Teklifimden sonra benden bu yüzden mi kaçtın?"

Ember dudaklarını yaladı. "Sana söylememden korkuyordum. Ve sen hiçbir zaman sır saklamayı beceremedin."

Bu yeterince doğruydı. İstemedi de olsa kendini ele veriyordu.

Bastien resimlerini kendisine yabancı olan çocuğa baktı. "Bunca zamandır onu saklıyor muydun?"

Başını salladı. "Onun hayatını riske atmaya cesaret edemedim. Annem ve babam onu gizlice alabilmem için iznimi ettiler. Bebekken elimden geldiğince onunla kaldım ama sen tutuklandıktan sonra, her şeye rağmen

Babamın düşündüğü gibi, ödünç zamanımız olduğunu biliyordum. Tutuklanmanızın üzerinden çok geçmeden tıbbi dosyalarımın Barnabas tarafından hacklendiğini öğrendim. Rian doğrudan yönetici ailenin hayatta kalan son varisi olduğu için amcanın bizim için geleceğinden hiç şüphem yoktu, bu yüzden Tasi Rian'ı ailesiyle birlikte yaşamaya götürdü."

Bastien dehşete düşmüştü. "Onun *kanun kaçağı* ailesi mi?" Bastien'in öfkeli ses tonu karşısında kaşlarını kaldırdı.

"Evet, tamam, ben de bir kanun kaçağıyım." Jullien de öyleydi. "Ama ben Dread Reckoning'in bir üyesi değilim. Kanunun bu tarafında olmayı ben *seçmedim*. Kendi isteğim dışında buraya atıldım. Tasi'nin ailesi asla başka türlü olmayı seçmedi."

Dread Reckoning, kanun tanımaz bir grup hain ve kötü niyetliydi. Tavalı örgütlü ve bağlı oldukları katı yasalara sahipken, DR'nin yasal bir kurala benzeyen hiçbir şeyi yoktu. Hatta ahlak kurallarına bile. Onları başıboş bir toplumdur ve kurallara uymak söz konusu olduğunda her şey serbestti.

Kendileri bile.

"Düşündüğünüz kadar kötü değiller."

Evet, doğru. Buna bir an bile inanmadı. "O zaman neden Tavalı'sın?"

"Çalışmaya devam edebilmemin ve Rian için bir nebze de olsa güvende olabilmemin tek yolu buydu. Tavalı ve DR birbirlerinden çok nefret ettikleri için, kimse çocuğumun bir numaralı rakip organizasyonum arasında olmasını istemezdi."

. Ama yine de bundan hoşlanmamıştı.

"Benden haberi var mı?"

"Onu bundan asla mahrum bırakmazdım. Hayatı boyunca babasının kim olduğunu ve neden gizli kalması gerektiğini biliyordu."

Bu sözler onun için hayal edebileceğinden çok daha fazla şey ifade ediyordu. Oğullarına onun hakkında hiçbir şey söylemeyebilirdi. Onu Florian'dan saklamamış olması gerçeği ...

"Teşekkür ederim."

Bastien kollarını ona dolayıp sınıksız sarılınca Ember kaskatı kesildi. Daha da rahatsız edici , tıpkı çıktıkları zamanlarda yaptığı gibi başını onun omzuna koymasındı. Sanki onunla geçirdiği anın değerini biliyormuş ve Ember onun ayakta kalmak için ihtiyaç duyduğu can simidiymiş gibi.

"Seni incittiğim için beni affedebilecek misin?" Fısıltıyla söylediği sözler sessizlikte bir çılgılık gibiydi.

Dudağını ısırarak parmaklarını adamın yara izli ön kolunda gezdirdi. "Bir parçam bunu istiyor."

"Peki ya diğeri?"

"Seni kanayana kadar dövmek istiyor."

Onun gülümsemesini omzunda hissedebiliyordu. "Çırılçıplak soyunmaktan ve bana istediğin kadar şaplak atmana izin vermekten mutluluk duyarım, özellikle de sen de çıplakken."

Durduramadan bir inilti çıktı. "Görüyorum ki hâlâ bükülmüşsün." "Sadece serçe parmağının etrafında. Kimse beni kontrol edemezken sen hep beni kontrol ettin.

başka biri yaptı."

"Evet... bu yüzden kız kardeşimle yattın, değil mi?"

Adam kaskatı kesildi ve o kadar hızlı çekildi ki kadının vücudunu bir ürperti kapladı. Ruh hali bir hal alırken tüm mizah ve tatlılık buharlaştı.

"Ne?" diye alay etti. "Şirin bir geri dönüş yok mu?" "Pek sayılmaz." *Bu* ses tonunu yanlış anlamak mümkün değildi.

Ember dönüp karanlıkta ona baktı. Bir şey saklıyordu. O uğursuz aurayı yakından tanıyordu. "Ne söylemiyorsun?" Sessizce içini çekmeden önce yüz hatlarında acıyla oynadı. ". "Neyi yapmadın?"

"Alura'yla ilk kez yattığında." Çenesi gevşedi. "Ne?"

Onun bakışlarıyla buluşmayı reddederken yanağında bir tik başladı. "Beni Ravin olarak damgaladıkları gün bana her şeyi anlatmaktan gurur duyuyordu. Gözlerimin içine baktı ve barda beni nasıl uyuşturduğunu, evine götürdüğünü ve sabah birlikte olduğumuzu düşünmem için kıyafetlerimi nasıl çıkardığını anlattı. İlk başta, onu başka bir randevu için aramazsam bana şantaj yapacaklardı. Sonra, kendi başıma evlenme teklif etmezsem ailemin beni evliliğe zorlayacağını bildiği için hamileliği uydurdu."

Ember, kız kardeşinin ne yaptığını anladığında kafasının içinde küfretti. Orospu! "Bizi duydu."

"Neyi duydun?"

"Ben ve Kindel, bebekle ilgili planlar hakkında ilk konuştuğumuzda." Bunların hiçbirinin onun hatası olmadığını anladığında gözyaşlarına boğuldu.

Alura ikisine de ihanet etmişti.

Başından beri.

Ve eğer kız kardeşine bir daha elini sürerse, bunun için onun canını çıkarırdı. "Bunlar sana hamile olduğumu neden söylemek istemediğime dair neredeyse kelimesi kelimesine benim sözlerim."

Sert bir hırıltı çıkardı. "İkimiz de onların geldik."

"Hayır," diye boğuldu. "Korkularım yaptı. Sana inanmalıyım, Bas." "Ve o gece bara geldiğinde ayık olmalıyım ve iniş pistindeki eğlenceli karşılaşmamızdan sonra beni neşelendirdi. Ama bunun beni etkilemesine izin verdim."

"Sana o şekilde saldırmamalıyım. Çok özür dilerim."

Homurdandı. "Evet, öyle olmalısın." Sözlerindeki sertliğe rağmen, alaycı bir hava vardı ve bu da onun ciddi olmadığını anlamasını sağlıyordu. "Alura ile akşam yemeği randevusu hayatımın en kötü gecesi idi. Dürüst olmak gerekirse, ona karşı hiçbir ilgim yoktu. İkinci yemeği bile bitirmeden onu eve götürdüm ve yanağına bir öpücük bile kondurmadan orada bıraktım."

Bir yanı bunun gerçekliğini inkâr etmek istiyordu ama onu yalan söylemediğini anlayacak kadar iyi tanıyordu. Randevularını bu şekilde terk etmesinin ünlü olduğu şeylerden biri olduğunu söylemeye gerek bile yok.

Eğer bir kadının onunla visir olmasından başka bir nedenle çıktığını öğrenirse ya da kadın onun parasına veya ailesine ondan daha fazla ilgi gösterirse, randevu biterdi. Hatta ayrıldığı ve güvenlik görevlilerinin sevgililerine eve kadar eşlik etmek üzere gönderildiği, kamuoyuna yansımış vakalar bile olmuştu.

Bastien insanların duygularıyla oynamazdı.

Onunki hariç.

"Neden o randevuya gittin ki?"

Acı acı güldü. "O gece senden izin istemek için aradığımda çılgına dönmen ve bana hayır demen gerekiyordu. Bizim için umut olduğuna dair biraz duygu göstermeliydin. Bunun yerine, bana kız kardeşinle çıkmam ve onu becermem için izin verdin. Bu sözler beni iliklerime kadar yaraladı. Ben de yemeğe gidip, onunla birkaç saat geçirip seni kızdırmayı ve bu işi bitirmeyi düşündüm. Ama restorana vardığımızda Alura sinirlerimi o kadar bozmuştu ki, kız kardeşinden başka biri olsaydı onu doğruca eve götürürdüm. Sonunda, evlendikten ve benden nefret ettiği sonucuna vardıktan sonra

Sabırlı olmam ve sana istediğin zamanı tanımam gerekirken seni incitmeye çalışmamın ilahi bir intikam olduğunu düşündüm."

"Sen neden değildin?"

"Kahretsin, Ember. Bunu nasıl sorarsın? Neredeyse birlikte yaşıyorduk. Koğuştaki hücremde benden daha çok eşyam vardı. Sonra seninle ilgili surat asmalarım yüzünden ağabeyimin maruz kaldıktan sonra PT'den döndüğümde tüm eşyalarımı temizlediğini ve beni zusa'nın bölümüne transfer ettirdiğini gördüm. Çok üzülmüştüm. Göz açıp kapayınca kadar hayatımdan çıkıp gitmiştin ve ben nedenini ya da seni uzaklaştırmak için ne yaptığımı bilmiyordum."

Bastien onbaşıyla yüzleştiği o anı yeniden yaşarken sözünü kesti. Sanki Ember hiç var olmamış gibiydi. Sanki onun için bu kadar korkunç bir şey yaptığını açıklamak için bir dakikasını bile harcayacak kadar önemli değildi. Hayatından çıkıp gitmişti. Kendini tecavüze uğramış hissetmişti.

Daha kötüsü, kendini terk edilmiş hissetmişti.

"Bana bir kemik bile atmadın. Aylarca senden hiçbir şey gelmeyince ve Alura bana benimle hiçbir zaman gerçekten ilgilenmediğini, sadece çıkmazsan sana ve ailene yapacaklarımdan korktuğun için çıktığını ve onu eski sevgilinle yatarken yakaladığın için ona zarar vermek istediğini söyledikten sonra... Haklı olması gerektiğini düşündüm. Başka türlü nasıl böyle arkana bile bakmadan gidebilirdin?"

Ember onun derin sesindeki acıyı duyunca yüzünü buruşturdu. İkisinin de zayıf noktalarını bildiği için Alura'ya lanet olsun. Kız kardeşi yalanlarını en çok zarar verebilecekleri yere koymuştu. "Beni hiç affedebilecek misin?"

"Seni affetmek mi? Ember, bu kâbusu atlatmamı sağlayan tek şey sensin."

Ona yaslanarak gözlerini kapattı ve onları ayıran tüm aldatmacalar ve yıllarla hesaplaşmaya çalıştı.

Çünkü o bir aptaldı.

"Peki bu bizi nereye götürüyor?"

Bastien'in onu kavrayışı sıkılaştı. "Bilmiyorum. Ama şimdi bana Florian'dan bahsettiğine göre, benimle kavga etmene izin veremem. Annesini ondan almayacağım."

"Tek başına savaşmana izin vermeyeceğim ve Barnabas'ı durdurup adını temize çıkarmazsan zaten bir geleceğimiz yok. Florian'ı bulursa öldürecektir."

Bastien gerçek karşısında irkildi. Barnabas delinin tekiydi ve katliamdan sonra Jackson'ın kendisine karşı dönüp onu ifşa edeceğinden korktuğu için kardeşi Jackson'ı bile öldürmüştü.

Bastien'in mahkûmiyeti hâlâ sürerken, Florian'ın Kirovar'ın yasal varisi olduğundan ve tahtta olması gerektiğinden bahsetmiyorum bile. Barnabas'ı meşru bir şekilde devirebilirlerdi ve amcası da bunu biliyordu.

Bu bir mucizeydi ve Ember' olağanüstü yetenekleri sayesinde oğullarını bunca yıl hayatta ve güvende tutabildiğini gösteriyordu. Özellikle de konuştuklarında sesinin ne kadar normal geldiği düşünüldüğünde. Evrendeki diğer çocuklar gibi.

Bunun yerine Florian, Bastien'in büyüdüğü saraylarda olmalıydı. O küçük çekirdeğine kadar şımartılmalı.

Herkesin hayatını mahvettim....

Bastien tüm bunların suçluluğuyla iç çekerken, zamanda geriye gidip kendisine bir tokat atabilmeyi diledi. "Bu nasıl bizim hayatımız oldu, Em? Tek istediğim bir kumsalda saklanmak, içmek ve uykumda yaşlılıktan mutlu bir şekilde ölene kadar seninle sevişmekti."

Ember bunun Bastien'in hayatı olduğu düşüncesine bile güldü. "Sen *asla* öyle bir adam olmadın Bastien. Seninle tanıştığım günden beri bir ayağın çukurda, bir ayağın duvarda. Bu yüzden annen senin için çok korkuyordu. İntihara meyilli olduğunu biliyordu."

Yine de Ember için bir yuva kurabilirdi. Onunla evlenmek için kariyerinden vazgeçmeye hazırdı. Onunla çıkmak için ailesini bile karşısına almıştı.

Babasıyla Bastien'in ilk kez karşı karşıya geldiği anı hatırlayınca bir gülümseme belirdi.

"*Kaptan mı?*" Babası Bastien'in armasıyla alay etmiş ve Bastien'in statüsünün etkileyici kısmını atlamıştı.

Bastien cüretkâr olduğu kadar aptalca bir hareketle, "Birinci derece," diye düzeltti.

Babası bunun üzerine kaşlarını çatmıştı. "Bana karşı küstahlaşıyor musun, asker?"

"Hayır, efendim. Dudaklarım sadece kızınız için ayrılmıştır."

Babası onun boğazına sarılmıştı. Ama Bastien'i öldüremeden önce annesi onu yakalamıştı. "Brandon... sakın ol." Sonra gözlerinde şeytani bir parıltıyla Bastien'in yüzüne döndü "Bizi aşağılamaya mı çalışıyorsun?"

"Hayır, hanımefendi. Sadece çok gerginim. Ne yazık ki ne zaman gergin olsam aptallaşıyorum ve ağzımdan öyle şeyler çıkıyor ki ben bile utanıyorum."

Babası sonunda gülmüştü. "En azından dürüst."

"Ben öyleyim Komutan. Yine, aptalca bir şekilde. Ve konu Ember olduğunda, sadece ona özel bir aptallık seviyem var."

"Bu da ne demek oluyor?"

Bastien omuz silkti. "Onu güvende tutmak ve sevdiği her şeyi korumak için büyük bir bombardıman sırasında yanan çürümüş bir deliğe atlayacağımı ve bir binanın üzerime yıkılmasını göze alacağımı."

Sırtını sıvazlayan babası ona bir bira uzattı. "İyi adam. Bunun için yaşamana izin vereceğim."

Ember, Bastien'den önce ya da sonra anne babasını etkileyecek birini tanımamıştı. Kızlarının tüm erkek arkadaşları arasında sevdikleri tek kişi oydu. O ve Tasi, ailesinin kendi çocukları olarak kabul ettiği tek iki kişiydi.

Hoşuna gitsin ya da gitmesin, o aileden biri. Oğulları sayesinde sonsuza dek ona bağlı kalacaktı.

Aklında bu düşünceyle, navigasyon sistemini sıfırlamak için öne doğru eğildi.

"Ne yapıyorsun?"

"Barnabas'ın peşinden gitmeden önce oğlunla tanışmak istemiyor musun?" "Her şeyden çok."

"Ben de bunu yapıyorum."

Bastien bunu yapmaya istekli olduğuna inanamayarak ona baktı. Ona gerçekten bir oğul verdiğine ve çocuklarını terk etmediğine. Ondandır vazgeçip kendini kurtarmak çok kolay olabilirdi. Bunun yerine, oğlunu güvende tutmak için kendi hayatını ve ailesinin hayatını riske atmıştı.

Onu bu yüzden çok seviyordu.

Ben bir babayım....

Ve bu düşünce yepyeni bir korkuyu da beraberinde getirdi. "Bir iyilik isteyebilir miyim?"

"Seninle bir dövüşçünün içinde seks yapmayacağım. Bunu unutabilirsin dostum, hemen şimdi. Uçuş kıyafeti içinde o kadar da sevimli değilsin."

Onun alaycı ses tonuna güldü. "Teknik olarak bunu zaten yaptın. Yıllar önce. Birçok kez. Yani uçuş tulumunun içinde *ve dışında* o kadar tatlıyım. Ama soracağım şey bu değildi."

Bakışlarını adamın kasıklarına indirdi, kasıkları acı verici bir şekilde şişmişti ve ne yazık ki belli oluyordu. "Hayır mı?"

Başını iki yana salladı. "Florian'a onun babası olduğumu söylemesek olur mu?" "Neden?"

"Ölürsem, bunun acısıyla baş etmek zorunda kalmasını istemiyorum. Sadece karşılaştığı ve bir daha asla düşünmediği bir yabancı olmayı tercih ederim."

Ember onun sözleri ve düşünceliliği karşısında tılandı. Bastien her zaman böyleydi - Alura'nın akşam yemeği davetini kabul ettiği zamanlar hariç.

Bunu ona karşı kullanamazsın.

Evet, yapabilirdi. Yine de ona karşı dürüst olmak gerekirse, onu ilk o aramıştı ve bunu sorduğunda böyle bir sürtük olmasaydı, bunu yapmazdı. Yani her ne kadar tüm suçu onun omuzlarına yüklemek istese de, bunu gerçekten yapamazdı.

Bu fiyaskoda onun kadar o da suçluydu. Geçmişindeki diğer erkeklerin aksine, onun arkasından iş çevirmemişti. Her şeyi dürüstçe yapmıştı. Bu her zaman onun en sevimli özelliklerinden biri olmuştu.

Ve sağduyusuna rağmen, oğullarının çenesindeki gamzeye dokunabilmek için onun kollarında geriye yaslandı. Aslında pek çok ortak özellikleri vardı ama hiç tanışmadıkları düşünülürse bu çok garipti. "Senin neye benzediğini biliyor, Bas."

"Nasıl?"

Nasıl? Gerçekten mi? Tek yapması gereken aynaya bakmaktı. Çocuk babasının bir klonuydu ve bu durum zaman zaman onun için son derece acı vericiydi. Hatta aynı çarpık mizah anlayışına ve mümkün olan en kötü zamanda dudak bükme ihtiyacına sahiplerdi. Bu durum Bastien'in ailesine ve onu çocukken boğmamış olmalarına yepyeni bir saygı duymasını sağlamıştı.

Ona sırtıttı. "Uzun zaman önce ona senin bir fotoğrafını vermiştim. Onu odasında, yatağının yanında tutuyor. Ve her gece tanrılardan seni korumalarını istediği dualarını sonra, iyi geceler öpücüğü veriyor ve uyuyana kadar seninle konuşuyor."

Ayarları yeniden yapmak için uzanmadan önce gözlerini ham azap gölgeledi.

Ember onu durdurdu. "Yapma. Seninle tanışmasına izin ver. Sadece bir kez. Tek istediği bu. İkinizin de buna ihtiyacı var, özellikle de intihara kararlıysanız."

Bastien bundan o kadar emin değildi, çünkü kadının da söylediği gibi, buradan canlı çıkabileceğini sanmıyordu ama artık onunla tartışmak istemiyordu. Bunu on ömür boyunca yeterince yapmıştı.

Dürüst olmak gerekirse, sadece onun içinde olmak istiyordu. Evren yok olana dek onunla sevişmek istiyordu.

Ve onun önünde sıkışmış halde geçen her kalp atışı cehennemin kendi versiyonuydu.

"Daha büyük bir gemi almalıydım."

Ember onun ses tonundaki derinlik karşısında gülümsedi. "Bu sana pratik olmayı öğretecek."

Adamın kumandayı ne kadar gergin tuttuğuna baktı. "Ne kadar oldu?"

"Ne zamandan beri?"

"Seks mi yaptın?"

Ciddi miydi? "Başka biriyle mi?"

Soru karşısında ciyakladı. "Tabii ki. Neden tek başıma çalışmayı sorayım ki?"

Bu kelimeyi duyunca aleti sarsıldı ve içini tiksinti kapladı. "Kahretsin, bilmiyorum."

Kaşlarını çatarak arkasına yaslandı ve henüz kendininkini takmadığı için kaskının üzerinden onun bakışlarını görebildi. "Bilmiyorum da ne demek? Sen de oradaydın, değil mi?"

bilmesi gereken bu saçma soru karşısında homurdandı. "Ben Ravin'im, Em. Biri karnımdaki işareti görürse, arandığımı anlar. Bu riski göze alamam."

"Alura senden boşandığından beri kimseyle birlikte olmadığını mı söylüyorsun?"

"Ondan çok daha öncesinden beri."

Her iki kaşı da havaya kalktı. "Pardon?"

"Dostane bir evliliğimiz olmadığını bilmelisin." Boşanmaları da olağanüstü derecede şiddetli , çünkü ona verdiği ayrılık hediyesi bir ölüm cezasıydı.

"Hayır... Alura ne kadar mutlu olduğundan ve onu ne kadar çok sevdiğinden başka bir şey söylemedi."

Rüyalarında sadece ...

"Mutluydu çünkü ben onun yaşadığı yere nadiren gidiyordum ve onun da harcayabileceği kadar parası vardı. Evliliğimizi tamamladık ve sonra evliliğin yürümesi için uğraştım ama..."

"Ama ne?"

"Bir gece ona Ember dedim ve o da beni yatağından kovdu."

"Şaka yapıyorsun!"

Alura'nın şiddetli tepkisiyle ilgili kötü bir anısı aklından geçerken başını salladı. Kızgın bir lorina gibi ona saldırmış ve boynunda, kollarında ve göğsünde kanayan yaralar bırakmıştı. "Ondan intikam almak için seninle beni aldattığımıza ikna olmuştu." Ön kolundaki dört derin yara izini görebilmesi için kolunu yukarı kaydırды. "Bu onun en büyük öfke nöbetlerinden biriydi. Ne zaman yanına yaklaşısam tırmalar ve ısırırdı. Bu yüzden tecavüz ya da daha kötü bir şey yapacağından korktuğum için uzak durmayı öğrendim."

Ember, kesinlikle daha kötü bir şey fark edince irkildi. Onu cinayetle suçlamış ve masumca mahkûm edildiğini görmüştü. "O zaman neden ondan boşanmadın?"

"Ne amaçla? Benimle işin bitmişti. İstedığım son şey, ailemin bana, sıradan karıma bir yıldan fazla dayanamadığım için ne kadar hayal kırıklığına uğradıklarını söylemelerini dinlemektir. Quin neredeyse on beş yıldır evliydi. Lil dokuz. Ve onlarınki babam tarafından atanan siyasi evliliklerdi. Boşanma davası açsaydım beni mangalda pişirirlerdi. Özellikle de annem. O geleneksel bir İkarya'lıydı."

"Anlamı?"

"Kimsenin boşanmadığı bir Triosan dini. Asla. Amcam Aros bu yüzden hiç evlenmedi. Cairie'yi karısı olarak istiyordu ve eğer ona sahip olamıyorsa, hayatının geri kalanını başka biriyle sevgisiz bir evliliğe kilitlenmiş olarak geçirmek istemiyordu. Onun tahtından feragat etmesini ve kendisiyle yaşamasını bekleyip durdu."

Bu, her ikisi için de kendini kötü hissetmesine neden oldu. "Kraliyet ailesinden olmadığım için çok mutluyum."

Bastien ona dudak büktü. "Ah, bebeğim, bu konuda yanılıyorsun." "Neden? Oğlunu doğurduğum için mi?"

Başını iki yana salladı. "Sen benim için her zaman bir monidara oldun," dedi Kirovalıların imparatoriçe için kullandığı terimi kullanarak.

Ember bu sözlerin onun üzerinde yarattığı etkiden nefret ediyordu. Uyandırdıkları ağlama hissinden. Huysuz kaptanının ne kadar tatlı olabileceğini unutmuştu.

Tıpkı oğlu gibi.

"Senden çok nefret ediyorum Bastien."

"Çoğu insan öyle... Andarionlar da öyle."

Kadın otomatik pilotu açıp koltukta dönerek dizlerinin üzerine, onunkilerin arasına çömelince Bastien kaşlarını çattı. "Ne yapıyorsun?"

Ember cevap vermeden kaskını çıkardı. Yüzündeki ifade komikti. Sanki onun kendisine tokat atmasını bekliyormuş gibi görünüyordu.

Onun yerine, saçları omuzlarının üzerindeki bağlarından kurtulana ve parmaklarını saçlarının arasında gezdirene kadar gevşetti. O gür, erkeksi dudakların kenarlarında küçük bir gülümseme oynadı.

"Bu saçla çok vahşi görünüyorsun." "Ben vahşiyim."

"Hayır." Yumuşak saç telleriyle oynadı, avucunun içinde kaymalarından keyif aldı. "Sen hâlâ kahramanlık yapmak için bir çukura atlayan o adamsın. Yakalandığımı düşündüğün için uygun teçhizat olmadan bir binaya tırmanan deli."

"Evet, bu konuda acele etmeden önce daha fazla bilgi almalıydım."

Fark etmezdi. Rash onun göbek adıydı. Arabasız. En önemlisi, sevgi dolu.

Ember parmaklarıyla onun dudaklarının izini sürerken anıları akıp gidiyordu. Onun için çok korkmuştu. Olanları duyana kadar altı askerini kurtarmıştı. "Bunun karşılığında bir konaklama ve madalya aldın."

Bacaklarını onun beline doladı.

Vücudunun merkezi kasıklarına çarparken nefesini sertçe içine çekti. "Benimle oyun oynama Ember. Bu çok zalimce."

"Seninle oynamıyorum." Uçuş giysisini yavaşça çözdü. Gövdesindeki yeni yara izleri kalbini sızlattı. Ama hiçbir şey onu göğsünün ortasından kasık kemiğine kadar uzanan korkunç Ravin damgasına hazırlayamadı. Bu çok acı verici olmalıydı. Ne kadar yakmış olabileceğini hayal bile edemiyordu.

Sonra da onu, hâlâ çiğ ve kanlar içindeyken, yaşam savaşı vermesi için serbest bırakmışlardı.

Bunun için onlara lanet olsun!

Yüzünü buruşturarak elini adamın her iki yanında korkunç çizgiler halinde uzanan ek yara izlerinin üzerinde gezdirdi. Bunlara neyin sebep olduğunu hayal bile edemiyordu.

"Sana ne yaptılar?"

Ela bakışları onu yakıp kavururken kalbi parmak uçlarında çarpıyordu. "Bana ailemi öldürdüğümü itiraf ettirmeye çalıştılar."

Ve hiç kimse Bastien Cabarro'ya istemediği bir şeyi söyletmez ya da yaptıramazdı. "Sen şimdiye kadar yaşayan en sinir bozucu adamdın."

Kız onun çenesini kemirirken başını geriye yasladı.

Ember onun tadına baktı ve onu düğünündeki haliyle hatırlarken dişlerini etine geçirip kanını çekmemek için kendini zorladı....

Kız kardeşine.

Nasıl aynı anda hem bu kadar kızgın hem de ona aç olabilirdi?

Ama gerçek şu ki, o kadar uzun zamandır başka bir erkeğin yanında olmamıştı ki, son erkek arkadaşının adını bile zar zor hatırlıyordu. Çoğu erkek onun bir oğlu olduğunu duyar duymaz .

Geri kalanlar, onun çılgın ailesiyle tanıştıkları anda. Gerçekten de, kız kardeşleri herkesi korkuttu.

Bastien onların kendisine karşı açık düşmanlıklarını kişisel bir meydan okuma olarak kabul etmişti. Kendisini sevmelerini sağlayana kadar kız kardeşlerini teker teker hedef almıştı.

Hâlâ nasıl başardığını bilmiyordu. Özellikle de Brand. Herkesten nefret ediyordu.

Ama Bastien değil.

Ceketini ve gömleğini göğüslerine dokunabilecek kadar açarken elleri titriyordu. Gözlerindeki ateşli bakış kadının nefesini kesti. Oradaki çiğ açlık elle tutulur gibiydi. Ve başını eğip onu tattığında, ağzının etine ne kadar iyi geldiğini görünce homurdandı. Adamın yüzünü ellerinin arasına aldı ve dikenli bıyıklarının avuçlarını kazıma hissinin tadını çıkardı.

Onu nasıl da özlemişti. Ve elini aşağıya daldırıp onu nazıkçe parmakladığında, mutluluk içinde haykırdı.

Ona bakmak için geri çekildi. "Haklısın. Bu dövüşçüden nefret ediyorum, çünkü şu anda seni gerçekten tatmak istiyorum."

Gülerek üstünü silkti, sonra ikisi birlikte pantolonuyla boğuştular. "Anlaştık. Bir dahaki sefere daha büyük bir gemi. Bunu daha önce nasıl yapmıştık?"

" böyle." Kız kucığında cırılçıplak kalana kadar pantolonunu indirdi. "Bil diye söylüyorum Bas, eğer bir telefon alırsan seni öldürürüm."

Onun tehdidi karşısında homurdandı. "Merak etme. Cevap vermeyeceğime dair sana söz verebilirim. Ayrıca, beni rahatsız edecek kimse de yok."

Bu sözler onu üzdü çünkü şaka yapmadığını biliyordu. Bastien her zaman yalnız biri olmuştu. İlk çıkmaya başladıklarında onunla ilgili en büyük şaşkınlığı bu olmuştu. Muhabirlerin ona karşı yaptıkları ve doğrulanmamış dedikodularla dolu haberler yüzünden, onun her zaman etrafında düzinelerce arkadaşı olan bir parti canavarı olduğunu düşünmüştü.

Ama şöhreti ve parası yüzünden, sırf gazetelere çıkmak ya da başkalarına anlatacak hikâyeleri olsun diye ona yakınlık gösteren insanlar tarafından o kadar çok kez yakılmıştı ki, sözde dostluklar konusunda son derece temkinli davranıyordu. Çok azı onun savunmasını aşabilmiş ve onun bildiği yönünü görmesine izin verilmişti.

Ve en çok değer verdiği şeydi.

O sadece onun olmuştu.

Bastien, Ember'a tekrar sarılmanın ne kadar iyi hissettirdiğini görünce nefesini içine çekti. Ellerin ve vücudunun onunkilere sürtünmesi. En son herhangi bir şefkat hissetmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki. Teninde bir kadının kokusu vardı...

Bunu aceleyle getirmemek için her şeyini verdi. Ve aynı zamanda, her bir parçasının tadını çıkarmak için mümkün olduğunca uzun zaman ayırmak istedi. Onun kokusunu. Dokunuşunun. Tadını. Tüm bunları hafızasına kazımak istiyordu, böylece onu tekrar terk ederse tutunacak bir şeyi olacaktı. Zamanın solduramadığı taze anılar.

Gözlerini kapatan adam, kadın boğazını kemirirken inledi. Hayatı boyunca hiç kimse ona onun dokunduğu gibi dokunmamıştı. Sadece tenine değil. Onun ruhuna kadar nüfuz etmişti.

Ve sonunda kendini onun üzerine kaydırdığında, neredeyse anında boşaldı. Kontrolünü kaybetmemek için her şeyini verdi.

"İyi misin, bebeğim?"

Dudağını ısırarak başını salladı.

"Yıldızları görüyorum." Onu yavaşça sürerken güldü.

Bastien kalçalarını kaldırarak kendini kadının bedeninin daha da derinlerine itti. Zevk topuklarını içine sokarken her molekül yanıyordu. Sonsuza kadar kalmak istediği yer burasıydı.

Ve tırnaklarını sırtına geçirip dudaklarını öptüğünde, artık kendini tutamadı. Kör edici bir dalgayla boşaldı.

Neyse ki o da onu takip etti.

Nefes nefese ona sarıldı ve kalp atışlarının yavaşlamasını bekledi. "Bir an için başımın belada olduğunu sandım."

Bakışları kilitlenene kadar onun çenesini kaldırdı. "Neredeyse öyleydin. Ama seni affedebilirdim... bu sefer."

"Beni istediğim şey bu değil, *Elskamun*."

Ember, yıllar önce ona verdiği eski lakabını kullanması karşısında boğuldu.

Bakışlarını kadının karnında oğullarının doğumundan kalan çatlaklara indirdi. "Keşke seninle birlikte olabilseydim."

"Pek bir şey kaçırmadın. Tüm zaman boyunca seni lanetledim. Aileni ve atalarını da."

Sırıtarak onun karnını öpmek için eğildi. "Seni şimdiden uyarıyorum, eğer Barnabas'ı alt etmeyi başarırsam, sana tekrar evlenme teklif edeceğim."

"Bas-"

Onun sözlerini bir öpücükle daha kesti. "Sorun değil, *Elskamun*. Hayır diyebilirsin ama sormamı engelleyemezsin."

Konuşmaya başladı ama savaş uçağındaki alarmlar çalmaya başladı. "O da ne?"

Bastien panele kaşlarını çattı. "Kahretsin! Birileri toplarını bize kilitlemiş. Bu onların hedefleme sistemi. Patlatılmak üzereyiz."

BÖLÜM 11

Hâlâ çıplak olduğu ve saldırı altında oldukları gerçeğinden dolayı gıcırdayan Ember, kıyafetlerini kaptı ve aceleyle giyindi.

Bastien müdahale etmek için kumandalarına ulaşmaya çalıştı ama kadının hareketleri yüzünden bu mümkün olmadı. Aslında, denerken yanlışlıkla gözüne dirsek attı. Gözü kontrolsüzce sulanırken küfür ederek gözünü kapattı.

"Özür dilerim!" Kalbi panik içinde çarpıyordu.

"Kalkanlarınızı indirin, Sentella. Bize görev parametrelerini ver. Şimdi!"

Bastien'in gözlerindeki ışık, onlara emirlerini nereye iteceklerini söylemek üzere olduğunu gösteriyordu.

Ama o derin, rahatsız edici sesi tanıyordu. En azından tanıdığını sanıyordu.

Ember iletişim cihazına uzanan ellerini yakaladı ve kontrollerden uzaklaştırdı. Görüntüyü kapalı tuttuğundan emin olduktan sonra selamlamayı açtı.

"Porsuk? Sen misin?"

Önce statik cevap verdi. Yanılıyor olma ihtimaline karşı Bastien'in onları patlatmasına izin vermeye hazır olana kadar uzadı.

Sonunda tereddütlü bir cevap duyana kadar. "Wildstar mı?" diye sordu şaşkınlıkla.

Bu sesin gerçekten Porsuk'una ait olduğuna şükrederek rahat bir nefes aldı.

"Evet, hedef kilitlerini kapatın. Bu kadar uzakta ne yapıyorsunuz?"

"Kaçıyorum ve eve gidiyorum. Neden bir Sentella avcı uçağındasın?"

"Oğlumu görmeye gidiyorum. Müsait olan tek araç buydu."

Her zamanki gibi Porsuk onun cevaplarını kabul etmekte gecikmedi. "O zaman neden iki kişi gösteriyorum?"

"Yanımda bir arkadaşım var."

"Arkadaşının bir adı var mı?" Bu adam her zaman şüpheliydi. Hiçbir şeyi olduğu gibi kabul etmezdi. Geçmiş göz önüne alındığında onu suçladığından değil. Kendisinin de güven sorunları vardı, ama o bu sorunları yepyeni bir saçmalık düzeyine taşımıştı.

"G. G."

"G. G. Sentella?"

Yüce Tanrım, Porsuk en sevdiği kemiğin peşindeki bir köpekten daha kötüydü. Bu yüzden ona çağrı işareti takmışlardı. Kolaylıkla bir Birlik sorgulayıcısı olarak işe alınabilirdi.

"Hayır, gemiyi ödünç aldı."

"Ödünç mü aldı, yoksa çaldı mı?"

Ember onun bitmek bilmeyen sorgulamaları karşısında bir iniltiyi bastırdı. Cidden, bunu yapmaya başladığında hepsi onu dövmek istiyordu. Ama birini kızdırmak istediğinizde, kesinlikle aramanız gereken adam oydu, çünkü bunu çok iyi yapıyordu. Ve gösterişli bir şekilde.

Daha mı kötü?

Aslında insanların şakaklarının zonklamaya başlamasını izlemek hoşuna gidiyordu. Bastien ona, "Benim," dedi.

Ember bunu Porsuk'a tekrarlama zahmetine girmedi çünkü bu onun şüphe seviyesini daha da yükseltecekti. "Ödünç aldım. Ve hayır, bana doğrultulmuş bir silahı yok. Telaşlanmanıza gerek yok. Silahlarınızı bırakın. Burada her şey yolunda."

"O zaman neden video yok?"

Bastien şakacı bir gülümseme takındı. "Evet, Wildstar. Neden video yok?"

"Kesin sesinizi, ikiniz de! Badger, *knætt* olmayı bırak. Yemin ederim Tanrılar... genetik olmalı!"

"Ne?" Bastien ve Badger aynı anda sordular ve böylece onun haklılığını kanıtladılar.

Ember, Badger'ı çok kızdıracağını bildiği bir şeyi açığa vurmadan önce dilinin sürçtüğünü zar zor fark etti. O bomba patlamadan önce yere inmeleri gerekiyordu.

Gömleğini olabildiğince hızlı bir şekilde kapatarak koltuğunda döndü ve iletişimi devraldı.

"Liderliği al, Rozet. Bizi eve götür."

"Güzel. Kız kardeşlerin buraya geldiğini biliyor mu?"

"İletişimi kesiyorum, hemen." Telsizi kapattı ve sinirli bir şekilde iç geçirdi.

Bastien'in ne kadar gergin olduğunu fark ettiğinde bu ona yardımcı olmadı. "Neyin var *senin*?"

Sadece bir şeylere kızdığı zaman ortaya çıkan o korkunç sessizliğe gömüldü. "Badger erkek arkadaşın mı?"

Ciddi miydi? Bunu sorduğuna bile inanamıyordu. Bırakın bu kadar sinirli olmasını.

Bu ne cüret!

"Kaskını tekrar taktığına memnun olsan iyi edersin. Yoksa bunun için seni tokatlamak isterdim."

"Neden?"

"Açıkçası, bir erkek arkadaşım yok. Olsaydı, *seninle* seks yapmazdım! Aziz Jake, Bastien! Orası *senin* bölgen, benim *değil*!"

Buna sinirlendi. "Hayatımda hiç kimseyi aldatmadım! Bunu herkesten daha iyi biliyorsun!"

Yaptı ve bu onun için hassas bir konuydu, çünkü defalarca bununla suçlanmıştı. Sadece basın tarafından değil, kendi ailesi tarafından da. Ve görünüşe göre Alura tarafından da. Onları birlikte bu kadar iyi yapan da buydu. Alura'nın en büyük korkusu aldatan bir erkek arkadaşı ve Alura asla aldatmazdı çünkü bunun için suçlanmaya dayanamazdı.

Aldatmanın ailesine verdiği zarardan bahsetmeye bile gerek yok. Babasını sevmesine rağmen, bu onlar için her zaman çok hassas bir konu olmuştu. Aslında, Bastien bunu ilk öğrendiğinde babasına saldırdığı için onlu yaşlarının sonlarında tutuklanmıştı - orduya gönderilmesine neden olan şey buydu.

Bastien bir arkadaşının ailesine ait bir kepçeyi çaldıktan sonra, babası metresiyle birlikte Bastien'in kefaletini ödemek için gelmişti. Annesi Bastien'in askere alınmasının hırsızlıktan kaynaklandığını düşünüyordu.

İkisi de ona gerçek nedeni söylememişti. Babası, işleri hakkında ona hep yalan söylediği için. Bastien ise annesini herhangi bir şekilde incitmektense savaşta ölmeyi tercih ederdi. Bu hiç mantıklı değildi, çünkü onun ölümü annesi için en büyük trajedi olurdu.

Ama Bastien'in aklında sadece annesinin duygularını elinden geldiğince incitmemek vardı. Bu yüzden her zaman onun en sevdiği çocuğu olmuştu.

Ember iç çekti. "Üzgünüm." Onun hakkında öğrendiği her şeyi düşünürken içini çekti. "Kız kardeşim seni gerçekten benimle ilişki yaşamakla mı suçladı?"

Boğazından alçak sesle hırladı. "Sen. Kız kardeşim. Havuzdaki çocukla yattığımı bile tahmin etmişti."

Bu düşünceyle kahkahayı patlattı. "Ciddi misin?"

"Ah evet. Hareket eden her şeyi kovaladığıma ikna olmuştu. Kadın. Erkek. Pofuduk tavşanlar. Sürü hayvanlarını bile. Eğer nefes alırsa, beni onunla yatağa atlamakla suçlardı."

Alura'nın aptallığı karşısında başını salladı. "Tekrar özür dilerim."

"değil. Ayrıca, prensip gereği onun şüphelerini arttırdım." "Ne demek istiyorsun?"

Kötü kötü güldü. "En parlak tiradlarından birinde, Cinder ve Tasi ile üçlü yapmamın bir sakıncası olup olmadığını sordum."

Çok zengin olmalıydı. Ember çığlıkları zihninde duyabiliyordu. "Yapmadın!"

Adamın sesinden hâlâ sırtıtmakta olduğunu anladı. "Beni bu soruyu sormayacak kadar iyi tanıyorsun."

Tabii ki yaptı.

Ve tabii ki yaptı. Klasik bir Bastien hareketiydi. Bir durumu yok etmek ve birkaç seviye yukarı bombalamak varken neden daha da kötüleştiresiniz ki?

"Ağzın seni her zaman daha fazla boka bulaştırdı, Cabarro."

"Biliyorum. Kendime engel olamıyorum. İçimden bir ses dilimi ısırmanı söylüyor. Sonra 'siktir et listem' devreye giriyor ve mahvoluyorum." Boğazını temizledi. "Bu arada ceketin düzgün bağlanmamış. İnmeden önce bunu düzeltmek isteyebilirsiniz."

Yere bakarken, onun haklı olduğunu fark edince lanet okudu. "Fark ettiğin için teşekkür ederim."

"Seninle ilgili fark etmediğim hiçbir şey yok."

Adamın yeniden kalçasına doğru sertleştiğini hissedince kaşları çatıldı. "Başka bir tur için hazır olamazsın. Elbette..."

"Elskamun, hiçbir fikrin yok. Tek yapmam gereken kokunu almak ve yemin ederim ki orada neden olduğun şeyle bir çivi çakabilirim."

"Çivi çakmak mı? Bu teoriyi daha sonra test edebilirim." "Yine dalga geçme benimle."

Evet, sesinin nasıl derinleştiğini kaçırmak mümkün değildi. Ya da onunla böyle şakalaşmayı ne kadar özlediğini.

Porsuk'un peşinden giderlerken Ember sessizliğe gömüldü ve Bastien'in ne yaptığını not etti. "Seni ele vermeyecek, biliyorsun."

"Pardon?"

Başını onun savaş uçağının sistemine notlar girdiği yere doğru eğdi. "Bu yüzden geminin üzerindeki seri numarasını ve işaretlerini kaydediyorsun, değil mi?"

Bastien cevap verdiğinde ses tonunu düz ve dengeli tuttu. "Durum tespiti yapıyorum. Neyle ve kiminle uğraştığımı bilmek istedim."

"O DR. Daha ne bilmeniz gerekiyor?" "O senin için ne ise."

Bastien'in yüzüne bakabilmek için arkasına yaslandı. Miğferinin kalkanını açmıştı, böylece gözlerindeki şüpheyi sırtabiliyordu. "O senin oğlunun babası gibi olan sinir bozucu küçük bir kardeş, bu yüzden yasadışı Dread Reckoning'in bir üyesi olsa bile iyi davran."

Bastien bu sözler üzerine içinden şiddetli bir kıskançlık dalgası geçerken dişlerini sıktı. "Baba?"

"Yüzüne öyle bakma Bastien Cabarro. O Tasi'nin kuzeni, küçük yaşta yetim kaldı ve kardeşi gibi yetiştirildi ve Rian'ı benim için yanlarına alma nezaketini gösterdiler. Onlara minnet borçluyuz."

Ama yüzündeki asık surat ifadesi, Porsuk'a vermek istediği tek şeyin kışına bir tekme olduğunu söylüyordu.

"Onunla tanıştığında onu seveceksin."

"Şüpheli."

Ona dudak büktü. "Bu mutlaklara dikkat edin... sizi ısırarak için geri dönmenin kötü bir yolu var."

Onun sözleriyle alay etti ve Dread Reckoning'in liderinin evini yaptığı küçük karakola inene kadar -ya da en azından DR'nin geldiği kadarıyla bir lidere yakın olana kadar- huysuzluğunu sürdürdü. Bu da pek bir şey ifade etmiyordu. Bu aslında Tasi'nin annesinin içlerinde en iğrenç olanı olduğu anlamına geliyordu.

Tahkim edilmiş bölmenin içinde, Ember avcı uçağından ilk olarak tırmandı.

Bastien çok daha yavaştı, özellikle de Porsuk'un ona doğru geldiğini görünce. Tamamen siyah Armstitch takım elbisesini giymiş olan Porsuk neredeyse Bastien kadar yakışıklıydı. Ama Bastien'in beşikten itibaren ustalaştığı o je ne sais quoi'den yoksundu. Cabarro'da bulaşıcı ve karizmatik bir şeyler vardı.

Ve oğulları bu özelliği babasından miras için her gün minnettar oluyordu. Zaman zaman oğlunu yoldan çıkarmış olsa bile.

Tıpkı Bastien gibi.

Onun peşine takılırken ürkütücü derecede sessiz olan Bastien, Porsuk'a yaklaşırken vücudunda sarmal bir yay gibi gerginlik vardı. Bu genellikle buna neden olan erkeğin kışının tekmeleneceğinin habercisiydi.

Ember, ölümcül bir şeye dönüşmeden önce bir an önce bu olayın üstesinden gelmek isteyerek Porsuk'a sarıldı ve bıyıklı, esmer yanağını öpebilmek için kaskını çıkardı.

Bastien genç adamla göz göze geldiği anda dondu kaldı. Sanki enayi yumruğu yemiş gibi nefesi kesildi. Kendisinininkilerle tıpatıp aynı olan gözlere bakarken de tam olarak böyle hissetti.

Ve babasının.

Dahası, Porsuk'un yüz hatları Bastien'inkine yeterince benzese de Quin'inkinin *aynısıydı*. Kardeşinin ikizinin yüzüne bakmak gibiydi, özellikle de Barnabas onu öldürdüğünde Quin bu çocuktan çok da büyük olmadığından.

Ember geri adım attı. "Iskander Zeki, Bastien Cabarro ile tanış."

Sik beni...

Zeki... bunu bilmeliydi. Bu, babasının *yıllarca* birlikte olduğu fahişenin bekârlıktaki adıydı. Bastien üniversitenin son yılında tutuklandığında babasıyla birlikte kadın.

Şimdi bile, babasını kurtarmaya geldiğinde o steril ofiste babasının arkasında durduğunu görebiliyordu. Hayatında hiç bu kadar öfkeli olmamıştı.

Ve bu onların yavrularıydı....

Porsuk'un gözlerinde bir an için tanıma duygusu parladı ve Bastien'in kafasındaki sessiz küfürle eşleşen sesli bir küfür savurarak onlardan uzaklaşmaya başladı.

"Porsuk!" Ember onu durdurmak için çekerken havladı. "Sakın buradan ayrılayım deme."

"*Onlara* söyleyecek hiçbir şeyim yok bunu en iyi siz biliyorsunuz."

"Bastien'in babanın eylemleriyle hiçbir ilgisi yoktu. Sen daha çocukken senden uzaklaşmak Newell'ın seçimi idi. Ve şu anda ikinizin de sahip olduğunuz tek kardeşinize pislik yapmanıza yetecek kadar aileniz kalmadı."

İskender'in kara alnında bir kararsızlık ifadesi belirdi. Quin'in kafası karıştığında ya da kararsız kaldığında yüzünde beliren ifadeye o kadar yakındı ki Bastien'in tüyleri diken diken oldu.

Tıpkı onun söylediği gibi, kardeş olduklarına dair aklında hiçbir şüphe yoktu.

İnanılır gibi değil.

Bu beklediği son şeydi ve bilinmeyen oğluyla aynı sırada yer alıyordu. Ember'in onun için başka ne gibi sürprizleri vardı? Bu noktada, kafasına yediği tokatlardan sarhoş olmaya başlamıştı.

Sersemlemiş ve nasıl ilerleyeceğinden emin olamayan Bastien bir adım öne çıktı. "Babamla aranızda ne geçtiğini bilmiyorum-"

"Babamız," diye düzeltti İskender sıkılmış dişlerinin arasından. "Gerçi benim için pek de öyle biri değildi, orası kesin. Annem öldükten sonra onu bir daha hiç görmedim."

Bastien ellerini havaya kaldırdı. "Kötü bir niyetim yoktu. Dilim sürçtü dostum. Seni *asla* bu şekilde aşağılamam."

İskender alay etti ve gözlerini devirdi.

Kahretsin, düşmanca davranıyordu. Ama sonra Bastien kafasında bir hesap yaptı... Odile ordudaki ilk yılında ölmüştü. İskender'in yaşı düşünüldüğünde... İçinden kötü bir his geçti. "O öldüğünde sen kaç yaşındaydın?"

"Öldürüldüğü ve benim yetim kaldığım zamanı mı kastediyorsun? Yedi yaşında.

Zar zor."

Kızgın olmasına şaşmamalı. Bastien onu suçlayamazdı ve babasının bunu ona nasıl yapabildiğini anlayamıyordu. Babasının *ona* sorumluluk alma konusunda verdiği tüm dersler buraya kadarmış.

Kendi çocuğunu terk etmesine imkân yoktu. "Icky! Anne!"

Bastien tiz bir ciyaklamanın ardından dokuz yaşlarında bir çocuğun ağır, tokat gibi ayak seslerini duyunca kaşlarını çatı. Çocuk Ember'in kollarına atılana kadar Bastien çocuğun "Icky Mama" demediğini, daha ziyade İskender ve Ember'a seslendiğini fark etti.

Ela gözleri kendisinin ve Porsuk'unkilerle aynı olan küçük, koyu sarışın çocuğa bakarken, yere indiğinden beri içini ikinci kez inançsızlık doldurdu.

Oğlunu resimlerde görmek bir şeydi. Canlı olarak ...

Bastien'in bu ana tutunacak gücü yoktu. Kaskını yere bırakarak çocuğun ve Ember'ın yanına gitti ve kollarını ikisine dolayarak sıkıca sarıldı. Tek istediği onları sonsuza kadar orada tutmaktı.

Ember, Bastien'in ezici sarılışı yüzünden nefes alamıyordu. Yine de elini Bastien'in çözölmüş saçlarına daldırdı ve Florian'ı vücutlarının arasına sıkıştırırken onu tuttu.

"Ben. Nefes alamıyorum. Nefes alamıyorum!" Florian karaya atılmış bir balık gibi özgürlüğü için mücadele ederken homurdandı.

Bastien onları bırakmayı reddetti.

"Anne! Yardım edin! Taciz ediliyorum! Yabancı tehlikesi! Bu beni rahatsız ediyor!"

Oğlunun mutsuzluğuna güldü. Artık o kadar uzamıştı ki, başının tepesi çenesine kadar geliyordu ama Bastien'in göğsünün ortasına ancak ulaşyordu. "O senin baban, Ri. Sana sarılması için ona biraz zaman ver."

Florian anında hareket etmeyi bıraktı ve çenesi gevşedi. Bastien'e bakmak için başını arkaya yasladı. "Baba?"

Bastien Florian'ın başını ellerinin arasına aldı. O keskin yüz hatlarındaki ıstırap ve sevgi gözlerini yaşarttı ve ona ailesinin öldüğünü öğrendiği zamanki yüzünü hatırlattı. Kalbini burkan o dizginlenmiş acıyı. Aşık olduğu adam buydu. Rahatsız edici. Düşmanca. Pervasız. Yetenekli.

Ama en önemlisi, ruhunun derinliklerine kadar sevgi doluydu. Bastien hiçbir şeyi yarım yapmazdı.

Yaşadığı gibi severdi. Yetişilmesi imkansız bir hızla.

Dudakları titreyerek gururla gülümsedi. "Merhaba, Florian."

Florian Bastien'den ona ve tekrar Bastien'e baktı. "Annem bana senin devasa olduğunu hiç söylememişti."

Bastien güldü. "Andarionlu arkadaşlarım ya da kuzenlerim kadar büyük ama kardeşimden daha uzundum."

İskender alay etti. "kadar uzun değil. Ne de kaslı. Ve *ben* en genciyim."

Ember onun sert, kaslı karnına şakacı bir tokat attı. "Şimdi, şimdi, kıskançlık yok!"

"Sadece diyordum ki..."

Cabarro'nun rekabetçi ruhu karşısında gözlerini devirdi.

Bastien oğluna söyleyecek bir şeyler bulmaya çalışırken onları görmezden geldi. İçinde sevgi, gurur, inançsızlık ve korku birbirine karışmış ve onu suskun bırakmıştı.

Birisi sahip olduğunu bilmediği yarı yetişkin bir çocuğa ne der? "Sizinle tanışmak bir onurdur." Bastien bile *bunun* aptallığı karşısında irkildi.

Açıklama. Neden yaşını sormuyorsun ve bunu yaparken ona kaçırdığın onca yılı hatırlatmıyorsun?

Harika bir giriş... moron.

Florian güldü. Sonra uzanıp Bastien'in çenesindeki yarığa dokundu. "Herkes sana benzediğimi söylüyor. Öyleyim, değil mi?"

"Tanrım, umarım öyle değildir." Bastien sırttı. "Çünkü bunu yaparsan, annenin ölmemi istemek için bambaşka bir nedeni olacak."

Yüz hatları yumuşadı. "Hiçbir fikrin yok. Günde en az üç-dört düzine kez sana lanet okuyorum."

"Aman Tanrım! Bastien!" Bu çığlık daha da kulak tırmalayıcıydı.

Döndüğünde koşarak gelen Tasi, Cin ve Brand'ı gördü.

Ve onu öyle şiddetli kucakladılar ki, neredeyse onu devireceklerdi. Bir akıntı tarafından sürüklenmek gibiydi.

Ama şikayet edemeyecek kadar çok seviyordu.

"Öldüğünü sanmıştık!" Tasi elini onun saçlarına doladı ve yüzüne öpücükler yağdırırken onu kendine yakın tuttu.

"Birlik'in senin öldürüldüğünü bildirdiğini gördüm!" Brand, ona sarılabilmesi için Tasi'yi kendisinden uzaklaştırdı.

Bu beklenmedik coşkuya güldü. Onlardan görmeyi umduğundan çok daha fazlasıydı bu. Doğrusu, onların da en az diğerleri kadar kendisinden nefret etmesini bekliyordu. "Kuzenim Jullien bunu benim için yaptı, böylece beni avlamayı bırakacaklardı."

Cin onun sırtına yaslandı ve onu sandviçlerinin ortası yaptı. Bu da ona Alura'ya önerdiği ve onu muhtemelen henüz inemediği özel bir kızgınlık seviyesine sürükleyen şeyi hatırlattı.

Florian kaba bir ses çıkardı. "Ezilen sen olunca pek eğlenceli olmuyor, değil mi?"

Bastien güldü. "Katılmıyorum. Bu harika bir şey! Beni kaydedin ve burada bırakın."

Dudaklarını bükerek Ember'a baktı. "Bana babamın deli olduğunu söylemedin."

İskender buna güldü. "Sana söyleyebilirdim evlat."

"Ve bahsetmişken..." Tasi Ember'a baktı. "İkiniz de burada olduğunuza göre, bunun sosyal bir görüşme olmadığını varsayıyorum."

"Hayır." Bastien oğluna dokunabilmek için geri adım attı. "Ben Barnabas'ın peşinden gidiyorum. Florian'la buluşmak için buradayız, sonra da bu işi bitireceğim."

Bu sözler üzerine İskender'in gözleri büyüdü. Bastien'e ilk kez küçümsemekten başka bir şeyle baktı. "Kardeşim! İyi dostum, ahbap, ah dostum! Sen benim yeni en iyi arkadaşımısın. Sen nereye gidersen. Ben de giderim."

Bastien bu tuhaf sözler üzerine ondan bir adım daha uzaklaştı. "*Sende* ne tür bir hastalık var?"

"Seninle aynı kişi. Barnabas Cabarro. O benim annemi de öldürdü ve neredeyse beni de öldürüyordu. Onun peşinden gidiyorsun... Ben de yardım etmeyi planlıyorum."

"Bunun büyük olasılıkla tek yönlü bir yolculuk olduğunu biliyorsunuz."

İskender omuz silkti. "Benimle birlikte mezara gittiği sürece, bununla ölebilirim."

Florian onun sözleri karşısında nefesini tuttu. "Hayır. Hayır, yapamazsınız! İkiniz de ölemezsiniz." Ember'a döndü. "Anne! Durdur onları!"

Ne kadar isterdi. Ne yazık ki ikisini de aptallıktan alıkoyamamıştı.

Bastien onu rahatlatmak için ağzını açtı ama bunu yapamadan bir alarm sesi duyuldu. Ember'a bakarak yüzünü buruşturdu.

Birdenbire dahili telefonda bir ses duyuldu. "Birlik gemileri görüldü ve yaklaşıyor. Savaş istasyonları!" Sonra bir hava saldırısı sirenine geçildi.

Bastien kafası karışmış bir halde, Dread Reckoning üyelerinin koridorlardan koşar adımlarla çıkıp gemilerini hazırlamalarını izledi. "Artık etiketlenmedim. Onlar nasıl..." İçinden hastalıklı bir his geçerken sesi kesildi.

"Tarayıcısı olan var mı?"

"Ne için?" Tasi sordu.

"Gemi. Sanırım etiketlenmiş olabilir."

Ember kaşlarını kaldırdı. "Ne düşünüyorsun?"

"Nykyrian, Sentella'da Birlik ile çalışan bir casusları olabileceğini düşündüğünden bahsetti. Gemiye etiketleyip etiketlemediklerini merak ediyorum."

"Evet, öyle." Iskander ona bağlantısındaki değerleri gösterdi. "Bir cüce yıldızdan daha sıcak."

"Oh, daha da kötüleşiyor." Tasi linkini kulağından çıkardı ve hoparlöre çevirdi.

Birlik komutanının DR'nin lideri olan Tasi'nin annesine hitap ettiğini duydular.

"Dread Reckoning'e göz yummasak da, onaylanmamış, suç teşkil eden operasyon üssünüzü görmezden gelmeye hazırız. Ama sadece peşinde olduğumuz suçluyu teslim ederseniz."

"Peki o kim?"

"Bastien Cabarro. Onu bize geri verin, biz de barışçıl bir şekilde ayrılalım. Onu korur ya da kaçmasına izin verirsiniz üssünüzü yerle bir eder ve sağ kalan kimse bırakmayız."

BÖLÜM 12

Bastien bir casusun doğrulanması karşısında lanet okudu. "İşte böyle. Birlik'in bildiği kadarıyla ben öldüm ve gömüldüm. Dosyam iki yıl önce feshedildiğimi gösteriyor. Hâlâ buralarda olduğumu bilen tek kişi Sentella'dan biriydi."

Kalea Hauk'u kurtardıklarında söylediği muhafız hariç. Ama bu haftalar önceydi. Muhafız onu ihbar etmiş olsaydı, Sentella bunu alır ve kaçması için onu uyarırdı. Hiç kimse Syn Wade'in uyarılarını geçemez ya da atlayamazdı.

Hiç kimse. Dokuz Dünya'daki en iyi teknisyendi.

Sentella'nın bu bilgiyi anında iletebilecek kendi casus ekibine sahip olduğundan bahsetmiyorum bile.

Bu kesinlikle Nykyrian'ın onu uyardığı şüpheli casustan .

Ve gizli düşmanını düşününce, eski tanıdık savaş sakinliği üzerine geldi. Bunu durdurmanın ve sevdiği şeyi korumanın tek bir yolu vardı.

"İletişim bağlantısı nerede?" diye sordu onlara.

Ember çok iyi tanıdığı bu ses tonuyla buz kesti. Bastien'in bir savaş planı vardı. Ve planları her zaman yenilikçi olsa da, genellikle oldukça riskli ve çoğu zaman patlayıcıydı.

Eğer düpedüz aptalca değilse.

"Ne düşünüyorsun, Cabarro?"

Birden fazla kez kalbini eriten o eski büyüleyici sırtış yüzünü ikiye böldü. "Şu anda bunu açıklamak istediğimden emin değilim, Binbaşı."

Evet, kazanmak için aptal.

Yapabileceklerini düşündükçe midesi bulanıyordu. "Sakın yapma."

Ancak Bastien'in ne kadar dikkatsiz olabileceği konusunda hiçbir fikri olmayan Tasi, bağlantısını ona teslim etti.

Ember sessizce ona lanet okudu.

Bastien Porsuk'a döndü. "Savaş uçağımı ellerindeki her şeyi pat yetecek kadar patlayıcıyla yükle. *Tonde!*"

Çenesi düşen Ember, Kirovalıların *tel-ass* için kullandığı askeri terim olan bu son emir karşısında kaşlarını kaldırdı.

"Bastien..."

Ve sinir bozucu yaratık bağlantıyı etkinleştirirken hâlâ onu görmezden geliyordu. "Beni Lig MCO'ya bağla."

Adam görevin komuta subayıyla konuşmayı talep edince daha da ağzı açık kaldı. Kirovalı aklını mı kaçırmıştı? *Bu iyi bir şey olamazdı.* Bastien ve komuta subayları birbirine karışmazdı. Ve bunu onun eski komutanlarından biri olarak söylemişti.

İçinden kötü bir his geçti. Rian da bunu hissetmiş olmalıydı, çünkü "Ne yapıyor anne?" diye fısıldayabilmek için yanına geldi.

"Hiçbir fikrim yok. Şimdi sana neden baban gibi davranmamamı söylediyimi anlıyor musun?" Rian onu görmezden geldi.

Tıpkı Bastien gibi.

MCO telefonu açtığında Bastien irkilmedi ya da herhangi bir duygu belirtisi göstermedi. "Merhaba, salak... askerlerini bu istasyondan geri çek. Dışarı çıkıp teslim olacağım. Ama sadece geri çekilirseniz."

"Hayır!" diye soludu kendini durduramadan. Elbette intihar etmeyi planlamıyordu.

Ama onları korumak için yapabilirdi. Bastien'in doğru nedenlerle yanlış şeyler yapmak gibi fanatik bir ihtiyacı vardı. Ve koruması gereken bir oğlu olunca, intihara meyil seviyesi daha da artacaktı.

Bastien dilsizi açtı ve ona ters ters baktı. "Benim aşırı aptallık içeren asil eylemime müdahale etmeseniz olur mu Binbaşı? Lütfen?" Sonra Birlik'le konuşmasına devam edebilmek için sesi kapattı. "Evet, siz geri çekilir çekilmez yola çıkıyorum. Savaş uçağında olacağım. Onu kaçıramazsınız. Sentella gemisi. Siyah bir alan üzerinde içinden büyük bir X geçen Birlik bayrağı var. İniş için izin almam gerekecek."

Rian'a tutunarak dişlerini sıktı, Bastien'i dövmek istiyordu. Eğer Bastien bir an için onun bunu yapmasına izin vereceğini düşündüyse

normalden bile daha hayalperestti! Bu da bir şey ifade ediyordu.

Ve Bastien ölmek için planlar yaparken onu görmezden geldi.

Kız kardeşlerinin de ağzı açık kalmıştı. Ama o koordinatları bağlantıyı kesene kadar konuşmadılar.

Ember boğazının gerisinden son derece tiksindirici bir ses çıkarırken o masumca hepsine göz kırptı. "Ne düşünüyorsun, Bas?"

Şeytani bir göz kırpmayla doğruca dövüşçüsüne yöneldi. "Hiç düşünmüyorum. Sana ve babama göre ben hiç düşünmem."

"Bas! Bunu yapmana izin vermeyeceğim!"

Ona utangaç bir bakış attı. "Bu affedildiğim anlamına mı geliyor?" "Hayır, bu senin bir aptal olduğun anlamına geliyor!"

Onun neşesine dudak büktü. "Biliyor musun, ayrı kaldığımız onca yıl boyunca en çok özlediğim şey buydu. Senin sonsuz desteğini ve tatlı dilini. Bu beni alçaltıyor."

"Götlük yapma."

"Gördün mü! İşte ben de bundan . Başka hiç kimse beni senin gibi aşağılayamaz. Ve hala tekmelemediğin bir testisim kaldı."

"Anne?"

Bastien ancak o zaman onlara acıdı. "Merak etme şampiyon. Ben hallederim." Tek kelime etmeden savaş uçağına doğru koştu ve merdivenden yukarı fırladı, ancak fırlatmak için içine girmek yerine motor bölmesini açtı.

Onun peşinden giden Ember, kim bilir ne üzerinde çalıştığını izlerken kaşlarını çattı. Yine de onu uğraşırken gördükçe, neyi amaçladığına dair bir fikir edinmeye başladı.

Yine de büyük bir sorun vardı....

"Biliyorsun, yaşam formlarını tarayacaklar. Eğer otomatik pilotta gönderirseniz, zarar vermeden önce patlatırlar."

"Bu çoğu durumda doğru olacaktır."

"Yani?"

"Yeteneklerimi geliştirmek ve intikamımı planlamak için yıllar boyunca tek başıma kaldım. Neyle uğraştıkları hakkında hiçbir fikirleri yok. Ama onlara düşmanca dersler vermek üzereyim."

Brand onun çalışmasını izlerken kulağını kaşıdı. "Sence bunu yapabilir mi?"

Ember omuz silkti. "Ona sebepsiz yere Hayalet Gadget demedik."

"Doğru."

Yine de şüpheleri vardı.

Ondan uzaklaşan Rian koşarak babasının arkasındaki savaşıya tırmandı. Onu tutmaya başladı ama Bastien uzanarak onun yanında durmasına yardım etti, böylece birlikte çalışabileceklerdi.

Onları öyle görmek... Bastien'in oğluna ne yaptığını ve neden yaptığını açıklarken gösterdiği sabır... garip bir şekilde ağlamasına neden oldu.

"Yani bu işe yarayacak mı?" Rian sordu.

"Öyle olmalı. Yoksa bu onları kızdırır ve bizi öldürürler." Bastien linkini çıkardı ve oğullarına uzattı. "Lütfen ışığı tut ki biraz daha iyi görebileyim."

"Tamam. Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, ölmek istemiyorum."

"Bilgin olsun, sana izin vermeye niyetim yok. Annenden bunun sonunu asla duyamam. Ve çoğu gün beni gerçekten korkutuyor."

Rian ona baktı, sonra da, "Beni de korkutuyor," diye fısıldadı.

Ember, psikotik bir şekilde kalbine dokunan bu söz karşısında iç geçirdi. Bastien ona kızgın kalmayı çok zorlaştırıyordu. Ama bu yeni bir şey değildi. Çıktıkları süre boyunca Ember, Bastien'in bedenindeki yaşamı boğmak istemenin eşiğindeydi ve sonra Bastien onu öyle nazık ya da düşünceli bir davranışla şaşırtıyordu ki öfkesini anında unutuyordu.

Annesi de aynı şeyden şikayetçiydi. Lil de öyle. Aslında kız kardeşinin sesini bugün bile kafasının içinde duyabiliyordu: *"Onu daha bebek bezindeyken boğmamamın tek nedeni buydu...."*

"Peki şimdi ne yapıyorsun?" Rian heyecanla sordu.

"Bu gemi için ısıtıcı. Eğer bir şeyleri karıştırırsak, koltuğu ısıtır ve içinde biri varmış gibi görünmesini sağlar."

"Bunu yapabiliyor musun?" Rian bön bön baktı.

"Elbette yapabiliriz. O zaman sürücüyü uzaktan kumanda edilebilecek şekilde ayarlamamız gerekiyor. Sensörleri de öyle ayarlamalıyız ki koltukta hayalet bir beden gördüklerini sansınlar."

"Bu harika. Nasıl indireceksin?"

"Gerek kalmayacak. Birlik'in usulüne göre gemiyi çekici ışınla getirecekler. İntihar eğilimim yüzünden tesislerine çarpmamı göze alamazlar." Bastien ona sevimli bir sırıtış fırlattı. "Annene göre bende çok varmış."

"Vay canına... Bütün bunları nereden biliyorsun?" "Okulda çok çalıştım."

Rian babasına bakarak yüzünü buruşturdu. "Annem öyle demiyor."

Bastien bu kez ona baktı ve sırttı. "Bana ne yalanlar söylüyordu?"

"Tembelliğimi senden aldığımı söylüyor. Okulda cazibene kapılıp gitmişsin ve öğretmenlerinle sanki siyasi ofise adaymışsın gibi not pazarlığı yapmışsın. Sorumluluktan nasıl kaçacağın dışında hiçbir şey için çalışmamışsın."

Bastien gücenmiş gibi yaptı. "Bunu sana neden söyledi?"

Omuz silkti. "Bilmiyorum."

Bastien yüzünü buruşturarak Ember'a baktı. "Neden oğluma bu hikayeleri anlatıyorsun?"

"Çünkü o küçük Bastien, her yönüyle. Ona bir bakın. O senin oğlun değil, klonun."

Rian motorun etrafını kazıyor, çeşitli kayışlarla oynuyordu. Bastien'in yeni bir oyuncağı olduğunda yaptığı gibi. Yapmaması gereken bir şey yaparken yakalandığında babasınıninkine benzer sevimli bir gülümsemeyle başını kaldırdı.

Bastien gururla sırttı.

Ember inledi ve sonra ikisine ve onların birleşik gücüyle yüzleşirken içinde bulunduğu sıkıntıya gülümsemek zorunda kaldı.

Cin kollarını ona doladı. "Seni yüzünde bu ifadeyle görmek hoşuma gidiyor."

Kız kardeşine yaslandı. "Bu mutluluk değil. Çocuğum zarar görürse Bastien'in cesedini saklayabileceğim yaratıcı yerler hayal ediyorum."

Marka güldü.

Ta ki Porsuk, yanında Kindel'le birlikte, Ember'ın midesini bulandıracak kadar patlayıcı taşıyarak dönene kadar. Ember ne kadar çok şey bulduğuna inanamıyordu.

Ya da ne kadar çabuk.

İyi Jake, sen Bastien'in kardeşisin.

Aileleri herhangi bir şeyin yöneticisi olmak için nasıl hayatta kalabilmişti?

Bastien, onlar patlayıcıları bağlarken Rian'ı merdivenden inmeye ve gemiden uzaklaşmaya zorladı.

Çocuğun itirazlarına rağmen Brand onu eve götürdü, böylece bir şeyler ters giderse, örneğin bu "parlak" plan yüzünden babasını sakat bırakırsa, babası buna tanıklık etmek için burada olmayacaktı.

Ya da daha kötüsü, patlama menzilinde yakalanmak.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak patlayıcıları yerleştirmek için koşuşturan adamları izledi. Bastien bu son derece uçucu bileşik konusunda onun zevkine göre biraz fazla nazikti. Badger da öyleydi. "Ne yaptığınızı bildiğinizden emin misiniz?"

Bastien gülerek, "Hiç de değil," dedi. Porsuk'a kaşlarını çatı. "Geçmemen gereken kırmızı ve yeşil kablolar mı?"

"Um, evet. yüzden lütfen bunu unutma. Özellikle de ben menzilimdeyken."

Bastien başını salladı. "Sanırım renk körü olduğumu söylemek için kötü bir zaman."

Porsuk bembeyaz kesildi. "Şaka mı yapıyorsun?" "Şaka yapıyor, Xander." Ember güldü.

Bastien şeytani bir sırıtışla parladı. "Şimdi daha canlı hissediyorsun, değil mi?"

Porsuk'un yüzündeki ifadeden Bastien'in cesedini saklayacak bir yer aradığı anlaşılıyordu. "Yemin ederim seni öldüreceğim."

Bastien geminin kablo bağlantılarını bitirirken yine güldü.

Aşağı atladıklarında Bastien kaşlarını çatarak uzaktan kumandaya baktı.

"Umarım bağlantıların içine sıçmamışımdır."

Beti benzi atma sırası ondaydı. "Ne demek istiyorsun?"

"Ben bunu yaparken birkaç mil geride durmak isteyebilirsin."

"Bastien..."

Sakince düğmeyi çevirdi. "Oh hey, her şey yolunda. Lanetleneceğim. Çalışıyor. Bu bir ilk!"

Xander yüzünü buruşturdu. "Hep böyle midir?"

"Evet," diye hırladı. "Onunla birlikte tarlada olmalıydın."

"Kendi askerlerinin onu... kafasının arkasından... vurmamasına şaşırdım."

"Denediler," dedi Kindel gülerek. "Piç kurusu bir aristos için hızlı hareket ediyor."

Bu arada Bastien gemiyi suya indirirken onlara kıkırdamaya devam etti. "Muhteşem lavman zamanı."

Birkaç dakika sonra Birlik komutanının Bastien'e kalkanları indirmesini söylediğini duydular.

Bastien'in yüzünün rengi soldu. "Ah, minsid cehennemi, o bölümü unutmuşum...." "Ha, ha," diye alay etti Badger. "Hiç komik değilsin Cabarro."

"Bu sefer şaka yapmıyor." Ember bir adım öne çıktı. "Ne yapacağız?"

Bastien hepsine şöyle bir baktı. "Kaçın!"

"Sensiz olmaz."

Yüzünü buruşturdu. "Benden hoşlanmıyorsun bile."

"Biliyorum. Ama şu anda ölmene izin verirsem oğlum travma geçirir."

"Harika." Bastien tartışmaya başladı ama vakit yoktu. Porsuk'un bakışlarıyla karşılaştı. "Savaşçıları karıştırmayın. Herkesi elinizdeki bomba sığınaklarına çekin. *Tonde!*"

Verilen emirler üzerine herkes Birlik saldırısı beklentisiyle tahliye edildi.

Ember, Bastien'in elini tuttu ve kız kardeşlerinin Rian'la birlikte yaşadığı apartman dairelerine doğru koştu. Orada barınaklar olacaktı.

Savaş uçağının patlamasını bağlantıları üzerinden duydular.

Bunu, yaklaşan bir saldırıya karşı onları uyarmak için çalan sirenler izledi.

"Cabarro!" Birlik MCO'su bağırdı. "Yaptıklarınla hepsini lanetledin!"

Bastien nefesinin altında küfretti.

Bir an sonra bombalar istasyona düşerek onları ayaklarından sarstı.

Bastien, Ember'ı yakalayıp güçlendirilmiş bir kirişin altına , bir başka şok dalgası binanın içinden geçerek çatının ve duvarların bazı bölümlerini yıktı.

"Her zaman dünyamı salladın. İyi ki

hiçbir şeyin değişmediğini biliyorum."

Onun sevimsiz replikleri karşısında inledi. "Zamanı değil."

Aniden, üsse karşı büyük bir saldırı oldu. Sanki nükleer bir cihaz patlamış gibi gökyüzünü aydınlatan bir patlama. Dalga o kadar şiddetliydi ki hepsini ayağa kaldırdı.

Motorların ve bombaların ısıklık sesi onu sağır etmişti. Bastien dumanı tüten enkazın ortasında yavaşça ayağa kalktı ve ona yardım etti.

Olanlardan dehşete kapılan Ember onu yakaladı ve sıkıca tuttu. Adamın teninin kokusunun onu yatıştırmasına izin verdi. Ama en çok da onun güçlü kolları ve kalbinin yavaş ve yumuşak atışı onu sakinleştirdi.

Onunla ilgili en çok özlediği şeylerden biri de buydu. Her şey darmadağın olurkenki sakinliği. Hiçbir şey onu sarsamazdı. Bir bombardıman bile. Tıpkı tanıştıkları gün Alura'nın peşinden balıklama atladığı zamanki gibiydi.

Bakışları sıcaktı, alnından öptü ve onu rahatlatmak için hafifçe sıktı. "Her şey yoluna girecek Ember. Sana ya da Florian'a zarar vermelerine izin vermeden önce öleceğim."

Elini onun saçlarına doladı ve bıyıklarının yanağına sürtünmesine izin verdi. Bu sefer kurtulamayabileceklerini anladığında gözleri yaşlarla doldu. Ve eğer ölürlerse, onun için neler hissettiğini bilmeden gitmesini istemiyordu.

Onun hakkında hep böyle hissetmişti. Ondan şüphe ederek çok uzun süre yaşamıştı ve bu onun suçuuydu.

Artık yok.

"Seni hâlâ seviyorum Bastien."

"Biliyorum." Şakacı bir sırıtışla geri çekildi. "Tüm bu seksiliği sevmekten nasıl vazgeçebilirsin ki?"

Homurdanarak, şu anda hiç hoşuna gitmeyen alaycı mizahı yüzünden onu dövmek istedi. Ama onu güldürmeyi başarmıştı. "Sen bir canavarsın!"

Bastien ona göz kırptı. "Ama ben *senin* canavarınım."

Ve onun iyiliği için söylediği yalanlara inanmayı diledi. Ancak gerçek şuydu ki, neler olup bittiği ya da ona veya halkına bu felaketten nasıl kurtulacakları konusunda hiçbir fikri yoktu. *Bunu onların başına nasıl getirebildim?* O lanet kalkanı hatırlamalıydı....

"Kaç avcı uçağı ?" diye sordu ona. "Yapmayın demiştiniz."

"Koşullar fikrimi değiştirdi."

Bunu düşünürken dudağını ısırıldı. "Bilmiyorum. Benim üssüm değil." Etrafta kız kardeşlerini aradı ama saldırı sırasında ortadan kaybolmuş gibiydiler.

Ta ki Kindel sol tarafındaki enkazdan çıkana kadar. "Ember? Merksaker çağrı işaretini biliyor musun?"

Başını iki yana salladı.

Kindel bağlantısına dokundu. "Patlatın onu."

"Bekle!" Bastien onu durdurdu. "Bana rakamları ver."

Kindel hızla, "Bu emri beklet," dedi ve pilotu duyabilmesi için kulaklığını ona uzattı.

"Drake? Sen misin?"

"Evet... bu delilere biraz geri söyleyebilir misin?" "Yalnız mısın?"

"Jari ile birlikte. Kimmerya işi için. Senin yedeğin olarak gönderildik."

Bastien, Drake'in kendisinin Karon prensi olduğunu ya da Safir'in eski bir Birlik suikastçısı olduğunu diğerlerine söylemesini istemediğini biliyordu. "Anladım, *Drey*." Kindel'e doğru bir bakış attı. "Onlar dost canlısı. Onları havaya uçurmasak olmaz mı?"

Bastien çağrıya geri dönerken Cin'in bağlantısından emirleri iletti. "Seni kim gönderdi?"

"Ailelerimiz için yaptığın onca şeyden sonra en azından bunu yapabilirdik. Hepsi resmi işlerle meşgul olduğu için Saf ve ben bunu tek başına yapmana izin veremeyeceğimize karar verdik. Siz Gort üssünden ayrıldıktan sonra kuyruğunuzu yakaladık ve Birlik arkadaşlarınız gelene kadar burada kalmayı planlıyorduk. Bu arada havai fişekler güzelmiş. Darling'den mi öğrendin?"

"Hauk, aslında."

"Güzel." Drake güldü.

Ve onların buradaki varlığı onu düşündüğünden çok daha fazla etkiledi. "Bu arada, geldiğiniz için minnettarım."

"Hiçbir şey düşünmeyin. Aileler böyle yapar."

"Hey, bölmek istemezdim," dedi Safir Jari, araya girerek. "Ama buradaki yerleşik Birlik uzmanı olarak hepinize dostlarımızın takviye güç göndereceğini söyleyebilirim. Hem de birçoğu tonlarca savaş başlığıyla birlikte. O üssü derhal boşaltmamız gerekiyor. Eğer güvenli bir yeriniz yoksa, yaşam formlarını tanımlamalarını engelleyebilecek bir yer bulmamız gerekiyor."

Bastien Ember'a doğru döndü.

Kindel'e baktı.

"Ben başlatırım."

"Bir gemiye ihtiyacımız olacak," diye hatırlattı Bastien ona. "Biliyorsun, benimki patladı."

Ember bu hatırlatma karşısında inledi.

Drake onun kulağına güldü. "Beş kişilik küçük bir gemim var. Yolcu almamı ister misin?"

Bastien kabul etmekte tereddüt etmedi. "Evet.

Teşekkürler." "İzinleri alayım, birazdan aşağıda olurum."

İletimi keser kesmez, Ember ona kızgın bir bakış attı. "Ona güveniyor musun?"

"Hayatım pahasına." Bunu ondan duymak, en büyük vasiyetti.

"Emin misin? Ya Birliği buraya onlar getirdiyse? Saf değil mi? Jari
ve daha genç kardeş . Kyr Zemin mi? Bu Lig
asal

Komutan?"

Haklı olduğu bir nokta vardı. "Öyle ama Drake'in kardeşinin en iyi arkadaşı olan kardeşleri Maris'e yardım ettiği için Kyr onu yakaladı ve işkence etti. Sonra Kyr onun Birlik rütbesini elinden aldı ve hain ilan etti. Bu yüzden Saf'ın onlarla çalışacağını sanmıyorum."

"Ama bir casusları olduğunu söylemiştiniz...."

". Ancak Saf, fark edilmesi ve şüphelenilmesi çok kolay bir hedef olacaktır. Kyr bundan daha sinsidir."

Ember o kadar emin değildi ama buradan bir an önce çıkmaları gerekiyordu. Bu yüzden Florian kız kardeşleriyle birlikte körfeze döndüğünde, onu Kindel'le birlikte üssün tahliyesi için gönderdi. Her ihtimale karşı. İsteddiği son şey, Kindel'le birlikte daha güvende olacakken çocuğunun kendisiyle kalması riskini almaktı, çünkü kendisi ve diğerleri savaşa gitmeyi planlıyorlardı.

O ve Bastien Drake ile gittiler.

Ember en genç Caronese prensini gördüğü anda durdu. Kısa kızıl saçları olan kardeşi Darling'in aksine Drake'in saçları simsiyahtı ve Bastien'inkiler kadar uzundu. Ayrıca doğuştan gelen o kraliyet havasını, aptallara tahammül etmediğini ve öpmektense kıç tekmeleyeceğini söyleyen sıkı askeri eğitimin altında taşıyordu. Evet, bu tipik bir aristo ya da politikacı değildi.

Drakari Cruel kimsenin kuklası ya da piyonu değildi.

Seçkin bir Kimmer suikastçısı üniforması giymiş olan Bastien'i bir kardeş gibi selamladı. Ama mavi gözleri ona dikildiğinde şüpheyile parlıyordu.

"Ember Wyldestarrin, Drake Cruel ile tanış."

Adamın yavaş ve araştıran bakışlarıyla onun ruhunu okuyabildiği izlenimine kapıldı. "Ekselansları."

Dostça bir gülümseme karanlık tavrını aydınlattı. "Lütfen, resmiyet yok. Sarayda olmadığım sürece bunları duymak istemiyorum ve o zaman bile sinirlerimi bozuyor." Rampasını kapatıp kilitledikten sonra ona kendisini takip etmesini işaret etti. "Gelin leydim. Kendinizi evinizde hissedin."

Uçuş güvertesine doğru giderlerken Bastien'e başını salladı. "Amcaların nesi var böyle? Hepsi lanet olası piçler. Onları öldürün derdim ama kendim de bir amca olduğum için... ölmek istemiyorum."

"Tahtı için yeğeninizi öldürmeye niyetiniz olmadığını varsayıyorum."

"Minsid buna hayır. O çok sevimli. Darling'i çıldırtmak için bildiğim her şeyi ona öğretmeyi planlıyorum. İntikam çok kötüdür. Ayrıca, Karun tahtını ele geçirme şansım vardı. *Bunun* bir parçası olmak istemiyorum."

Bastien'in gözlerindeki hüznü fark etmemişti. O da hiçbir zaman miras istememişti. Özellikle de ailesinin cesetleri üzerinde.

Onu neşelendirmek isteyerek hemen konuyu değiştirdi. "Güzel gemi."

"Teşekkür ederim. Onu kendim tasarladım. Baştan sona Kimmer kodu."

"Bir prens için oldukça sıra dışı bir meslek."

Drake ona çekici bir sırıtış fırlattı. "Alışılmadık bir yetiştirilme tarzımız vardı." Bağlantısına dokunmak için durakladı. "Merksaker, burada." Birkaç dakika dinledi. "Evet, Leydi DR. Arkayı çekebiliriz. Eğer koordinatları gönderirseniz, Saf ve ben kimsenin takip etmediğinden emin olacağız. *Saker Mara*, tamam."

"Saker Mara?" Ember kaşlarını çatarak sordu.

"Gemimin adı. Caronese dilinde *Haydut Kabusu*." "Ah...
ve Merksaker?"

"Karanlık haydut." Kalkışa geçmeden önce onların bağlanmasını bekledi ve Dread Reckoning'in geri kalanını en ücra karakollarına kadar takip etti; burada işler onlar için kızıştığında geri çekiliyorlardı.

Kaçış hızından kurtulduklarında Drake dönüp Bastien'e sırıttı. "En son ne zaman uyudun?"

"Emin değilim."

"Alınma ama belli oluyor." Başlıklarını kontrol etti. "Biraz vaktimiz var. Neden sen ve Ember mürettebat kamarasına gidip duş almıyor ve biraz kestirmiyorsunuz? Yemek yiyin. Kıyafet değiştirmeniz gerekirse, odamın kapısını açarım. Neye ihtiyacın varsa al ve endişelenme. Kız kardeşimin odası soldaki son oda. O Ember'den biraz daha uzun, ama orada onun da değiştirebileceği bir şeyler olmalı. İnanın bana, Ana hiçbir şeyi kaçırmaz. Kadının bir mağazadan daha fazla kıyafeti var."

"Teşekkürler,

Drey." "Her
zaman."

Bastien kemerini çözdü ve Ember bir adım gerisindeyken arka tarafa yöneldi.

Sessizce yürürlerken, onun ne kadar muhteşem olduğunu fark etmekten kendini alamıyordu. Ama Drake'in de fark ettiği gibi, adam yorgundu. Yavaş ve metodik hareketlerinden bunu anlayabiliyordu.

"İyi misin, Bas?"

"Ne gündü ama."

Gerçekten de öyleydi.

İlk odaya vardıklarında Bastien arkasını döndü ve onu nefessiz bırakacak kadar sıcak bir öpücük verdi.

"Bunu yapmak için ölüyordum. Ben de seninle sevişmek için can atıyorum ama biraz kestirmem lazım."

Güldü. "Boş boş koşuyorsun."

"Hiçbir fikrin yok." Kendini çekip ranzaya uzanmadan önce ona yakıcı bir öpücük daha verdi.

Ember onun hareketlerine güldü.

Botlarını çıkarma zahmetine bile katlanmamıştı. Onun için üzülerek, ceset gibi yatarken soyunmak için harekete geçti. İlk başta bu ona Rian'ın zahmet edemeyecek kadar yorgun olduğu zamanlardaki soyunmasını hatırlattı, ama onun nefis vücudunun daha fazlasını ortaya çıkardıkça, oğullarıyla ilgili tüm düşünceler aklından uçup gitti.

Bastien her zaman bir erkekte gördüğü en iyi fiziklerden birine sahip olmuştu. Hâlâ da öyleydi. Vücudundaki her zarif, sert kas açıkça tanımlanmış ve çelik gibi bilenmiş durumdaydı. İnkâr edilemez bir açlıkla onu çağırıyordu.

Buna karşı koyamayarak çabucak soyundu ve onun yanına yattı ve sıcak, çıplak bedenine sokuldu.

Memnun bir iç geçirdi ama çoktan uyumuştı.

Gülümseyerek onun saçlarıyla oynamaya ve nefes alışını dinlemeye zaman ayırdı. Elini adamın kaslı kollarında, kaburgalarında ve kalçalarında gezdirmekle vakit geçirdi. Vücudunun ortasındaki kısa tüylere ulaştığında onu rahat bırakmaya başladı ama bu da okşamayı en sevdiği şeylerden biriydi. Ve onu en son bu şekilde gördüğünden beri çok uzun zaman geçmişti.

En azından rüyalarından başka bir yerde.

Kendini durduramadan parmaklarını gevrek hasıra batırdı ve tırnaklarını geçirdi. Anında sertleşti. Ama yine de uyanmadı. Bu da ona ne kadar bitkin olduğunu gösteriyordu. Geçmişte olsa anında uyanır ve birkaç dakika içinde onun içinde olurdu. Ön sevişmenin canı cehenneme.

Onun en sinir bozucu alışkanlıklarından biriydi. Ama her zaman onu ne kadar arzuladığını kanıtladığı için bununla yaşayabileceğine karar vermişti. Onu ne kadar sevdiğini.

Bakışları adamın karnındaki Ravin izine kayınca bu konudaki neşesi de kayboldu. Tüm bu adaletsizlik onu öyle öfkelenmişti ki, ailesine ve onun ailesine yapılanlarla ilgisi olan herkesi öldürmek istemesine neden olmuştu.

Haksız yere hüküm giymişti. Yıllar boyunca, ailesinin katledilişini gördükten sonra bunun için tutuklanıp mahkum edilen adamın yaşadığı dehşeti hayal etmeye çalışarak saatler geçirmişti.

Alura bunu ona nasıl yapabildi?

Ember bunu hiç anlamamıştı ve hâlâ da anlamıyor. Evrende onu birine bu şekilde zarar vermeye zorlayabilecek hiçbir şey yoktu.

Tabii ki .

Oğlunu kurtarmak için yapardın.

Ama sadece bu nedenle. Alura'nın hiçbir nedeni yoktu. Hem de hiç. Bu kalpsiz ve zalimceydi. Özellikle de Bastien'in Ember'la olan mutluluğundan vazgeçip Alura'yla, ikisini de içten içe yok edeceğini bildiği bir yalan yüzünden evlenmesinden sonra.

Bir insan ne kadar bencil olabilirdi ki? Ama kız kardeşi her zaman böyleydi. Her zaman kendi ihtiyaçlarını diğerlerininkinden üstün tutmuştu. Doğuştan gelen bir kusur.

Yemin ederim Alura, eğer seni bir daha elime geçirirsem, bunun için seni boğacağım.

Kız kardeşini koruduğu günler sona ermişti.

* * *

Bastien tam iki gün boyunca uyudu. Dread Reckoning karakoluna inene kadar hiç kıpırdamadı. O zaman bile Ember onu uyandırmak için neredeyse adrenalin enjekte etmek zorunda kalmıştı.

Durgun bir kedi gibi gözlerini açtı ve gerindi. "Neredeyim ben?"

"Yaklaşık yarım saat önce seni uyandırmaya çalışıyordum."

"Bu kadar kötü gitmem gerektiğine şaşmamalı." Yataktan fırlamadan önce sırttı.

Onun dönmesini beklerken güldü. Ve bekledi.

Geri , önce hızlı bir düş aldığını fark etti. Adam ona şeytani bir sırıtışla baktı. "Oldukça olgunlaşmıştım."

"Yorum yok."

Gerinerek esnedi. "Drake nerede?"

"Tasi'nin annesiyle konuşmak için ana selamlama odasına gittiler. Görünüşe göre onu bir süredir tanıyormuş ama şimdiye kadar kim olduğunu fark etmemiş. Ve ona daha önce hiç çağrı işaretini vermemiş."

"İyi bir şey mi, kötü bir şey mi?"

"İyi görünüyor."

Bastien rahat bir nefes aldı. İyi gelebilirdi.

Ve söz açılmışken... Aç bakışlarını onun yemyeşil vücudunda gezdirdi. Kadın onu her zaman acıktırmıştı.

Sert.

Onunla ilgili ne olduğunu bilmiyordu ama kahretsin. Kucağındaki uzun siyah saçlarının görüntüsü de ruh haline hiç yardımcı olmuyordu.

"Bu ifadeyi biliyorum." Kadın ona baktı. "Yapamayız. Rian seni bekliyor."

"Biliyorum. Drake ve Saf ile plan yapmam gerekiyor. Yolculuk boyunca uyumak yerine bunu yapmak ."

"Çok yorulmuş olmalısın."

Başını salladı. "Uyumak için gerçekten güvenli bir yer bulmalı uzun zaman olmuştu."

"Benim yüzümden mi yoksa Drake yüzünden mi güvende?"

"Sen." Gözleri karardı. "Kesinlikle sen." "Yani bana güveniyor musun?"

Yavaşça boynunu öpmeye başladığında bakışları ılıklaştı. "Sana her zaman güvendim, Ember. Bana güvenmeyen sendin."

Gözlerini kaçırarak, bu yorumuyla gerçeği vurduğunu anlamasını sağladı. Ama o daha peşine düşmeden Drake gemiye geldi.

"Ember?"

Bastien sinirli bir tıslamayla ondan uzaklaştı. "Öyle mi?"

"Siz Hadean Kolordusundansınız, değil mi?" Drake dışarıdan, koridordan sordu. "Öyleyim."

Onları görmek için kapıyı açtı ve Bastien'e sırtıttı. "Ölülerin dirildiğini görmek güzel."

Bastien gözlerini devirdi.

Drake onu görmezden gelerek dikkatini Ember'a verdi. "Bazı garip Tavalı şeyleri yakalıyorum ve kardeşim Ryn'e ulaşamıyorum. Ama yemin ederim annesinin adının geçtiğini duydum ve bu beni endişelendiriyor. Bir dinleyip ne düşündüğüne bakabilir misin?"

"Kesinlikle."

O ve Bastien onu gemiden inip bir zamanlar maden tesisi olan ilkel üsse kadar takip ettiler. Ama yüzyıllar önce tükenmiş ve terk edilmişti. Buraya kimse gelmediğinden ve haritalarda nadiren görüldüğünden, DR buranın acil durumlar için kullanılabilecek harika bir yer olduğuna karar vermişti.

Şimdi olduğu gibi.

Eski baraka dışarıdan terk edilmiş gibi görünüyordu. Ama içerisi tertemizdi ve en son teknolojiyle donatılmıştı. Cin ve Kindel'in beklediği iletişim odasına gittiklerinde Bastien'in yeni yıkandığında ne kadar güzel koktuğunu aklından çıkarmamaya çalıştı.

İlk başta, kanaldaki konuşmacıların kalın aksanlarını anlayamadı. Bu Gorturnum değildi. Ama dinledikçe daha iyi anlamaya başladı.

Sonunda deşifre etti.

Drake haklıydı. Hermione Dane'le ilgiliydi ve Tavalı'yi de içeriyordu.

Onun endişeli bakışlarıyla karşılaştığında yüzündeki rengin aktığını hissetti. "Hermione'yi bombalamayı ve kardeşin Ryn'i öldürmeyi planlıyorlar."

BÖLÜM 13

Drake, Ember'ın tesadüfen bulduğu mesajın Hermione Dane'in öldürölme planı olduğunu söylemesi üzerine kaskatı kesildi. "Ne?"

Başını salladı. "Görünüşe göre iki gün içinde deneyecekler." "Emin misin?"

Dinlemeye devam ederken gözlerini kıstı. "Aksanlar kalın ama evet, bunun arkasında duracağım. Sentella'ya karşı planladıkları büyük bir saldırı gibi görünüyor."

Drake lanet okudu. "Kardeşimi bulmalı ve onu uyarmalıyım." Bastien ona, "Ve Darling," diye hatırlattı.

"Evet. Ve Darling," diye kabul etti. "Kesinlikle Darling." Dudağını ısırdı. "Bundan yüzde yüz emin misin?"

"Kesinlikle."

"O zaman tanrılar bizimle olsun."

Ama günler geçtikçe, öyle olmadıklarını hissetmeye başladılar. Hermione'nin hayatını kurtarmayı başaran Birlik, Porturnum Tavalı Yıldız İstasyonu'na karşı yıkıcı bir saldırı düzenledi, yetimlere tıbbi malzeme taşıyan bir Caronese yük gemisini kaçırdı, Drake'in baldızı tarafından yönetilen Wasturnum Batı Filosu'nu vurdu ve Andarion sarayını bombalayarak yerle bir etti.

Ölenler arasında Drake'in baldızı Mack Hinto-Dane de vardı. Nykyrian'ın ailesi-eşi, çocukları ve ebeveynleri. Drake'in ağabeyi Darling, karısı ve oğlu. Syn Wade'in karısı ve oğlu, baldızı ve temelde tüm Sentella Yüksek Komutanlığının aileleri.

Saf'ın yeğeni ve kayınbiraderi bile sarayla birlikte battı. Ve Jullien ve Thrāix.

Hiçbiri kendilerine yönelik saldırı dalgalarından yara almadan kurtulamamıştı.

Bastien acıyla sarsıldı. Düşünmek için çok fazlaydı. Nefes alamıyordu. İşleyemiyor ya da plan yapamıyordu.

Drake de yapamadı. Acı dolu kederleri onları işe yaramaz hale getirmişti.

Ember, Kindel'in küçük kulübesinin oturma odasında otururlarken Bastien'i hiç böyle görmemişti. Sanki anne babasının ve kardeşlerinin ölümünü yeniden yaşıyordu, ama daha kötüsünü. Rian'a yapışmış ve gitmesine izin vermiyordu.

"Birini arayalım mı?" Cin onu endişeli bir kaş çatmayla izlerken fısıldadı.

"Evet, rahip gibi mi?" Ash şaka yapmıyordu.

Tırnağını çiğneyen Ember, ona yardım etmek için ne yapabileceğini düşündü. "Bilmiyorum."

Bastien sonunda gözlerini sildi ve başını salladı. "Bu saçmalık!" Drake'in bakışlarıyla karşılaştı. "Jullien ölmedi. Thräix yanındayken değil. Ben daha iyi biliyorum."

Drake kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

"Kuzenimi tanıyorum. O da benim gibi bir lağım faresi. Bizim yaşadıklarımızı yaşayıp bu şekilde ölmezsin. Ölmezsin işte." Rian'ın başını öptü ve ayağa kalktı. "Bağlantı nerede?"

Kindel kendininkini ona uzattı.

Bastien Nykyrian'ı denedi ama ulaşamadı. Sonra Ushara'yı aradı. Telefonu hemen açtı. Sessiz gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. "Shara, az önce duydum."

"Şşşt, Bas. Düşündüğün gibi değil."

Biraz umut hissedince kalp atışları hızlandı. "Hançer hala uçuyor mu?"

"Evet. Kabzasını elime alana kadar. Ama evet, Hançer diğer çatal ve kaşıklarla birlikte ait olduğu yere, kılıfına dönmeye yemin etti. Biraz eğilmişler ama bütünler."

Jullien'i diğerleriyle birlikte eve döndüğünde öldürmekle tehdit ederken yarım bir kakhaha attı. "Peki ya Kere?" diye sordu Darling'in Sentella çağrı işaretini kullanarak.

"Ölüm tanrısını durduramazsın. Bunu biliyorsun."

Herkesin hayatta kaldığının teyit edilmesiyle nefesi onu gürültüyle terk etti. Ve onun şifresinin ne olduğunu anlamıştı. Teşekkürler

Tanrılar bir kez olsun merhametli davrandılar. "Nyk'e geldiğimizi söyle, bizi izlesin. Lig için yüklenmiş olacağız."

"Güvenli ve dikkatli olun. Az önce yaşadığım gibi bir korkuya daha ihtiyacım yok, yoksa erken doğum yapacağım."

"Endişelenmeyin." İletimi kesti ve bağlantıyı Kindel'e geri verdi. "Darling hayatta ve Jullien de öyle."

Drake ayağa fırladı. "Ne oluyor be! Onun bağırsaklarını deşeceğim!"

Bastien onun öfkesine homurdandı. "Ve bunu üç saniye önce onu kaybettiğin için ağladıktan sonra mı yapıyorsun?"

"Evet, çünkü bana imparatorluk tacı giydirdiler. Bu boku istemiyorum! Tahtın ne kadar sorumluluk getirdiğini biliyor musun? Hayır, teşekkür ederim!" Ürperdi. "Prens olmaya zar zor tahammül edebiliyorum."

Ama Ember onun palavralarını anladı. Drake ağabeyine hayrandı ve gözlerindeki rahatlama elle tutulur gibiydi. "Peki plan nedir Kaptan?" diye sordu Bastien'e.

"Kurtarma çalışmalarına yardım etmeyi planlıyorum."

"Ben de varım."

"Ve biz," diye onayladı kız kardeşleri.

Bastien başını salladı. "Birkaç gün boyunca her ele ihtiyaçları olacak."

Drake hırıltılı bir nefes verdi. "Tam da amcana saldırmak üzereyken. Yemin ederim o piçin dokuz canı var."

"Geçici bir erteleme. Ailelerimizi güvence altına alırız ve bir hafta sonra onun peşine . Savunması düşmüş olacak. Tüm bunlarla birlikte Birlik'in güçlü, Sentella'nın ise zayıf bir konumda olduğunu düşünecekler. Aslında bu bizim lehimize. Şu anda hiçbir şey beklemiyor olacak."

Drake başını salladı.

Bastien ve Ember, Drake ile birlikte Kimmer ve Dread Reckoning güçlerini Porturnum İstasyonu'na götürmek ve orada Sentella güçlerine katılmak üzere toplamadan önce Florian'a gönülsüzce veda ettiler.

Nyk ve ekibi neye ihtiyaç duyarsa, onu yaparlardı.

Fırlatmaya hazırlanırken Ember, Bastien'le tekrar iş başında olmanın tanıdık hissinden kurtulamıyordu. Tıpkı eski günlerdeki gibiydi.

Bundan da öte, doğru ve doğal hissettiriyordu. Burası onun olması gereken yerdi.
ol.

Küçük bir kızken, anne ve babasının nasıl birlikte çalışabildiğini hiç anlamamıştı.

bir askeri birlik. Özellikle de evde çok fazla savaştıkları düşünülürse.

Ama Bastien ile her şey çok anlamlıydı. Uyum içindeydiler. O konuşmadan Bastien'in ne düşündüğünü biliyordu.

O da aynısını ona yaptı. Dahası, onun yanında olmasından güç alıyordu. Tıpkı şu anda, kalkışa hazırlanırken olduğu gibi. Köprüde onun yanında durmuş, o çalışırken elini sırtının küçük kısmına koymuştu. O verileri girerken ve kadın sistemleri kontrol ederken, kendini sabitlemek için önemsiz bir dokunuş.

Otomatikti. Bunu yaptığının farkında bile değildi. Yine de teninin kokusu kafasına nüfuz etti ve onu aynı anda hem sarhoş hem de sakin bıraktı.

"Koordinatlar?" diye sordu o yumuşak ses .

Kadın onları gönderdi.

İçlerine girdi, sonra durakladı. Yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "Biliyor musun, bana böyle baktığında seni bir köşeye götürmek istiyorum."

"Kendine nasıl bakıyorsun?"

"Sanki zaten beni tadıyormuşsun gibi."

Isı yanaklarını kavurdu. "Hayal ." "Hayal mi ediyorum?"

Boğazını temizledi. "Evet."

"Öyle miyim?" diye daha alaycı bir tonda tekrarlarlarken vücudunu onunkine yaklaştırdı.

İskender dahili telefondan boğazını temizledi. "İkiniz de canlı olduğunuzu biliyorsunuz, değil mi?"

"Oh kahretsin!" Bastien mikrofonu kesti. Şimdi ondan bile daha fazla parlıyordu.

"Evet," dedi İskender yavaşça. "Benim düşüncelerim biraz daha renkli. Dostum, o benim kız

kardeşim." "Ben senin

kardeşinim."

"Sadece kan. Aslında Ember'ı seviyorum."

"Vay be Porsuk, teşekkürler," dedi Bastien sert bir sesle.

"Ah, . Yavaş yavaş giriyorsun."

Bastien kuru ses tonuyla homurdanarak Kimmeryalı birlikleri ve girişim için imza atmış olan birkaç Dread Reckoning'i kontrol altına aldı. Ember ve kız kardeşleri ondan daha yüksek rütbeli olsalar da, Sentella tarafından tanındığı ve onlar tanınmadığı için başa geçmesine izin verdiler. Onun için değil

ne DR ne de Tavalı'nın çok fazla korumaya sahip yasal kuruluşlar olmadığından bahsetti.

Başlarını aşağıda tutmayı ya da kaybetmeyi uzun zaman önce öğrenmişlerdi.

Ancak Gort Tavalı ile buluşmak yerine, Nyk'ın ve Jullien'in deli büyükannesinden kontrolü geri almak için mücadele eden Andarionlara destek sağlamak için gönderildiler. Görünüşe göre, bombalamadan sonra içeri girmiş, herkesi ölü, Nykyrian'ı hain ilan etmiş ve tahtını yeniden ele geçirmişti.

Ember navigatör koltuğuna oturmuş, etraflarındaki diğer gemileri tarıyordu. "Sizce bu savaş nasıl bitecek?"

Bastien içini çekti. "Bilmiyorum. Babam hep geleceğini söylerdi. Çok gecikmiş olduğunu söylerdi. Birlik asil bir fikir olarak başladı ama her şeyde olduğu gibi insanlar onu da yozlaştırdı. Herkes için tek bir polis gücü fikri... işe yaramıyor."

"Sentella onu dengeliyor gibi görünüyor."

"Çünkü Birlik'le savaşıyorlar. Ne zaman tüm silahlara ve eğitime bir grubunuz olursa... tiranlığınız olur. Canavarın doğası. Bu yüzden doğadaki her şey çifttir. İyi ve kötü. Sıcak ve soğuk. Pozitif ve negatif."

"O zaman eğitim alanlar ve almayanlar olması gerekmez mi?"

Adam ona homurdandı. "Bu denge değil. Bu eşitsizlik. On iki yaşındaki bir kızın on dokuz yaşındaki bir adama karşı kendini savunmaya çalışması gibi. Bu fiziksel olarak mümkün değil ve kız erkeğin ahlakının merhametine kalmış durumda. Adamın ahlaklı *olması* şartıyla işe yarar. Olmadığında... kız onun kurbanı olur." İçini çekti. "Ölçülülük ve denge. Zarar vermeyin. Tüm yaşama saygı göster. Babam bana böyle öğretti. Barnabas'ın bunu öğrenememiş olması çok yazık."

Bastien onun bakışlarıyla karşılaşınca kaşlarını çatı. "Ama sonra babamın Jullien'e ya da Xander'a nasıl davrandığını kabullenemiyorum. Yani, gerçekten. İkisine de zarar verdi. Hem de büyük ölçüde. Porsuk da benim kadar onun oğluydu. Quin'in olduğu gibi. Ve Porsuk'un bizim sa'mıza bizden çok daha fazla ihtiyacı vardı."

"İnsanlar mükemmel değildir."

"Biliyorum. Ben de kendime bunu söyleyip duruyorum. Ama keşke anlasaydım."

Artık fırlatıldıklarına göre, Ember onu kucaklamak için yanına gitti. "Yapmadığına sevindim. Seni farklı kılan da bu."

Bastien, kızın eli kafa derisine değdiğinde gözlerini kapattı. Telsizi iki kez kontrol ederek kimsenin onları görmediğinden veya duymadığından emin oldu ve döndü

otomatik pilotta.

"Ne yapıyorsun?"

Onu kendine yakın tutmak için kucağına çekti. "Şu anda sana sarılıyorum. Önümüzdeki birkaç dakika içinde senin içinde olmayı planlıyorum."

Nefesini sertçe içine çekti. "Sen iflah olmazsın." "Ama hayır demiyorsun."

"Biliyorum." Onun için de çok uzun zaman olmuştu. Onun ona ihtiyacı olduğu kadar onun da ona ihtiyacı vardı.

Onun dudaklarını öptü.

Başını kaldırdığında adamın gözlerindeki karanlık bakışı gördü. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey. Sadece sorduğun şeyi düşünüyordum. Eğer bu savaşı kaybedersek, hepimiz öldürüleceğiz."

"Seni almalarına izin vermeyeceğim."

"Ve seni ya da Florian'ı almalarına izin vermeyeceğim."

"O zaman bu kadar üzgün görünme." Pantolonunu çıkarmak için vücutlarının arasına uzandı. Ona dokunduğu anda, adam derin bir tıslama çıkardı.

Ember gülümsedi. Her zaman en çok sevdiği şey buydu. Bu haldeyken onun üzerinde sahip olduğu güç. Daha güçlü ve çok daha iri olabilirdi ama istediği zaman hükmetmek ona aitti.

Ve ikisi de bunu biliyordu.

Onun çocuğuydu. Her zaman onun olmuştu.

Birlikte oldukları her gün, onun yanında düşünmek daha da zorlaşıyordu. Onsuz nasıl başardığını hatırlamak daha da zorlaşıyordu.

Gülümseyerek onun tişörtünü çıkarmasını izledi, sonra da sıcak elini teninin üzerinde gezdirdi. Dokunuşunda sihir vardı. Bu kadar acımasız bir adamın nasıl bu kadar şefkatli olabildiğini asla anlayamayacaktı. Yine de çok az kişinin sahip olduğu bir sabır ve nezakete sahipti.

Adam yavaşça göğüslerini okşarken düşünceleri dağıldı ve yetersiz eşyaları arasında onun resmini bulduğunu hatırladı. Sürgünü sırasında sakladığı tek kişisel eşyası bu fotoğraf ile anne babasının ve kardeşlerinin fotoğrafıydı. Ona bunu sorduğunda, hiç de özür dilememişti.

Beni kurtardı.

Ve şu anda akıl sağlığını koruyan şey de oydu. Diğer her şeyde onu ayakta tutan şey oğluydu.

Hayatını ona borçluydu. Rian ona odak noktası vermişti. Ona bir amaç vermişti.

Hepsinden önemlisi, ona koşulsuz sevgi vermişti.

"Beni bir daha asla terk etme, Bas."

Göğsünü nazikçe okşamak için geri çekildi. "Hiçbir yere gitmiyorum, *Elskamun*. Ben buradayım."

Başını sallayarak kendini onun üzerine kaydırdı. İkisi de zevkle inledi.

Bastien, kızın onu yavaşça sürmesini izledi. Onun tekrar hayatına girdiğine hâlâ inanamıyordu. Her gün uyandığında onun tekrar gitmesini bekliyordu. Her dakika nefesini tutuyor, onun kendisini onsuz karanlığa geri bekliyordu.

Bu yüzden onunla ve Florian'la geçirdiği her kalp atışına değer vermeye çalışıyordu. Kader ya da her neyse, onu onların hayatından koparıp almasından bıkmıştı. Jullien de Oksana'da yaşarken Ushara ve çocukları hakkında ona aynı şeyi söylemişti.

O zamanlar kuzeniyle bir ilişki kuramamıştı. Ama şimdi tamamen anlıyordu.

Sevmekle ilgili en zor şey buydu. Kaybetme korkusu. Özellikle de bir kez kalbini söküp ona yedirdikten sonra. Ona tekrar güvenmek hayal ettiğinden çok daha zordu.

Ama yine de uzak duramadı. Kendini korumak için ne kadar uğraşırsa uğraşsın.

Onu seviyordu. Tüm sağduyu ve kendini korumaya rağmen. Gerçekten, bu adil değildi.

Ama hayattaki hiçbir şey öyle değildi. Ve şu anda onun içinden başka bir yerde olmak istemiyordu. Onunla sevişirken güzel gözlerine bakmak.

Kız kollarına geldiğinde gülümsedi ve sonra ona katıldı.

Memnun bir iç çekişle doğru çöktü ve başını omzuna koydu. Daha önce hiç böyle bir şey yapmadığı için bu hareket onu şaşkına çevirdi.

"İyi misin, *Elskamun*?"

"Taş kesildim."

Bunu itiraf etmesi... "Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

"Keşke sen de kendin için aynı şeyi söyleseydin, Bas. Beni korkutan da bu. İçimde bir türlü kötü bir his var. Her geçen gün daha da kötüleşiyor." Gözyaşları

Gözleri parlıyordu. "Annem öldüğünde ona sarılıyordum. Bana baktı, boğuldu ve gitti." Bir hıçkırık onu sarstı. "Bunu bir daha asla yaşamak istemiyorum, Bas. Seni tekrar kaybedersem buna dayanamam."

"Özür dilerim."

"Neden bu kadar zor olmak zorunda?"

"Bilmiyorum, Em. Babam hayatın hepimizi önyargısız ve merhametsiz bir şekilde sınadığını söylerdi."

"Ama neden?"

"Hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim hepimizin berbat bir dünyanın gazileri olduğumuz. Kimse yara izi olmadan dışarı çıkamaz. Sadece bazılarımız onları diğerlerinden daha iyi saklıyor."

Başını salladı, sonra onu öptü. "Sana verdiklerim için özür dilerim."

"Kendini korumaya çalışıyordun. Anlıyorum."

"Ama bu onu doğru yapmaz."

"Bu onu yanlış da yapmaz. Sadece öyle, leydim."

Ember başını salladı ve ona sarıldı. Ve orada yatarken, karnındaki düğümün çözülmesi için dua etti. Önsezisinin yanlış çıkması için.

Bastien yeterince acı çekmişti. Ailesinden yeterince kişiyi gömmüştü. Onu da gömmeyi reddetti. Ama yine de hayalleri devam etti.

Tabutunda yatan Bastien'di.

BÖLÜM 14

Birlik ve Andarionlar'ı yönlendirmeleri ve Jullien'i eve götürmeleri beklenenden uzun sürdü. Kirovar tanrıları adaletsizliğin devam etmesini ve Barnabas'ın çalıntı bir tahtta hüküm sürmesini istiyor gibi görüldüğü için Bastien hayal kırıklığından daha fazlasını yaşıyordu.

Ama bu ona Ember ve Rian'la daha fazla zaman geçirme ve işe yarayacak bir saldırı planlama fırsatı verdi. Bu yüzden onunla geçirdiği her dakikanın tadını çıkardı ve onu ya da kız kardeşlerini riske atmamak için her şeyi iki kez kontrol ettiğinden emin oldu.

Şimdi Jullien'in oğlu Vidar'ın doğumunu kutlamak için Gort üssüne geri dönmüşlerdi. Ve ne kadar da tuhaf bir grup oluşturmuşlardı.

"Tebrikler!" Bastien, bebek oğlu Admon Simon Eteocles Sparda'yı kucağına alırken Thrāix'in sırtını sıvazladı. "Ona gerçekten Sfenks adını vermeyi mi planlıyorsun?"

Thrāix'in yüzündeki ifadeden birkaç aydır bağırsaklarını hareket ettirmediği anlaşıyordu. "İsteyerek değil. Ama Mary her konuda benden üstün, o yüzden..."

Bastien güldü. Bunu çok iyi anlıyordu. "Florian'ı yener," diye fısıldadı.

Thrāix bir kahkaha patlattı. Sakinleşerek uyuyan bebeği çenesinin altına sıkıştırdı. "Geri dönebildiğim ve Mary'nin burada, onunla birlikte olduğu için mutluyum."

Evet. Çok yakındı. Thrāix, Jullien ve Darling'le birlikte bombalanan Andarion sarayında mahsur kalmış, Mary de düşmanları tarafından kısa süreliğine ele geçirilmiş ve öldüğü sanılmıştı. Yaşadıkları çileden kurtuldukları için ikisi de şanslıydı.

Bastien onu sırtından alkışladı. "Caillen gibi davranıp emekli mi olacaksın?" Saray karısının, çocuklarının ve kız kardeşlerinin üzerine çöktükten sonra Caillen savaştan bıktığına karar vermişti. Silahını teslim etmişti.

Sentella'ya istifa etti ve onlarla birlikte savaşın geri kalanını bekleyeceği ana Exterian sarayına çekildi.

Thrāix ona alaycı bir bakış attı. "Lütfen," dedi sertçe. "Mary, Jullien'e bakıcılık yapmadan o kadar uzun süre gitmeme asla izin vermez." Çünkü Mary'nin kız kardeşi Ushara'ydı ve bu yüzden Jullien'in Bastien'in yapacağı gibi aptalca bir şey yapmamasını sağlamak için kocasını yanında gönderdi.

Unira yanlarına geldi ve gülümsedi. "Peki Bastien... senin için ne zaman bir düğün töreni düzenleyeceğim?" Ember'a anlamlı bir bakış attı.

Bunun onun taşlarına nasıl bir tekme olduğunu bilmiyordu. "Bana bağlı değil, Kutsal Anne. Ben razıyım. Gelin kendini benim değersiz postuma bağlamaktan daha mantıklı."

Cık cık etti. "Fikrinizi her değiştirdiğinizde ben buradayım."

Ushara ve Mary'nin akrabalarından oluşan bir başka sürü Thrāix ve bebeğin üzerine çullanırken Bastien geri adım attı. Onlar Birlik'le savaşırken ve o Barnabas'a ulaşmak için bir fırsat ararken kaç ay geçtiğine inanamıyordu.

Sanki kutsal olmayan bir güç onu koruyordu.

İç çekerek, Ember'in Jullien'in yeni doğan oğlu Vidar'ı kucağına alışını izleyebileceği bir köşeye çekildi. Ember'in bebeği mırıldanarak güldürmesi göğsüne ayrı bir acı veriyordu. Onun çocuğuyla böyle oynadığını görmek için her şeyini verebilirdi.

Bakışları köşede Vasili'yle birlikte oyun oynayan Florian'a gitti. İkiisi hemen kaynaşmışlardı.

Bastien etrafına göz gezdirirken elindekiyle yetinmek istedi. Bu işin peşini bırakmak ve geçmişi unutmak istiyordu.

Yapamadı.

Barnabas'ın yaşadığını ve onların yaşamadığını bilerek yaşayamam.

Bu kadar basitti. Amcası kendi mutluluğunu Bastien'in tüm ailesi pahasına satın almıştı. Çünkü burada yeni ailesiyle birlikte olduğu için minnettar olsa da, burada olmayan üyelerin de farkındaydı.

Ve neden.

Quin'in oğlu Florian'ın yanında olmalı. Ve oyun oynuyor olmalılar. Lil, Ember hakkında onun başının etini yemeli. Annesi onun kıyafetleri hakkında yaygara koparmalı. Babası da onun lakayt tavırları ve uzun saçları yüzünden.

Hayır, bunu onlara borçluydu. Bunu unutmasına izin veremezdi.

Jullien'in patronu ve Gorturnum Ulusu'nun lideri Trajen yanına geldi.
"Nefes al."

Bastien, Trajen'in elinden bir bira alırken Trisani korsanına başını salladı.
"Nefes alıyorum."

"Eğer yardımı olacaksa, Sentella sizi arıyor." "Aradılar mı?"

"Bağlantınızı kontrol edin."

Bastien yaptı ve Trajen haklıydı. "Vay be evlat, korkunç güçlerin varmış."

"Evet, biliyorum."

Bastien çağrıya karşılık vermek için harekete geçerken, Trajen Thrāix'e doğru kaydı.

Syn'den Bastien'in beklediği istihbaratı içeren kayıtlı bir mesajdı. Yavaş bir gülümseme dudaklarını büktü.

"Ah, şimdi, eğer bu korkutucu bir bakış değilse. Çizmelerimin içinde titriyorum!"

Bastien tanıdık bir sesin pürüzsüz, derin temposunu fark edince daha da geniş gülümsedi. Jory Hinto. O gün Oksana'da Jullien Bastien'in hayatına ilk kez döndüğünde Jup oydu. Ve Jullien'in onları tanıştırdığı günden beri, Jüpiter Hinto'ya hayran olmamak mümkün olmadığından, hızlı arkadaş olmuşlardı.

Sırıtarak Tavalı korsanına doğru döndü.

"Bana öyle bakıp durma, Cade. Ben sadece yozlaştırmak ve eğlendirmek için buradayım."

Bastien güldü. "Jory, seni pislik. Burada ne işin var senin?"

"Ach, şimdi, davet edildi. Sanırım sen de davet edildin. Ayrıca, üzülmen gereken ben değilim, Kirovaryan kardeşim. Annen orada, hepimizin üzerine oturuyor."

"Annem mi?"

Çenesini yeni bir grubun içeri girdiği kapıya doğru salladı. "Fain Hauk."

Bastien tekrar güldü, özellikle de Fain ve karısı Galene'nin Ember ve kız kardeşleriyle etkileşimini fark edince. Ancak buradakilerin hepsinin Tavalı olduğu ve Tavalilerin Dehşet Hesaplaşması'nın doğal düşmanları olduğu aklına geldiği anda kahkahası kesildi.

Ah minsid cehennemi ...

Boğazını temizleyerek Jory'ye döndü. "Dost canlısılar ama onlar DR. Lütfen onları öldürmeyin."

"Çok şey istiyorsun. İyi ki seni hâlâ seviyorum. Ve Fain'in yeni torunu için katliam havasına giremeyecek kadar mutlu olması." Jory göz kırparak Sfenks'i görmeye gitti.

"Jory kim?" Ember, Bastien'in arkasından yaklaşırken sordu.

"Jory Woods Hinto. Gadgehe Hinto'nun oğlu."

Ember *bu* ismi anında tanıyınca boğazı düğümlendi. "Gadgehe... Septurnum Ulusu'nun HAP'ı gibi mi?"

"Olumlu. Ayrıca Jory, Wasturnum'ların VA'sının kayınbiraderi ve tüm Tavali ortak uluslarının büyükelçisi. Ateş etmek isteyeceğiniz biri değil." Ember'a doğru gülümsedi. "Bu arada, Jory'ye her zaman Değerli Kargo taşıyıp taşımadığını sormalısın."

"Savaşa mı yoksa partiye mi?" Yüzünü ona çevirdi, göndermeyi anlamamıştı. "Bunu neden yapsın ki?"

"Bunun ne anlama geldiğini bilecektir."

Ember onun şifreli sözlerini çözmeye çalışırken kaşlarını kaldırdı. "Nasıl yani?"

Bastien hınzırca güldü. "Bu Ryn Dane'in onunla birlikte olduğu anlamına gelir."

Bu isim karşısında ağzı açık kaldı. Adam sadece yukarıda bahsi geçen büyükelçi ve Wasturnum VA değildi, aynı zamanda Darling ve Drake Cruel'in de büyük üvey kardeşi ve her ikisi de ona bir şey olması durumunda son derece üzülecekti. Adama Kıymetli Kargo demelerine şaşmamalı - gerçekten de uygun bir çağrı işareti. "Zarar vermediğimizden emin olmamız gereken başka biri var mı?"

"Muhtemelen." Bastien kelimeyi uzattı. "Eğer Fain, Ryn ve Jory buradaysa, Chayden Aniwaya'yı da yanlarında götürüyorlardır, çünkü Jory nadiren Chay olmadan bir yere gider. Bu ikisi hırsızlar kadar kalın kafalıdır."

"Peki ya Chayden?"

"Qill İmparatorluğu'nun bir prensi. Exeterian ve Garvon prensesinin sevgili kardeşi. Yani prensleri ve varisleri Caillen'ı kardeşini koruması için göndermiş olabilir. Ya da Caillen sadece kafa patlatmak ve eğlenmek için burada çünkü beni akli başında gösteriyor."

"Emekli olduğunu sanıyordum."

"Öyle iddia ediyor ama gördüğümde inanacağım ve dediğim gibi Desideria kardeşinin zarar görmesine izin vermeyecek."

Ember sinirli bir şekilde iç çekti. "Tanımadığın biri var mı?"

Anında ayıldı. "Oğlum."

Bastien, Vasili ve Florian'la konuşmak için yanlarına gittiğinde, bu beklenmedik hatırlatma karşısında suçluluk duygusuna kapıldı.

Ember, asla incitmemesi gereken tek kişiye kasıtlı olarak yaptığı şey yüzünden onurunu toplamak için geride kaldı. Bastien cehennem ateşinde bile onun yanında durabilirdi. Ama o korkudan onu başıboş bırakmıştı. Babasından korktuğu için. Kendi duygularından ve amcasından korktuğu için.

Nasıl bu kadar aptal olabilir?

Kindel onun yanında durmak için hareket etti. "İyi misin?" "Bilmiyorum."

Kindel güldü. "Hiç bilmiyorsun. Biraz tavsiye ister misin?"

Ablasına yüzünü buruşturarak baktı. "Tabii ki biliyorum. Tavsiyelerinden nefret ediyorum."

"Çünkü genellikle doğrudur ve bu durumda son derece doğrudur."

Kabul etmekten ne kadar nefret etse de Kindel bu konuda yanılmıyordu. Bunun için ona lanet olsun. "Peki. Ne oldu?"

"Mutluluğunuzun önünden çekilin." "Nasıl yani?"

Kindel çenesini Bastien'in gülümseyerek Wasturnum Tavalı'nın kırmızı üniformasını giymiş son derece çekici kumral saçlı bir adamı selamladığı yere doğru salladı. Bastien'in doğuştan sahip olduğu asil duruş ve kibarlığın aynısını taşıyan biriydi bu. "Her şeyi fazla düşünüyorsun! Sana evlenme teklif ettiği gece panikledin ve ona nedenini söylemek yerine kaçtın. Kaçmayı bırak. Düşünmeyi bırak. Sadece hisset ve yap."

"Birleşik Sistemler tarihinde hiç kimse böyle bir şey söylememiştir. Bu şimdiye kadarki en kötü tavsiye, abla."

Kindel, Bastien'in şimdi Fain Hauk'a sarıldığı ve diğerlerini selamladığı yeri işaret etti. "Seni hastaneden arayıp akşam yemeğine çıkmayı teklif ettiği gecedan beri o adama aşıksın. Bana ne dediğini hatırlıyor musun?"

"Hiç de değil."

"Bastien'in seninle ve Alura'yla aynı anda tanışıp *seni* seçen tek erkek olduğunu. Ve cehennemden bile daha seksiydi."

"Ve şimdiye kadar doğmuş en çılgın deli!" Bu kısmı söylediğini kesinlikle hatırlıyordu.

Kindel devam ederken onun çıkışını görmezden geldi. "Sence Alura sana ve Bastien'e yaptıklarını neden yaptı?"

Bu kolaydı. Bencil bir kaltaktı ama en önemlisi... "Visira olmak istiyordu."

"Kısmen. Ama çoğunlukla, Bastien'den onu değil de seni sevmeye cüret ettiği için öç almak içindi." Kindel sert bir bakışla kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Neden onun aleyhine tanıklık ettiğini biliyor musun?"

Ve bu cevablaması daha da kolay bir soruydu. "Kendi kışını kurtarmak için." Alura'nın en iyi yaptığı şey buydu.

"Hayır." Kindel'in gözlerinde öfke parlıyordu. "O zamanlar benimle konuşurdu. Bana her şeyi anlattı. Aslında Barnabas darbesini yaparken saklanmayı planlamıştı. Fikrini ne değiştirdi diye mi soruyorsun? Bastien senin Cinder'la Cedric'ten ayrılman hakkında konuştuğunu duymuş. Bunu hatırlıyor musun?"

"Belli belirsiz." Önemsiz bir ribaunt olmuştu. Ama Rian'ı öğrendikten sonra ondan ayrılması onu derinden yaralamıştı. Bir çocuğu olduğunu ve bunu ilk buluşmalarında ona söylemediğini öğrenince çok öfkelenmişti.

"Cin'den bunu doğrulamasını isteyebilirsiniz. Seninle konuşurken arkasını döndü ve Bastien'in yüzünü gördü. Yüreği parçalanmış gibi görünüyordu. İlk başta onun kendine acıdığını düşündü. Ta ki daha sonra Cedric'e gittiğini ve seni incittiği için onu feci şekilde dövdüğünü duyana kadar."

Ember'in çenesi gevşedi. "Şaka yapıyorsun."

Kindel başını salladı. "Seni ağlattı, Bastien de onu ağlattı. Alura Bastien'in kime saldırdığını öğrendiğinde ve Bastien ona nedenini söylemeyi reddettiğinde, Bastien her şeyi bir araya getirdi ve Bastien'in hâlâ seni savunuyor olmasına çok kızdı. Seni hâlâ önemseyecek ve senin için hapse girecek kadar seviyordu. Bu yüzden Barnabas'a gitti ve ona kocasından intikam almak için ne isterse yapacağını söyledi... çünkü *seni*, eski kız arkadaşını, karısından daha çok seviyordu."

Evet, bu kız kardeşinin yapacağı bir şeye benziyordu. Kimse Alura'nın duygularını cezasızlıkla incitemezdi. "Bas biliyor mu?"

"Hiçbir fikrim yok. Ama ona neye mal olduğunu göz önünde bulundurarak bilmeniz gerektiğini düşündüm."

Haklıydı. Ve şimdi bu konuda kendini daha da kötü hissediyordu. "Teşekkür ederim, Kiki."

Kız kardeşinden ayrılan Ember, Bastien'e doğru yöneldi; Bastien'in bahsettiği Chayden olması gereken uzun boylu, siyah saçlı Qill ile gülüyordu

Daha önce. Tavalı yamasından onun bir Rogue pilotu olduğunu anladı.

"Psycho Bunny?" diye sordu bandı üzerindeki ismi görür görmez.

Çağrı işareti üzerine iyi huylu bir şekilde güldü. "Chayden Anıwaya... gerçi Psycho Bunny'yi telaffuz etmek çok daha kolay."

Bastien onun sırtını sıvazlayarak yakın olduklarını da belli etti. "Bana tam da Birlik arkadaşlarımızı nasıl havaya uçurduklarını anlatıyorlardı."

"Evet," dedi Jüpter hınzır bir sırıtışla. "Harika bir it dalaşını kaçırdın Cabarro. Orada olmalıydın, Cade."

"Şey, gemim bir savaş sırasında.. bensizdi."

Şimdi gülme sırası Fain'deydi. "Biliyor musun, Drake'ten bu hikâyeyi ilk duyduğumda senin de işin içinde olduğunu düşünmüştüm, *ta* ki o kadar da deli olmadığını fark edene kadar. Üzerine ne kadar patlayıcı yükledin?"

"Hepsini ortadan kaldırmaya yeteceğini umuyordum. Epik bir başarısızlık."

Bastien'le aynı boyda olan Ryn kumral başını salladı. "Küçük kardeşimle çok uzun zamandır takılıyorsun. Sadece Darling'in patlayıcılar konusunda bu kadar pervasız olduğunu sanırdım."

"Gerçekten mi?" Bastien sertçe sordu. "Çünkü üssümü paramparça eden Dancer Hauk'tu. O konuda hâlâ kızgınım."

Fain homurdandı. "Sen mi? Patlayıcılardan ve patlamalardan o kadar nefret ettiği halde kardeşimin bunu yaptığına hâlâ inanamıyorum. Ne kadar endişeli olduğu her halinden belli."

"O sırada Nyk'in sevgili kızından sorumlu olduğumuz gerçeğini göz önüne alırsak? Ben olsam patlamayı da göze alırdım."

"Doğrusu bu." Chayden güldü. "Thia'ya yeni görevi için buraya kadar eşlik ettiğimde orada değildin. Sentella'nın kontrolündeki alandan çıkana ve Nyk'in hedefe kilitlenmiş bir şekilde peşimizden gelmediğinden emin olana kadar hiçbirimizin nefes aldığını sanmıyorum."

"Hedefe kilitlenmekten bahsetmişken..." Fain grubun etrafına bir göz attı. "Ryn sana söyledi mi?"

"Ne?"

"Syn'den Barnabas hakkında bilgi aldık. Hepimiz seninle birlikte onunla savaşmaya gitmeyi planlıyoruz."

Bastien ağzı açık kaldı. "Birdenbire çok sevildiğimi hissettim." Sonra sırtıttı, ama sadece bir saniyeliğine, kaşları çatılana kadar. "Ben ve benim için hayatlarınızı riske attığınıza inanamıyorum."

Ryn homurdandı. "Tek başına dövüşmene izin vereceğimizi düşünmedin değil mi?" "Um, evet." Bastien başını Ryn'e doğru eğdi. "Senin bebeğin yok mu? eğilimi?"

"Henüz değil. Ya ben gelip Jory'yi bu savaşta destekleyecektim ya da Mack gelecekti. Ben de hamile karımın deli kardeşini korurken son derece aptalca bir şey yapmasını istemediğim için onu annemin yanına yerleştirdim ve hemen uçtum."

Bastien, Ryn'in inatçı karısından söz edilince homurdandı. "Cesur."

"Evet, pek sayılmaz. Mack ve annem beni korkutuyor, çok iyi anlaşıyorlar. Sürekli aileden atılmayı bekliyorum."

"Çünkü annenle evlendin."

Fain ve Jory, yorumundan dolayı Chayden'a ters ters bakmaya başladılar.

"Ne?" Chayden masum bir ifadeyle. "Oh, hadi ama! Mack ve Hermione'nin temelde aynı kişi olduğunu fark eden tek kişi ben olamam. Birbirlerine benziyorlar. Aynı giyiniyorlar. Hatta aynı şekilde hareket ediyorlar."

Jory onun karnına sert tokat attı, sonra da dişlerini sıkarak yüksek sesle fısıldadı: "*Bu* konuda konuşmuyoruz! Ah, Cade, sen deli misin?"

"Birbirlerine hiç benzemiyorlar!" Ryn ısrar etti.

Ancak Ember, Bastien'in ve diğerlerinin yüzündeki ifadeden Ryn'in bu konuda kasıtlı olarak kalın kafalı davrandığını anlayabiliyordu.

Ne kadarını tercih edebilirler?

O daha açıklama isteyemeden Cin ve Tasi, Rian'ı yanlarına getirdiler.

"Gerçekten şimdi gitmek zorunda mıyız?" Rian sordu.

Ember onun saçlarını karıştırdı. "Üzgünüm bebeğim. Üssümüze geri dönmeliyiz."

Rian'ın Bastien'in klonu olduğu gerçeğini fark ettiklerinde tüm adamlar sessizleşti. Aralarındaki bakışmalar gerçekten de komikti.

Bastien bir saniye sonra, "Evet," dedi. "Biliyorum. Ve evet, o benim oğlum. Florian, Chayden, Jory, Ryn ve Fain ile tanış."

Fain'in devasa cüssesi karşısında çenesi düştü. "Sen bir Andarion musun?" O daha cevap veremeden Rian aceleyle ekledi: "Tıpkı Demir Çekiç'e benziyorsun! O bir Andarion Yüzüğü savaşçısı."

Fain azı dişlerini göstererek sırıttı. "Evet, biliyorum. Talyn *benim* oğlum." "Gerçekten mi?"

"Evet," dedi Fain gururla. "İmza istersen haber ver yeter." Sonra tekrar Bastien'e baktı. "Çocuğunuzu seviyorum. Çok sevimli,

Şimdi hepimiz senin için kavga etmeden önce bir gemi seç." Bastien bu düşünceye güldü. "En büyüğü kimin?" "Jory'ninki."

Bastien Ember'a döndü. "Görünüşe göre uygun bir şekilde adlandırılmış *Aptallar Gemisi*'ni alacağım."

"Pekâlâ." Fain gitmek için geri adım attı.

"Ama benim gemim daha güzel!" Chayden suratını astı.

Fain ona hırladı. "Sende son derece yanlış olan bir şeyler var, insan."

"Evet"-Chayden bakışlarını Fain'e kaydırdı-"ve o benim solumda duruyor."

Fain onu kendisinden uzaklaştırdı.

Bastien onları görmezden gelerek, Ember'in kız kardeşleri oğlunu körfezde beklemesi için götürmeden önce Florian'a iyi geceler diledi.

Dışarı çıktıklarında Ryn Bastien'i kenara çekti. "Syn ayrıca istediğin dosyaları toplarken bazı verilere rastladı ve bunları sana şahsen vermemi ."

Bastien onun sesindeki tuhaf nota karşısında durakladı. "Ne?" Ember dinlemek için geri döndü.

Jory onun yanında durduğunda Ryn'in mavi gözlerinde karanlık bir gölge dolaşıyordu. "Devam et, Cade. Bu onun duymak isteyeceği bir şey."

Ryn hâlâ tereddüt ediyordu.

Ember, Bastien'in bu sözlerden korktuğunu biliyordu. Ancak ikisi de Bastien'in tepelerine bıraktığı bombaya tamamen hazırlıksızdı.

"Kardeşin Quin mi? Hâlâ hayatta."

BÖLÜM 15

Bastien, Ryn'in sözleri onu tokatladığında nefes alamadı. Sertçe. Onları anlayamadan başını salladı. "Hayır. Kardeşimin öldüğünü gördüm. Gözlerimin önünde."

Ryn'in ifadesi karardı. "Ve sana yemin ederim ki o yaşıyor. Seninle *asla* bu şekilde oynamayız. İçimizde ailesi için cehennem azabı çekmemiş tek bir kişi bile yok. Ve tüm insanlar arasında Syn bir kardeşin ölümünü hafife alacak biri değildir."

Hayır, değildi. Kız kardeşini intihar sonucu kaybettiği herkesçe biliniyordu. Yani hayır, böylesine kasvetli bir konu hakkında kimseyle oyun oynamazdı.

"Quin olduğundan emin mi?"

Ryn başını salladı. "Sen ve Ember gelin, açıklayacağım."

Bastien oğlunun onlarsız eve dönmesine izin vermekten nefret ediyordu ama kardeşi hayattaysa onu bulması gerekiyordu.

Midesi bulanarak Florian'ın kapının yanında beklediği yere gitti.

"Biliyorum." Onlara sırtarak baktı. "Rian, Cin Teyze'yle git. Uslu dur. Dışlerini fırçala. Ödevini yap."

Ember onun yanaklarını avuçladı ve onu öptü. "Seni seviyorum, kıymetlim." "Ben de seni. Dikkatli ol."

Bastien elini uzattı. "Bu iş bittiğinde, sen ve ben, dostum... uzun bir kamp gezisi. Başka kimse yok. Erkek erkeğe. Kesintisiz. Bol bol porno."

"Bastien!" Ember ona ters ters baktı. Florian gülümsedi. "Söz mü?"

"Kesinlikle... ama porno hariç, çünkü annenin bize zarar vermesini istemiyorum." Oğluna sarıldı. "Ve bir Cabarro asla sözünden dönmez."

"Annem öyle diyor."

Bastien zamanın çok önemli olduğunu bilmesine rağmen onu biraz daha tuttu. Bırakmak çok zordu. Ama başka seçeneği yoktu.

Oğlunun başının üstünü öperek, istediği son şeyi yapmak için kendini zorladı.

Onu Cin'in bakımına bıraktı. "Teşekkür ederim."

Bastien'e sarıldı. "Merak etmeyin. Küçük Bastien'i de en az büyük Bastien kadar seviyoruz. Ailenin dışında bıraktığımız kişi Alura'ydı."

Güldü. "Hepinizi her zaman sevdim. Sizi gerçekten özledim."

Cin yanağından öptü ve ona sarıldı. "Biz de seni özledik küçük kardeşim. Ve bil diye söylüyorum, Tasi ve ben Alura'ya istediğin zaman seni üçlü sekse davet edebileceğimizi söyledik."

Oğlunun onu duymuş olabileceğini fark edene kadar kahkahalarla güldü. Hızlı bir kontrol ona Florian'ın neyse ki menzil dışında olduğunu söyledi. "Kendini benimle birlikte hapiste bulmadığın için şanslısın."

Bu onu ayılttı. "Hayır. Kendimizi ölüme terk edilmiş, Eudoranlılar tarafından saldırıya uğramış ve dost ateşi altında bulduk. İnan bana, artık aramızda Alura'ya karşı sevgi kalmadı. Amcan için hepimize ihanet ettiği gün sevgiyi öldürdü. Git kışına tekme bas, bizden övgülerle."

Ashley, Bastien'in arkasından yaklaşırken, "Merak etmeyin," dedi. "Her şey söylenip bitmeden önce kafasını kesip top oynamanız için hepimize vermeyi planlıyorum. Tıpkı atalarımızın yaptığı gibi."

Bastien, ikisi de parti için giyindikleri için iki kez bakmak zorunda kaldı. Savaş kıyafetleri içindeyken Ashley ve Cin'in birbirlerinden ne kadar hoşlandıklarını unutmak kolaydı. Giyinik olduklarında ve yan yana durmadıklarında, onları birbirinden ayırmak zordu. Onları karıştırdığı için birkaç kez başı belaya girmişti. Tasi ona kendisinin de aynı nedenle Ash'i bir iki kez yanlışlıkla ellediğini kadar bu konuda çok kötü hissetmişti.

Ash ve Cin, kız kardeşine başlarını sallayarak Florian'ı dışarı çıkardılar ve Bastien ile Ember, Ryn'in elindeki detayları almak için onu takip ettiler.

Ryn onları gemisini yanaştırdığı Kuzey Körfezi'ne götürdü. Tek kelime etmeden uçuş güvertesine gittiler. Ryn'in ikinci kaptanı Yra, kan dökmeye hazır bir şekilde önlerinde belirdi. Çok uzun boylu olmasa da, mavi tenli, kırmızı gözlü Starken çivilerden daha sertti ve bütün bir Birlik vurucu timini alt edebilecek kapasiteye sahipti.

Ryn'i görene kadar. Sonra sırtarak rahatladı. "Bir gün, Büyükelçi, kendi geminizi çalmak için burada olduğunuzu düşünerek sizi vuracağım. Beni ne zaman uyarmaya başlayacaksın?"

"Muhtemelen bunu yapmadığım için beni vurduktan bir gün sonra." Gözlerini devirdi.

Bastien güldü. "Mürettebatın biraz paranoyak, Dane." "Ve haklı olarak."

"Nasıl yani?"

"Karısıyla da böyle tanıştı," dedi Yra sert bir sesle. "Adamın pantolonu inikken kadın tüm sevgiyatımızı aldı."

"Keşke herkese bu hikâyeyi anlatmaktan vazgeçsen!" Ryn tersledi.

"Neden? Mack benden daha çok anlatıyor."

Ryn homurdanarak gemiyi temel bakım seviyesine getirmek için konisine gitti. "Kendimi dudaklı kadınlarla çevrelemeyi seçtiğim güne lanet ediyorum."

"Evet, çünkü geveze erkekler çok daha iyidir."

Bastien'e homurdandı. "İyi bir noktaya değindin."

Bastien ateşli bakışlarını Ember'ın üzerinde gezdirdi. "Ve onları süzmek o kadar da eğlenceli değil."

"İşte bu cinsel tacizdir," diye hatırlattı Ryn ona. "Eğer doğru yaparsan değil." Bastien sırıttı.

Ember iç çekti. "Bir an bile ciddi olduğunu düşünsem gücenirdim. Ama şaka yaptığını biliyorum. Bastien'den daha saygılı biriyle hiç birlikte olmadım."

Ryn bir harita ve dosyalar getirirken güldü. Bastien'in önünde havada asılı durdular. "Burası Syn'in onu bulduğu hapisane. Görünüşe göre darbe sırasında yaralanmış ve siz gözaltına alınırken buraya getirilmiş."

Bastien, büyük büyükbabası tarafından mahkûm edilen terk edilmiş eski hapisaneyi gördüğünde çenesi düştü. "Emin misiniz?"

Ryn omuz silkti. "Wade normalde böyle hatalar yapmaz." Bastien için daha fazla dosya çıkardı. "Syn'in teorisine göre Quin, siz kaçtığınız sürece eve dönme ihtimalinize karşı tutulacaktı. O Barnabas'ın sana karşı kullanmayı planladığı bir piyon."

"Ona ulaşabilir miyiz?"

"Bu zor olacak. Kirovar'ın tehlikeli bir bölgesi ve o da bir çukurun içinde. Wade zaman zaman ona yiyecek attıklarını söyledi. Ama çoğunlukla orada yuvarlanmaya bırakılıyor."

Ember'a şöyle bir baktı. "Ben uzman bir tırmanıcıyım ve hayatım boyunca ipe iniş yaptım. Ona ulaşabilirim."

Ember başıyla onayladı. "Buna tanıklık edebilirim."

"Tamam o zaman. İntihar Operasyonu. Bana neye ihtiyacınız olduğunu söyleyin, biz de harekete geçelim."

* * *

Bastien bu görev için parametre olarak bir dublör belirlemeliydi. Lanet olsun, Syn'in kardeşini tuttuklarını söylediği yere ulaşmak için aşağıya inmek çok zordu. İpe inmeyi unutun, bu bir mağaraydı ve zaman zaman aşağı inmek için matkap kullanmaları gerekiyordu.

"Sanırım siz de bir mağaracısınız?"

Oğullarını yetim bırakmaya kararlı olduğu her halinden belli olan Ember'a gülümsedi, çünkü Ember intihar koşularında ona katılmaya devam ediyordu. "Birazcık. Genellikle Quin'le birlikte. Lil'in hiçbir zaman pek zevki olmadı."

"Nedenini anlayabiliyorum," diye Xander. "Benim eğlence anlayışım bu değil."

Kazmaya devam ederken Ryn ona homurdandı. "Sızlanmayı kes. Bu o kadar da kötü değil. Ayrıca, becerilerin ne zaman işe yarayacağını asla bilemezsin."

"Şimdi olduğu gibi." Bastien yontmaya geri döndü. "Aynen öyle."

Dibe ulaştıklarında yorgunluktan bitap düşmüş, kir pas içinde kalmışlardı.

Bastien yüzünü buruşturarak boynunu kaşıdı ve kaskındaki ışığı ayarladı. "Yerinde olsam rüzgârın estiği yönden uzak dururdum," diye uyardı Ember'ı.

Nazik bir cilveyle yanağına bir öpücük kondurdu. "Kokun beni rahatsız etmiyor."

Buna sıırttı. Ta ki solundan bir ses duyana kadar. Silahlarını çektiler. Durdu.

"Quin? Sen misin?"

Kimse cevap vermedi.

Bastien sesin geldiği yere doğru yürüdü. Kalbi hızla çarparak karanlığa bakmaya çalıştı. "Yanımızda bir

Andarion."

Ryn homurdandı. "Vücut kütlelerine kadar büyük bir açıklık elde etmek için patlatmamız gerekirdi."

Bu doğruydı ama görmek için çok fazla ışığa ihtiyaçları yoktu. "Quin?" Bastien tekrar denedi. "Burada mısın?"

Bir ıslık havayı kirletti. Çok aşına bir ıslık.

Bu kez Bastien, felç edici ok kendisine doğru fırlarken eğildi ve bükülerek yoldan çekildi. Zararsız bir şekilde duvara saplandı.

Tetikçiye doğru hamle yaptı.

Ufak tefek bir kadındı. Tıslayarak dişlerini adamın eline öyle bir geçirdi ki kan aktı.

Bastien küfretti.

"Bırakın onu!"

Kalbi o derin, karanlık sesle durdu. Bir daha duymayı hiç düşünmediği bir ses. "Quin?"

Başını çevirdiğinde, her zamanki zarif, kusursuz bakımlı ağabeyini bulmayı umuyordu. Ama karşısındaki adam Kirovaryalı varise pek benzemiyordu. Paçavralar giymiş olan Quin, Bastien'in Oksana'nın üzerinde olduğundan daha kötü görünüyordu. Kahverengi saçları uzun ve dağınıktı ve kirli yüzü sembollerle boyanmıştı.

Bastien'in çenesi gevşedi. "Ben Bastien, *theren*. Sana zarar vermek istemiyorum." Quin'in yanına doğru koşan kadını bıraktı.

Bastien ancak o zaman kadının hamileliğinin başlangıç aşamasında olduğunu gördü.

Quin hâlâ blasterını Bastien'e doğrultmuştu. "Burada ne işin var?" "Seni özgür bırakmaya geldim." Bastien ellerini uzattı, böylece kardeşi niyetini yanlış anlamayacaktı.

"Hayır! Beni öldürmek için buradasın."

Ateş etmeye gittiğinde Ember onu etkisiz hale getirdi. Ryn ve Xander kadını korurken Quin'i yere yatırdı. "Sakın ona zarar vermeye cüret etme. *Sana* ulaşmak için yaşadığı onca şeyden sonra olmaz!"

"Ember?" Quin kaşlarını çatarak ona baktı.

"Evet." Çenesini Bastien'e doğru salladı. "*Theren*'in senin cinayetinden hüküm giydi. Nasıl olup da hayatta olduğunu ve nefes aldığını açıklamak ister misin?"

Öfke ve acı gözlerinde elle tutulur bir güçle birbirine karıştı. Çenesinde bir tık başladı. "Barnabas," diye hırladı. "Burada tek başıma uyandım. O

Bastien'in tahtımda olduğunu söyledi."

Bastien, Ravin işaretini göstermek için tulumunu açtı. "İşte büyük bir sürpriz. Yalan söyledi."

Bu Quin'in içindeki öfkeyi boşalttı. "Gerçekten mahkum mu oldun?"

"Evet. Hepinizi öldürdüğüm için. Neredeyse on yıldır avlanıyorum. Bunun için teşekkür ederim. Seni piç kurusu! Tek yapman gereken buradan yukarı tırmanmaktı ve birilerine gerçeği söyleyebilirdin!"

"Kime söyledin? Beni öldürürlerdi."

Bastien acı acı alay etti. "Deneyebilirdin, *Theren*. Denedin mi?"

"Ne amaçla? Sen hariç herkes ölmüştü."

Bastien onu vurmak için blasterını kaldırdığında, Ember onu etkisiz hale getirdi. "Kesin şunu! Onun öldüğünü sandığında ne kadar üzüldüğünü hatırlıyor musun?"

"Evet, bunu atlattım. Şimdi hayattayken ona neden tahammül edemediğimi hatırlıyorum."

İç çekerek başını salladı. "İkinizi bir odada asla yalnız bırakamayız. Yemin ederim." Ama gözlerinde Bastien'in içini sıkan o kararlı parıltıyla Quin'e döndü. "İkiniz de bizimle geliyorsunuz. Kardeşinizi temize çıkaracağız ve sonra burada yaşamak için geri dönmek isterseniz, çekinmeyin. Önce Barnabas'ı öldüreceğiz ve Bastien'i özgürlüğüne kavuşturacağız. Sonra ne yaptığınız umurumda değil."

Bastien kolunu ona doladı ve başını öptü. "Bebeğim benim." Kadın ona sertçe dirsek attı. "Bana bebeğim deme."

Öksürdü, darbeden dolayı hırıldadı. "Tamam... bundan ne kadar nefret ettiğini unutmuşum. Bir daha *asla* unutmayacağım."

"Güzel. Şimdi buradan gidelim."

Kadın Quin'e eliyle işaret etti.

Başını iki yana salladı. "O sana bahsettiğim kardeşim."

Tekrar eliyle işaret etti ve Quin güldü.

"Evet, onun gibi bir şey." Sakinleşerek onlarla yüzleşti. "Bastien, bu benim karım Myrna. Barnabas'ın ölmesi için buraya attığı siyasi bir eylemciydi... dilini kestikten sonra."

Bastien yüzünü buruşturdu. "Çok özür dilerim."

Ona eliyle işaret etti. Kullandığı işaretlerden bazılarını tanısa da, çoğu kendi uydurmalarıydı.

Quin tercüme etti. "Sizinle tanıştığına memnun olduğunu söylüyor ve Barnabas'ı gerçekten öldürmeyi planlayıp planlamadığınızı öğrenmek istiyor."

"Bu yüzden buradayız." Bastien Ember'ı işaret etti. "Bu benim kanat adamım, Ember Wyldestarrin. Ryn Dane ve üvey kardeşimiz Iskander Zeki ya da kendisine Xander denmesini tercih ediyor."

Myrna sonunda İskender'e baktığında nefesi kesildi. Sonra ikisinin arasında bir ileri bir geri baktı ve eliyle çılginca bir hareket yaptı.

"Evet," dedi Bastien. "Baba oğul gibi görünüyorlar."

Quin ağzı açık kaldı.

Konuşmaya başladığında Bastien sözünü kesti. "O bizim *Theren*'imiz, Quin. İnanılmaz bir savaşçı ve pilot. Ve iyi bir adam. Ona bana davrandığından daha iyi davran."

Quin'in gözlerindeki ateş yavaşça söndü ve daha önce hiç yapmadığı bir şeyi yaptı. Bastien'e doğru geri çekildi ve başını salladı.

Xander, Ember uzanıp ağzını kapatana kadar ağzı açık kaldı. "Az önce bana iltifat mı etti?"

"Sanırım onu etkiliyorsun." Gülümsedi.

"Sanırım cehennem dondu."

Bastien ve Ryn homurdanarak geçilebilir bir çıkış yolu aramaya başladılar. Ancak Quin'in neden vazgeçtiği anlaşıldı. Yüzeye giden kolay bir yol yoktu.

Bu Bastien'i hiç caydırmamıştı. Tamam. Altından. Etrafindan. Ya da içinden. Her zaman bir yolunu bulurdu. Ve ödemesi gereken çok büyük bir borcu vardı. Burada kalmamak için yüksek motivasyon.

Yavaş ve dikkatli bir şekilde yukarı çıkarken Quin'in düşünce yapısını anlamaya çalıştı. Ama o da kardeşini hiç anlayamamıştı. Quin'in aksine, o asla bu kadar yakın yaşayıp dışarı çıkamazdı.

Ve Quin o gece Bastien'den çok daha fazlasını kaybetmişti. Hiç mantıklı değildi.

"İnsanlar farklıdır, Bassie. Onları senin ne yapıp ne yapmayacağına göre yargılamamalıydın. Sana kolay görünen bir şey bir başkası için imkansızdır. Her zaman hatırlaman ve korkman gereken şey de budur. Çünkü çoğu zaman hapishanelerimiz, bir şeyin imkansız olmadığı halde neden imkansız olduğuna dair ürettiğimiz bahanelerle kendimize ördüğümüz cam duvarlardır. Ve zihnimizdeki hayaletlerden başka bir şey bizi geride tutmuyor. Işıkla karşılaştıklarında dağılan gölgeler."

Annesinin sözleri hiçbir zaman şu anda olduğu kadar doğru gelmemişti. Annesi haklıydı. Quin o değildi. Bu yüzden hep kavga ederlerdi. Biri dön derse Quin sağa, Bastien sola giderdi. Onlar böyleydi.

Ama bu Bastien'in kardeşini sevmediğı anlamına gelmiyordu. Günün sonunda, onun için ölür ya da öldürürdü ve göz ardı edemeyeceğı şey de buydu.

Ya da Quin'in sivri dilinin ona unutturmasına izin ver.

Onlar kardeşti. Ve birlikte bu işin içinden çıkacaklardı.

İskender sabırla Ember ve Bastien'in kalkmasına yardım etti. "Gözlerinizdeki ışıktan bana karşı yeni bir takdir duyduğunuzu söyleyebilirim, GG."

Bastien homurdandı. "Zorlama, Porsuk. Ama evet, çok tatlı ve pofuduksun."

Ve birkaç saat sürmesine rağmen zirveye ulaşmayı başardılar. Bastien yere uzandı ve Ember'ı vücudunun üzerine çekti.

"Ben sadece birkaç saat burada kalacağım. Ryn... git gemiyi getir ve bizi al."

"Ha, ha, ha. Hiç de bile. Bu hareket etmemi gerektirir ve ben de yapabileceğimi sanmıyorum."

Xander gözlerini devirdi. "Ne kadar da yaşlı adamlarla uğraşıyorum. Tamam. Ben gidip getireyim. Siz burada kalıp sızlanın."

Ama ayağa kalktığı anda bir el silah sesi duyuldu. Göğsünden vuruldu ve yere yığıldı.

BÖLÜM 16

Ryn onları korurken Bastien hayati fonksiyonlarını kontrol etmek için İskander'e koştu. Boğulmakta ve hırıltılı solumakta olan Xander'ın kanaması çok fazlaydı.

Gözleri çektiği acıyı anlatıyordu.

Bastien ilk kez Ember'ın ne kadar haklı olduğunu fark etti. Bu onun kardeşiydi. Yarı kanlı olmaları bir bok için önemli değildi. Özellikle de şu anda.

Aslında Porsuk'u Quin'den çok daha fazla seviyordu. En azından onunla iyi anlaşıyordu. Onu arkasına alabilir ve onu koruması için ona güvenebilirdi. Ve her nasılsa son birkaç ay içinde bu sinsi küçük piç kalbinde ve hayatında kutsal bir yer edinmişti. Evet, Porsuk ukalanın tekiydi ve huysuzdu... Bastien'e çok benziyordu.

Ama bunların hiçbiri önemli değildi.

"Seni yakaladım, *blyt theren*. Sıkı tutun. Sakın ölmeye cüret ."

Xander onun bakışlarıyla karşılaştı. "Kafan iyi mi?"

Bastien sııttı. "Ben de seni seviyorum. Ve eğer ölürsen, bunun için kışını tekmelemek üzere cehenneme gideceğim. Anladın mı beni?"

Başını salladı.

"Bas! Hareket etmeliyiz!"

Ember blasterini alıp onlara koruma ateşi sağlarken kollarını Iskander'in etrafına sardı. Olabildiğince hızlı bir şekilde kardeşini Ryn'in gemisine taşıdı, Ryn'in Quin ve Myrna'ya bakacağına güveniyordu.

Gemiye biner binmez Ember uçuş öncesi kontrollerde Ryn'e yardım etmeye gitti. Bastien Iskander'i revire götürdü ve ona elinden geldiğince iyi baktı.

"Dostum, tarla giysileri derslerinde daha dikkatli olmalıymışım."

İskender tekrar öksürdü. "Evet. Vücudundaki yara izlerini gördüm. Görmeliydin."

"Benimle uğraşıyor musun? Cidden mi? Bu halinle mi?"

"Elimde değil. Ağabeyime çekmişim."

Bastien onun bakışlarıyla buluşmak için durakladı. Xander bunu ilk kez ses tonunda herhangi bir şefkatle söylemişti. "Aile mi?"

İskender başını salladı ve elini ona doğru uzattı. "Aile." Bastien onun elini tuttu ve . "Seni asla terk etmeyeceğim, *blyt theren*." "Buna inanıyorum. Kendini koruyamayacak kadar aptalsın."

"Küçük kardeşim bir keskin nişancının ölüm bölgesine girmemeyi öğrenebilseydi hiç ihtiyacım olmazdı."

Ember fırlatmadan sonra onları kontrol etmeye geldiğinde hâlâ hakaretler savuruyorlardı.

Açık kapı aralığında durup güzel erkeğini, kendisinden çok da büyük olmamasına rağmen oğluna rol model olmak için devreye giren savaşçıyla birlikte seyretti. Xander küçükken yanında bir baba olmamasının ne kadar zor olduğunu bildiği için Florian'ın bu fırsatı kaçırmamasını sağlamıştı.

Kendisi için bu kadar önemli olan iki adamın iyi anlaşmasını görmek kalbini ve ruhunu ısıttı.

Sonunda onları kardeş olarak görmek için.

Bu manzara karşısında gözleri yaşardı. "Sanırım o iyi?"

"Onu bıçaklamayı yeniden düşünmediğim sürece yaşayacak."

İskender Bastien'e bir parça gazlı bez fırlattı. "Bana ne vurdu?" "Birlik. Her yerdeler. Ne oluyor lan?"

"Bu bir savaş."

Ryn monitörü açarken homurdandı. "Bundan daha fazlası var. Etiketlendiğimizi düşünüyorum. Bizi takip ediyorlar, bu yüzden hepinizin kilitlenmesini istiyorum. İşler tehlikeli bir hal almak üzere."

"Quin nerede?"

Ryn kamerayı çevirerek onu ve Myrna'yı köprüdeki koltuklara oturmuş halde gösterdi. "İcabına bakıldı. Şimdi batten down. Değerli kargo dümende."

İskender ranzadan yuvarlandı. Bastien ona mürettebat sandalyelerinin duvara sabitlendiği koridora kadar yardım etti. Onu bağladı ve kendi koltuğuna oturmadan önce Ember'ın kemerini kontrol etti. Ryn sancak tarafına sert bir yatış yapmadan önce kemeri zar zor bağlamıştı.

"Kahretsin, bu adam uçabiliyor." Bastien, Ember'a eğlenen bir bakış attı.

Eğer yetenekleri oğlununkine benziyorsa, hayal edebiliyordu. Kirrenler Qıllaq folklorunun mitolojik yırtıcı kuşlarıydı. Tanrılarının onları düşmanlarının üzerine saldırdığı ve kimsenin onlara karşı duramadığı söylenirdi. Bir şimşek çakması ve gök gürültüsü çılgılığıyla uçarlar, kuyrukları alev alev yanar, yanan kalıntılardan başka bir şey kalmayana kadar asitli nefeslerini yağdırırlardı.

Ancak, şu anda dövülüyorlardı. Bastien İskender'e baktı.

Bastien Ember'ın eline uzandı. "Benimle misin?"

Alura aralarını açmadan önce onun söylediklerine gülümsedi. Ve bu ona umut verdi.

"Gerçekten. Annem. Kız kardeşim ve sen."

"Ve üçünüzü de hayal kırıklığına uğrattım. Ama eğer buradan canlı çıkabilirsek, lütfen, tanrılar aşkına, sonunda benimle evlenir misin?"

"Icky" mi? Onu duydun, değil mi? Sen benim tanıgım mısın?"

"İyi adam."

Aniden bir uğultu başladı. Bastien, dahili telefondan Ryn'in sesini duyana kadar bunun bir alarm olduğunu . "Selam bebeğim. Şu anda biraz meşgulüm.

Seni ve annemi birazdan arayabilir miyim?"

"Ah! Ateş altında mısın, Wassie loon?" "Birazcık, evet."

"Peki arkanı kollaması gereken benim değersiz kardeşim nerede?"

"Burada olmaz. Odaklanmam gerek. Seni seviyorum." "Ve seni." Mack bağlantıyı kesti.

Vay canına, ne aksanlıymış ama Jüpiter'inkinin kalın olduğunu sanıyordu.

Ember'a göz kırptı. "O telefon geldiğinde Jory'nin yerinde olmak istemezsin, değil mi?"

Güldü, sonra inledi.

Bir atış onları patlattı ve kalkanları kırdı. Gemi, atmosferi boşalttıkları anlamına gelen o eşsiz şekilde ısıklık çılmaya başladı.

Kahretsin...

Eğer sönerse, uzun süre dayanamazlardı. Ve geminin savrulma şekliyle, hardsuitlere ulaşamazlardı.

Bu korkutucu olmaya başlamıştı.

"Herkes hazır mı?" Ryn dahili telefondan sordu. "Evet."

"Güzel. Onu yere yatırmam gerekecek. Sertçe. Sıkı tutun!"

Ember solgunlaştı. "Bir gezegenin yakınında mıyız?"

"Umarım öyledir." Kimse yaşam destek ünitesinde sızıntı varken bir asteroide inmek istemez.

Elini sıkıca kavradı.

Bastien tek kelime etmedi. Onlar daha fazla ateşten kaçarken nefesini tutmakla meşguldü.

Bir gezegene çarptıklarında, her şey kısa devre yapmaya başladığı için Ryn bile küfrediyordu. Bu da yere o kadar sert çarptıkları anlamına geliyordu ki, vücutlarındaki her kemik sarsıldı. Tavanın bazı parçaları serbest kaldı ve etraflarına düştü.

Bastien yanan kabloların ve yakıtın kokusunu aldı.

Kahretsin! Alevler içinde kalıyorlardı. Kalbi küt küt atarken İskender'i kontrol etmek için harekete geçti. "Hareket edebilir misin?"

Başını salladı. "Ember'ın yanına git." Bastien onu kontrol etmek için yanından ayrıldı.

Bilinci yerinde değildi. Daha da kötüsü? Emniyet kemeri çarpışma sırasında hasar görmüştü ve çözülmüyordu. Bıçağını çıkardı ve kayışları kesmeye başladı. Ama kayışlar yanmaz ve darbeye dayanıklı olarak yapıldıkları için gevşemiyorlardı.

Duman yoğunlaştı. Gözleri yandı ve görüşü bulanıklaştı. Dumandan boğulmak üzereyken serbest bırakmayı tekrar denedi. Hâlâ sıkışmıştı.

Lanet olsun!

Ateş çatırdadı ve patladı. Yüksek tansiyonu yüzünden kulakları uğuldadı ve paniği onu boğmak için yükselirken safra tadı aldı. "Hadi bebeğim," diye nefes aldı. "Beni bırakmaya cüret etme. Florian'a bunu yapamazsın. Beni tek ebeveyni yaptığın için seni asla affetmez. Onu kendi başıma mahvederim. Yapacağımı biliyorsun. Fena halde beceriksizim. Kahvaltıda onu tatlılarla besleyeceğim. İkimizi de öldürecek şeyler giymesine izin vereceğim. Asla yatma saati olmayacak ve ikimiz birlikte pornoda sörf yapacağız."

"Bebeğimi bozmaya cüret etme!"

Kızın öfkeli ses tonuna gülümsedi. "Bunun seni tuz kokusundan daha iyi canlandıracağını biliyordum."

yüzünü buruşturdu. "Beni için ne söyleyeceğini her zaman biliyorsun."

"Evet, ." Geminin bir bölümü etrafından aşağı düşerken dudaklarını öptü.

Onlar.

Sonunda kemer serbest kaldı.

Onu kollarının arasına alarak olabildiğince hızlı koştu.

Gemi parçalanıp bir şok dalgası göndererek onu öne, yanan çimlerin üzerine fırlattığında kapıya ancak ulaşmıştı.

Bastien onu vücuduyla sardı ve üzerine bir şey yağmaması için dua etti.

Acı vücudunun her zerresinde zonklarken Ember inledi. Bastien'in üstündeki korkunç ağırlığı da buna yardımcı olmuyordu ama neden orada olduğunu anlıyordu.

"İyi misin?" diye sordu ona. O da başını salladı.

Tanrılara şükürler olsun.

Onu tekrar kaybederse ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Bastien yavaşça ayağa kalktı, sonra ona yardım etti. İskender, Ryn, Quin, Myrna ve Ryn'in ekibiyle birlikte birkaç adım oturuyordu.

"Kaybettiğimiz kimse var mı?" Bastien sordu.

"Hayır, tanrılara şükürler olsun." Ryn yorgun bir nefes verdi. "Ama *Zalim Zafer* kızardı."

Yra onun sırtını sıvazladı. "Anneni ve karını arasan iyi olur, yoksa alarmları çalar çalmaz bu tarafa doğru yola çıkacaklar."

Küfrederek, ona itaat etmek için bağlantısına uzandı.

Quin hasarı incelerken karısına sarıldı. Yüzü solgun ve periliydi. Sanki bir kabusu yeniden yaşıyormuş gibiydi.

"İyi misin?"

Bastien'in sorusu üzerine başını salladı. "Bir daha asla bunun bir parçası olmak istemiyorum."

Bastien ona bön bön baktı. "Senin derdin ne lan?"

Quin onunla yüzleşmek için ayağa fırladı. "Benim sorunum ne? Ailemdeki herkes öldürüldü! Elimde hiçbir şey kalmadı. Savaşmanın ne anlamı var? Sadece başka biri gelecek ve onu almaya çalışacak."

Bastien hayatı boyunca hiç yapmadığı bir şeyi yaptı.

Kardeşine elinin tersiyle vurdu. "Siktir. Sen. Quin. Seni bok parçası! Bana sorumluluk sahibi olmam konusunda verdiğin onca öğütten sonra mı? Büyümek ve bencil olmamak hakkında? Orada, ailemizin mezarı üzerinde oturmaya ve halkımızın bir delinin ellerinde acı çekmesine izin vermeye nasıl cüret edersin?"

Sersemlemiş ve öfkeli bir halde Myrna'yı işaret etti. "Barnabas'ın karına ne yaptığına bak. Zarar verdiği tek kişinin o olduğunu mu sanıyorsun? Ember'ın ailesini ve bizimkileri öldürdü. Biz Cabarros'uz, seni değersiz bok yalayıcı köpek! Ayağa kalk ve halkın için savaş. Karın için! Çocuğun için! Yaptığımız şey bu. Biz buyuz!" Başını salladı. "Seni örnek aldığıma inanamıyorum. Babamızın seni bana hep eksik bulduğum erdemin timsali olarak gösterdiğine."

Quin dudağını büktü. "Gözlerini aç Bastien. Biz iki kişiyiz. Ne yapabiliriz ki?"

"Barnabas bir taneydi. Ve bir adamın neler yapabileceğini görmek istiyorsanız... beni izleyin."

İskender ayağa kalktı. "Seninleyim kardeşim."

Ember onun yolunu kesti. "Ne planlıyorsun?"

"Ölüm. Kargaşa. Kitlesel parçalanma."

Bir dakika boyunca kımıldamadı. Adam onun tartışmasını bekliyordu.

Onun yerine başını salladı. "Hadi gidelim."

İskender onlara kaşlarını çattı. "Meraktan soruyorum... gemimiz orada alevler içinde. Peki oraya nasıl gitmeyi planlıyorsunuz? Mindhike'la mı?"

Bastien sinirli bir iç çekti. "Biliyor musun, eğer sana tahammül etmek zorunda kalmayı hak ettiğim bir tür karmik borç gibi hissetmeseydim çok daha fazla sinirlenirdim."

Ember güldü. "Kız kardeşlerimi selamlayabiliriz." "Wildstars'a selam olsun."

Bastien'in kışını patlattı. "Hiç komik değilsin."

"Bilmiyorum," dedi İskender. "Bu oldukça iyiydi. Keşke benim de aklıma gelseydi."

Ama şaka bir yana, Bastien işlerin değiştiğini biliyordu.
Ve artık oynamıyordu.

* * *

Bastien Kindel'in ayak diremesine ve İskender'in dövüşün dışında kalması konusunda ısrar etmesine minnettardı. Keşke o ve diğerleri de Ember'ı bu işin dışında tutma konusunda ona destek olsalardı.

Onun arkasında olmasından hoşlansa da, Florian'ın annesini riske atmayı tercih etmezdi.

Kirovar'a yaklaştıklarında Cin'in gemisinde durakladı ve Bastien'in ya sözünü yerine getireceği ya da amcasını öldüreceği saraya yaklaştı.

Ya da denerken öl.

En sevdiği baldızına doğru döndü. "Tasi?" "Evet?"

"Hâlâ rahibe lisansına sahip misin?"

"Evet, var."

"O zaman bunu yapmadan önce bizimle evlen." Ember'ın kaşları kuzeye doğru kalktı. "Pardon?"

"Ben istedim ve sen de kabul ettin. Eğer işler ters giderse ve ben düşersem, kimsenin Florian'ın bu imparatorluğun varisi olarak yerini sorgulamamasını sağlamak istiyorum. Bu ikinizi de korumak için."

Kibarlığı karşısında Ember'ın boğazı kurudu. Başını sallayarak kabul etti. "Her zaman daha resmi bir ilişki hayal etmişimdir."

Sırıttı. "Beni rutin aptallığımdan kurtar. Beni canlı çıkar, ben de sana Dokuz Dünya tarihindeki en büyük düğünü yapayım."

"Buna ihtiyacım yok ama Nykyrian'ınki ile Caillen'ınki arasında bir seviye işimi görür."

Nyk ıssız bir hangarda, sadece suçluların şahit olduğu bir evlilik yaptığına ve Caillen'ınki de rekor kırdığına göre, pazarlık için çok fazla alan kalıyordu. "Ne istersen, senin olacak."

Anında ayıldı. "Sadece seni istiyorum."

Bastien onu öptü. "Ben de seni."

"Eh," dedi Tasi sırtarak. "Siz ikiniz evlisiniz. Bu kolay oldu. Güzel yeminler. İhtiyacım olan tek şey sizi tanrıların önünde birleşmiş iki kalp olarak ilan etmek. Barış içinde yaşayın ve birbirinizi ve kendinizi yalnızca birbirinize karşı kutsal tutmayı unutmayın." Havada her birinin etrafına bir daire çizdi ve sonra birleştirdi. "İşte böyle. Mutlu birliktelikler."

Cin bağlantıyı kaldırdı. "Bas, parmak izi burada." Parmak izinin taranmasına izin verdi.

"Şimdi de sen,
kardeşim." Ember da
aynı şeyi yaptı.

Cin gönder tuşuna bastı. "Evrak işleri tamamlandı. Evlilik bir saat içinde sisteme düşecek."

Bastien onu öptü. ", Binbaşı Cabarro. Hadi gidip kış tekmeleyelim."

Boğazını temizledi. "Bu Visira Ember."

Güldü. "Teknik olarak, monidara." "Pardon?"

"Kardeşim tahttan feragat etti. Onu duydunuz. Barnie'nin kışını alıp duvarıma asar asmaz, En Mükemmel Kor, Yüce Monidara Cabarro olacaksın."

Bu gerçek yüzüne sert bir tokat gibi çarpınca Ember başını salladı. "Um... boşanmayı istemek için çok mu geç?"

"Bunu sadece Monidar verebilir. Ve bunu yapmaya hiç niyetim yok. Şimdi..." Syn Wade'in onlar için hazırladığı evraklarla birlikte ana şehrin hemen içindeki limana indiklerinde Kindel'e döndü ve kemerindeki Gyron baltasını aldı.

Bastien'in hareketleri karşısında kaşlarını çattı. "Ne yapıyorsun sen?"

"Gyron baltamı Barnabas'ın kafasına gömeceğime yemin ettim. Bende olmadığı için Kindel'ınki işimi görecek."

Ve böylece, miğferindeki savaş kalkanını indirdi ve iniş pistinden saraya giden yolu açtı.

Onun yaydığı rahat özgüvenden yoksun olan Ember, kız kardeşleriyle birlikte onu takip etti. Bunu bu kadar kolay göstermeyi nasıl başardığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Ama haklıydı, kimse varlığını ya da Sentella'nın onlar için sağladığı üniformaların geçerliliğini sorgulamadı. Diğer tüm saray muhafızları gibi görünüyorlardı. Bastien'in her zaman söylediği gibi, *ne yaptığınızı biliyormuş gibi davranın, kimse sorgulamaz*. İkinci bir bakış bile atmadılar.

Bastien teorisini test ediyormuş gibi, evi olan zarif Kirovaryan sarayında oda oda dolaştı. Ember burada katıldığı ve annesi, kız kardeşi ve Quin'in kendisini korkunç hissettirdiği partileri düşünmemeye çalıştı.

Kendini eksik ve istenmeyen hissetmesine neden oldu.

Hayır, bu doğru değildi. Kendisini böyle hissettirmelerine izin vermişti. Bastien onu asla daha az görmemişti. Ona asla monidara'sından başka bir şeymiş gibi davranmamıştı.

Kız kardeşi haklıydı. Kendi şüphelerinin ve güvensizliklerinin aralarına girmesine asla izin vermemeliydi. Ailesi onu kaçırmamıştı.

Vardı.

Bastien, Ember'ın bu görevdeki gerginliğini hissedebiliyordu. Brand'in de. Ama Kindel, Ash ve Cin kaya gibi sağlamdı. Tasi onların arasında kalmıştı. İkisinden de biraz vardı.

Tek kızgınlığı Barnabas'ı henüz bulamamış olmasıydı. Nerede saklanıyordu bu piç kurusu?

Kuzenlerinin bir tür kovalamaca oyunu oynadıkları avluya girdiler.

Bastien onları izlemek için durakladı. Barnabas'ın torunları. Cala şimdi dokuz yaşında olmalıydı... tam oğlunun yaşlarında. Diğer ikisi daha küçüktü ve onun sürgününden sonra doğmuş olmalıydılar.

Kuzeni Neville'in hayatına mutlu mesut devam etmesine izin verilmiş olması içinde bir öfke dalgası yarattı. Çocuklar doğuruyor ve lüks içinde yaşıyordu.

Bastien'in ailesinin kanı sayesinde.

Çocukları huzur içinde bırakıp onlardan uzaklaşarak saraya, yatak odalarına doğru ilerlerken görüşü karardı. Barnabas'ın olabileceği tek yer orasıydı.

Ve orada yalnız değildi.

Bastien, ana yatak odasına girer girmez, on dört yaşından büyük olmayan bir kız görünce dişlerini sıktı. Kız gözyaşları içindeydi.

Yarı giyinik olan Barnabas hırlayarak onlara döndü. "Bu da ne böyle? Ben güvenlik istemedim!"

Bastien omzunun üzerinden Brand'a baktı.

Hemen kapıyı kilitledi. Barnabas'ın beti benzi attı. "Aç şu kapıyı!"

Bastien ona dudak büktü. "Seni bulmanın en zor kısmı ne biliyor musun? Babamın sık sık gittiği sekiz saray... İmparator onları işgal ettiğinde sen değiştin." Miğferini çıkardı.

Barnabas'ın gözleri tehditkâr bir şekilde kısıldı. "Sen! Beni korkutamazsın! Sen hiçbir zaman annenin şımartılmış veledinden fazlası olmadın."

Bastien başını salladı. "Ben de öyleydim. Ve her anına değer verdim." Cin kızı tehlikeden uzaklaştırıp bir köşeye çekilene kadar bekledi. "Asla açgözlü olmamalıydın amca."

"Hiçbiriniz hükmetmeyi hak etmediniz. Ve hiçbiriniz yönetemeyeceksiniz!" Bastien'e saldırdı.

Bastien onu yumruğuyla yakaladı. Ve Barnabas botundan bir blaster çıkarana kadar yumruklarıyla devam etmeye niyetlenmişti.

Tasi'yi yakaladı ve kafasına tuttu.

Ember'ın nefesi kesildi.

Bastien buz kesti. Bir yanı Barnabas'ın onları yakalamasına izin verdiği için kızgındı.

Bir daha olmaz.

Bastien, "Ona zarar vermek istemezsin," diye uyardı.

"Bana emir veremezsin." Çılgınca etrafına bakındı. "Çekil yolumdan!"

Bastien itaat etmeleri için başıyla işaret etti. "Ben eski ben değilim, Barnie." "Sakın bana öyle demeye cüret etme!"

Bastien ellerini havaya kaldırdı. "Peki. Pislik bana daha çok yakışıyor zaten." Bir saray alarmı çaldı.

"Bunun ne olduğunu biliyor musun?" Barnabas güldü. "Hepiniz idamınıza gidiyorsunuz!"

Yanılıyordu. Bu onun hayatı için geri sayımdı. Ama piç bunu fark edemeyecek kadar aptaldı.

Bastien başını salladı. "Gözetmene ne dediğimi hatırlıyor musun?" "Bunun bir önemi yok."

Korumaları koçbaşıyla kapıya vurmaya başladı.

Barnabas daha da geniş gülümsedi. "Bir dakika içinde halledecekler ve hallettiklerinde hepiniz tutuklanacaksınız."

"Ne yapıyoruz biz?" Kindel paniklemiş bir ses tonuyla sordu. "Kaçıyor olmamız gerekmiyor mu?"

"Hayır," dedi Ember sakince. "Bizi yakalayacaklar. Sadece burada bekle." Ona ne düşündüğünü ve ne yaptığını tam olarak bildiğini ve tamamen arkasında olduğunu söyleyen bilmiş bir bakış attı.

"Ne için?" Cin'in sesinde histerik bir ton vardı.

"Göreceksin." Ember gülümsedi.

"Gördüğüm şey her türlü çılgınlık!" Brand, Ember'a ters ters baktı. "Kocanla bir şeyler yap!"

Ember, Bastien'i dikkatle izlerken yüzünü buruşturdu. Bir planı vardı. Ne olduğunu bilmiyordu ama ona güveniyordu. "Sorun yok."

"İyi değil," dedi Ash ses tonunda bir panik notasıyla.

Bastien ise hâlâ tamamen sakindi.

Kapı parçalandığında ve muhafızlar etraflarını sarmak için odaya doluştuğunda bile.

"Tutuklayın onları!" Barnabas Tasiyi en yakınındaki muhafıza doğru itti.

Bunu yaptığı anda Bastien baltasını fırlattı, hem de kimsenin gözünü kırpamayacağı kadar hızlı bir şekilde. Tek bir muhafızın ateş edebileceğinden daha hızlı.

Hatasız bir , Barnabas'ın gözlerinin tam ortasına saplandı. Adamın kanı üzerine sıçrarken Tasi çılgılık attı.

Muhafızlar Bastien'e nişan aldı.

"Bırakın onu!" diye hırladı onlara. Cabarro'nun muhteşem ses tonu o kadar doğal bir emirle doluydu ki, içgüdüsel olarak itaat ettiler.

Onlara ters ters baktı. "Şimdi monidarınızın önünde eğileceksiniz. Uzun süre hüküm süreceksin Bastien Hazretleri, Yüce Monidar Cabarro!"

Tereddüt ettiler.

Ta ki Ember'ın kız kardeşleri ilahiyi benimseyip onun önünde eğilene kadar. Diğerleri de hemen onu takip etti.

Bastien elini ona doğru uzattı. "Monidara'm mı?"

Bu unvan diken diken etti. Ve ona nasıl hitap edeceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Ama onun elini tuttu.

Onu dirseğinin kıvrımına sıkıştırdı, sonra amcasının muhafızlarının yüzbaşısına döndü. "Cesedi dışarı çıkarın. Temizlik görevlilerini çağırın ve bu odayı temizletip ilaçlatın." Çenesini kızı doğru salladı. "Ailesini ara ve kızın onlara sağ salım teslim edildiğinden emin ol. Sabah avukatlarıma onlarla temasa geçmelerini söyleyeceğim. Eski zorbanın ailesinin geri kalanını topla ve taht odasına getir. Eğer Neville hapşırırsa, onu cezasız bir şekilde öldürün. Ve Alura Cabarro sürtüğünü bulun."

Bu sözlerle Ember ve kız kardeşlerini taht odasına götürdü. Yolun her adımında, birinin onları durdurmasını bekledi.

Yapmadılar. Kalbinde, onun liderleri olduğunu biliyordu. Haklı olarak Ya

ni. Yine de, bu korkunçtu.

Daha çok da Lig'in ölüm cezası altında olduğu için.

Taht odasına girdiklerinde Kindel bakışlarını etrafta gezdirdi.

Bastien'in atalarının binlerce resmi portresiyle süslenmiş muazzam, yaldızlı duvarlar. "Uh... bana mı öyle geliyor yoksa bu çok mu kolay oldu?"

Bastien şeytani bir attı. "Gün daha bitmedi, aşkım. Bu olay duyulur duyulmaz Lig beni tutuklatacak ve Neville de bunu derhal rapor edecek."

"O zaman neden buradayız?" Cin gözlerini kocaman açarak sordu. "Pozisyonlarımızı güçlendiriyor olmamız gerekmiyor mu? Silahlanmamız? Kaçmamız?"

Bastien en yakınındaki bilgisayara yöneldi. "Böylece *bunu* resmi ağ üzerinden gönderebilirim..." Kardeşinin Quin'in hayatta olduğunu ve ailelerinin öldürülmesini Barnabas'ın planladığını gösteren patlamasını videoya çektiği dosyayı oynattı. "Gözetmen bunu gördüğünde resmi bir soruşturma açacaktır. Aklanmalıyım ve Ravin statüm kaldırılmalı. Ama sadece Neville ölürse."

Silah sesleri duymuşlar.

Ember ve kız kardeşleri silahlarını çekti.

Bastien çekmedi.

"O da neydi?" Brand birkaç dakika sonra kimse onları tutuklamaya gelmeyince sordu.

"Neville aptalın teki. Yani artık onun tanıklık etmesi konusunda endişelenmemize gerek yok."

Birkaç dakika sonra bir muhafız geldi ve Neville'in gerçekten de onlara karşı savaştığını ve vurularak öldürüldüğünü doğruladı.

"Bu iyi olduğumuz anlamına mı geliyor?" Ember umutla sordu.

"İyiyiz," diye yalan söyledi Bastien. Hâlâ şüpheleri vardı ama bunu ona belli edecek değildi. Oğlunun ve Xander'ın geleceğini güvence altına alana kadar olmazdı.

Ve en önemlisi, Ember'ın.

Kesin olan bir şey vardı. Bugün ya bir taht kazanacaktı.

Ya da hayatına son verecekti.

Evet, babası haklıydı. Sonsuza dek bir ayağı çukurda, pervasız bir kumarbaz olacaktı. Ama Ember'a baktığında, onun hayattaki tek dayanağı olduğunu biliyordu. Ve ne zaman intihar eğilimi baş gösterse, evrende onu intihardan geri çekebilecek tek gücün o olduğunu biliyordu.

O onun can simidiydi ve hep öyle kalacaktı.

EPILOG

Bastien, imparator cübbesi içinde, yanında Ember'la birlikte taht odasına girdi. Bugün bekledikleri ve korktukları gündü.

Birlik baş komutanı Kyr Zemin orada durmuş, mürettebatı ve Gözetmen ile birlikte bekliyordu.

Ember'ın eli onunkinde titredi ama gerginliğine dair başka bir işaret göstermedi.

Bastien ise Alia'nın soğuk bakışlarıyla karşılaştığında hiçbir duygu belirtisi göstermedi. "Ee?" diye sordu.

"Sözünü tuttun," dedi Alia sesinde hafif bir notayla. "Bunu sana vereceğim."

Bastien onun sözlerinde hiç mizah bulamadı. "Peki şimdi nasıl buluyorsunuz, Gözetmen?"

"Söylediğiniz her şey kanıtlandı. Başkomutan Zemin'e adınızı Ravin olmaktan çıkarmasını emrettim. Artık özgürsünüz, İmparator. Tebrikler."

Tebrikler mi? Ona yaşattıkları onca şeyden sonra şaka mı yapıyordu?

Baltayı kafatasına gömmek istedi.

Ama kendini tuttu ve Ember'a söz verdiği gibi, her ne kadar içini acıtsa da, saygıyla başını Gözetmen'e doğru eğdi. "Teşekkür ederim leydim."

Kyr öne çıktı. "Artık aileni öldürmekten aklandığına göre, Birlik'e ve Birleşik Sistemler'e olan sadakat yeminini kabul etmek için buradayım."

Evet, doğru.

Bastien nefesini sertçe içine çekti. "Mmm... üzgünüm, Kyr. Korkarım bunu yapamam, piç kurusu."

Çenesi gevşedi ve göz bandının etrafındaki yara izi daha da beyazlaştı. "Pardon?"

Bastien Ember'ı vücuduyla korumak için hareket etti ve blasterını Kyr'a doğrulttu. "Kendini İttifak'ın emriyle tutuklanmış say."

Kyr'ın tek gözü parladı. Bastien'e doğru hamle yaptı ama Bastien onu yakaladı ve saldırısına karşılık verdi. Birkaç dakika sürdü ama sonunda baş komutanı etkisiz hale getirdi ve kelepçeledi.

"Bu savaş sona eriyor. Bugün. Sevdiğim insanları yeterince gömdüm. Daha fazla gömmeyeceğim."

Kyr güldü. "Ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok Cabarro. Az önce hayatının en büyük hatasını yaptın."

"Hayır. Sadece hiç başlamaması gereken bir savaşı bitirdim." Kyr'i muhafızlarının ellerine itti. "Ben Nykyrian Quiakides'i arayıp Kyr'ın onu beklediğini haber verirken onu nezarethaneye götürün."

Alia'nın beti benzi attı. "Peki ya ben?"

"Buna İttifak karar verecek.... umarım oğlunuz sizin yargınızın önüne çıktığında ona gösterdiğiniz merhametten daha fazlasını size gösterir." Bastien çenesini kaptanına doğru salladı. "Alın onu."

Ember onlar gidene kadar nefes almadı. "Bunun işe yaradığına inanamıyorum." "Yarayacağını söylemiştim. Şimdi izin verirseniz, bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor."

Ember, muhteşem kocasının savaş odasına gidişini izlerken dudağını ısırdı. Son birkaç haftaya hâlâ inanamıyordu. O kadar çok şey olmuştu ki, çoğu gün her şey bir rüya gibi geliyordu.

"Alødara?"

Sekreterinin tereddütlü sesiyle döndü. "Evet?"

"Dışarıda sizinle görüşmek isteyen eski bir arkadaşınız var ama bana adını vermiyor."

Ember bunun tuhaf olduğunu söyleyebilmeyi isterdi ama taç giyme töreninden beri eski dostları her yerde ortaya çıkıyordu. Para, iyilik istiyorlardı.

Hatıra eşyaları.

Bastien'in doğduğundan beri maruz kaldığı ilgi göz önüne alındığında, her zaman ne kadar normal olduğuna dair yepyeni bir saygı duydu.

Ağır bir iç çekişle, eski bir okul arkadaşını bulmayı umarak kabul odasına gitti.

Ama minyon sarışın arkasını döndüğünde tüm havası ciğerlerini terk etti. Bu Alura'ydı.

"Burada ne yapıyorsun?"

Alura ona sümüklü bir bakış fırlattı. "Demek sonunda sen kazandın."

Ember yüzünü . "Bu kazanmakla ilgili değildi. Tanrım, Alura! Bastien de bir insan. Ve ben de senin zusa'nım!"

"Hiçbiriniz bana aileden biri gibi davranmadınız. Hepiniz beni çok kıskanıyordunuz.

Güzelliğim ve Sa-sa'nın gözdesi olduğum gerçeği."

"Bu yüzden mi onu öldürttün?"

Ember'a tısladı. "Ona yardım etmeye çalıştım. Onu uyarmaya çalıştım. Ama dinlemedi!"

Evet, doğru. Alura kendinden başka kimseye hizmet etmezdi. Şu anda bile kusursuz bir şekilde giyinmişti ve saklanırken hiç zorluk çekmediği belliydi.

"Neden buradasın?"

"Bastien'e öldüğümü söyle. Onu sırtımdan al. Bana bu kadarını borçlusun."

Delirmiş miydi? "Sana hiçbir şey borçlu değilim!" Belki şiddetli bir kıkırbacı dışında.

"Ben senin Zusa'nım!"

"Evet. Ve dediğin gibi, hiç öyle davranmadın. Yalan söyledin ve kocamı benden aldın. Hamile olduğumu biliyordun ve onu bile çaldın! Ve sana borçlu olduğumu mu düşünüyorsun?"

Alura tısladı. "Tam bir sürtüksün. Tamam. Ama seni uyarmadığımı söyleme."

"Beni ne hakkında uyaracaksın?"

Cevap vermedi. Onun yerine kapıya yöneldi. Ve doğruca Bastien'e çarptı.

Gözleri anında tanıyarak parladı. Ama adam ona ulaşmadan, kadın kulak tırmalayan bir çığlıkla dönüp ters yöne doğru koşmaya başladı.

Alura balkona doğru yönelirken Bastien, Ember'la kaşlarını sertçe çattı. Gidebileceği bir yer yoktu.

Tabii...

İkisi de aynı anda aynı kötü duyguya kapıldılar.

Birlikte koşarak kapıya ulaştılar, tam Alura kenardan atlayıp aşağıdaki caddeye düşerken. Trafik gıcırdayarak durdu ve kornalar

Blared.

Kız uçurumun kenarından bakmaya ba ladı ında Bastien kolundan tutup onu geri çekti. "Yapma."

Onun yerine aşağıdaki manzaraya baktı.

"O..." Ember kelimeyi bo azındaki acı verici düğümden geçiremedi.

"Evet. O öldü. Çok  zg n m, Ember."

Ember g zya larına bo uldu.

Bastien ona sarıldı ve a lamasına izin verdi. Kendisinin de aynı şeyi hissetmesini istedi ama Alura için ne zaman  z lmeye  alı sa, annesinin ve kız kardeşinin  l  yattığı bir görüntü gözünün önüne geliyor ve bunu yapamıyordu. Ona göre Alura çok daha kötü bir kaderi hak etmişti.

Ama Ember'ın kederini görmezden gelemezdi.

Ya da a kını. Aile ailedir. Sizi incittiklerinde bile. Kasıtlı olarak yapılsa bile. Yine de bazılarının neden düzeltilemeyecek kadar kırık do du unu asla anlayamayacaktı. Neden bazı insanlar mutluluğu sadece başkalarına saldırarak ve onların hayatlarını mahvederek bulabiliyordu.

Tek yapabildiği, onların arasında sayılmadı ı için minnettar olmaktı. Hayat sefaletle ilgili değildi. Acı yaymakla ilgili değildi.

Babası her zaman hayatın bir denge olduğunu s ylerti. İyi ve kötü. Amaç, dünyadan ayrılırken terazinin kefelerinin olabildiğince iyi tarafa kaymasını sağlamaktı.

Ve böylece Alura'nın onları incitmeye  alı madı ı zamanları hatırlamaya çalıştı.

Affetmek iyileşmenin tek yoluydu. Zehrin yayılmadı ından emin olmanın tek yolu da onu ekti ini unutmaktı.

Sonunda, bu tür yaratıklarla ba a çıkmanın tek yolu buydu. K t l klerini büyütmeleri için onlara gübre vermemek. Bırakalım onlarla birlikte  ls nler. Bırakın bu dünyadan göçüp gitsinler.

Böylece acı dolu ge mi lerini bir daha d   nmeyecekti. Sadece Ember ve Rian'ın geleceğini d   necekti.

Ve içinde büyüyen yeni hayat. "Bastien?"

Ember'ın ba ını öptükten sonra Xander'ın odanın içinden gelen çağrısına baktı. "Evet?"

"Sizi rahatsız etmekten nefret ediyorum."

Dışarıdaki sokaklardan sirenler almaya başlarken Ember'ın kolunu ovuşturdu. "Biliyoruz. Atladığını gördük."

Xander yüzünü buruşturdu. "O trajedi değil. Başka . Kyr."

Boğazında safra yükselirken midesi sıkıştı. *Lütfen, tanrılar, hayır.*
"Peki ya o?"

"Az önce gözaltından kaçtı."

Bastien savaşın bitmediğini fark edince lanet okudu. Aksine daha kötü bir hal almıştı.

Ve bu sefer Kyr döndüğünde.... hepsi için dışarıda olacaktı.

BONUS HİKAYE

Jullien, tek yumurta ikizi kardeşinin kendisinden bir testis talep etmesine daha fazla şaşırılamazdı. En azından aralarında yıllarca birbirlerini öldürmeye çalışmakla sonuçlanan geçmiş düşmanlık göz önüne alındığında *bunu* beklerdi. Aslında Nykyrian'ın onu şimdiye kadar paslı bir kaşıkla iğdiş etmemiş olmasına şaşırmıştı.

Ama bu ...

Bu, en canlı kâbuslarında bile hayal edemeyeceği kadar berbat bir olaydı. Ya da uyuşturulmuş bir sanrı. Belli ki tanrıların canı cidden sıkılmıştı ve günlük eğlenceleri için onu seçmişlerdi.

Nykyrian'ın Triosan ofisinde dururken kaşlarını çattı ve kardeşinin şok edici sorusunu anlamak için elinden geleni yaparken yüzünü asmamaya çalıştı. "Bundan emin misin?"

"Onun istediği de bu." Nykyrian masasından kalkıp yavaşça ona yaklaşırken sertçe yutkundu. O yeşil, insan gözlerindeki acı dolu samimiyet Jullien'i hayrete düşürmüştü, çünkü suikastçi olarak eğitilmiş ikizi nadiren herhangi bir duygu gösterirdi. Bu sadece Nyk'ta yoktu.

Ya da o da, bu konuda.

Ve bu gözler onu daha da zayıflatıyordu. Jullien'inkine çok benzeyen ve aynı zamanda ikisini de öz annelerinin insani olan her şeyden nefret eden Andarion kültüründen uzaklaştırmaya yarayan gözler.

Bu ortak trajedi onları birbirlerine bağlayan ve birbirlerine duydukları güvensizliği geçmişte bırakıp sallantılı bir ittifak kurmalarını sağlayan tek bağdı. Birbirleriyle bütünleşmeden önce kat etmeleri gereken uzun bir yol olsa da, en azından bir kez olsun dost olmak için yavaş yavaş adım atıyorlardı.

Ve bu en büyük mucizeydi.

İkisi için de.

Jullien kara sakalını kaşdı. "Biliyor musun, Ryn'den onu eğitmesini isteyebilirsin." Tavalı elçisi Ryn Dane ve Nykyrian'ın geçmişi çok eskilere dayanıyordu. Jullien'e karşı beslediği acı ve güvensiz duyguların aksine Nyk, Ryn'e her zaman güvenmiş ve saygı duymuştu. Bu kadar hassas bir konu için çok daha mantıklı bir seçim olurdu.

Nyk başını salladı. "Ryn'i istemiyor. O aileden değil. Ve karısının oğlunu doğurmak üzere olduğu düşünülürse, onun güvenliği yerine dikkati dağılacak ve onlarla meşgul olacaktır. Ayrıca, Thia özellikle *senin* onu eğitmeni istedi."

Ouch. Babanın boğazını sıkmak istemekten bahsediyoruz - ve Jullien *bu* konuda kesinlikle bir otoriteydi, çünkü tüm gençliğini her iki atasını da kızdırmaya çalışarak geçirmişti.

Yeğenin istegi ağabeyini iliklerine kadar sarsmış olmalıydı. "Genç isyanı mı?"

Nyk onun önerisi karşısında homurdandı. "Hayır, o *sen değilsin*."

Çifte ah. Bunu Nyk'a karşı kullanacak değildi. Ne de olsa kardeşi haklıydı.

Jullien her şeyden önce her zaman tartışmacı bir pislikti. Karısı Ushara'nın onu nasıl hazmedebildiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Jullien'in bile kendi etrafında olmak istemediği günler oluyordu.

Nyk düzensiz bir iç geçirdi. "Korkarım diğer çocuklarımın yanında kendini yabancı hissediyor. Kiara ve ben ona sevildiğini ve hoş karşılandığını hissettirmek için elimizden gelen her şeyi yaptık. Ama... ona bir türlü ulaşamıyoruz. Ne yaparsak yapalım, kendini hala üvey evlat gibi hissediyor."

Jullien kardeşi için acı çekiyordu. Nyk'ın en büyük kızına duyduğu sevgi, yüzündeki ıstırabın her çizgisinde ve konuşurken sesinin derin tınısında açıkça görülüyordu. Ve Jullien ortak ölüme yakın deneyimlerinden Kiara'nın da Thia için aynı şeyleri hissettiğini biliyordu. Eğer onu doğurmuş olsaydı, kızı daha fazla sevemezdi.

En büyük oğlu Vasili onu üvey baba olarak görmediği, aksine Jullien'i Vas'ın öz babasıymış gibi kabul ettiği için şanslıydı. Jullien de Vas'ı, Ushara'dan olan çocuklarını sevdiği kadar seviyordu.

Vas'ın kendisiyle bulduğu huzuru Thia'nın üvey annesiyle bulamaması çok yazıktı. Nyk'ın da dediği gibi, bunu biliyordu.

Kiara'çaba göstermemesinden kaynaklanmıyordu.

Ya da Nyk'in.

Thia'ya olan sevgilerini ilk elden görmüştü. Yine de Thia onların yanında kendini yabancı hissediyordu. Kimse nedenini bilmiyordu.

Ama onlara herhangi bir şekilde yardım edebilirse... "Onu kendi kızım gibi koruyacağım."

Sonunda kardeşini gülümsetmeyi başarmıştı. Ya da en azından Nykyrian'ın başarabildiği kadarıyla buna yakındı. Dostça olmaktan çok korkutucu olan orantısız bir sırtış.

azından çoğu insan için.

Jullien çoğu değildi.

Nyk boğazını temizledi. "Bu yüzden onu sana emanet ediyorum küçük kardeşim. Çocukların söz konusu olduğunda senin psikozunu gördüm." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak sırttı. "Vidar'ı hâlâ beşiği yerine göğsünde mi uyutuyorsun?"

"Kesinlikle." Jullien herkesin kendisiyle alay ettiği bir konuda gururla sırttı. "Ve uyumak için. Tophet'de hiçbir şekilde bebeğimin kendi odasında dinlenmesine güvenmem. Gördüğüm onca pislikten ve bize yapılanlardan sonra olmaz. Kızlarım ve Vas, kendi yataklarına sahip olmalarına izin verdiğim için şanslılar."

Ve Vasili 18 yaşındaydı.

Kızları sonbaharda okula başlayacaktı. Sadece Ushara ısrar ettiği için kendi yataklarına geçmişlerdi. Ve karşı koyamayacağı haksız hilelerini ona karşı kullanmıştı.

Sadece o dövüşü düşününce bile sertleşiyordu. Hayatında kaybetmekten mutlu olduğu kavgaydı.

Nykyrian sanki Jullien'in düşüncelerinin nereye gittiğini biliyormuş gibi güldü. "İşte bu yüzden kızımı benim için güvende tutacak Tavalian'ın sen olduğunu biliyorum." Elini Jullien'e doğru uzattı.

Onu alır almaz, Nyk kardeşçe sarılmak için onu daha da yaklaştırdı.

Jullien gözlerini kapadı, bunun yeniliğinin tadını çıkarıyordu. de bu sözleri asla söylemeyecek olsalar da, aralarına garip bir kama soka yılların acısından pişmanlık duyuyorlardı.

Ama daha iyiye gidiyorlardı.

Yavaş yavaş.

Hala kardeş olmasalar da, artık düşman değillerdi ve birbirlerine tokat yemeden ulaşabileceklerini öğreniyorlardı.

o.

Zamanla ikisi de hiç olmadıkları gibi bir aile olmayı umuyordu. Boğazını hırıltılı bir şekilde temizleyen Nyk onun sırtına sertçe vurdu ve uzaklaştı. "Odasında."

Jullien'in bağırsakları bu sözler karşısında istemsizce sıkıştı, çünkü Thia'nın acımasızca mirastan mahrum bırakıldıktan sonra Andarion sarayındaki eski odasının kendisine verildiğini ilk öğrendiğinde hissettiği şiddetli tokadı hatırladı. Nykyrian ve ailesini öldürmek için kendi büyükanneleri tarafından yerle bir edilen bir saray - Jullien'in hayatına acımasız bir darbe indirdikten sonra.

Ama Jullien ve Tavalı kardeşleri için kaltak başarılı olacaktı.

Neyse ki hepsi hayatta kalmıştı ve şimdi kardeşi ailesini Triosa'daki öz babalarının sarayına taşımıştı. Jullien'in genelevdeki ölümcül bir cinsel yolla bulaşan hastalık kadar hoş karşılandığı bir saray.

Bu yüzden Thia'nın yalnızlık ve ait olmama duygularını çok iyi anlıyordu. Bu cehennemden olabildiğince çabuk kaçmak istiyordu. Ama Nyk'a hak vermek gerekirse, kardeşi iyi ve terbiyeli bir babaydı.

Onlarınkinin aksine.

Evet, burada özlediği hiçbir şey yoktu. Buradan ne kadar çabuk ayrılıp Gorturnum'daki üssüne ve daha da önemlisi onu seven ailesine dönebilirse o kadar mutlu olacaktı.

Doğu kanadına girdiklerinde Jullien, Thia'nın şimdiki odasının, sonunda evlenmiş olan teyzesine ait olduğunu gördü. Yeğeninin kraliyet ailesindeki yerini küçümsemediğinden değil. Yeğenlerinden hiçbirini asla küçümsemezdi. Aksine, kendisi söz konusu olduğunda gösterdikleri ilgisizlikten dolayı ailesinden nefret ediyordu.

Bu yüzden gençlik isyanı yılları.

Ama bu başka bir hikâyeydi ve düşünmek istediği son şeydi.

Koridorun sonunda Nyk kapıyı çaldı ve Thia'nın sıkılmış, sinirli sesinin içeri girmelerini söylemesini bekledi. Nykyrian, Jullien'e gözlerini devirerek kapıyı açtı.

Jullien onları karşılayan kulak tırmalayıcı ani çılgılığı beklemiyordu.

"Basha Dagger!" Nykyrian'ın ikiz oğulları o kadar hızlı koşuyordu ki, anatomisinin onu acı içinde yere serecek bir kısmına sıçramadan önce onları zar zor yakaladı.

Kendisini yakalamak ve sarılmak için vücudunun her yerine atlayan şamatacı yeğenlerine gülümsedi. "Selam Terry ve Tier. Oğullarım nasıl?"

Gülüştürerek cılız bedenlerini onunkine sardılar ve sıkıca kavradılar. Vas'ın ne zaman vücuduna tırmanmaya kalkışsalar kız kardeşlerinden şikâyet etmesini şimdi daha iyi anlıyordu.

Jullien'in sırtından indikten sonra Taryn, Jullien'in arkasındaki koridora baktı. "Viv ve Mira'yı getirdin mi?"

"Vas?" Tiernan umutlu bir heyecanla ellerini çırparken ekledi ve aynı zamanda banyoya gitmem gerek-baba dansı olarak ikiye katlanacak bir dans yaptı.

"Üzgünüm, benim şanlı Fetchyn'lerim. Bu yolculukta sadece ben varım."

Tiernan dudak büktü, ama Taryn Jullien'e kolunda hâlâ Jullien'in Tavali yamasının bulunduğu kolunu gösterirken daha da geniş gülümsedi. "Unutmadın, değil mi Basha Dagger? Büyüdüğümde, Kyzu Vasi gibi senin tayfanda olacağım!"

Jullien, Taryn'in Andarion'unu düzeltmeden önce kendini zor tuttu. "Kyzu" kuzen için kullanılan bir kadın terimiydi. Vasili bu hata yüzünden küplere binerdi. Çocuğun istediği kelime "Kyzi" idi. Ama eğer Nyk onlara doğru Andarion'u öğretmiyorsa, o zaman lanet olsun. "Kesinlikle, Terry."

Thia kardeşlerini iterek yanlarından geçerken onlara baktı. "Siz ikiniz biraz itidalli olmayı öğrenmelisiniz." Jullien'in yanağını öpmek için öne doğru eğildi. "Seni buraya getiren nedir, Basha?"

Nykyrian'a kaşlarını çatı.

"Seni aradığımı ona söylemedim. Bu konudaki son karar tamamen sana ait olduğu için bu onuru yaşamak isteyeceğini düşündüm."

Jullien tereddüt etti. Bu doğru olsa da, öz ailesinden bu tür bir güven ya da saygı görmeye alışık değildi. Aslında bu onu korkutuyordu. "Paka'n Tavali ile anlaşmak istediğini mi söyledi?"

Gözlerinden yaşlar süzülmeden önce çenesi bir an için gevşedi. "Gerçekten mi?"

Nyk'ın kendi gözleri nemlendi. Yüzündeki endişe dolu ifade muhtemelen Jullien'in kendi oğlunu savaşa göndermeye karar verdiği gün takındığı ifadeyi yansıtıyordu. O gün bugündür, ateş altına girdiklerinde Vasili'yi gemisinde görmek için her bakışında midesini bulandırıyor.

"Eğer gerçekten istediğin buysa, Thia, seni durdurmayacağım."

Onun neşeli çığlığı kardeşlerinininkiyle alay etti ve Jullien'in gözle görülür bir şekilde irkilmesine neden oldu. Kardeşleri gibi o da kendini beklenmedik bir şekilde Jullien'in üzerine attı ve Jullien onu yere düşmeden önce zorlukla yakaladı.

"Aman Tanrım! Aman Tanrım! Aman Tanrım!" diye hızlı ve öfkeli bir şekilde tekrarladı. "Seni seviyorum, baba!" Jullien'i serbest bıraktı, sonra Nykyrian'ı öpmek için ayağa fırladı ve odasına koşarak dolabından çılgınca kıyafetler çıkarıp yatağa ve yere fırlatmaya başladı.

Jullien onun coşkulu toparlanışına kaşlarını çattı. "Ona Tavalı'nın katı bir kıyafet yönetmeliği olduğunu ve savurduğu her şeyin boşuna olduğunu şimdi mi sonra mı söylemeliyim?"

Nykyrian hafif bıyıklarını okşarken yüzünü buruşturdu. "Deneyebilirsin. Beni hiç dinlemiyor."

"Ben de gidebilir miyim, Basha Amca?"

Gereksiz terimlere gülümseyen Jullien, Taryn'i kucağına aldı ve nazıkçe sıktı. "Seni almak isterdim Terry, ama paka'nın aynı anda iki bebeği bırakmayı kaldırabileceğini sanmıyorum. Annen de öyle."

Küçük ikizi itiraz ederken Nykyrian Tiernan'ı kollarının arasına aldı. "Kesinlikle olmaz. Yine de Thia'yı sersemletmeyeceğimden ve gitmeye başladığında onu odasına geri taşımayacağımdan emin değilim."

"Baba!" Tiernan telaşlandı. "Beni eziyorsun!" "Özür dilerim."

Nyk'ın gözlerindeki yaşlar Jullien'in boğazının düğümlemesine neden oldu.

"Vasili'yi üniversiteye bıraktığımızda ben de aynı şekilde hissettim. Ushara bir hafta boyunca ağladı ve ikizlere o kadar sıkı sarıldı ki hala duruyor."

Nyk oğlunun başını okşadı ve Tiernan'ı yere bırakmadan önce koyu renk buklelerini öptü. "Bununla nasıl başa çıktın?"

"Onunla günde dokuz kez konuştum - ta ki yeni bir hat almakla ve frekansı bize vermemekle tehdit edene kadar.... İhtiyacın olursa onu hemen geri getireceğimi biliyorsun."

Boğazını temizleyen Nykyrian gözlerini sildikten sonra Taryn'i Jullien'den aldı. "Bunu yaptığın için teşekkür ederim. Sana borçluyum, küçük kardeşim."

"Pek sayılmaz." Jullien ona göz kırptı. "Korkunç geçmişimiz göz önüne alındığında, kızına senin için bakmak en azından yapabileceğim bir şey."

Thia koşarak yanına geldi. "Her şeyi topladım. Ne zaman gidiyoruz?"

"Baban bizden birini vurmadan gitmene izin vermeye dayanabildiği anda."

Nyk dişlerini sıktı, sonra başını salladı. "İsterse şimdi gidebilir."

Taryn'in bakışları gözyaşlarından parıldadı. "Thia gidiyor mu?"

Sonunda onun yanında diz çöktüğünde bu onun mutluluğunu paramparça etti. "Sadece bir telefon uzağındayım, Terry. Gece ya da gündüz. Ve her tatil ve doğum gününde geri geleceğim. Tamam mı?"

Burnunu çekerek başını salladı. "İyi edersin. Seni özleyeceğim."

"Ben de," dedi Tiernan, tombul gözlerini silerken.

Jullien döndüğünde Kiara'yı koridorda, en küçük kızı kucağında uyurken buldu. Nyk'ın altı çocuğu arasında Andarion'a benzeyen tek kişi Zarina'ydı. Diğerleri kolayca tamamen insan gibi görünebilirdi.

"Thia gerçekten gidiyor mu?" Kiara'nın yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. Thia utangaç bir ifadeyle başını salladı. "Geri döneceğim."

Ve hâlâ gözyaşları kontrolsüzce yüzünden aşağı dökülüyordu. Bakışları acı içinde Nykyrian'a dikilmişti. "İşte bu, o zaman. Haklısın. Geri kalanları biz ölene kadar yataklarına zincirleyeceğiz."

Thia yorgun bir iç geçirdi. "Harika. Kardeşlerim benden sonsuza dek nefret edecekler... bu arada, gidip Adron ve Jayce'e veda edeyim. Hemen döneceğim."

Kiara'nın bakışları onu takip etti, sonra dönüp Jullien'e ters ters baktı. "Onu buradan çıkarırsan seni kendim öldürürüm."

Onun alışılmadık tehdidi karşısında boğuldu.

Nykyrian onu kollarına çekti ve yanağından öptü. "Şimdi, şimdi, Ki, ondan yapmasını istediğim bir şeyi yaptığı için onu tehdit etme."

Başını salladı ve tekrar Jullien'e baktı. "Ona göz kulak olacak mısınız?"

"Tıpkı kendiminkine yaptığım gibi."

Koklayarak ve gülerek Jullien'e bir öpücük vermek için Nyk'tan uzaklaştı. "Bir şeye ihtiyacı olursa bizi arayın. Ona hemen ulaşabiliriz."

"Yapacağım. Merak etme. Ushara onun için bir oda hazırladı bile. Nadya da bir abla-kuzene sahip olmayı dört gözle bekliyor. Ben ayrılırken Thia için kız kardeşleri ve ikizlerimle birlikte bir hoş geldin pankartı hazırlıyordu."

Thia kardeşlerinin odasından dans ederek çıktı ve Jullien'in elini tuttu. "Ben hazırım!"

Tanrım, tökezlemesi durumunda onu koruyacak bir güvenlik ağıyla dünyaya atılmanın verdiği coşkuyu nasıl da kısıkanıyordu. Bu

hiç bilmediği bir şeydi.

Nyk de.

Daha bebekliklerinden yeni çıkmışken kendi başlarının çaresine bakmaları için kurtların önüne atılmışlardı. İkisine de ne olduğu kimsenin umurunda olmamıştı. İkisini de çocuklarına karşı bu kadar delicesine koruyucu yapan şey buydu.

Jullien kardeşi ile Kiara'nın arasına baktı. "Siz ikiniz hazır mısınız?" "Hiç de değil." Nyk, Zarina'yı Kiara'nın elinden alırken yüzünü buruşturdu. Thia'yı orada tutmak için onu yakalamayacağına ya da vurmayacağına güvenebilmesinin tek yolu buydu. "Ben de."

Jullien gayet iyi anladı. "Siz ikiniz burada kalın ve o arkadaşlarıyla gidiyormuş gibi davranın. Daha kolay olur."

Kiara Thia'yı kollarının arasına aldı ve zavallı kızın kulağına feryat etti. "Seni seviyorum, bebeğim!"

"Ben de seni seviyorum," dedi Thia boğuk bir sesle. Jullien ilk kez onun gözlerinde keder gördü ve Thia'nın onları gerçekten sevdiğini anladı.

Ama artık dünyada kendi yolunu bulmaya çalışacak kadar büyümüştü.

Thia'yı Nyk'ın kucağına bıraktı. Tek koluyla onu ayaklarından tamamen kaldırdı. "Güvende kal. Beni kardeşimi öldürmek zorunda bırakma."

"Yapacağım ve yapmayacağım."

Ve böylece onu Jullien'in bakımına bıraktı.

Jullien hızlıca vedalaştı, Thia'nın çantalarını elinden aldı ve sonra Thia ile birlikte sarayın ana girişine yöneldiler.

Merdivenlerden inerlerken tereddüt etti. "Bundan emin misin? Fırlatmaya gittiğimizde kapıyı tekmeleyip açmaya çalışmayacaksın, değil mi?"

Güldü. "Ben iyiyim. Teşekkürler, Basha Jules."

"Benim için zevk. Beni öldürtmediğin sürece." Jullien ona alaycı bir şekilde göz kırptı.

Ta ki çıkışa doğru köşeyi dönüp babasıyla yüz yüze gelene kadar.

Uzun boylu, sarışın ve yakışıklı olan Aros, Nyk'ın acımasız çocukluğundan ve savaşlarından kalan yüz yaralarının olmaması dışında, Nyk'ın neredeyse tıpatıp aynısıydı.

Babası kaşlarını çatarak ikisinin arasına baktı. "Bir sorun mu var? Yine mi saldırı altındayız? Az önce Nyk'ın size iniş izni verdiğini söylediler."

Evet, çünkü Jullien, on yıldan uzun bir süre önce burada ayrıcalıklara sahip olmasını yasaklayan babasından böyle bir talepte bulunmaması gerektiğini çok iyi biliyordu

-Babası onu mirasından mahrum ettikten ve büyükannesinin heyecanı için Jullien'in peşine düşen Dokuz Dünya'daki tüm suikastçılara terk ettikten sonra -öldürme emri. Babasının onu soğuk bir şekilde reddetmesine o kadar alışmıştı ki, uzun zaman önce ona herhangi bir şekilde ulaşmayı bırakmıştı.

Ama Thia onların kanlı geçmişi hakkında hiçbir şey bilmiyordu ve onun hayatta kalan tek büyükbabasıyla ilişkisini lekelemek isteyeceği son şeydi. "Basha Jules beni bir Tavalı olarak eğitecek."

Aros, Jullien'in bakışlarıyla karşılaştığında onun gidişinden Nyk'tan bile daha az heyecanlanmış görünüyordu. "Bana burada olduğunu söylemeyi planlamıyor muydun?"

Pek sayılmaz. Neden yapsın ki? Sanki babası onu tüm Triosan bölgelerinden men etmemiş gibi.

Ve Jullien'in doğuştan hakkı.

Jullien babasıyla her konuştuğunda midesinde hissettiği, sanki az önce biri taşlarına tekme atmış gibi rahatsız edici duyguyu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı. "Buna gerek görmedim, buraya inmeye çalışanın ben olduğumu bilseydiniz bana yanaşma ayrıcalıkları tanıyacağınızı düşündüğümde daha fazla."

Babasına yönelik sert bir iğnelemeydi ama Jullien'in bu ayrıcalıkları en son talep ettiğinde suikastçıların kendisine yaptığı bir saldırı yüzünden kan kaybından öldüğünü ve babasının bu talebi soğuk bir şekilde reddettiğini düşünürsek, Jullien'e göre bu hak edilmiş bir şeydi.

"Anlıyorum." Babası boğazını temizledikten sonra Thia'ya döndü. "İrtibatta kal, benim kıymetli küçüğüm. Hepimiz seni özleyeceğiz."

Jullien onu götürmeye başlamadan önce büyükbabasını yanağından öptü.

"Jullien?"

İçindeki sıkıntı daha da artınca babasının çağrısı üzerine durup ona baktı.

"Kendinize ve ailenize iyi bakın."

Sanki bana ne olduğu gerçekten umurunda, yaşlı adam.

"Niyetim bu." Bununla birlikte, temiz bir çıkış yapamadığı gerçeğinden nefret oradan ayrıldı. Lanet olsun. Ebeveynlerinden birini görmek isteyeceği son şeydi. Çocukken onunla hiç ilgilenmemeleri, genç ve yetişkin olduğunda ise ona karşı soğuk tavırları, onlardan uzak durduğu sürece ancak kısmen iyileşebilecek acı bir boşluk bırakmıştı. O an

Onlar geldiğinde, o eski yaralar yeniden deşildi ve hâlâ derisinin altına girip onu incittikleri gerçeğinden nefret etti.

Neden geçmişlerini bırakamıyordu? Neden bu kadar çok yanmaya devam zorundaydı? Bu kadar sık?

"İyi misin, Basha Dagger?"

Thia'nın sıcak ilgisine gülümsedi. "Her zaman. Sadece babanın beni öldürmesine neden olacak bir şey yapma," diye tekrarladı.

Güldü. "Vasili gemide mi?"

"Hayır, üzgünüm. Sonbaharda Hazard'a gidebilmek için önümüzdeki hafta gireceği ilk Tavalı sınavına çalışıyor. Ve pilot lisansına."

Ağzı açık kaldı. "Canted vatandaşı olmaya bu kadar mı yakın?" Jullien gemisinin rampasını açarken gülümsedi.

"Öyle."

"Gurur duyuyor olmalısın."

"Dürüstçe mi? Ödüm kopuyor. İsteyeceğim son şey onun başka bir mürettebata naklini talep edebilmesi."

"Sence bunu yapar mı?"

Jullien sakalını kaşıdı. "Hani babanın aşırı korumacı tavırlarından bunaldığın için Tavalı'ye katılmak üzere babandan kaçırıyorsun ya?"

"Evet."

"Diyelim ki paka'nızın soyunu umursamaz gösteriyorum." "Aman Tanrım!"

"Aynen öyle."

"Jules'un *seninle* daha da kötü olacağından şüpheleniyorum."

Thia, kendilerini bekleyen uçuş güvertesine girdiklerinde Chayden Aniwaya'nın sesini duyunca bir çığlık attı. "Chay-Chay Poo Bear!" Ona sarılmak için koştu.

Jullien şaşkın bir halde, kendisi ve Chayden ile birlikte gelen ikinci kaptanı ve kayınbiraderi Thrāix ile bakışlarını kilitledi. "Chay-Chay Poo Bear?" diye tekrarladı.

"Sakın başlama, Dagger," diye uyardı Chayden. "Benim kızım bana ne isterse diyebilir. Ama siz ikiniz demerseniz iyi olur."

Thrāix homurdandı. "Tanrılara yemin ederim ki sana *asla* Chay-Chay Poo Bear demeyeceğim. Özellikle de etrafta bunu duyacak başka biri varsa."

Thia gülerek Thrāix'in yanağını öpmek için hamle yaptı. "Basha Tray! Sfenks nasıl?"

"İçim rahat etmeyecek kadar hızlı büyüyor."

"Lütfen! Daha iki aylık bile değil." Jullien başını salladı. "Bunu duymak istemiyorum, çünkü kızlarım artık okul çağında. Yemin ederim, bir göz kırptım ve pilotluk derslerine başlamaya hazırlar."

"O kadar da yaşlı değiller." Thrāix Jullien'i itti. "Bebeklerden bahsetmişken, Thia... Dagger'ın son haberlerini duydun mu?"

"Vidar hakkında mı?" diye sordu. Vidar, Jullien'in en küçük çocuğu olduğu için bu çok mantıklıydı.

Chayden homurdandı. "Sayılır."

Onun şifreli cevabı karşısında yüzünü buruşturdu. "Bu ne anlama geliyor?"

Thrāix onun yerine cevap verince Jullien kıpkırmızı oldu. "Küçük bir kardeşi ."

"Pardon?" Bön bön baktı.

Jullien rahatsız bir şekilde kıpırdanırken boğazını temizledi. "Ushara yine hamile."

Thia'nın iki kaşı da havaya kalktı. Onu suçladığından değil. Ushara ona söylediğinde o da aynı tepkiyi vermişti. Haber onu çok heyecanlandırmış ve bir bebeği daha olacağı için çok sevinmiş olsa da, karısının sağlığı konusunda endişelenmişti.

Ama Ushara'nın istediği buydu. Ve Vidar'ın doğumundan hemen sonra yeniden hamile kalmasının sorun olmayacağı konusunda ısrar etmişti. Yine de onun için çok korkmuştu.

"Vidar katı gıda bile almıyor, değil mi?" diye sordu.

Gemiyi çalıştıran Jullien içini çekti ve alnını ovuşturdu. "Hayır. Doğum kontrolü kullanıyorduk ama..."

"Sadece perhiz yüzde yüz kusursuzdur, Andarion. Okulda işe yarar hiçbir şey öğrenmedin mi?" Thrāix güldü. "Hepimiz Jules'a bu konuda cehennemi yaşıyoruz. Bizimle uğraşmaktan çekinmeyin."

Onlara dudak büktü. "Bence çok tatlı. Ayrıca, bu onun hatası değil. Herkes Andarionların 'doğurganlık' terimini yeniden tanımladığını bilir." Göz kırparak Jullien'i sandalyesinde kucaklamak için hareket etti. "Tebrikler, Basha. Her zaman kendi yaşıma yakın kardeşlerim olsun istemişimdir. En yeni üyeyle tanışmak için sabırsızlanıyorum."

Onun masum yorumu karşısında Thrāix'in gözlerinin ardına karanlık bir gölge düştü. Jullien adam için üzüldü. Thrāix'in kardeşlerinin hepsi, tüm ırkını yok olmanın eşiğine getiren düşmanca savaş sırasında öldürülmüştü.

Ama Thia'nın hiçbir fikri yoktu, çünkü bu Thrāix'in sadece çok sarhoş olduğunda ya da karısı onun yaralı ruhundan ayrıntılar kopardığında bahsettiği bir konuydu.

Chayden o meşhur ukala sırtışını takındı. "Hâlâ diyorum ki, eğer Thrāix haklıysa ve bu da erkek olursa, Dagger'ın isim verme ayrıcalıklarını iptal etmeliyiz. Vidarri Samari." Boğazı düğümlendi. "Zavallı çocuk, adının bir tekerleme olduğunu anladığı gün seni boğacak."

Jullien ona ters ters baktı. " çeneni, Qill. En azından adını telaffuz edebiliyoruz.

Soyadın ? Kim Yippee Yah?"

"Ah-nah-WAH-yah," dedi Chayden yavaşça ve asık suratlı bir ses tonuyla, çünkü kendi dünyasından kimsenin adını nasıl heceleyeceğini ya da söyleyeceğini bilmemesini sorun ediyordu. "Tam bir pisliksin."

Evet, öyleydi. Chayden kendi adı söz konusu olduğunda bir zaafi olduğunu ona *asla* belli etmemeliydi. Ne de olsa Jullien küçük bir kardeşti. Başkalarını kızdırmak doğuştan gelen bir haktı.

Gülerek yeğenine baktı. "Kemerini bağlarsan, fırlatacağız."

Thia koltuğuna o kadar hızlı koştu ki Jullien kardeşi için üzüldü. Kendi çocuklarının yanından ayrılmak için asla bu kadar hevesli olmamaları için dua etti. Jullien ne zaman bir görevin kendisi için çok tehlikeli olduğunu düşünse Vas'ın geride bırakılmaktan yakınması zaman zaman canını sıkırsa da, bunu Thia'nın özgürlüğe olan hevesli kaçışına her gün tercih ederdi.

* * *

Saatler sonra Jullien onları Gorturnum'un ana üssü olan Kıbrıs Yıldız İstasyonu'na yanaştırdı. Tavali haydutlarının ve korsanlarının bu ücra karakolunda, bildiği tek gerçek yuvanın bulunduğu gerçeğine hayret etmek için bir dakikasını ayırdı. Evet, saraylarda büyümüşü ama hiçbiri onun için biçilmiş kaftan olan saray hayatından çok uzakta, huzur içinde yüzen bu metal ve cam yapı kadar güzel olmamıştı.

Yüzyıllar önce Tavali korsanları tarafından buraya yerleştirilen bu uydurma yapı gerçekten de bildiği tek huzurdu. Hepsinden iyisi, gerçek ailesinin onu beklediği yer burasıydı.

Kuzey Körfezi'nde onların hevesli yüzlerini görmek dudaklarına bir gülümseme ve kalbine derin bir sıcaklık getirdi. Yıllardır buradan görevlere uçuyor olsa da, Ushara'nın onu her zaman güler yüzle karşılayacağına güvenebilirdi.

Çocukları ve geniş akrabaları da yanındaydı. Özlediği tek zaman, onunla birlikte olduğu ya da galaksiler arası bir tehdidin onu ofisinde kilitli tuttuğu zamanlardı. O zaman akrabaları onun yerine burada olur, onu gerçek oğullarıymış gibi karşılardı.

Kendisini umursamayan bir ailenin acısını bir ömür boyu çektikten sonra, bunun gerçek olduğuna hâlâ inanamıyordu. Onun gerçekten karısı olduğuna. Hepsini orada görmenin onun için ne kadar önemli olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Ya da belki o yaptı.

Her iki durumda da, onun düşünceli olması, onu sevmesinin birçok sadece biriydi ve onun gününün en iyi parçası olmadığı bir hayata geri dönmeyi hayal edemiyordu.

Her şey kilitlenir kilitlenmez rampayı açtı ve Chayden ile Thrāix'e gitmeleri için izin verdi.

Thrāix Trisani güçlerini kullanarak gemiden karısının ve oğlunun Jullien'in yanında beklediği yere ışınlandı.

Thia ona bön bön baktı. "Trisani'nin güçlerini başkalarının yanında kullandığını sanmazdım."

Jullien gülümsedi. "Normalde yapmazlar. Ama burada hepimiz bir aileyiz. Ve eğer bu özel yeteneklere sahip olsaydım, onları karıma ve çocuklarıma ulaşmak için de kullanırdım."

Chayden onu taşımak için eşyalarını aldı. Jullien'e "Senin evine mi götüreyim?" diye sordu.

"Evet. Teşekkürler."

Thia suratını astı. "Kendi dairemi ya da apartmanımı alma şansım var mı?"

Jullien bir kahkaha patlattı. "Unutma, ben senin paka'nı dikkatsiz gösteriyorum. Vas'ın yalnız yaşamasına bile izin vermeyeceğim."

"Buna pişman olacak mıyım?"

"Muhtemelen," diye homurdandı Jullien. "Çoğu varlık benim etrafımda olduğu için er ya da geç pişman olur." Ona göz kırptı. "Ama yeni Mürettebat Horozum olarak sana sahibim ve yaptığın her şeyden ben sorumluyum."

Chayden başını salladı. "Bunu kişisel algılama. Amcan delinin teki."

Jullien homurdandı. "Biliyorsun, *Psycho Bunny*, bunu kişisel olarak algılaması konusunda endişelenmen gereken kişi o değil. Şu anda silahlı olan benim."

"Evet, ama beni seviyorsun."

Jullien gemiden ayrılırken gözlerini devirdi ve kızları ile yeğenleri tarafından kuşatıldı. Yere diz çöktü, böylece her biri

ona sarılma sırası.

Thia, kendisini Uluslarına davet eden pankartları görünce tereddüt etti.

Jullien sevinçle sarılıp öperken onu izledi. Ushara'yı öpmek için ayağa kalktı ve Thia'yı selamlayabilmesi için küçük oğlunu onun kollarından aldı.

Thrāix'in karısı, Usharanın en küçük kız kardeşi Mary yanına geldi. "Sen Thia'yı yerleştirirken bakıcılık yapmamı ister misin?"

Jullien ona karşı burnunu kırıştırdı. "Teklifin için minnettarım kısa, ama çocuklarımı günlerdir görmedim." Bir koluyla Vidar'ı çenesinin altından tutarken diğer eliyle de kızı Mira'nın başını okşadı. Ne zaman dönse, Mira iki üç gün boyunca onun bacağına yapıştırdı'ya simbiyotik bir yaşam formu gibi bağlıyken yürümeyi bu kadar iyi öğrenmiş olması ona şaşırtıcı geliyordu. Hatta o hareket ederken yerinde kalabilmek için botunun üzerinde bile duruyordu.

Mary ona bir öpücük vermek için parmak uçlarında yükseldi. "Seni seviyorum, *Drey*. Teklif ettiğimi unutma." Jullien'in Ushara'yla yalnız kalmak istemesi kadar onu eve götürmek için sabırsızlanan Thrāix'in yanına dönmek için fırladı.

Ama bu saatler sürerdi, çocuklar yerleştikten sonra.

Üvey annesi Unira gülerek yaklaştı. "Vidar'ı senin için tutmamı ister misin, kıymetlim?"

Utangaç bir gülümseme takındı. "Hayır, Mata. Bunun için yaşadığımı biliyorsun."

Sırtını sıvazlayan annesi yanağına bir öpücük kondurduktan sonra Thia'yı karşılamaya ve ailelerine hoş geldin demeye gitti. Bir baş rahibe olarak, Jullien'in şimdiye kadar tanıdığı en sıcak kalbe sahipti.

Belki Ushara hariç.

Unira onunla konuşur konuşmaz Thia'nın gözlerinden yaşlar süzüldü. Bir an sonra hıçkırıklara boğuldu ve çalışma alanına doğru koşmaya başladı.

Sersemlemiş bir halde, tüm kalabalık sanki buna o sebep olmuş gibi ona bakmaya başladı.

Jullien de aynı şaşkınlıkla oğlunu annesine teslim ettikten sonra Mira'yı kucağına aldı. "Paka'nın Thia'yı görmesi gerekiyor, böcek. Bir dakika annenle kalabilir misin?"

"Okies, Paka."

Ushara dudağını ısırıldı. "Gideyim mi?"

"Bunu sana fırlatmak isterdim ama onun kanından olduğum için bunu yapsam iyi olur.

Hemen döneceğim."

Thia'yı kadınlar tuvaletinde bulmak için duyu ötesi güçlerini kullandı. Hıçkırıkları, yüksek Andarion işitme gücü olmasaydı bile belli olurdu.

Kahretsin. Takip edemeyeceği tek yeri bulacağını düşündü.

Boğazını temizleyerek kapıyı çaldı. "Thia?"

Hıçkırıklar azaldı ama sabit kaldı.

Jullien sinirli bir şekilde içeri çıktı. "İçeride yeğenimden başka biri varsa konuşsun, çünkü ben geliyorum!"

Cevap almak için durakladı, sonra kumandaya uzandı. O açamadan Thia açtı.

Dudakları titrerken gözleri parlıyordu. Kahretsin, bir kadının ağladığını görmeye hiç dayanamamıştı. Yanağını avuçlayarak gözyaşlarını nazikçe sildi. "Paka'nı özleyor musun?"

Kesik kesik nefes alarak başını salladı. "Üzgünüm, Basha. Ben sadece... bu kadar nazik ve misafirperver olmalarını beklemiyordum."

Onun sözlerine güldü. "Evet, Altaylılarla ilgili bir şey var... yapmaya değer her şey *aşırıya kaçmaya* değer. Onları dağıtmamı ister misin?"

Tekrar konuşmadan önce burnunu çekerek dudaklarını yaladı. "Sana bir şey sorabilir miyim? Dürüst olur musun?"

Bu sorudan neredeyse korkmuş gibi başını salladı. "Her şeyi sorabilirsin. Ama seni uyarıyorum, çok açık sözlü biriyimdir. Shara bu yüzden sürekli üstüme geliyor."

"Bu konuda iyiyim. Babam çoğu soruya cevap vermeyi reddediyor. Düşman bir savaş suçlusunu sorgulamak gibi. Bana uzaylı bir yaşam formu gibi bakıyor... Üvey annem ise o kadar kibar ki sinir bozucu. Yemin ederim hoşlanmadığı konulardan sahnede dans ettiğinden bile daha iyi kaçıyor."

"konuda endişelenmeyin. Ben kesinlikle o ikinci kategoriye girmiyorum. *Hiç* kimse bana kibar demedi."

Gözlerini silerek ona utangaç bir gülümseme sundu. "Büyükanneyle aranızdaki geçmişin bir kısmını biliyorum. Tylie Teyze ve Büyükbaba Aros'un da. Ama onlarla birlikte yaşarken kendini hiç yabancı hissedip hissetmediğini bilmek istiyorum."

"Sadece her günün her dakikası."

Burnunu çekerek gözlerini daha fazla sildi. "Bu yüzden gelip seninle kalmak istedim. Bana ne kadar şanslı olduğumu söylemeyen tek kişi sensin ve

Ailemin ne kadar harika olduğunu. Onlara karşı daha fazla minnettarlık göstermeliymişim. Beni sevdiklerini ve çoğu zaman harika olduklarını biliyorum ama yanlış bir şey söylediklerinde ya da yaptıklarında kırılacaklarından korktukları kırılğan bir nesneymişim gibi davranılmasından bıktım. Sadece ait olduğum bir yer bulmak istiyorum."

"Bunu kesinlikle anlayabiliyorum. Ve sana söz veriyorum, burada kimse sana kırılğanmışın gibi davranmayacak. Tavalı kendi yükünü çeker."

Onun daha da şaşırmasına rağmen, kız kendini onun kollarına bıraktı. "Buraya gelmeme izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Umarım onları kırmamışımdır."

"Hayır, inan bana kıymetlim, bu saldırgan değildi. Benim kavgacı halime tahammül ediyorlar ve en iyi günlerimde bile geçinmesi zor biriyim."

Güldü. "Beni eğitimcinin gerçekten sakıncası yok mu?"

"Biz bir aileyiz, Thia. Nerede olursam her zaman hoş karşılanacaksın. Ve bir kez Tavalı olduğunda, asla evsiz kalmayacaksın."

SHERRILYN KENYON'DAN DA

KARANLIK AVCILARI

Gece Zevkleri

Gece

Kucaklaşması

Şeytanla Dans

Gecenin Öpücüğü

Gece Oyunu

Geceyi Gecenin

Yakalayın Günahları

Geceyi Serbest

Bırakın

Ayın Karanlık Yüzü

Rüya Avcısı Devil May

Cry

Gece Yarısı Açıkken Rüya

Kovalayıcı

Acheron

Sessiz Bir Gece

Rüya Savaşçısı

Kötü Ay Yükseliyor

Merhamet Yok

İntikam

The Guardian

Karanlık Avcısı Yoldaşı

Zamansız Zaman

Styx

Dark Bites Hiç

Kimsenin Oğlu

Dragonbane

Dragonmark

LİG

Gecenin
Doğuşu Ateşin
Doğuşu
DoğuşuBuzun
Öfkenin
Meydan Doğuşu
Okumanın
İhanetin Doğuşu
Efsanenin

CHRONICLES OF NICK

Infinity
Invincible
Infamous
Inferno
Illusion
Instinct
Invision

YAZAR HAKKINDA

Sheri Reno / Nashville

New York Times çoksatın yazarı **Sherrilyn Kenyon** 1 numaranın müdavimlerinden. Bu olağanüstü çok satan yazar, manga ve grafik romanlar da dahil olmak üzere yazdığı her türde zirvede yer almaya devam ediyor. Kitaplarının 70 milyondan fazla kopyası yüzden fazla ülkede basılmaktadır. Güncel serileri arasında The Dark-Hunters® , The League® , Deadman's Cross™, Chronicles of Nick® , Hellchasers™, Mikro Chasers™ ve The Lords of Avalon® bulunmaktadır. Chronicles of Nick® ve Dark-Hunters® serileri yakında büyük sinema filmleri olacak. E-posta güncellemeleri için [buradan](#) kaydolabilirsiniz.

**Bu St. Martin's Press e-
kitabını satın aldığınız için
teşekkür ederiz.**

Özel teklifler, bonus içerik ve yeni çıkan
kitaplar ve diğer harika okumalar hakkında bilgi
almak için,
haber bültenlerimiz için kaydolun.

Sign Up

Veya us.macmillan.com/newslettersignup
adresinden bizi çevrimiçi ziyaret edin

Yazarla ilgili e-posta güncellemeleri için [buraya](#) tıklayın.

Bu bir kurgu eseridir. Bu romanda tasvir edilen tüm karakterler, kuruluşlar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır.

İNTİKAMIN DOĞUŞU. Telif hakkı © 2017 Sherrilyn Kenyon'a aittir. Tüm hakları saklıdır. Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır. Bilgi için adres: St. Martin's Press, 175 Fifth Avenue, New York, N.Y. 10010.

www.stmartins.com

Kapak Ervin Serrano

Kapak fotoğrafları: Kılıç illüstrasyonu Kit Rae; yüz © Alessandro Guerriero; gömlek © Good Brigade/Offset

Kongre Kütüphanesi Yayın İçi Kataloqlama Verileri istek üzerine temin edilebilir.

ISBN 978-1-250-08275-6 (ciltli)
ISBN 978-1-250-08283-1 (e-kitap)

e-ISBN 9781250082831

E-kitaplarımız promosyon, eğitim veya iş amaçlı kullanım için toplu olarak satın alınabilir. Lütfen yerel kitapçınızla veya Macmillan Kurumsal ve Premium Satış Departmanı ile 1-800-221- 7945, dahili 5442 numaralı telefondan veya MacmillanSpecialMarkets@macmillan.com adresinden e-posta yoluyla iletişime geçin.

İlk Baskı Şubat 2017

İÇİNDEKİLER

Başlık Sayfası Telif
Hakkı Bildirimi
İthaf
Teşekkür

Önsöz Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Epilog

Bonus Hikaye
Sherrilyn Kenyon tarafından da

Yazar Hakkında Telif Hakkı

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.